

DIARI DE GIRONA

LOS SITIOS

Edita: Editorial Gironina, S.A.

Director: Jaume Sureda i Prat

Número: 13.681

Domingo, 2 de agosto de 1987

Precio: 100 pesetas

OPERACIÓN SALIDA: un muerto y 9 heridos en Girona

Retenciones en los accesos a la costa

Página 68

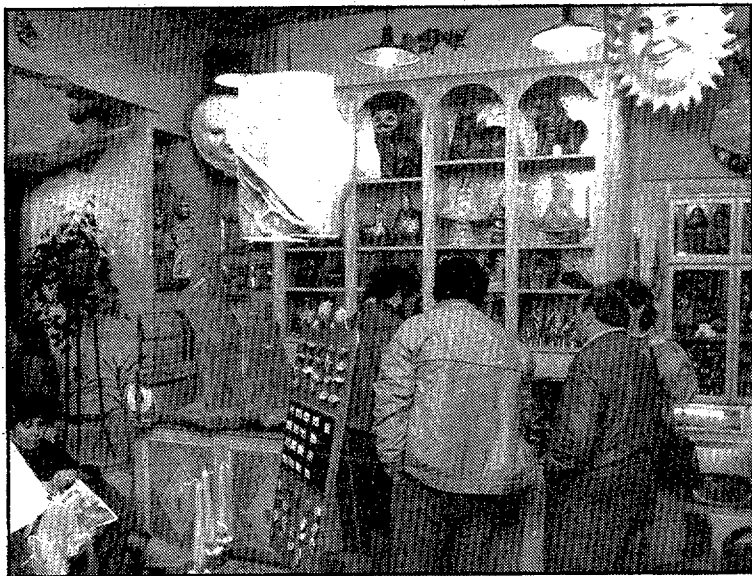
Retiran equipos radiactivos en el hospital Álvarez de Castro

Perjudicaban al personal

Girona.— El Departament de Sanitat, de la Generalitat, ha ordenado la retirada de equipos que operaban con material radiactivo, en el hospital Álvarez de Castro, de Girona, al comprobarse que perjudicaba la salud de quienes lo manipulaban.

Página 5

Atenció als preus

El Departament de Comerç de la Generalitat intensificarà en el decurs de l'actual campanya turística el control i inspecció de comerços per evitar els abusos de preus i manca de qualitat en els productes, especialment els de gran consum, que poden perjudicar no solament la imatge turística de Girona, sinó la salut dels consumidors.

Página 10

Se presentó el CD Banyoles

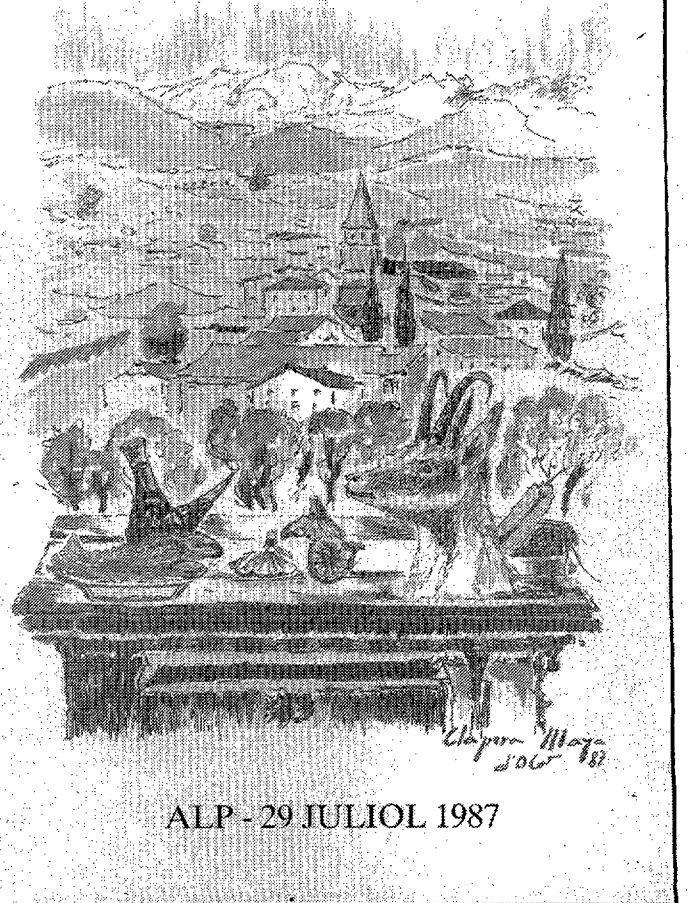

Ayer se presentó el CD Banyoles en un ambiente de optimismo y de renovación, después de que Francesc Llinàs haya asumido la presidencia de la junta gestora y «Nitús» Granados el cargo de entrenador. Por el momento, veintinueve jugadores forman la plantilla del club bañolense. (Foto PABLITO Jr).

Cuina de Cerdanya

La Cuina de Cerdanya

II Mostra Gastronòmica Alp

ALP - 29 JULIOL 1987

Publiquem avui una edició especial en què es resumeix el que va ser la II Mostra gastronòmica d'Alp. La cuina a Cerdanya és, sens dubte, un important atractiu turístic d'aquella comarca gironina, que la seva gent està potenciant clarament.

Pàgines 13 a 20

Cassà de la Selva rehabilitarà l'edifici de l'estació del carrilet

Página 10

El túnel de Bianya podria començar a final d'any

Página 11

La zona industrial enfronta CiU i PSC a Palafrugell

Página 8

Figueres promourà un estudi dels límits comarcals de l'Alt Empordà

Página 11

SEMANAL
ANTENA

32 pàgines

T'HI ESPEREM
AQUEST CAP DE SETMANA

VINE A VEURE'NS!!

Vivelo!

Patrocinat per:

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"

Santoral: Nuestra Señora de los Angeles.

El sol sale a las 05,13 y se pone a las 19,29 (hora solar).

La Luna sale a las 12,27 y se pone a las 22,43 (hora solar).

DOMINGO
2
AGOSTO

GIRONA

Policia	091 o 205050
Policia Nacional	201637
Guardia Civil	208650
Guardia Civil Tráf.	201381
Guardia Civil (COS)	201100
Policia Municipal	
Girona	092 o 204526
Salt	239980
Sarrià	202929
Germ. Sàbat	213315
Font Pòlvora	219466
Bomberos	233380
Cruz Roja	200415
Telégrafos	202000
Amb. Serra	205654
Amb. Jesús	232122
Banco de Ojos	(93) 2005953
Taxis S. Agustí	203302
Taxis Pont de Pedra	202980
Taxis Renfe	203287
Radio Taxi	203377

OLOT

Ayuntamiento	260000
Bomberos	233380
Policia municipal	265000
Guardia Civil	260120
Cruz Roja	262318
Ambulancias Garrotxa	267652
Ambulatorio Seg. Social	261816
Hospital Sant Jaume	260012
Correos	261581
Autocares TEISA	260196
Autos Güell	260480
Coches Guerrero	590010

Farmacias de turno:
FAJULA. Plaça Conill, 3.
Dilluns: DOU. Avd. St. Coloma, 1.

SANTA COLOMA DE FARNERS

Ayuntamiento	840808
Policia Municipal	840920
Bomberos	233380
Cruz Roja	841602
Resid. geriátrica	840287
Guardia Civil	840122
Correos	840465

RIPOLL

Ayuntamiento	700600
Policia Municipal	700600
Bomberos	233380
Cruz Roja	700601
Guardia Civil	700082
Correos	700760
Ambulatorio	700168/700159

LA BISBAL

Ayuntamiento	640975
Bomberos	233380
Policia Municipal	640292
Guardia Civil	640930
Consultorio Médico	641919
Correos	640837

Farmacias de Turno:
PALAU. Pl. Marqués de Camps, 7.
CORRETER. Ctra. S. Gregori, 121 (Domeny).
(de 9'15 matí a 10 nit)
PALAU. Pl. Marqués de Camps, 7.
(de 10 nit a 9'15 matí)
Dilluns: CALDELAS. Pl. Marqués de Camps, 19.
(de 9'15 matí a 10 nit)
CAMPASOL. José Mª Prats, 4. (Gms. Sàbat).
(de 10 nit a 9'15 matí)

SALT

Farmacias de Turno:
PIFERRER. C/ Major, 269.

FIGUERES

Bomberos	233380
Ambulatorio	500365
Ayuntamiento	500100
Policia Municipal	510111
Cruz Roja	505601
Hospital	501400
Policia	500929
Guardia Civil	505043
Taxis	500008

Farmacias de Turno:
PERXAS. Rambla, 36.
Dilluns: BONMATÍ. Rambla, 10.

FRASES

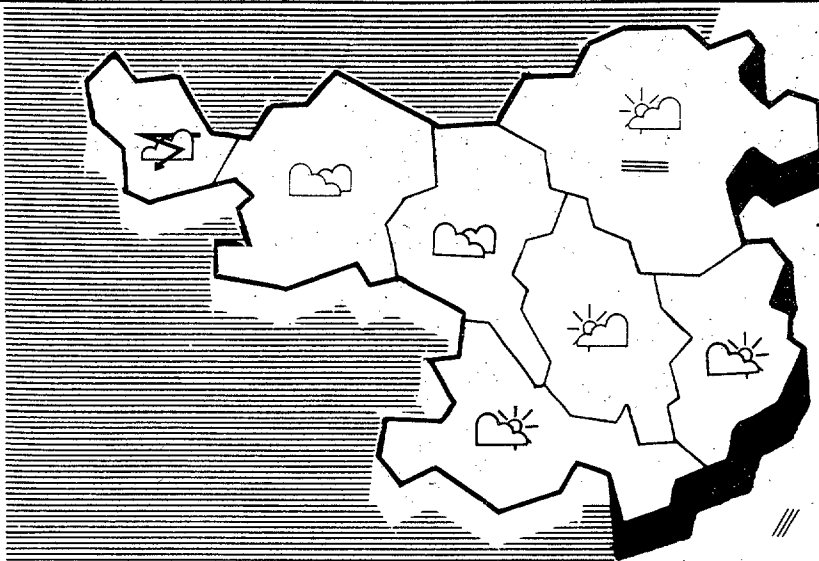
- «Las decisiones las toma Dios y estoy seguro que siempre dispondrá lo que más convenga. Me encuentro mejor que nunca». (Ronald Reagan, presidente de los Estados Unidos, preocupado por su nariz).
- «Mary, hoy no te ries, pero no puedes dejar de hacer reír porque el mundo te necesita». (Mosén Francisco Martínez, en la homilia de los funerales por el marido de la actriz Mary Santpere).
- «Una plantilla de veinti-

nueve jugadores es muy amplia para que funcione bien. Si el entrenador comparte esta teoría, es evidente que antes de que empiece la temporada hará los descartes convenientes». (Nicolau Casaus, vicepresidente primero del Barça, incordiando).

- «¿Podéis venirme a buscar? Me lo he pasado muy bien y, claro, se me ha hecho tarde». (Preso de Lleida, 40 horas después del permiso de salida).

EL TIEMPO

- SOLEADO
- P. NUBOSO
- NUBOSO
- LLUVIA
- TORMENTA
- NIEVE
- VIENTO
- NIEBLA
- CALIMA
- LLANA O RIZADA
- MAREJADA
- F. MAREJADA

Temperaturas Máx. Mín.

Girona	29	15
Camprodon	24	8
Olot	27	11
Ribes	24	7
Santa Coloma F.	29	15
Romanyà	29	18
L'Escala	28	18
L'Estartit	28	18
St. Feliu G.	29	18
Montseny	18	10

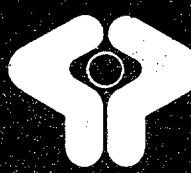
Cielos poco nubosos

Previsión para hoy:

Parcialmente nuboso en el Pirineo con algún chubasco disperso. Poco nuboso o descubierto en el resto. Se pueden formar algunas neblinas matinales en puntos del interior. Vientos moderados de componente norte. Ligero ascenso de las temperaturas y en la mar, marejadilla.

Previsión para mañana:

No se esperan cambios en la tónica del tiempo, por lo que los cielos serán poco nubosos o despejados, aunque siempre con la posibilidad de tormenta aislada en la zona pirenaica. Persistirán las brumas matinales. Vientos variables flojos, temperaturas de la época y marejadilla en la mar.

PREVIASA
SOCIEDAD ANÓNIMA DE
SEGUROS Y REASEGUROS

PER INFORMACIÓ:
Gran Via de Jaume I, 48
Tel. 20 43 68 GIRONA

NUEVO SEGURO DE ASISTENCIA SANITARIA

Specialistas, análisis, radiografías, ecografías, scanner, hospitalización, quirúrgica, medicina, parto, UCI, etc.

Por 1.667 ptas. persona/mes

ASISTENCIA EN TODO EL MUNDO

METGES D'URGÈNCIA A DOMICILI LES 24 HORES DEL DIA. TELS. 21 72 51 - 21 86 98 - 42 80 05

HACE 25 AÑOS EN LOS SITIOS

ANGLÉS. En la vecina población de San Julià de Llor, donde residía desde hace muchos años, falleció a la edad de setenta años, el reverendo cura párroco, don Juan Costa Nogué, cuya muerte ha producido general sentimiento en esta población, ya que era muy apreciado por todo el vecindario.

LLORET DE MAR. En el apogeo de la presente temporada, en la que, como es sabido, Lloret de Mar ha ofrecido al turismo que nos visita y a la economía nacional nada menos que treinta nuevos hospedajes, se habla ya de los nuevos hoteles para 1963, pudiéndose adelantar que hasta la fecha se tiene conocimiento de diez de ellos, algunos en ya en construcción.

LLORET DE MAR. El conocido fotógrafo lloretense don Francisco Mas Rubí está terminando el rodaje de su película sonora y en color sobre la población costera de Lloret de Mar, en la que se recogen las facetas más destacadas del paisaje, festividades, hostelería y turismo, además de la vida en general de la localidad.

BON DIA

Con pluma ajena

YO TE PROMETO SOLEMNEMENTE QUE TE EMANCIPARÁS EL AÑO QUE VIENE...

EFEMÉRIDES

1385. Primera corrida de toros en Pamplona: un cristiano y un moro, llegados de Zaragoza, lidiaron y mataron dos toros en presencia del rey Carlos II de Navarra.

1799. Fallece Esteban Montgolfier, inventor del aeróstato en colaboración con su hermano Joseph.

1802. Nace en Sevilla, hijo de padres ingleses establecidos en la capital andaluza, Nicolás Wiseman, arzobispo de Westminster y autor de la novela «Fabiola» que le dio popularidad mundial.

1814. Estalla en Cuzco un movimiento rebelde indio que estuvo a punto de conseguir la independencia de Perú.

1913. Los Estados Unidos de América acuerdan elevar a la categoría de Embajada su delegación en Madrid.

1945. Terminación de la conferencia de Potsdam, en la que los jefes de las grandes potencias establecieron las condiciones de la rendición de Alemania.

1985. El Príncipe de Asturias, nombrado caballero cadete de la Academia Militar de Zaragoza.

CUPON

LUNES	3536
MARTES	5285
MIERCOLES	9273
JUEVES	6688
VIERNES	94.256

Cuando los «euromisiles» se van

J. VÍCTOR GAY

Los «euromisiles» serán retirados de sus actuales emplazamientos y, posteriormente, destruidos. Ésta es la base del acuerdo a que han llegado, en principio, norteamericanos y soviéticos.

Este tema se planteó en la estrategia de la defensa europea, al comprobarse el progresivo emplazamiento de misiles de alcance medio de la Unión Soviética en diversos países del Este, especialmente la República Democrática Alemana y Checoslovaquia, aunque también hay rampas en Hungría y, posiblemente, en Polonia y Bulgaria.

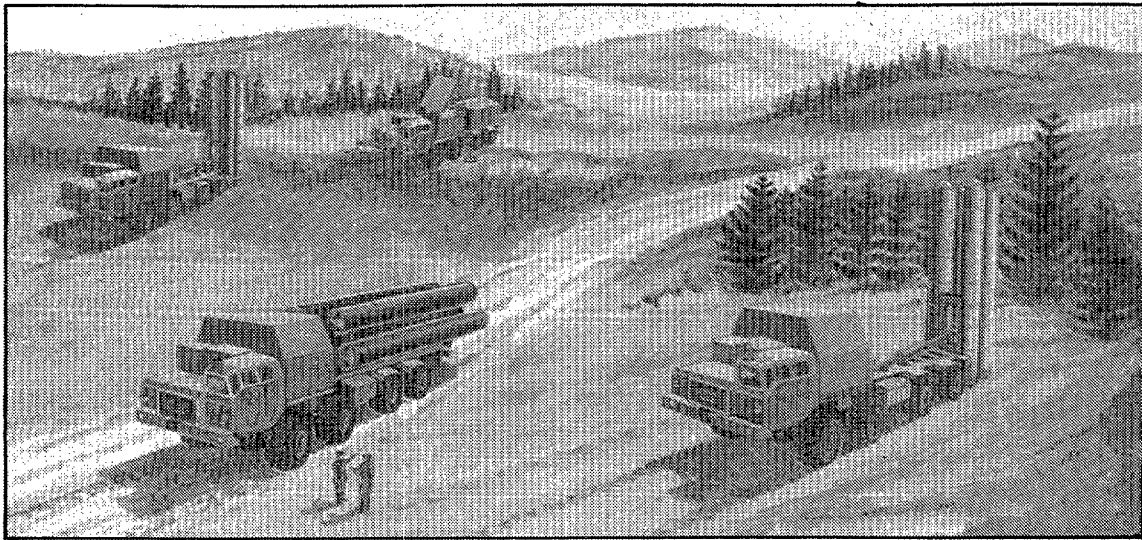
Gran movilidad

Una de las características que los soviéticos han procurado para sus misiles en Europa ha sido la movilidad.

La han conseguido en base a tener rampas móviles, por lo general en grandes camiones o en vagones de ferrocarril, lo que permite escapar con una relativa facilidad de la detección por parte de los satélites artificiales norteamericanos.

Por el contrario los misiles occidentales se hallan, por lo general en unas bases estáticas, para no entorpecer el tráfico civil, tan denso en centroeuropa.

La instalación de los «Pershing» en las bases de la OTAN de la República Federal alemana, el Reino Unido, Italia, Bélgica y, como estaba previsto, en Holanda, provocó una de las reacciones pacifistas más intensas de los últimos años y, curiosamente, ha permiti-

Plataformas móviles de cohetes de alcance medio soviéticos, según un dibujo del departamento de Defensa norteamericano.

do, tal instalación, que la URSS se aviniese a negociar una retirada mutua. Difícilmente, sin el equilibrio que se ha logrado con la confrontación de misiles, a uno y otro lado de la divisoria entre el Este y el Oeste se hubiese llegado a esta negociación y a la previsible retirada de este armamento.

Europa deberá defenderse

Otra de las consecuencias que esta decisión supondrá para el futuro europeo, será la mayor cuota de responsabilidad en la propia defensa, a cargo de los países occidentales.

Una vez desaparecida la sombra de los cohetes norteamericanos, los ejércitos convencionales europeos adquieren un papel y un valor considerable.

Todos los estudios realizados por los estrategas de la OTAN coinciden en señalar que un avance de las unidades blindadas del Pacto de Varsovia situaría a los ejércitos del Este, en el paso de Calais y los Pirineos, en poco más de mes y medio.

A partir de esta realidad se imponen una serie de consideraciones. En primer lugar dos territorios adquieren singular importancia: las islas Británicas y la península Ibérica. Y en segundo, es la realidad de la incorporación de unidades de misiles en los ejércitos europeos. El primero que lo ha hecho es la Bundeswehr, es decir, el ejército federal alemán, que por ser no nuclear dispone de «Pershing» equipados con cabezas de carga convencional. Dichos cohetes no entran en los aciertos entre

Washington y Moscú, pese a las peticiones de los negociadores soviéticos. Ello puede entrañar que la URSS ceda algunos de sus misiles a los ejércitos aliados del Este, posiblemente los de la RDA y de Checoslovaquia, los mejores tecnológicamente del Pacto de Varsovia, después del soviético. Es decir que el desarme de misiles en Europa sería relativo.

La retaguardia europea

Tras este primer avance en velocidad que los ejércitos del Este tratarían de acelerar, se habrían prolongado peligrosamente sus vías de comunicación y suministros, en una Europa occidental devastada y en la que pese a la espectacularidad del avance previsible quedarían núcleos importantes de resis-

tencia.

En este periodo se daría tiempo al envío de las unidades norteamericanas y canadienses que, una vez más, deberían acudir a liberar Europa. Pero ello sólo sería posible si se mantuviese firme la barrera pirenaica y no se saltase el canal de la Mancha. Precisamente la construcción del túnel bajo esta vía marítima podría tener consecuencias negativas para frenar el avance de los ejércitos del Pacto de Varsovia, claro que, sin duda, se podrá cegar con enorme facilidad.

Tampoco se pueden olvidar los armamentos de que disponen los ejércitos británico y francés, desde hace años dotados con armamento nuclear táctico muy importante, tanto en misiles, como en los sumergibles nucleares, sin olvidar la fuerza aérea táctica que se ha dotado también de armamento nuclear.

Pero conviene insistir en esta importancia de la retaguardia europea, de las islas y de esta península nuestra. Aquí se acumularían grandes depósitos de material, capaz de equipar y suministrar a los ejércitos europeos en retirada y a los refuerzos que llegasen del otro lado del Atlántico y, posiblemente, se emplazarían los cohetes que equiparán al ejército español, para hacer frente a este avance que se antoja muy difícil de detener en las anchas llanuras de centroeuropa.

Ésta es, en síntesis y muy llanamente expuesta, la estrategia que se plantea en Europa occidental, tras la pérdida, casi segura, de los misiles norteamericanos que ya, algunos, empiezan a considerar precipitada... curioso.

La panoplia soviética en misiles

J.V.G.

Girona.— La Unión Soviética dispone, en la actualidad, de un arsenal en misiles más que respetable, según datos norteamericanos correspondientes al 31 de diciembre del pasado año.

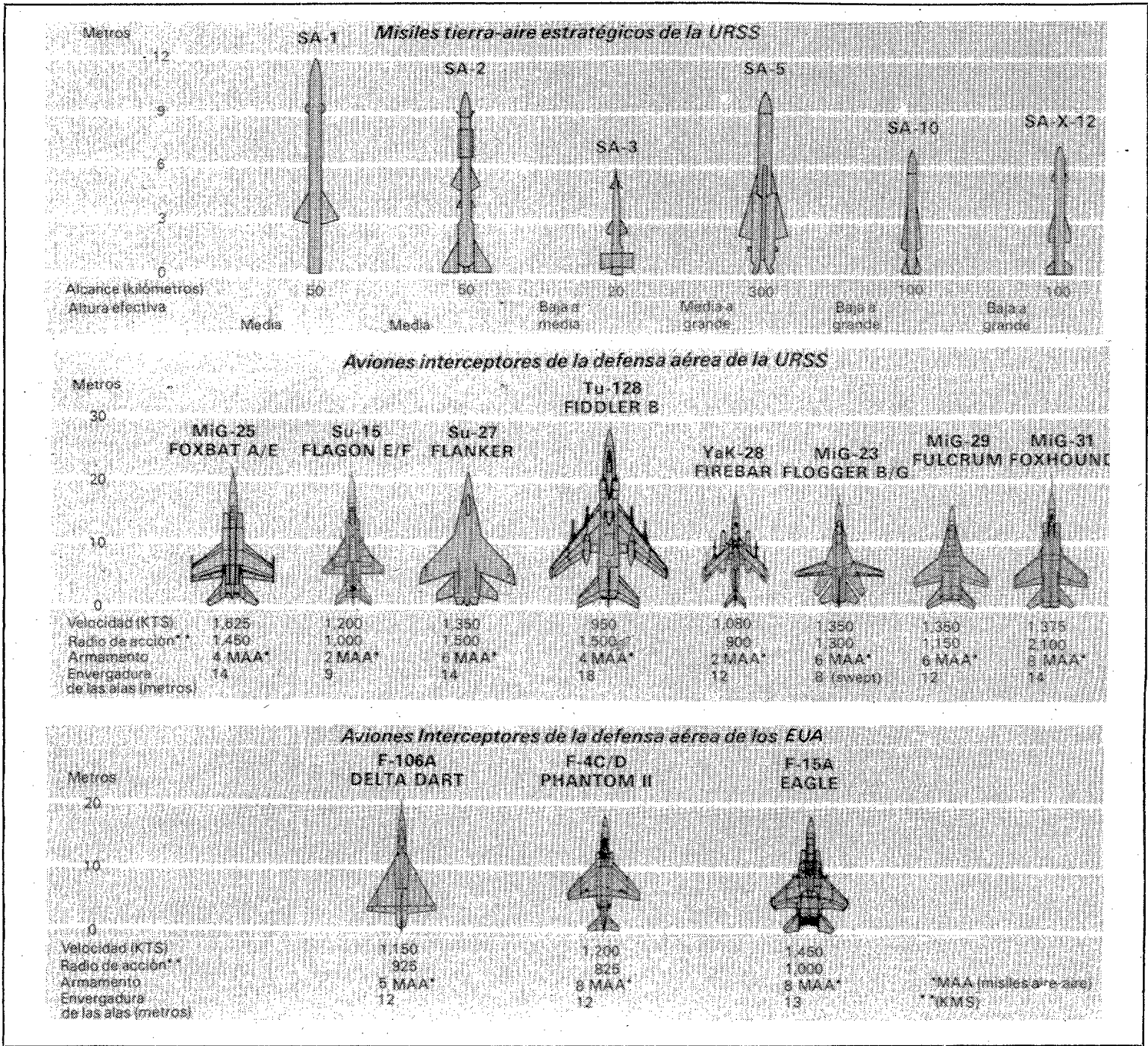
Sería el siguiente: SS-20, con un alcance de cinco mil kilómetros, 441 rampas, y no se preveía que este año aumentase su número, para un total de 1.323 misiles. Inmediatamente siguen los SS-4, con un alcance de dos mil kilómetros, un total de 112 rampas para otros tantos cohetes. Después se sitúan los SS-12, con un alcance de 900 kilómetros, 100 rampas con otros tantos cohetes, y finalmente los SS-23, con un alcance 500 kilómetros, no se conoce la cifra exacta, porque debían empezar a desplegarse este año.

Los Estados Unidos, por su parte, declararon tener el siguiente arsenal en la misma fecha: cohetes Pershing II, con un alcance de 1.800 kilómetros, 108 rampas para otros tantos misiles, y cohetes GLCM, con un alcance de 2.500 kilómetros, 52 rampas para un total de 208 misiles.

Tanto las cifras norteamericanas como las soviéticas no han sido desmentidas por ninguna de ambas potencias.

Ha sido a partir de estas cifras que se ha negociado la retirada y posterior destrucción de dichas armas.

En estas cifras no se incluyen, naturalmente, los cohetes embarcados en la flota, especialmente la de sumergibles nucleares, por uno y otro bando, ni aquellos que forman parte del armamento de la aviación táctica respectiva.

DIARI DE GIRONA
LOS SITIOS

Edita: Editorial Gironina, S.A.

Redacci6n, Administraci6n, Publicidad y Talleres: C/. Comerç, s/n.
Tels. 47 62 77/78. Telex: 93.988 EDGI
FORNELLS DE LA SELVA (GIRONA)Publicidad de 8 a 20 h.: Ctra. Barcelona, 29
Tels. 20 18 82 - 20 20 42
17 001 - GIRONADelegaci6n en Figueras: C/. St. Llutzzer, 35 Tel. 50 99 09
Delegaci6n en Olot: C/Bisbe Vilanova, 1 Ter. Tel. 26 88 11Difusi6n controlada
porDep6sito legal
GE-2.1958-Año XLIV

Director: Jaume Sureda i Prat

Subdirector en funciones: Josep Victor Gay

Redactor Jefe en funciones: F6lix B6uso Deportes: Narcis Planas
Comarcas: Rosa M.ª Mestres Sucesos: Jordi Grau
Reportajes: Ramon Rovira Fotografia: Dani Duch
Catalunya, Espaaia e Internacional: Susanna Quintana

Administrador: Josep Vila i Mont

Distribuci6n: Enric Cullell Suscripciones: M.ª Jos6 Cisca
Jefe Sistema: Sergio Biondi Talleres: Horacio Zaro
Jefe de Impresi6n: Santos N. Garc6a

LA ESPERANZA

SIN lugar a dudas acabamos de entrar en el mes de la esperanza. En un agosto hacia el que todo el mundo profesional que gira en torno al turismo tiene puesta su mirada, casi diriamos que angustiosamente, ya que agosto puede ser quien salve o quien hunda la temporada estival '87.

Lejos est6n aquellos tiempos en que los ilusionados hoteleros y restauradores de la Costa Brava abrían sus puertas coincidiendo con la Semana Santa, aun a sabiendas que pasada la misma habría un paréntesis de calma, pero que en llegando junio la recuperaci6n sería imparabile y duraría hasta el 31 de agosto, para luego, comenzar un declive, concluyendo de hecho la temporada pasado septiembre. Eran cuatro meses muy prometedores y que hicieron pensar en aunar esfuerzos para aumentar el periodo de vacaciones. El empeño, en verdad se diga, jamás se ha logrado por culpa, indudablemente, del tiempo que en la Costa Brava no es lo apacible y agradable que buscan los turistas fuera del estío, resultando que, desgraciadamente, en vez de prolongarse la temporada se ha ido acortando alarmantemente, al extremo que en el presente año se est6n batiendo todos los r6cords negativos. Ya no ha sido el primero de julio la fecha que marcara el inicio del boom, ni tampoco el 15 del citado

mes. Este año, incomprensiblemente, la denominada «riada» turística se dio el 18 de julio, a partir de cuyo día la animaci6n en las playas se acerc6 a la de otros años, y se espera que dure hasta finales del presente mes, con lo que aun siendo así tendremos que contentarnos con un mes y medio de veraneo. Poco tiempo para amortizar las inversiones o para alentar de nuevas.

Las estadísticas nos darán cifras que pueden ser astronómicas o no. Se habia hablado de los 40 millones. Nos guardaremos mucho de contradecir a nadie, y menos a fuentes oficiales, lo que sí podemos asegurar, puesto que lo estamos viendo y viviendo, es que para la Costa Brava la cosa no está yendo como se esperaba y se quería.

¿Explicaci6n? El atentado del Hipercor de Barcelona pudo tener una influencia decisiva en esa recesi6n, como la tuvo hace un par de años el asesinato de un inglés en Lloret o el absurdo vocerío que se dio al famoso «overbooking» hotelero. El turismo es muy sensible y huye de allí donde no se le garantiza una estancia apacible y a prueba de sobresaltos. Por otra parte, también hay que estudiar si los precios est6n en consonancia con las posibilidades del turismo medio que nos visita.

«LOS UNIVERSITARIOS
NO PARAN»

El ICU propone el tema del próximo congreso UNIV

M.ª Teresa Saló i Oliveras

Maestra y Lic. Psicología

UMBERTO FARRI, secretario general del ICU (Instituto per la Cooperazione Universitaria), acaba de anunciar recientemente el tema del próximo congreso UNIV: «Dignidad y progreso. Nuevas formas de solidaridad». «Hemos visto —explica— que en el debate intelectual de nuestra época se halla la paradoja de que, tanto para aceptar como para rechazar el progreso, en el fondo se recurre a la dignidad de la persona humana. Unos dicen que la dignidad sólo puede realizarse sobre la base del progreso. Otros, que el progreso está destruyendo esa dignidad. Para superar esa paradoja, es necesario un nivel de reflexión más profundo que el de afirmar genéricamente que sólo sería positivo un progreso que respete la dignidad de la persona y permita —solidariamente— el desarrollo armónico de las demás personas y pueblos». El UNIV '88 propone a los universitarios un amplio campo de estudio y debate precisamente sobre conceptos desdibujados en la cultura actual.

La dignidad humana es interpretada hoy desde diferentes categorías que responden a una concepci6n del hombre, a veces, opuesta. El reduccionismo materialista, por ejemplo, presente en muchas manifestaciones culturales, maneja el concepto de la dignidad del hombre desde una perspectiva empobrecida y parcial, que al desconocer la dimensi6n trascendente de la persona humana, por fuerza, mutila su valía real y la empequeñece. Paralelamente el progreso es considerado desde diferentes parámetros, según se tengan o no en cuenta los valores éticos, a la hora de sopesar los logros humanos en el dominio sobre el mundo. El panorama ideológico que ofrece la Universidad de hoy da pie a una honda reflexión sobre esos conceptos, reflexión que puede aportar luz sobre determinados modelos de conducta. El tema escogido, pues, por el UNIV para su XXI Edici6n se presenta con acusada actualidad.

Los congresos UNIV han tenido siempre como tel6n de fondo las necesidades humanas y sociales. Sus estudios han cubierto todo un abanico de cuestiones relacionadas con el quehacer universitario, y los valores de la cultura actual. Siguen una eficaz metodología que lleva a los universitarios a trabajar en pequeños grupos en los que se integran profesores y alumnos de las más variadas disciplinas. Participan en el congreso estudiantes procedentes de más de 400 universidades de todo el mundo y no deja de ser sustanciosamente representativa la presencia de jóvenes de los países del Tercer Mundo. «El UNIV, afirma Umberto Farri, se dirige fundamentalmente a quienes viven la Universidad desde dentro, participan en su labor, tienen sensibilidad social, espíritu crítico y deseos de mejorarse a sí mismos y a la instituci6n universitaria. Me gusta decir que nuestra estrategia es hacer pensar y trabajar a los jóvenes, que nuestra fuerza es la fuerza de las ideas».

Los congresos recogen los trabajos preparatorios que se desarrollan en los diversos países con la colaboraci6n de las respectivas facultades universitarias. En estos meses de verano comienzan ya a celebrarse en toda Espaaia encuentros y jornadas de estudio en los que se redactan los primeros proyectos de las futuras ponencias. Cuestiones como la noci6n y fundamentaci6n de las ideas de dignidad, progreso y solidaridad, y las aportaciones de las distintas ciencias y técnicas al progreso son, entre otros, algunos aspectos previstos para estudio y debate.

LES ALTES ÈTIQUES

Andreu Blasco i Budí

FILÓSOFES, teòlegs, juriconsults i homes de lleis proven de donar-nos els seus parers sobre quina és la veritable ètica i quin el veritable camí a seguir en el sorprenent i fantàstic gir que ha pres la reproducci6n de l'espècie humana.

Va quedant lluny el món de les dones estèrils i ja no es parla de parelles infecundes, sin6 de problemes mèdics amb soluci6. Molts dels infants que mai no haurien nascut han trobat el trampolí de la proveta per situar-se en el camí de la vida. La proveta, els embrions congelats, la fecundaci6 in vitro, són paraules i expressions que, sens dubte, anuncien un esdevenidor ple de sorpreses.

Al ritme actual dels descobriments genètics, hom preveu, per molt aviat, noves i grans meravelles. Els misteris de la vida i la mort, preocupaci6 constant dels homes al llarg de tots els temps, han obert una esclatxa d'esperança.

Mentrestant, filòsofs i teòlegs, juriconsults i homes de lleis, s'esforcen a donar-nos les seves pròpies i diverses opinions a fi que no caiguem en la temptaci6 d'aprofundir, equivocadament, en matèria de ciència tan delicada i perillosa.

Les nostres lletres d'avui, però, no pretenen pas donar la raó a cap dels apassionats pensadors. Més aviat, tot al contrari. La importància que concedeixen, tots ells, als nadons «artificials» ens porta a la memòria l'existència d'uns altres nadons: els nadons «naturals» del tercer món. Els de les mares depauperades i la pobresa absoluta. Els de les famílies devorades per la fam, la misèria i la ignorància.

Un immens mantell d'abandó s'escampa damunt gran part dels pobles de la nostra terra. Allí es neix i es mor sense tenir dret a saber quins són els mínims drets de la persona humana.

Els nens «artificials» són mereixedors, certament, de tota la cooperaci6 mèdica i tots els recursos socials, i al qual els governs adequin les seves actituds en un mateix sentit i una mateixa via de protecci6. Els nens «artificials», veritable manifestaci6 de la saviesa humana, han de quedar emparats per la més generosa de les aportacions i la més desinteressada de les proteccions.

Per6, i els nens «naturals»? Sobre quines bases ètiques contemplaren els seus ventres inflats? Com acceptarem, èticament, la seva desnutrici6? Amb quins arguments explicarem que centenars i milers d'ells hagin de morir diàriament?

Ens preocupa venir de la proveta i no ens comou venir de la fam. Discutim la congelaci6 i ens rellisca el vent sufocant d'una zona torrida amb mortal pobresa. Fem càbales sobre l'herència genètica d'alguns i oblidem, voluntàriament, que n'hi ha, molts més, que són parits igual, pitjor, que les bestioletes. Ens importa la moral d'uns descobriments i acalem la consciència davant un flagrant delictes de la humanitat.

Seria bo que descobríssim una ètica que servís per fer possibles els autèntics drets de tots els homes. Resultaria meravellós que la nostra actitud, sempre, fos coherent amb el benestar de tots.

Els problemes de l'home són molt més importants que provenir del fred, de la inseminaci6 artificial o de la proveta. Aquests són únicament

aspectes del desenvolupament constant de la ciència. Moltes de les realitats que ara acceptem foren motiu de controvèrsia en els seus inicis. Els nens «artificials» passaran de moda. Altres esdeveniments, altres avenços, atrauran l'atenci6 de la premsa, els cenobis intel·lectuals i els mitjans de comunicaci6. I no tindrà cap importància ser fills d'un sistema o un altre.

Els qui no passaran seran els infants limfàtics, fills de pares i mares tuberculosos. Amb els seus ventres grossos. Devorats per milions de mosques. Malalts de la boca, amb la pell solcada d'èczemes i els ossos podrint-se per manca de calc.

Infants abandonats de tothom que no han comès altre delictes que venir a nosaltres en un tros de terra cobert per la més impensable de les misèries. Fills de famílies que naixen i moren allargant les mans per demanar un mos de pa. Un mos de pa i res més. I en tindrien prou amb el que, en altres indrets, es llença cada dia a les escombraries.

La societat universal ha anat imposant normes a cadascun dels elements que la conformen. Existeix una ètica militar i una altra anomenada de mercat. Tenen la seva ètica, els cossos judicials i les corporacions religioses. Els artistes i els intel·lectuals també disposen de la seva. La medicina i la ciència es regeixen per normes establertes.

Potser, perquè són tantes les ètiques de grup, tantes les morals diferents, que priven d'assolir-ne una de sola que serveixi per a tota la humanitat. Necessitem una fórmula que no justifiqui amb tant d'èmfasi el diner, el poder i la comoditat.

Més, doncs, que ampuloses lliçons de moral, molt més que profundes disquisicions teològiques i més que apassionar-nos per una minoria, desentenen-nos de tots els altres, el que, segurament, necessitem és un coneixement més ampli de l'aventura de l'home sobre la terra i una molt més simple i generosa germanor.

L'aparici6 de vides que mai no haurien existit converteixen les tècniques científiques en veritables miracles. Els qui creuen posseir la veritat, però, alcen les seves veus en senyal de protesta i diuen que no hi estan d'acord.

Per què? Per problemes de moral? Per què mai no s'havia fet? On és la moral per a les mares sumergides en la més absoluta misèria i pels milions d'infants que no podran arribar a l'adolescència i clamen desesperadament per una més justa distribuci6 dels béns de la terra, veritable mare de tots els homes?

Ho fan des de la seva manifesta i total impotència. Allargant les mans, únic gest visible de la ruina humana de què són fets. Desitjarien ser fills de la proveta, de la congelaci6 o del vitro. Voldrien saber-se germans de tots els infants que mengen, i riuen, i van a l'escola, i es fan homes, en tot el món.

Saben que són molt lluny de la dignitat humana que mereixen. Per aix6, allargant tant com poden els dits, demanen un nou ordre, una nova moral i una germanor compartida. Confien que, d'una vegada per sempre, reaccionarem davant la perpetuïtat de la injustícia i establimos una nova, justa i definitiva ètica.

DESDE MI CIUDAD

El encuentro

J. SUREDA I PRAT

AYER, estando en Palamós presto a tomar el coche para reintegrarme a Girona, al haberse terminado mi período de vacaciones, me encontré con el alcalde Nadal. Nos saludamos y le expresé lo muy feliz que puede ser comenzando lo que a mí se me había terminado. Me dijo que de vacaciones nada de nada, a lo sumo algún fin de semana en la Fosca.

¡La Fosca!, nombre mágico y por desgracia acertado, ya que cada día hay más oscuridad en tan idílico rincón palamosense. Por cierto, que me acuerdo que hace unos dos o tres años fue el padre de Nadal quien me señaló el contrasentido de que, siendo aquella cala una de las más hermosas de la Costa Brava, se halle en tal estado de abandono, y apuntó que a lo mejor, si el Ayuntamiento palamosense se pusiera en contacto con los asiduos veraneantes que tienen chalets o apartamentos, se podría llegar a una solución a base de repartir gastos.

Y ayer, viendo a Nadal y oyéndole hablar de la Fosca, volví a mi memoria aquella sugerencia.

Siendo nuestro alcalde una persona sumamente versada en eso de «convencer» a los vecinos para que colaboren en las grandes obras de sus barrios, sería muy interesante una entrevista a nivel de alcaldes, es decir, Nadal y Ferrer, para que aquél explicara al de Palamós cómo se hacen tales cosas. Un encuentro del que podrían salir soluciones muy aceptables para la Fosca, falta de luz y de asfalto en la mayoría, por no decir todas, de sus calles.

Con o sin reunión de alcaldes, la Fosca está reclamando que se haga algo positivo. Hoy por hoy, en vez de un ornato es una vergüenza, y Palamós no se merece una cosa así.

Pendientes algunos temas en el barrio

Creada la Associació de veïns del pla de Palau-sacosta

Varias calles del barrio se encuentran todavía sin asfaltar.

Ahora hace un año se creó la Associació de veïns del pla de Palau-sacosta. El próximo mes la asociación tiene previsto comenzar a trabajar de pleno en los asuntos y problemas que afectan actualmente al barrio. El asfaltado de algunas calles, como por ejemplo la de Sant Ignasi, preocupa considerablemente a los vecinos. Por otra parte, el solar situado entre los cuarteles y la parroquia de Sant Pau es otro de los temas en el que la asociación desea buscar alguna solución viable. Indicar también que la nueva asociación quiere encontrar algún local en el barrio para poder ubicar un centro social. Josep Vidal es el presidente de la asociación, con él hemos hablado para que nos explicara los proyectos más inmediatos y los problemas que padece en la actualidad el barrio del Pla de Palau-sacosta.

Se solicitará a partir del mes de septiembre la adecuación de algunas calles

DAVID CÉSPEDES

Girona.— El próximo mes de septiembre funcionará oficialmente la Associació de veïns del pla de Palau-sacosta. La asociación surgió hace aproximadamente un año y en los dos últimos meses se han estado ultimando los estatutos.

Problemas en el barrio

El primer problema que afrontará la asociación a partir del próximo mes será el relacionado con el solar que se encuentra situado en

frente de la parroquia de Sant Pau. Tal como dice el propio presidente de la Associació de veïns del pla de Palau-sacosta, Josep Vidal, «en repetidas ocasiones hemos solicitado que se eche una capa de grava en este solar. De momento tan sólo hemos conseguido que se arreglaran los columpios y se han colocado unas papeleras nuevas».

Recientemente se ha resuelto el problema del patio interior de los edificios de las calles Narcís Blanch y Llierca. «Hemos podido limpiar el patio, ya que éste estaba sucio, y ahora será para el uso de los vecinos».

Una de las próximas peticiones de la asociación al Ayuntamiento de Girona será el tema del asfaltado de algunas calles del barrio.

Calles por ejemplo como la de «Sant Ignasi, que aún está por asfaltar. Además de ésta todavía quedan algunas más por hacer. Tenemos la intención de presentar brevemente el problema al Ayuntamiento».

Por último indicar que la asociación tiene la intención de hacerse con algún local, situado en el propio barrio, para que de esta manera el Pla de Palau-sacosta pudiera tener un centro social propio.

Hoy, domingo

El senador Ferrer pronunciará el pregón a St. Just Desvern

Girona.— Hoy domingo, el Ayuntamiento de Sant Just Desvern ha organizado la conmemoración del milenario de la población, con motivo de la

fiesta mayor, y ha invitado a pronunciar el pregón al senador gerundense Francesc Ferrer Gironès.

Fue fundada hace poco más de un año

La asociación Gent Gran Unió edita su boletín

Girona.— La asociación Gent Gran Unió de Girona ha editado recientemente su boletín, que presenta en la portada un artículo dedicado al ex presidente de la Diputación de Girona, Salvador Carrera. A lo largo de veintiocho páginas, el boletín dedica artículos al alcalde Joaquim Nadal con motivo de su reelección, al fundador de la asociación, Martí Marro, felicitándole por su ochenta y cuatro aniversario, al delegado de la Generalitat Xavier Soy, al

concejal Miquel Fañanès y al alcalde de Salt, Salvador Sunyer. También se dedican páginas al cap de Serveis Territorials de Treball, Josep Montané, y al delegado del Ministerio de Trabajo, Macario Martínez.

Otros personajes que han merecido un espacio en el boletín son el colaborador de nuestro periódico, Josep Bartomeu, y el miembro de la asociación Jaume Bosch.

10%

LLIBRETA D'ESTALVIS
COMpte CORRENT
A LA VISTA

12%

IMPOSICIÓ A TERME
DIPOsit A TERMINI
1 MES

13%

PAGARÉS
BONS
3/6 MESOS

Banc de la Petita i Mitjana Empresa
BANKPIME

17001 Girona/Gran Via de Jaume I, 34
08021 Barcelona/Travessera de Gràcia, 11
25007 Lleida/Avgda. Francesc Macià, 27
28006 Madrid/Maria de Molina, 33
50004 Saragossa/Marquès de Casa Jiménez, 6
43001 Tarragona/Reding, 37

Desitjo més informació sobre:
LE CC IAT/DAT PAG/BON
Nom _____
Adreça _____
Tel. _____
Població _____ C.P. _____

*Per a particulars i empreses **Financera del BPME ***Des de 1 Pta sempre que el saldo superi les 100.000 Ptes sense cap mena de despeses Amb domiciliació de rebuts, nomines o càrrecs de targetes de credit i debít ****Del BPME *****D'Empresa

Ajuntament de Girona

EDICTE

Als efectes previstos a l'art. 9.1.b) de la Llei 3/1984, de 9 de gener, de mesures d'adequació de l'ordenament urbanístic de Catalunya, s'exposa al públic pel termini de quinze dies el Projecte d'urbanització de la plaça de la Constitució, redactat pels arquitectes Srs. Juli Esteban, Jon Montero i Elías Torres, que es compona de memòria, plànols, plec de condicions i pressupost per un import de cent trenta-quatre milions tres-cents vuitanta-nou mil cinc-cents quaranta-sis pessetes (134.389.546 ptes.).

Girona, 29 de juliol de 1987
L'ALCALDE JOAQUIM NADAL i FARRERAS

S'ha deixat d'utilitzar

Un aparell de l'hospital de Girona provocava radiacions excessives

El Departament de Sanitat de la Generalitat de Catalunya a les comarques de Girona ha fet retirar un aparell que hi havia a l'hospital Álvarez de Castro perquè la seva manipulació provocava una incidència radiològica important sobre els operaris. Aquesta observació s'ha produït després d'enviar les proves de radiologia que habitualment es fan a tots els membres de la plantilla del centre sanitari que tenen algun tipus de relació i contacte amb els aparells de raigs X. Pel cap de sanitat de Girona, Pompeu Pascual, «segons es va poder determinar, la persona afectada tot sovint manipulava els aparells sense el mesurador col·locat al cos tal com es receptiu».

S'havia d'operar des d'una posició que facilitava les radiacions i augmentava els efectes

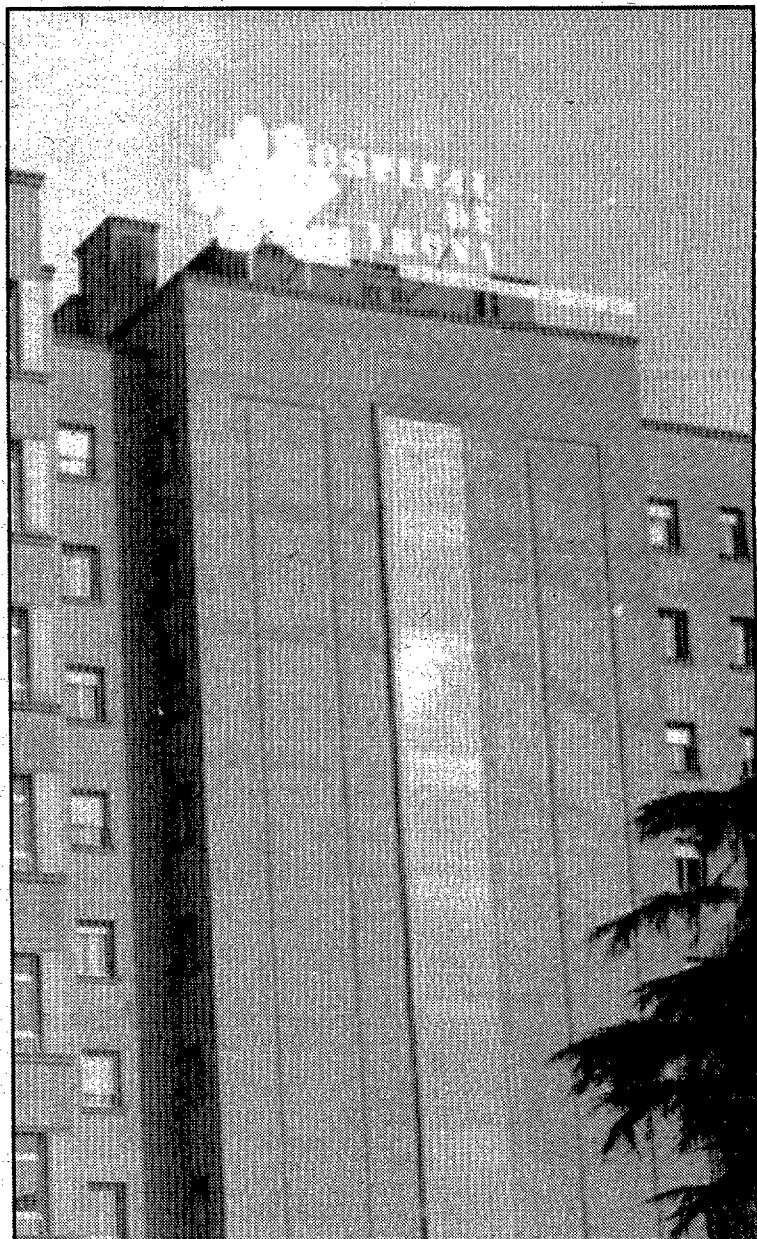
Substituit per un altre aparell

Malgrat això, el Departament de Sanitat immediatament va ordenar que es deixés d'utilitzar aquest aparell que en data pròxima serà substituït per un altre de semblants característiques però, que no afectarà a la persona que el faci servir.

El doctor Pompeu Pascual assegurava tanmateix que els efectes d'aquestes radiacions són poc importants i que es faran totes les comprovacions necessàries per determinar el seu abast.

També a Puigcerdà

Segons algunes informacions un altre membre de l'hospital de Puigcerdà també a les comarques de Girona darrerament ha sofert

Han aconsellat deixar d'utilitzar un aparell del departament de radiologia pels nivells de radiació que provocava.

els efectes d'aquestes radiacions si bé en aquesta ocasió no va quedar clarament determinat que era la causa del problema.

REDACCIÓ

El Departament de Sanitat periòdicament realitza inspeccions de tots els aparells relacionats amb les proves radiològiques per evitar que els seus efectes siguin perjudicials per les persones que els manipulen. A part d'això, els metges i personal especialitzat que treballa amb aquests aparells porta permanentment un captador de radiacions que permet establir en cada moment la quantitat de radi que han irradiat i si els seus efectes són o no perjudicials.

Detectat fa unes setmanes

Segons ha explicat el cap de Serveis de Sanitat de Girona, doctor Pompeu Pascual, «fa algunes setmanes es va detectar el cas d'una persona, concretament un metge de l'hospital de Girona, que havia enregistrat una quantitat de radi superior a la normal. Aleshores es varen ini-

ciar unes investigacions per determinar exactament quina era la causa d'aquesta radiació i es va poder determinar que hi havia diversos factors que hi incidien».

Segons el doctor Pascual, el problema fonamental és que «l'aparell que habitualment manipulava aquesta persona per les seves especials condicions obligava a operar-hi des d'una posició que facilitava les radiacions i augmentava els efectes que normalment haguessin estat insignificants».

A part d'això, el cap de sanitat a Girona, Pompeu Pascual, apuntava també que «segons es va poder determinar la persona afectada tot sovint manipulava els aparells sense el mesurador col·locat al cos tal com és receptiu. Es veu que el solia deixar en algunes zones on els efectes de les radiacions eren fins i tot superiors a les que rebria en el seu cos i per això el resultat que es va obtenir no era pas el correcte i estava augmentat».

LOTERIA NACIONAL		SORTEO DEL DIA 1 DE AGOSTO DE 1987 Doce series de 100.000 billetes cada una		SORTEO 31 87		Lista acumulada de las cantidades que han correspondido a los números premiados, clasificados por su cifra final		 <small>LOTERIA NACIONAL Distribuidor de billetes 1 de agosto de 1987 1 billete por 100.000 pesetas</small>			
Estos premios podrán cobrarse hasta el día 2 de noviembre de 1987, INCLUSIVE											
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9		
Números	Pesetas	Números	Pesetas	Números	Pesetas	Números	Pesetas	Números	Pesetas	Números	Pesetas
45900.....50.000	45901.....50.000	45902.....55.000	45903.....50.000	45904.....55.000	45905.....50.000	45906.....50.000	45907.....55.000	45908.....50.000	45909.....50.000	45910.....50.000	45911.....3.050.000
45912.....40.000.000	45913.....3.050.000	45914.....55.000	45915.....50.000	45916.....50.000	45917.....55.000	45918.....50.000	45919.....50.000	45920.....50.000	45921.....50.000	45922.....55.000	45923.....100.000
45924.....55.000	45925.....50.000	45926.....50.000	45927.....55.000	45928.....50.000	45929.....50.000	45930.....50.000	45931.....50.000	45932.....55.000	45933.....50.000	45934.....55.000	45935.....50.000
45936.....50.000	45937.....55.000	45938.....50.000	45939.....50.000	45940.....50.000	45941.....50.000	45942.....55.000	45943.....50.000	45944.....55.000	45945.....50.000	45946.....50.000	45947.....55.000
45948.....50.000	45949.....50.000	45950.....50.000	45951.....50.000	45952.....55.000	45953.....100.000	45954.....55.000	45955.....50.000	45956.....50.000	45957.....55.000	45958.....50.000	45959.....50.000
45960.....50.000	45961.....50.000	45962.....55.000	45963.....50.000	45964.....55.000	45965.....50.000	45966.....100.000	45967.....55.000	45968.....50.000	45969.....50.000	45970.....50.000	45971.....50.000
45972.....55.000	45973.....50.000	45974.....55.000	45975.....50.000	45976.....50.000	45977.....55.000	45978.....50.000	45979.....50.000	45980.....50.000	45981.....50.000	45982.....55.000	45983.....50.000
45984.....55.000	45985.....50.000	45986.....50.000	45987.....55.000	45988.....50.000	45989.....50.000	45990.....50.000	45991.....50.000	45992.....55.000	45993.....50.000	45994.....55.000	45995.....50.000
67200.....50.000	67201.....50.000	67202.....55.000	67203.....50.000	67204.....55.000	67205.....50.000	67206.....50.000	67207.....55.000	67208.....50.000	67209.....50.000	67210.....50.000	67211.....50.000
67212.....80.000	67213.....50.000	67214.....55.000	67215.....50.000	67216.....50.000	67217.....55.000	67218.....50.000	67219.....50.000	67220.....50.000	67221.....50.000	67222.....55.000	67223.....50.000
67224.....55.000	67225.....50.000	67226.....50.000	67227.....55.000	67228.....50.000	67229.....50.000	67230.....50.000	67231.....50.000	67232.....55.000	67233.....50.000	67234.....55.000	67235.....50.000
67236.....50.000	67237.....55.000	67238.....50.000	67239.....50.000	67240.....50.000	67241.....50.000	67242.....55.000	67243.....50.000	67244.....55.000	67245.....50.000	67246.....100.000	67247.....55.000
67248.....50.000	67249.....50.000	67250.....50.000	67251.....50.000	67252.....55.000	67253.....1.640.000	67254.....20.005.000	67255.....1.640.000	67256.....50.000	67257.....55.000	67258.....50.000	67259.....50.000
67260.....50.000	67261.....50.000	67262.....55.000	67263.....50.000	67264.....55.000	67265.....50.000	67266.....50.000	67267.....55.000	67268.....50.000	67269.....50.000	67270.....50.000	67271.....50.000
67272.....55.000	67273.....50.000	67274.....55.000	67275.....50.000	67276.....50.000	67277.....55.000	67278.....50.000	67279.....50.000	67280.....50.000	67281.....50.000	67282.....55.000	67283.....50.000
67284.....55.000	67285.....50.000	67286.....50.000	67287.....55.000	67288.....50.000	67289.....50.000	67290.....50.000	67291.....50.000	67292.....55.000	67293.....50.000	67294.....55.000	67295.....50.000
Terminaciones	Terminaciones	Terminaciones	Terminaciones	Terminaciones	Terminaciones	Terminaciones	Terminaciones	Terminaciones	Terminaciones	Terminaciones	Terminaciones
190.....50.000	031.....50.000	912.....80.000	793.....50.000	494.....55.000	505.....50.000	246.....50.000	7.....5.000	998.....50.000			
400.....50.000	361.....50.000	12.....30.000	863.....50.000	4.....5.000		966.....50.000					
790.....50.000	741.....50.000	2.....5.000	923.....50.000								
			953.....50.000								

PREMIOS ESPECIALES	FRACCION	SERIE	PREMIO ACUMULADO	POBLACION
46.000.000 Ptas.	6.º	1.º	50.000.000	SEVILLA
Núm. 45912	9.º	5.º	50.000.000	SEVILLA
PRIMER PREMIO	3.º	8.º	50.000.000	SEVILLA
	1.º	11.º	50.000.000	SEVILLA

PREMIOS ESPECIALES	FRACCION	SERIE	PREMIO ACUMULADO	POBLACION
2.000.000 Ptas.	3.º	2.º	4.000.500	GANDIA
Núm. 67254	6.º	6.º	4.000.500	GANDIA
SEGUNDO PREMIO	4.º	7.º	4.000.500	GANDIA
	5.º	9.º	4.000.500	GANDIA

Salt vol millorar la gestió administrativa, circulació i aparcaments

Xavier Corominas: «Hem de fer de la policia un servei bàsic»

El principal repte que es planteja el grup municipal de Règim Interior i Protecció Ciutadana de l'Ajuntament de Salt és, segons explica el regidor Xavier Corominas, fer de la policia un servei bàsic, «per tal que puguin solucionar tots els problemes dels ciutadans». Més que d'un augment de personal, del que es tractaria és d'especialitzar el ja disponible, «fer-los més tècnics». Entre d'altres punts pendents parla del problema circulatori i d'aparcament. De la seguretat ciutadana no diu res, senzillament perquè considera que no hi ha res a dir. «La prova és que no està a l'ordre del dia. Com menys se'n parla més significa que funciona».

GEMMA VILA

Salt.— Xavier Corominas considera la continuïtat del govern municipal de Salt des del punt de vista de la seva continuïtat en la regidoria de Règim Interior i Protecció Ciutadana. Segons això, parlà de la potenciació de la formació permanent i del reciclatge dels treballadors municipals, de l'anàlisi funcional de la plantilla i valoració i estudi de la productivitat. En definitiva, millorar la gestió administrativa al ciutadà. El repte del seu departament, però, el xifra a perfeccionar professionalment la Policia Municipal i a consolidar-la en les seves especialitzacions. Per què aquesta necessitat de fer de la policia un servei bàsic?

— Trobo important que els ciutadans de Salt puguin solucionar tots els seus problemes en el poble i no s'hagin de desplaçar sempre a Girona. Actualment ja es fan funcions de policia judicial però pensem potenciar aquesta àrea. Per exemple, quan una persona vol

obtenir el permís d'armes, ha d'anar expressament a Girona. Intentarem que quan algú vulgui presentar una denúncia sigui possible i alhora s'investigui en el cas.

— S'haurà d'augmentar la plantilla actual?

— No necessàriament, tot i que hi ha convocades dues places de guàrdia i una de caporal pel mes de setembre. Més que res, especialitzaríem i formariem els vint-i-cinc policies de què disposem. Val a dir que la xifra ideal per Salt serien trenta però s'aniran afegint amb comptagotes. Es tracta de fer-los més tècnics. Per ara, assisteixen a cursos però es modificarà la plantilla per aconseguir més quadres qualificats, seguint un programa de quatre anys.

— Es pot parlar d'insseguretat ciutadana a Salt?

— Crec que en quatre anys s'ha avançat molt en aquest tema. Abans de la segregació teníem molta menys policia. Ara la feina és preventiva per-

què passen trenta vegades per un carrer al dia. La prova està que no és una cosa a l'ordre del dia. Com menys se'n parla vol dir que més funciona, a l'inrevés que en el Govern central, que tot el dia hi són. Continuem treballant en el tema, però. La policia de barri que tan de moda s'ha posat aquí fa més de quinze anys que funciona.

— Alguna mesura especial de cares a l'estiu?

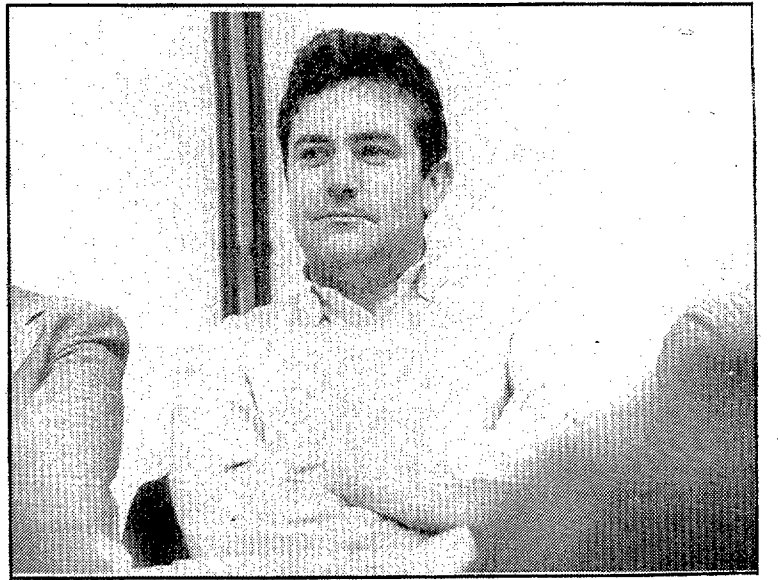
— No, perquè és l'època de l'any menys problemàtica. Pensem que els lladres van a pisos de més categoria.

— De quina manera col·laboren la policia nacional i els mossos d'esquadra?

— Amb les dues mantenim unes bones relacions. De fet, s'havien fet propostes perquè s'instal·lés una inspecció de guàrdia o comissaria del CPN. De moment no hi ha possibilitat. També dèiem de treballar més coordinadament perquè avui vénen i demà no, i no en tenim cap notícia. Amb els mossos d'esquadra no obstant això, es guarda una relació més estreta, ja que patrullen a la nit amb els nostres i s'han augmentat els efectius amb els mossos.

— Passant a l'apartat de circulació i vialitat, quins són els principals objectius?

— Aconseguir més places d'estacionament. Fer direcció única als carrers on sigui possible i establir-hi aparcaments en bateria, on es permeti. Quant al carrer Major, cal mantenir la do-

Xavier Corominas, segon tinent d'alcalde de Salt. (Foto CARLOS SANS).

ble direcció, així com impedir l'aparcament a les cantonades i als passos de vianants, mitjançant obstacles físics. A part, s'han de crear més aparcaments als carrers adjacents, establint dos tipus de guals —horaris i permanents— i introduint senyalització informativa vertical dels centres públics, així com dels accessos de la població.

— És molt elevat l'índex de circulació?

— Segons els estudis portats a terme, tenim que pel passeig Marquès de Camps passen uns set mil cinc-cents vehicles al dia i pel carrer Major uns quinze mil. És bastant alt perquè recollim la circulació d'Anglès i Amer. En el PGOU figura una via alternativa pel darrera de l'institut però el fonamental és el passeig d'Olot —del terme de Bescanó al passeig Marquès de Camps—, que traurà la circulació pesada.

— Què hi ha de la construcció d'aparcaments privats?

— Seria molt important, sobretot al carrer Major i voltants. Aquesta iniciativa privada seria interessant si es permetés entrar i sortir els vehicles. Per als propietaris s'estudiarien exempcions fiscals.

— I dels semàfors?

— El projecte que tenim resta pendent que la Generalitat ens doni llum verda. Amb això es regularia el passeig Marquès de Camps, Esteve Vila i plaça dels Peixos.

— Tinc entès que es potenciarà el parking de bicicletes?

— Sí, perquè més que construir carrils el fonamental és saber on la deixen. També crearem un parc infantil de trànsit i potenciem les classes de seguretat vial a les escoles.

Un Supermercat alemany... al costat de casa seva!

MAXOR

QUINZENA DE PRODUCTES ALEMANYS

Del 25 de juliol al 8 d'agost, aprofita aquesta oportunitat que li brinda MAXOR, per tastar i comprar (sense passar duana) les mundialment famoses especialitats alemanyes de begudes —cerveses, suc, licors— i formatges, conserves de peix, salses, plats preparats, confitats en vinagre, etc. així com les genuïnes salsitxes.

En els nostres centres:

HIPER OLOT
C/. Veneçuela, s/n. OLOT

HIPER FIGUERES
Ctra. de França, s/n. FIGUERES

HIPER SANT PONÇ
Plaça St. Ponç, s/n. GIRONA

SUPER ROSES-2
Gran Via Pau Casals, 178 - ROSES

CADENA DE SUPERMERCATS **MAXOR**

Els regidors convergents consideren un error tirar endavant el projecte

La zona industrial enfronta els grups del PSC i CiU a Palafrugell

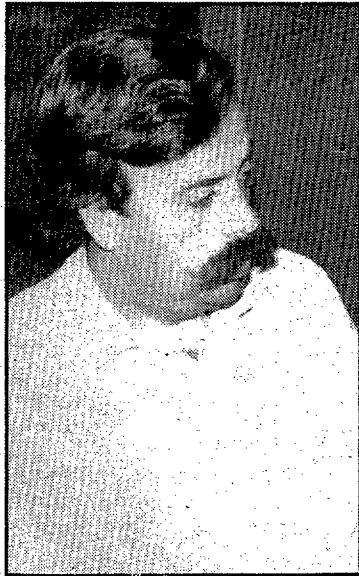
M.C. DARANAS
Corresponsal

Palafrugell.— Onze mocions i sis preguntes presentades per Convergència i Unió, convertiren el primer ple ordinari de l'Ajuntament de Palafrugell d'aquesta legislatura en una medició de forces dialèctiques entre socialistes i convergents que desembocà, ja als acabaments de la sessió, en un teix intercanvi de qualificacions. Mentre el portaveu de CiU, Josep Esteba, manifestava que «de les cartes de l'alcalde ningú no en fa cas» i el que el primer tinent d'alcalde, Francesc Almagro, deia «mentides» sobre el termini hàbil real per pagar la contribució urbana; Medir destapava la capsa dels trons, qualificant les intervencions convergents «d'homilia de la destrucció total» i insinuava temptacions dictatorials del cap de l'oposició.

La majoria de propostes d'acord amb l'equip de govern reberen indefectiblement precisions i crítiques. D'entre els acords presos, van sobresortir-ne una ampliació de dotació per a diverses partides per un valor aproximat de 28.000.000 de ptes., la desestimació dels recursos interposats pel projecte de parcel·lació de la zona industrial i la construcció d'una coberta per a les grades de l'estadi municipal. Les intervencions més destacades es produïren en el debat dels temes referits a la zona industrial i a l'aprovació

d'una cessió de terreny. En el primer d'aquests punts, CiU ratificà els arguments emprats durant la campanya electoral, basats en la convicció que la majoria de propietaris són contraris a l'acció municipal i que és un error tirar aquest pla endavant «per sobre de les economies dels afectats». El regidor d'urbanisme, Joan Llenas, qualificà el tema de «partit de tennis» i reiterà també arguments anteriors manifestant que s'havien complert els terminis i les accions legals correctament, que s'havien donat el màxim de facilitats administratives i que també se'n donarien d'econòmiques. Quant a l'acceptació d'una cessió de terreny al passeig de la Torre, Josep Esteba advertí que en el decurs del tràmit administratiu aquest terreny havia estat presentat en diverses extensions i que la darrera diferència era de 30 metres. Hi afegí que «si els serveis tècnics d'aquesta casa no saben fer càlculs de 3r. d'EGB, val més que pleguem». Joan Llenas ironitzà sobre la frase d'Esteba i justificà l'error del desfasament entre el plànol i el terreny real.

La darrera fase del ple es caracteritzà efectivament, per les mocions i preguntes de CiU, les visibles mostres de cansament d'alguns regidors novells i els intercanvis dialèctics amb l'escac final de Lluís Medir. Com diria una crònica futbolística, «Esteba va moure molt la banqueta» i, juntament amb ell, sis regidors més in-

Lluís Medir.

tervingueren defensant les mocions; només Jaume Alsina i Frederic Suñer passaren inadvertits. De les onze mocions, quatre s'aprovaren per unanimitat: tractà els temes importants de cultura al consell municipal i la comissió informativa, sol·licità a la Diputació l'asfaltat i la senyalització de l'autovia de Calella-Llafranc, inicià l'estudi per modificar el reglament orgànic municipal i sol·licità un informe sobre l'estat de la infraestructura sanitària urbana a les platges com a possible factor contaminant. De la resta, una fou retirada en haver estat resolt el

tema qüestionat i les altres sis, refusades, si bé quatre ho hagueren de ser amb el vot de qualitat de l'alcalde en haver-se absentat el regidor socialista, Francesc Ramon, a qui seguiria més tard Frederic Suñer, retornant l'equilibri inicial a pocs minuts d'acabar.

La inclusió de guàrdies jurats entre les mesures a prendre per incrementar la vigilància nocturna a les platges i el condicionament de les llicències d'obres de l'estiu al mantiment de la tranquil·litat d'estiuejants i visitants, foren replicades per Medir qualificant-les de mesures més pròpies del franquisme. «Quan se us comença a rascar us surten coses més pròpies del règim anterior», digué després que Esteba afirmés, en relació a les cartes que l'alcalde adreça als constructors al començament de la temporada turística, que «de les cartes de l'alcalde, ningú no en fa punyetero cas».

La postura de CiU en presentar les mocions fou qualificada per Almagro com «fer oposició per ganes de fer» i per Medir com «una manera de seguir fent campanya al carrer». En el decurs dels precís i preguntes, Almagro i Esteba protagonitzaren la darrera disputa verbal quan el cap de CiU qualificà de «mentida» l'afirmació del primer tinent d'alcalde que els rebuts de la contribució urbana es podien pagar a partir del primer de juliol i aquest sol·licitava a l'alcalde que imposés ordre a les afirmacions de Josep Esteba.

Els socialistes blanencs critiquen que CiU pensi canviar el cap de premsa

Blanes.— El grup municipal socialista de Blanes demanà en una moció presentada al darrer ple celebrat a la població informació entorn una vintena de contractes de treball que finalitzen durant aquest mes d'agost, informa Joan Ferrer. Maria-Dolors Oms, cap de llista socialista, explicà que a l'anterior Ajuntament «nosaltres passàvem els contractes de treball al ple, però el nou equip de govern tracta aquest tema en comissió de govern», per la qual cosa es demanava quin seria el futur del personal afectat.

Fèlix Bota, alcalde de la població, va comentar que de la vintena de contractes que finalitzen, entre els quals hi ha catorze policies locals i diversos administratius, la majoria serien renovats. Dos dels contractes de personal del centre d'estudis avançats s'haurien d'estudiar, segons Bota, «perquè no creiem que sigui l'Ajuntament qui se n'ha de fer càrrec» i informà que l'únic que no seria renovat és el de Dolors Baltrons, responsable de premsa a l'Ajuntament anterior. Segons Bota, «fins ara ocupava un càrrec de confiança amb dependència directa de l'Alcaldia i entenem que era la cap de premsa. En canviar l'equip de govern creiem que també s'ha de canviar el càrrec».

El grup municipal socialista va mostrar-se disconforme amb la postura de CiU. En aquest sentit Oms assegurà que «aquest contracte no es renova per qüestions polítiques. A ella se li ha dit que s'havia significat molt a la campanya socialista. Nosaltres —afirmà— mai no havíem mirat el carnet de la gent».

Blanes té gairebé vint-i-tres mil habitants, segons el darrer cens

Blanes.— L'Ajuntament de Blanes ha aprovat la rectificació del Padró Municipal d'Habitants i Cens Electoral, que ja fou aprovat inicialment el 31 de març d'enguany. Una vegada posades al dia altes, baixes i modificacions; resulta que el nombre total de població censada a Blanes és de 22.962 persones. Ara el Padró i el Cens han estat enviats a l'Institut Nacional d'Estadística per a la seva aprovació definitiva.

La mesura es pren com a experiència per a la propera temporada

Els veïns de Sant Feliu poden tornar a aparcar el cotxe al port de franc

RAFAEL ALBIOL
Corresponsal

Sant Feliu de Guíxols.— Els veïns de Sant Feliu podran aparcar gratuïtament al port de la població, acord que tanca el conflicte sorgit a causa de l'obligatorietat de pagament per estacionar a l'esplanada que s'hi ha habilitat. En un principi, els veïns havien de pagar per poder entrar en el moll. La gestió de l'àrea de Ports i dels seus serveis correspon a la Direcció General de Ports i costes de la Gene-

ralitat, que enguany, per primera vegada, ha adjudicat l'exploatació dels espais d'aparcaments a una concessionària d'acord amb l'Ajuntament.

Aquesta mecànica d'accés al moll de Sant Feliu comportava que els veïns per accedir amb vehicle al port, tant si s'hi aparcava com no, haguessin de pagar la corresponent taxa de parking, la qual cosa va sorprendre i motivà queixes dels guixolencs des d'un principi. Una primera gestió d'ur-

gència de l'Alcaldia va aconseguir que els vehicles amb l'adhesiu local de la taxa municipal de circulació d'enguany quedessin exempts de pagament per entrar al port i romandre-hi durant una hora.

Una última i definitiva gestió de l'Alcaldia, tenint en compte que encara continuaven les queixes, ha permès aconseguir la gratuïtat total per als conductors locals amb distintius de la taxa municipal al corrent de pagament, durant la temporada d'enguany. Segons

l'alcalde de Sant Feliu, Josep Vicente, «el tema queda obert i haurà de ser una experiència per l'any vinent».

Tanmateix s'han lliurat passis per als pescadors, pescadors esportius i socis del Club Nàutic. També s'estableix una franquícia durant un quart d'hora. Les estadiques fins ara assenyalen que un quaranta per cent dels vehicles estacionats al port hi són més d'un quart d'hora i un vint per cent s'hi estan entre un quart i una hora.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Desitjo subscriure'm al DIARI DE GIRONA des del dia
 Subscriptor
 Adreça
 Localitat
 DNI / CIF Tel.

MODALITAT DE SUBSCRIPCIÓ		Faré efectiu l'import mitjançant taló bancari adjunt	
☐ Mensual	1.550 Ptes.	☐ Domiciliació bancària/ Caixa	
☐ Trimestral	4.650 Ptes.	☐ N° Compte	
☐ Semestral	9.300 Ptes.	☐ Agència	
☐ Anyal	18.600 Ptes.	☐ Població	

DIARI DE GIRONA
LOS SITIOS
Ctra. Barcelona, 29 - GIRONA
Tel. 20 18 82 / 47 62 77

UN DIARI PER A GIRONA | COMARQUES / AMB COMPLETA INFORMACIÓ LOCAL | COMARCAL / ARTICLES
D'OPINIÓ, CULTURA, ESPECTACLES, ESPORTS, PAGESIA, TV, CINEMA / TOT I MES, CADA DIA

Amb motiu de l'enderrocament de la finca n° 14 del carrer dels Calderers, el mateix quedarà tallat al trànsit de les 8 h. a les 12 h. del dia 4 d'agost d'enguany. La circulació provinent del carrer de les Ballesteries es desviarà per la Pujada de Sant Fèlix i del Rei Martí. Així mateix, el trànsit provinent de la Catedral es desviarà també per la pujada del Rei Martí en direcció a la plaça de Sant Pere.

Signatura

SOM 6 MILIONS

Catalunya s'obre camí.

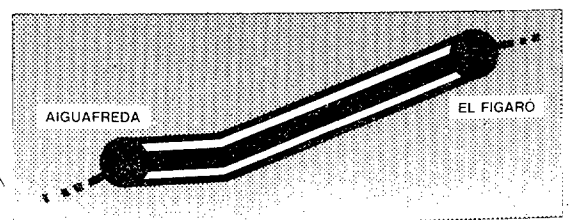
La nova carretera que uneix El Figaró i Aiguafreda és, amb tota seguretat, una de les obres més importants realitzades a Catalunya. Per completar-la ha estat necessària una inversió de 2.095 milions de pessetes, gràcies als quals s'ha obert una via d'accés fonamental al Ripollès i L'Osona.

La nova carretera té una longitud total de 10 kms., 1,5 dels quals ja foren inaugurats el març del 1986. Disposa de quatre carrils que permeten realitzar

aquest recorregut 10 minuts més ràpid que abans.

El nou tram haurà de suportar el pas de 15.000 vehicles cada dia, una intensitat de tràfic que augmenta un 10 % anualment. Aquestes xifres poden oferir una idea de la importància del

traçat que s'acaba d'inaugurar i que suposa un pas més en la configuració d'una xarxa viària més eficaç, ràpida i segura per a Catalunya.

TRAM EL FIGARÓ - AIGUAFREDA

GENERALITAT DE CATALUNYA
DEPARTAMENT DE POLÍTICA TERRITORIAL
I OBRES PÚBLIQUES

Especial atenció dels inspectors

Comerç intensificarà la vigilància de botigues turístiques a l'estiu

La Conselleria de Comerç, Consum i Turisme de la Generalitat de Catalunya intensificarà els controls i els serveis d'inspecció a la Costa Brava per evitar que es cometin frau als clients que visiten durant els mesos d'estiu el litoral gironí. Enric Pareta, cap del Departament de Comerç a les nostres comarques, han assenyalat que «tot i que hi ha llibertat de preus i, per tant, tothom pot vendre els seus productes al preu que li sembli, hi ha un seguit d'elements que cal tenir molt presents a l'hora de vendre un producte, donat que cal exposar públicament el preu, etcètera. Són aquestes normes les que vigilaran els nostres inspectors que es compleixin escrupolosament durant l'estiu».

Girona.— La qualitat del turisme que visita les comarques de Girona sovint ha estat objecte de discussions, sense que s'hagi emès una opinió unànime. En darrer terme, però, el problema és que els preus que s'ofereixen per una estada a la Costa Brava són molt ajustats i lògicament això fa que sovint hi hagi algunes alteracions en la qualitat per poder compensar el poc rendiment de les altres partides. A mig termini, aquesta picaresca té una incidència directa sobre el sector turístic, donat que els visitants estan escamats i prenen mesures de precaució. Durant l'estiu passat, per exemple, es varen presentar unes tres-centes denúncies per presumptes irregularitats en el servei tant d'establiments com bars i restaurants com d'altres tipus. El Departament de Comerç de la Generalitat, per intentar paliar aquesta situació, ha decidit posar en marxa aquest estiu un control especial de les zones turístiques. «De fet, hi haurà la vigi-

El Departament de Comerç tindrà inspectors especialitzats a vigilar les zones turístiques. (Foto JOAN SEGUR).

lència que normalment fem però els inspectors tindran una cura especial a controlar allò que en poden anomenar la venda al detall i que és on habitualment pot haver-hi més irregularitats. En aquest sentit, el departament, aquest estiu, farà una vigilància intensiva de les zones turístiques per evitar que hi hagi irregularitats i en tot cas corregir i informar els turistes».

Mesures de control per «oberbooking»

A part d'aquest augment en el nombre d'inspectors que faran labors de vigilància al litoral gironí durant els mesos d'estiu i amb una

atenció especial per la venda al detall, el Departament de Comerç també incidirà especialment en un altre tema com és el del «oberbooking». Tal com ja va informar en el seu moment DIARI DE GIRONA-Los Sitios, el Departament de Comerç aquest estiu pensa crear un grup d'inspectors especialitzats a detectar casos de «oberbooking». Per això durant els mesos d'estiu i especialment durant el dies de major afluència de turistes faran labors de vigilància a les poblacions més problemàtiques com per exemple Lloret de Mar, on l'any passat ja es varen observar alguns casos de doble contractació de places hoteleres.

El control de preus en comerços de clientela bàsicament estrangera augmentarà

Blanes demana subvencions per finançar les noves dependències de la Policia Local

Blanes.— L'Ajuntament de Blanes ha demanat a la Generalitat de Catalunya la concessió d'una subvenció per finançar part de les obres de construcció de les noves dependències de la Policia Local, dependències que aniran ubicades al carrer Joan Carles I, en una planta baixa i un pis de propietat municipal, informa Joan Ferrer. El Consistori blanenc basa la seva sol·licitud en una ordre apareguda en el Diari Oficial de la Generalitat el sis de juliol d'enguany, en la qual el Departament de Governació ofereix la possibilitat de subvenció fins al cinquanta per cent del cost de l'obra, que serveixi per millorar, promoure o crear nous serveis de les policies locals de Catalunya.

Nova oficina de recaptació a Lloret de Mar

Lloret de Mar.— A partir de demà els lloretencs podran utilitzar les noves dependències municipals del carrer Josep Lluhí per pagar els seus impostos, informa Joan Ferrer. La planta baixa d'aquest edifici ubicat en el número vint-i-quatre ha estat condicionada com a oficina de recaptació descongessionant d'aquesta manera les dependències de l'Ajuntament. En aquest mateix edifici, antiga caserna de la Guàrdia Civil, també hi ha en els pisos superiors l'arxiu municipal i el registre de la propietat, però s'ha cregut convenient habilitar la planta baixa per donar més facilitats als contribuents.

Les obres de remodelatge han costat més de dos milions, quantitat que es finançarà amb els diners resultants de l'estalvi que es produirà en cobrar enguany per primera vegada les contribucions amb mitjans municipals.

Ajuntament de Sarrià de Ter

EDICTE

La Comissió de Govern, en sessió celebrada el passat dia vint-i-set de juliol de mil nou-cents vuitanta-set, va acordar sotmetre a informació pública, en aplicació d'allò que disposa l'article 615 del Codi Civil, la relació de vehicles que seguidament es relaciona a fi de lliurar-los a qui acrediti ésser-ne el seu legítim propietari.

Marca	Nº bastidor
Mobylette —Granate— GAC	417445
Vespino —blanc—	612420
Vespino GL —vermell—	1697403
Peugeot 102 —blau—	605884
Vespino vermell —norriés xasis—	284445
Vespino xasis i part de motor	203052
Montesa vermell	27M2176
Derbi Variant	V029059
Vespino GL —vermell—	1637071
Vespino —vermell—	801038
Vespino vermell	612420

Sarrià de Ter, 29 de juliol de 1987
L'ALCALDE Jordi Cañigueral i Viñals

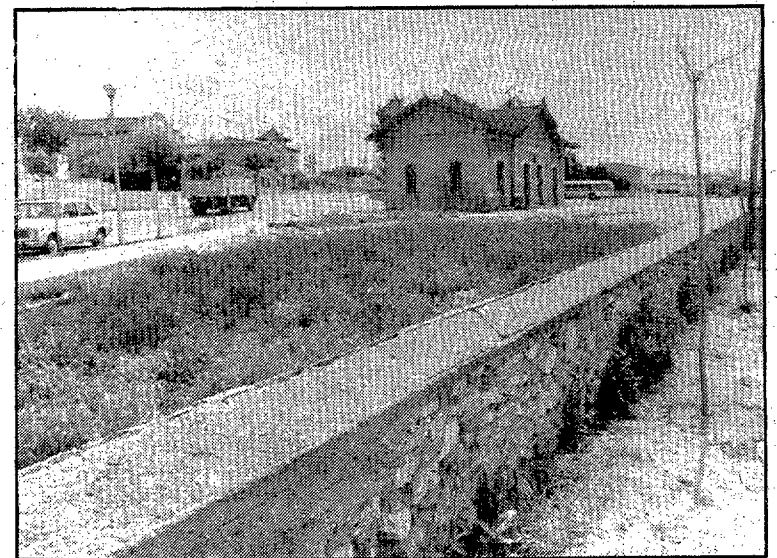
L'Ajuntament ha aprovat inicialment el projecte

Cassà rehabilitarà l'antic edifici de l'estació del carrilet

Cassà de la Selva.— L'Ajuntament de Cassà de la Selva ha aprovat inicialment el projecte de rehabilitació de l'antic edifici de l'estació del carrilet. El projecte suposa una inversió de vuit milions de pessetes per recuperar l'immo-ble, l'únic que queda de les instal·lacions de la antiga estació de Feve. L'edifici es troba situat al costat de can Nadal, immoble de propietat municipal, al qual s'instal·larà el futur ajuntament de la població.

Una construcció de finals de segle

El projecte de rehabilitació dels locals del carrilet, utilitzada actualment pel club local de petanca, preveu conservar l'estil de l'edificació atès que és, juntament amb el de Llagostera, una de les més interessants de l'antiga xarxa de ferrocarril, construïda a finals del segle passat. L'interior de l'edifici quedarà com una sala única de

La rehabilitació de l'edifici suposarà una inversió de vuit milions de pessetes. (Foto DANI DUCH).

noranta-vuit metres quadrats per a diferents funcions, molt probablement de caire cultural. Enmig de la

sala es construirà un petit local circular que podrà utilitzar-se com a petit magatzem o serveis.

GRANS REBAIXES A

Boutique Eva

Av. Jaume I, nº 18 - Girona

Segons la proposta del PSC, feta al ple de divendres

Figueres promourà un estudi dels límits comarcals de l'Alt Empordà

J.M. BERNILS V.

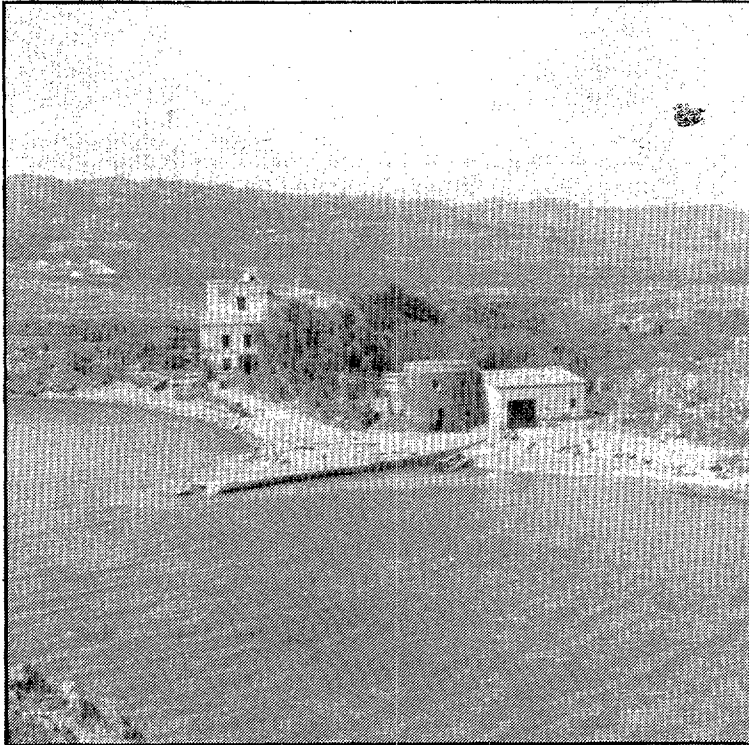
Figueres.— El primer ple ordinari de la nova corporació municipal figuerenca es va caracteritzar per la distensió entre els regidors de l'equip de govern i els de l'oposició, les iniciatives del PSC en forma de mocions —un total de quatre— i la presència de Martí Palahí com a alcalde accidental, per bé que Marià Lorca, acompanyat pel tinent d'alcalde de Cultura, Francesc Calvet, es troben a Berlín signant un conveni de cooperació juvenil entre els dos ajuntaments.

La sessió va començar amb dos decrets de l'Alcaldia. El primer delegant la presidència de les comissions informatives, d'acord amb el cartipàs municipal, i el segon, designant el funcionari Josep Ciurana com a interventor habilitat.

A continuació, a proposta de la comissió informativa de govern local, es volia donar la conformitat a la integració de Figueres a la comarca de l'Alt Empordà, d'acord amb la llei de divisió territorial de Catalunya i atenent, així, la consulta feta per la Generalitat.

Joan Armangué, en nom del grup municipal socialista, va indicar que l'ajuntament tenia més possibilitats que la de manifestar-se d'acord amb la comarca que li correspon. En aquest sentit, va proposar que calia fer un estudi més aprofundit sobre els límits altempordanesos, constituint una comissió que presidís l'historiador Albert Compte, profund coneixedor del tema.

Palahí va recordar que la proposta de la comissió s'havia fet amb els vots favorables de tots els regidors pel que considerava una

L'Ajuntament de Figueres promourà un estudi sobre els límits comarcals de l'Alt Empordà.

«disintonia» la postura del PSC en aquest tema. També va demanar al secretari que aclarís quina havia de ser la postura municipal en ser consultada per la Generalitat.

Malgrat que només es tracta de dir si s'està d'acord amb la inclusió del municipi a la comarca, Armangué va reiterar la necessitat de crear una comissió i que l'informe que s'emeti s'envii a la Generalitat per tal de complementar les al·legacions.

Posat a votació, PSC, AP, ERC

i el regidor independent van votar a favor, mentre que CiU es va abstenir.

Seguidament es van aprovar tres dictàmens de la comissió d'urbanisme, relatius a qüestions de tràmit administratiu.

Mocions socialistes

A l'apartat d'afers urgents el PSC va presentar tres mocions. La primera demanava l'estudi per part de la comissió de govern local de

diverses millores en el pla de circulació, extrem que fou acordat per unanimitat.

A continuació es va demanar el suport municipal a l'ADEPAF pel que fa a la recerca d'un espònsor que salvi la categoria de l'equip. El regidor d'esports, Joan Santos, indicà que ja s'havien establert contactes amb l'entitat i que en aquest sentit ja s'havien fet gestions.

Finalment es va demanar la supressió dels aparcaments a la plaça de l'Ajuntament i un remodelatge del trànsit a tot el nucli antic de la ciutat un cop entri en funcionament l'aparcament del Garrigal. Palahí va anunciar que el tema seria debatut a la propera reunió de la comissió de govern local, però que no calia precipitar-se i Eduard Fèlix, tinent d'alcalde d'urbanisme, explicà que qualsevol remodelatge estava inclòs al pla del centre històric que properament serà presentat públicament a l'Ajuntament.

Per últim, el regidor Josep Fajol va formular un prec en el sentit que l'empresa municipal de serveis, Fisersa, no carregués l'import dels rebuts de l'aigua en un sol trimestre, en cas de no trobar l'usuari, sinó que li deixi un avís com fan les companyies elèctriques i que l'interessat s'hi posi en contacte.

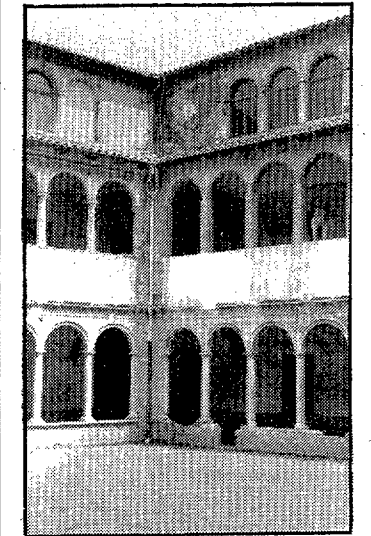
Palahí va explicar l'informe que al respecte havia emès el gerent de l'empresa en el qual es diu que això ja es fa i que possiblement es proposarà l'establiment d'un cànon fix enlloc dels mínims de consum que hi ha actualment i que serien facturats al marge.

El ple accepta la dimissió de l'únic regidor de l'Entesa a Sant Jaume

Sant Jaume de Llierca.— La dimissió de l'únic regidor de l'Entesa pel Progrés de Sant Jaume de Llierca ja és oficial després que en la sessió plenària de divendres passat li fos acceptada. Tal com avança el DIARI DE GIRONA-Los Sitios, Jaume Casals va presentar la seva dimissió a causa del repartiment del cartipàs municipal. El fet de no haver-li donat cap comissió motivà la seva voluntat de dimitir.

L'alcalde de Sant Jaume, Salvador Vila, ha manifestat entorn d'aquesta dimissió que l'únic motiu pel qual no es va donar cap comissió a Jaume Casals va ser «perquè en el moment de l'elecció d'alcalde es votà a si mateix. Nosaltres vam entendre que el que volia era estar a l'oposició. Entenem que no hagués votat la meua persona, ja que ell es devia als seus electors, però el fet de votar-se a si mateix fa suposar que la seva pretensió era romandre a l'oposició». Afegeix Salvador Vila que «em sap greu la seva dimissió, perquè en els quatre anys que ha estat regidor ha col·laborat sempre amb tot».

L'Escola de Belles Arts nomena la seva junta general

Olot.— El Patronat de les Escoles Municipals de Belles Arts va constituir aquesta setmana la seva junta general, que romandrà composta pels següents membres, Pere Macias, alcalde de la ciutat; Ignasi Espon, de l'àrea d'Ensenyament de l'Ajuntament; Isabel Brusosa, de l'àrea d'Economia; Narcís Ferrer i Miquel Serrat, de l'àrea d'Ensenyament, els regidors Joaquim de Trinxeria i Joan Capdevila; Montserrat Mas i Joan Molí en representació del claustre de professors; Sebastià Vives, Rosa Martí i Jaume Toldrà en representació de la ciutat olotina; Joan Valle i Narcís Bosch com a responsables de seccions de l'escola.

Visita de l'Ajuntament a campaments i colònies olotines

Olot.— Dimecres vinent dia cinc d'agost l'alcalde d'Olot i regidors de l'àrea de Joventut de l'Ajuntament realitzaran una visita als campaments i colònies dependents de l'Ajuntament. La visita començarà a mig matí i tot seguit se celebrarà un dinar.

El projecte suposa una inversió superior a mil quatre-cents milions

La Generalitat començarà a finals d'any les obres del túnel de la Vall de Bianya

Vall de Bianya.— Molt probablement la construcció del túnel de la Vall de Bianya s'inciarà a finals d'enguany després que divendres passat el President de la Generalitat Jordi Pujol manifestés en l'acte d'inauguració del tram de la C-152 que abasta des de Figueró a Aiguafreda, que la propera obra de la Generalitat en matèria de carreteres seria la construcció del túnel esmentat.

Mentre que a finals d'aquest any es realitzarien les obres d'accés al túnel, l'any vinent ja es procediria a la perforació. La construcció del túnel de la Vall de Bianya ha estat una constant reivindicació de les autoritats de les comarques d'interior, sobretot pel que fa a la Garrotxa i al Ripollès. La primera fase de l'obra contempla la perllongació de la renovada carretera des de Bianya a Sant Salvador, indret on es perforarà el túnel.

La construcció del túnel, que suposa una inversió de més de 1.400 milions de pessetes, permetrà l'enllaç entre la Vall de Bianya i Sant Pau de Segúries, flexibilitzant d'aquesta manera la circulació entre la Garrotxa i el Ripollès, les distàncies entre les quals es reduiran a la meitat del temps necessari actual per fer-ne el recorregut.

Tant el cost de l'obra com el seu manteniment aniran a càrrec de la Direcció General de Carreteres de la Generalitat.

Aquesta important obra, juntament amb les de millora que es realitzen ara en el tram de Besalú-Olot, i amb les futures variant d'Olot i de Castellfollit de la Roca, ambdues a càrrec del Ministeri d'Obres Públiques i Urbanisme, suposarà sens dubte un gran pas endavant per a les comunicacions a la comarca de la Garrotxa, una de les més afectades en aquest sentit al llarg dels anys.

Llest el projecte de la variant d'Olot

Pel que fa a la variant d'Olot, el projecte de la qual ja ha estat redactat pel MOPU, es podria començar més aviat del que en principi es preveia. Tal variant, el pressupost de la qual s'apropa als 600 milions de pessetes, contempla la construcció de més de quatre quilòmetres de carretera i tres ponts nous.

Aquesta variant començarà just a l'entrada d'Olot, a l'altura de Sant Cosme fins al polígon industrial del Pla de Baix. La seva construcció, que preveu dos carrils i una amplada de set metres, permetrà d'una banda reduir l'actual

El túnel de la Vall de Bianya és un dels projectes més importants per a la xarxa de comunicacions de la Garrotxa. (Foto JULI).

trànsit en l'interior de la ciutat i d'altra facilitar la circulació als vehicles que es dirigeixen a la comarca del Ripollès.

Augmenten les conjuntivitis

Problemes oculars en el temps de les vacances

Francesc Tarrús i Galter, metge oftalmòleg de Girona, ens ha comentat algunes de les contrarietats oculars que són més freqüents en el període de les vacances d'estiu. La major part no són específicament estiuencs, però val a dir que es produeixen amb molta més intensitat en aquest període de l'any. Des de les conjuntivitis infeccioses

Hi ha moltes malalties o lesions oculars que s'accentuen a l'estiu. Algunes comencen a ser perilloses tan aviat com arriba el bon temps. És el cas de les conjuntivitis. Des de l'inici de la primavera fins a la tardor les conjuntivitis infeccioses i les al·lèrgiques van en augment.

La sequetat, la pols, en són les principals causants. Les conjuntivitis actíniques, produïdes per les radiacions solar o ultra-violetes, són dues que canvien amb tanta freqüència com podríem preveure. Normalment, i sense que això serveixi per oblidar les precaucions, aquest tipus de conjuntivitis es dona en un tant per cent molt més elevat entre la gent que practica esports de neu a l'hivern que no pas a l'estiu. Cal tenir en compte, malgrat això, que totes les cremades que afecten la pell del cos, afecten també la pell dels ulls, i que una llarga exposició ocular al sol pot comportar cremades maculars molt greus.

Dintre el capítol de conjuntivitis s'han de remarcar molt especialment les que són pròpies del contacte amb l'aigua. Un bany en un indret poc adequat pot ser extremament pernicios. L'aigua del mar és difícil que en pugui ser el desencadenant. Ara bé, en el cas que la zona del mar en què us banyeu tingui un alt índex de pol·lució, sempre és possible d'agafar conjuntivitis petites. Les de les piscines són força més habituals, la

manca d'higiene o de renovació de l'aigua nodreix totes les infeccions possibles. Un virus anomenat «paratrachoma», que afecta els ulls i la uretra, s'encarrega de la desfeta. Unes conjuntivitis específiques de l'estiu, encara que poc usuals, són les «miasis» oculars, produïdes pels paràsits. La gran quantitat d'insectes, mosques sobretot, pot fer que algun topi amb els vostres ulls desprotegits. I, en el xoc, la mosca projectar-vos les seves larves. No és molt corrent, però cada estiu se'n donen casos.

En general les conjuntivitis no solen tenir un caire excessivament greu. N'hi ha, no obstant, que poden anar acompanyades de llaguetes, etc, afectacions de la còrnia. En aquest cas s'anomenen keratoconjuntivitis. Algunes de les que hem esmentat acostumen a comportar-la sempre, aquesta afectació corneal. D'altres gairebé mai, com per exemple les de les piscines.

D'altres possibilitats

Convé recordar tot un seguit de problemes oculars que també s'agregen i incrementen en temps de vacances. Un viatge llarg i pesat, una situació d'«stress» accentuada crea de vegades inflamacions de l'iris, iriocielites. Molt sovint rebrollen amb el cansament iritis curades.

L'apartat dels traumatismes és

fins als traumatismes produïts en la pràctica d'alguns esports o en la conducció, un ampli ventall de perills assetgen els nostres ulls si no anem en compte. Qualsevol pertorbació d'aquests òrgans tan sensibles pot engregar a dida la tranquil·litat del nostre lleure estival.

el més espectacular. Els esports en generen una gran quantitat, superior a les altres èpoques. Contusions per pilotes de tennis, algunes de golf (més greus), els hams dels pescadors, els arpons de la pesca submarina, els vidres de les ulleres dels submarinistes, embòlies de la retina produïdes en una deficient descompressió, o el més banal que ens entri un gra de sorra a l'ull, totes ben greus i enutjoses.

Finalment, mai no és sobrada una advertència als conductors. Malauradament cada estiu augmenten les lesions oculars per accident d'automòbil. En aquest sentit són molt perillosos els cotxes que porten un tipus de vidre que en el xoc s'esmicola. Sembla, però, que ja es van suprimint.

PREVIASA FAMILIAR

L'assegurança mèdica amb lliure elecció de prestacions

Assistència primària:

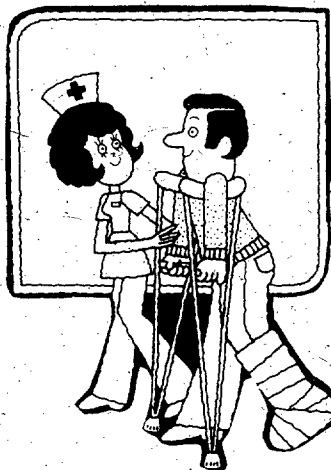
- Urgències a domicili les 24 hores.
- Metge de capçalera.
- Pediatra i Puericultor de zona.
- Anàlisis o radiografies.
- A.T.S.

Especialistes i mitjans complementaris de diagnòstic:

- Urgències de cada especialitat, en la Clínica les 24 hores.
- Consultes de totes les especialitats mèdiques.
- Anàlisis clínics, biològics i anatomopatològics.
- Radiologia.
- Electroencefalogrames, scanner, ecografia, et.
- Cobaltoteràpia, ventiloteràpia, aerosols i isòtops radioactius.

D'hospitalització quirúrgica, mèdica, obstetrícia, (parts), UCI...

- Urgències en Clínica les 24 hores.
- Habitacions individuals amb llit per a ocupants.
- Honoraris mèdics.
- Despeses quirúrgiques.
- Anestèsia.
- Transfusions de sang.
- Anàlisis i radiografies (scanner...)
- Medicació.
- Etcètera.

Preus des de 557 a 2.800 ptes. persona/mes

- Lliure elecció de metges entre més de 25.000 a tota Espanya.
- Les millors clíniques privades.
- Es respecten els drets adquirits als provinents d'altres companyies.
- Assistència a tot el món.

Avda. Jaume I, 48-50, 1º
17001 GIRONA - Tel. 20 43 68

DESITJO MÉS INFORMACIÓ

Nom i cognoms
..... Tel.
Domicili
Localitat Edat

Els protectors solars: les ulleres de sol

Les ulleres de sol han estat fetes per a la protecció dels nostres ulls.

Això no vol dir que totes les ulleres de sol compleixin amb garanties aquesta comesa. En el mercat espanyol només un 40 per cent del que es ven té un control estricte de seguretat. En general les ulleres que es venen als mercats i a les botigues no especialitzades, a preus molt econòmics, presenten deficiències quant a la qualitat de les lents. Si una lent no és correcta, és a dir, si no ha estat comprovada per l'òptic, per tal que el vidre sigui neutre, hi ha moltes possibilitats que es produeixin prismes de llum que afectin la capacitat visual de l'usuari. Els problemes més freqüents en aquest cas són els marejos i les desviacions oculars. Comprar les ulleres en una òptica vol dir, sempre parlant en termes generals, que la lent ha estat examinada i certificada, independentment (aquest és un altre problema) que filtri bé o no filtri bé la llum.

Les cases productores d'ulleres treuen constantment al mercat dissenys nous i vidres amb les més

diverses qualitats i possibilitats.

Així cal esmentar els vidres més comuns de densitat constant, que són els que presenten un color i una transmissió de llum constant; els vidres fotocromàtics que varien automàticament la seva densitat en funció de la intensitat de la llum; els vidres de mirall, amb una capa metàl·lica aplicada a la superfície exterior que aconsegueix l'aspecte de mirall i reforça la protecció en condicions d'extrema lluminositat; els cristalls especials per a la pràctica d'esports d'estiu, que canvien de densitat i color segons les condicions atmosfèriques i la intensitat de la llum; i les ulleres per fer bronzo, unes ulleres que impedeixen el pas als raigs ultravioleta del tipus B i deixa passar els del tipus A, amb la qual cosa poden parar el sol amb ulleres permanentment i la zona protegida agafarà el mateix color torrat que la resta del cos.

El 1984 a Espanya es van comprar un milió i mig d'ulleres de sol per un valor aproximat de 2.300 milions de pessetes.

La Cuina de Cerdanya

II Mostra Gastronòmica Alp

Clayper Maye
d'Oct 87

INDUSTRIALS COL.LABORADORS

CAVES MESTRES

MONT MARÇAL

FUMATS DE PEIX I TRUITES DE BAGÀ

I.B.E.R.S.A.

EMBOTITS COSTA. Puigcerdà

JORDI MAS PARÉS. Girona

JORDI BOTA. Girona

PERE BONADA TARRÉS

Caves Parxet

Caves Ferret

Vega de la Reina

REPRESENTACIONS GENÍS LLOS

Coca-Cola

Cerveses «San Miguel»

Aigües Fonter

Bodegas Torres

Cerveses Kronnenbürg

CAVES FREIXENET

REPRESENTACIONS SANT DENÍS

Caves Sant Denís

Vins del Celler de Ramon Bilbao

CAFÈS TOLOSA LÉRIDA

DISTRIBUCIONS A. CAMPI. Puigcerdà

JUVÉ CAMPS - ANTONI CASANOVAS

BODEGAS VALLFORMOSA

DISCOTECA DISCOVERY

DISCOTECA GATZARA. Puigcerdà

TRAVIDE

VIÑA DE LA ASCENSIÓN RIOJA

TOT HOSTALERIA, S.A.

VINS I LICORS GALLARD. Seu d'Urgell

CARBÒNIQUES MURILLO.

Sant Joan de les Abadesses

FORN DE PA JOSEP TAJA

PASTISSERIA AIRÓ

CASINO MUNICIPAL D'ALP

EL TUPÍ DE LA CERDANYA

RESTAURANT **EL CALIU** ALP*Conill a l'Adob amb Herbes de Muntanya*RESTAURANT **LES LLOSES** ALP*Tiró dels Segadors*HOTEL RESTAURANT **CADÍ** MARTINET*Sopa de Pebrot de Pic a l'all blanc
amb trossos de Poma*CAN **BORRELL** MERANGES*Braons de Xai de Cerdanya
amb alls tendres*HOTEL **ADSERA** LA MOLINA*Civet de Senglar
Pastís de Taronja*ALP-HOTEL **MASELLA** MASELLA*Braç de Verdures
Corona de Carré de Porc
Mil Fulls de Nata*RESTAURANT **GRAU DE L'OS** BELLVER DE CERDANYA*Bacallà amb Escopinyes
Mousse de Llimona*RESTAURANT **ELS ISARDS** LA MOLINA*Col Farcida de Cranc de Riu amb salsa*HOTEL **PALACE** LA MOLINA*Tarta de Poma*HOTEL **Mª VICTÒRIA** PUIGCERDÀ*Farcelllets de Col amb Rossinyols*RESTAURANT **CA L'EUDALD** ALP*Pastís de Truita de Riu de Cerdanya
Peus de Porc amb Cargols*RESTAURANT **TÚNEL DEL CADÍ** TÚNEL DEL CADÍ*Ossobuco al Vi Negre del Priorat*HOTEL **DEL PRADO** PUIGCERDÀ*Pastís de Ceps*RESTAURANT **LA GINESTA** LLÍVIA*Pastís de Congri
Préssecs al Vi*RESTAURANT **CAN VENTURA** LLÍVIA*Jarret amb Ceps*HOTEL **BELLAVISTA** BELLVER DE CERDANYA*Pastís de Cremalloles a la Catalana
Guatilles a la Caçadora
Pastís de Cremalloles d'Anàs*HOTEL **BOIX** MARTINET*Sebetes a l'Aroma de Farigola*PASTISSERIA **AIRÓ** ALP*Degustació variada*HOTEL **PLANAS** SALLAGOUSSE*Galantine de Canard aux Trois
Fruits Secs**Filets de Truites Soufflees au vieux Banyuls*RESTAURANT **SANT JORDI** PUIGCERDÀ*Conill amb Truites de Riu al Cava
Tortada de Lioneses al Cointreau*RESTAURANT **EL CELLER** BELLVER DE CERDANYA*Bacallà a la Catalana*

■ Restaurant convidat en aquesta «II MOSTRA»

RESTAURANT **ARADÍ** PLATJA D'ARO*Arròs Negre
Pollastre amb Escamarlans*

Organitza: PATRONAT MUNICIPAL DE TURISME.

Patrocina: Ajuntament d'Alp i Hostaleria

Josep Tajà, alcalde d'Alp i president del consell comarcal de muntanya de la Cerdanya

II Mostra gastronòmica d'Alp

Sens dubte, el sol fet d'anar a una de les poblacions de més prestigi turístic com és la petita però gran població en esperit de superació dins tots els àmbits com és Alp fa sentir una certa emoció comparable a la que sent o deu sentir tot turista que per primera vegada es desplaça de la seva terra i ve a conèixer la nostra Costa Brava.

Alp es va convertir, com d'altres vegades, en la reina de la comarca de la Cerdanya, per un dia, i possiblement tan sols per una nit, malgrat que els esforços per aconseguir una mostra gastronòmica durin des que s'acaba fins a que s'iniciïn els preparatius per portar-la a terme, és a dir, pràcticament tot l'any.

Evidentment, això és cert i cal congratular-se, com solem dir, que, encara que tan sols sigui per unes hores, la millor cuina, en aquest cas de la Cerdanya i part del sud de França i en certa manera del Ripollès, comarca veïna i germana de la primera, estigui present a Alp. Si en la I Mos-

tra gastronòmica l'èxit de participació ja va ser total, en aquesta ja finalitzada II Mostra de la cuina de la Cerdanya, l'èxit va ser plàtonic fins al punt de desbordar-se la participació i les comandes que varen superar en aquesta ocasió les previsions que la organització, per ser perfecte, s'havia proposat. Per tant, cal felicitar efusivament el Patronat Municipal de Turisme d'Alp, organitzador d'aquestes mostres gastronòmiques conjuntament amb el seu Ajuntament i tota l'hostaleria per la consecució d'aquesta segona mostra, i encoratjar-los a seguir amb aquesta línia que té com a objectiu donar a conèixer els nostres costums i les nostres tradicions mitjançant la nostra cuina que és, sens dubte, una de les millors del món.

Josep Tajà és, a més de l'alcalde d'Alp, el president del consell comarcal de muntanya de la Cerdanya. Com a tal en ell recau part de la responsabilitat del presumible èxit de les mostres gastronòmiques de la cuina d'Alp. Josep Tajà és, a més, un dels puntals en la seva organització.

Josep Tajà.

— Senyor Tajà, si la primera mostra ja va ser un èxit, com cal valorar la d'enguany?

— Podem dir que s'han desbordat pràcticament les nostres previsions. Comptàvem amb una assistència d'unes 120 persones i gairebé podria assegurar que s'ha doblat la xifra fins al punt que molta gent no ha pogut dissortadament participar en aquesta segona mostra d'Alp.

Segons el president del consell comarcal, «la participació d'enguany ha estat vertaderament a un gran nivell. Han estat vint-i-un els restaurants que hi han participat i penso sincerament que la representació d'una part important de la cuina catalana i francesa, han estat avui aquí, en especialment la de la Cerdanya i una part important també del Ripollès, a més ens hem obert també cap a la cuina de la costa i sud de França, ja que hem tingut com a convidats al restaurant Aradí de Platja d'Aro i l'hotel Planes de Sallagousse, perquè cal pensar a potenciar i obrir d'una manera molt més àmplia la coneixença general de la cuina catalana, no tan sols la de la Cerdanya sinó la cuina d'arreu del principat».

Sobre una possible tercera mostra gastronòmica, Josep Tajà pensa que «tot i que el pressupost és bastant elevat s'està pensant, donades les peticions, no tan sols a organitzar la que seria la tercera mostra gastronò-

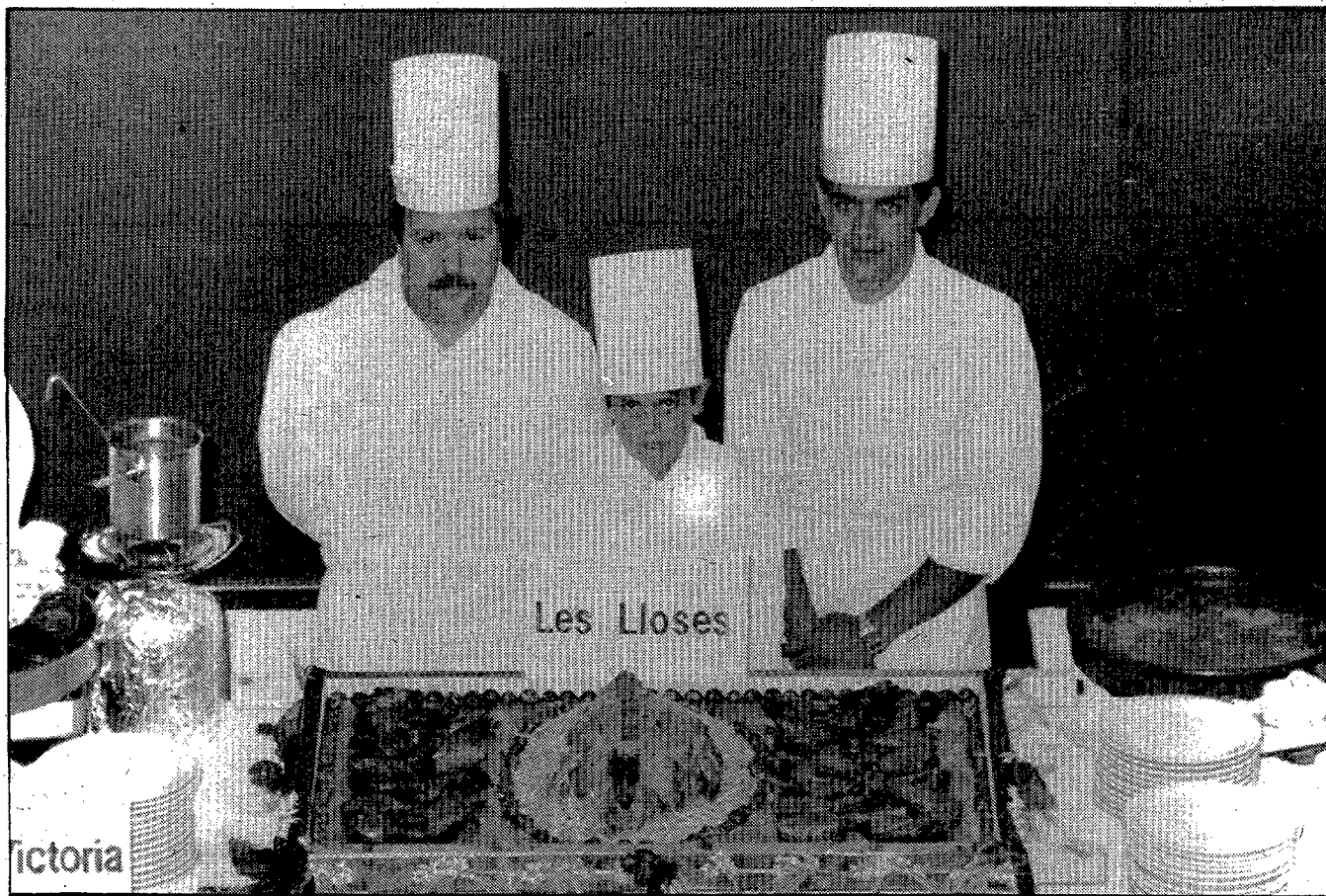
mica d'Alp, sinó la seva possible ampliació. En aquest sentit esmerçarem els nostres esforços perquè així sigui, no sabem si haurem de muntar-ho en un enclavament o lloc similar, ja que donades les peticions cada vegada el local en què fem les demostracions se'ns fa petit, cosa que per altra banda indica que tot i que només fa dos anys que organitzem aquestes mostres de gastronomia, l'experiència ens fa pensar a assumir el compromís que a partir d'ara i en properes demostracions hem d'intentar l'ampliació dels locals, ja que la participació està assegurada».

Finalment cal esmentar que queden presents en aquesta segona mostra d'Alp Jordi Casa, diputat a Madrid per Unió Democràtica, l'alcalde de Berga, el president de la Federació d'Hostaleria de Girona, Juli Lara, i els diferents alcaldes de la Cerdanya, a més d'un gran nombre de personalitats del món gastronòmic tant a nivell de professional com d'aficionat.

Restaurant el Caliu

ALP
Conill a l'Adob amb Herbes de Muntanya
Telèf. 89 01 82

Restaurant les Lloses

ALP
Tiró dels Segadors
Telèf: 88 00 96

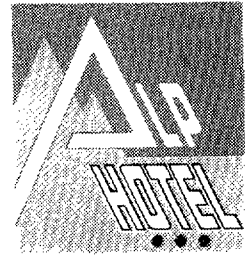

CAN BORRELL

Can Borrell

MERANGES
Braons de xai de cerdanya amb alls tendres
Telèf: 88 08 62

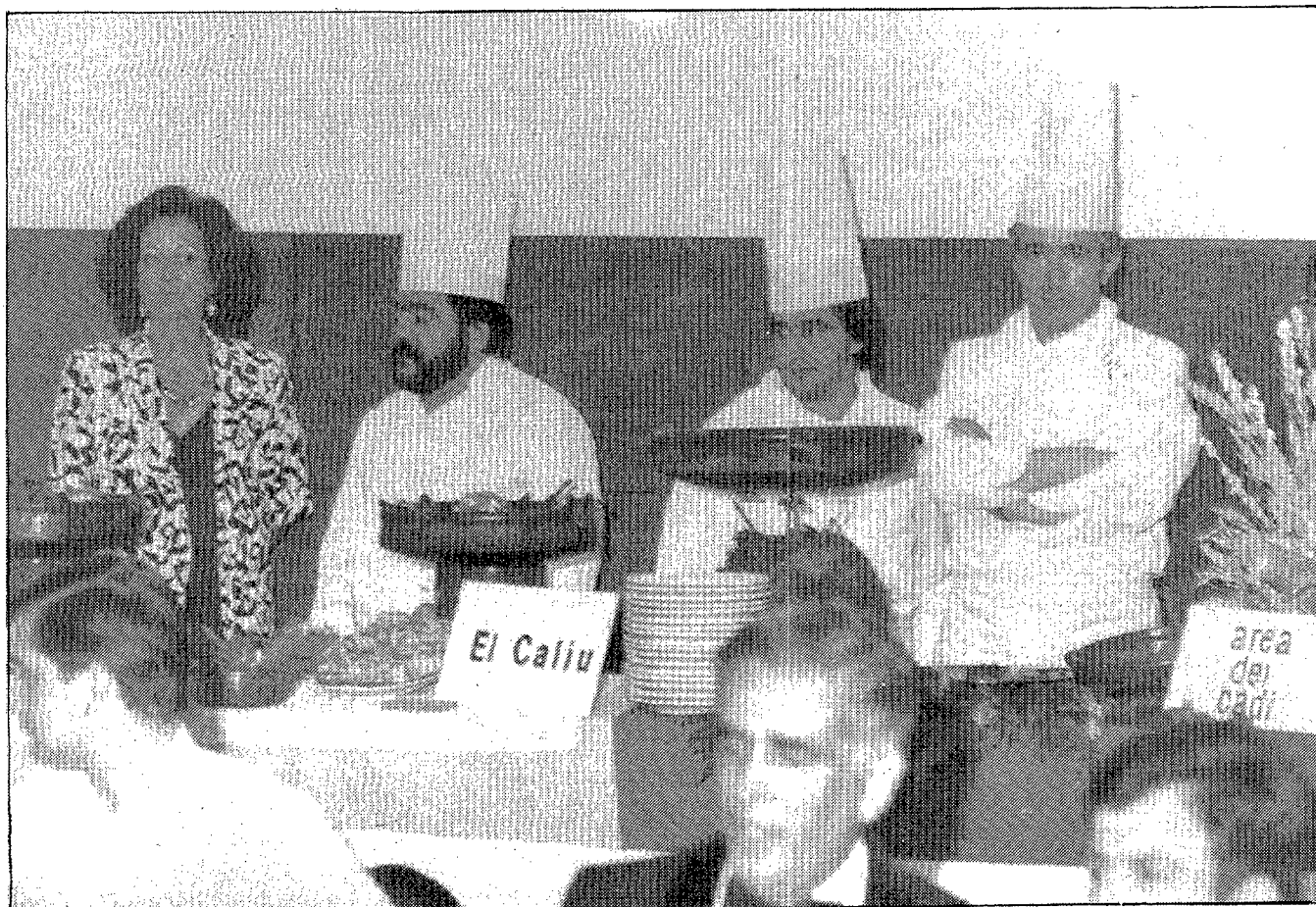
Alp Hotel Masella

ALP
Braç de verdures
Corona de carré de porc
Mil fulls de nata
Telèf: 80 01 01

Ca l'Eudald

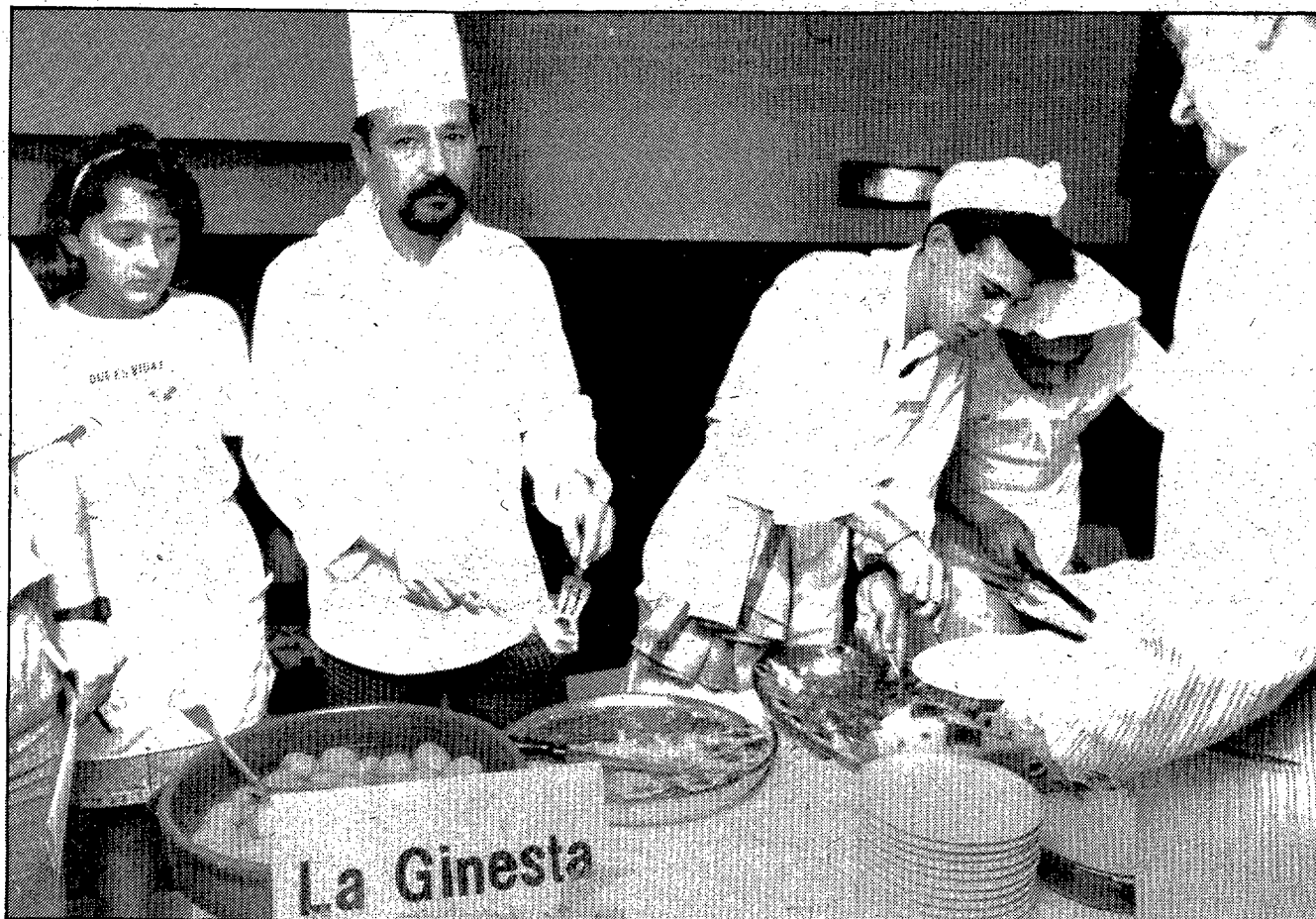
Restaurant Ca l'Eudald

ALP
Pastís de truita de riu de Cerdanya
Peus de porc amb cargols
Telèf: 89 00 33

Restaurant túnel del Cadí

BELLVER DE CERDANYA
Ossobuco al vi negre del Priorat
Telèf: 973 51 02 07

Restaurant la Ginesta

LLÍVIA
Pastís de congri
Préssecs al vi

Aradi

Restaurant Aradí

PLATJA D'ARO
Restaurant convidat en aquesta II Mostra
Arròs negre
Pollastre amb escamarlans
Telèf: 81 73 76

Anunci col.laborador

**LLET D'ALTA MUNTANYA
PUIGGERDÀ**

ESTERILITZADA

COOPERATIVA AGRO DE LA CERDANYA - A.P.A. 34

R.S.I n.º 15.4045/CAT.

3.2 MG.

Capacidad 1.500 cc.

Hotel
María Victoria

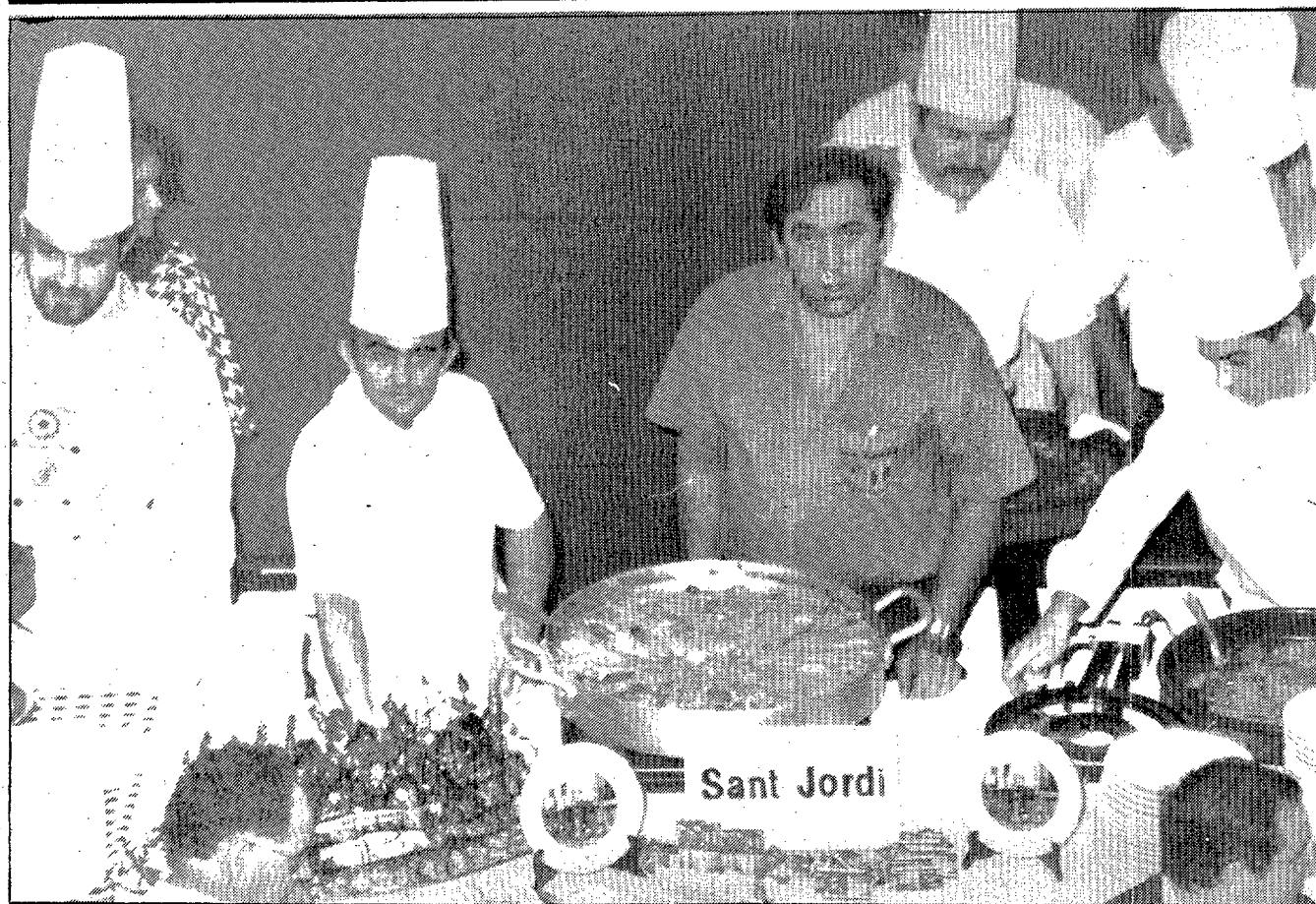
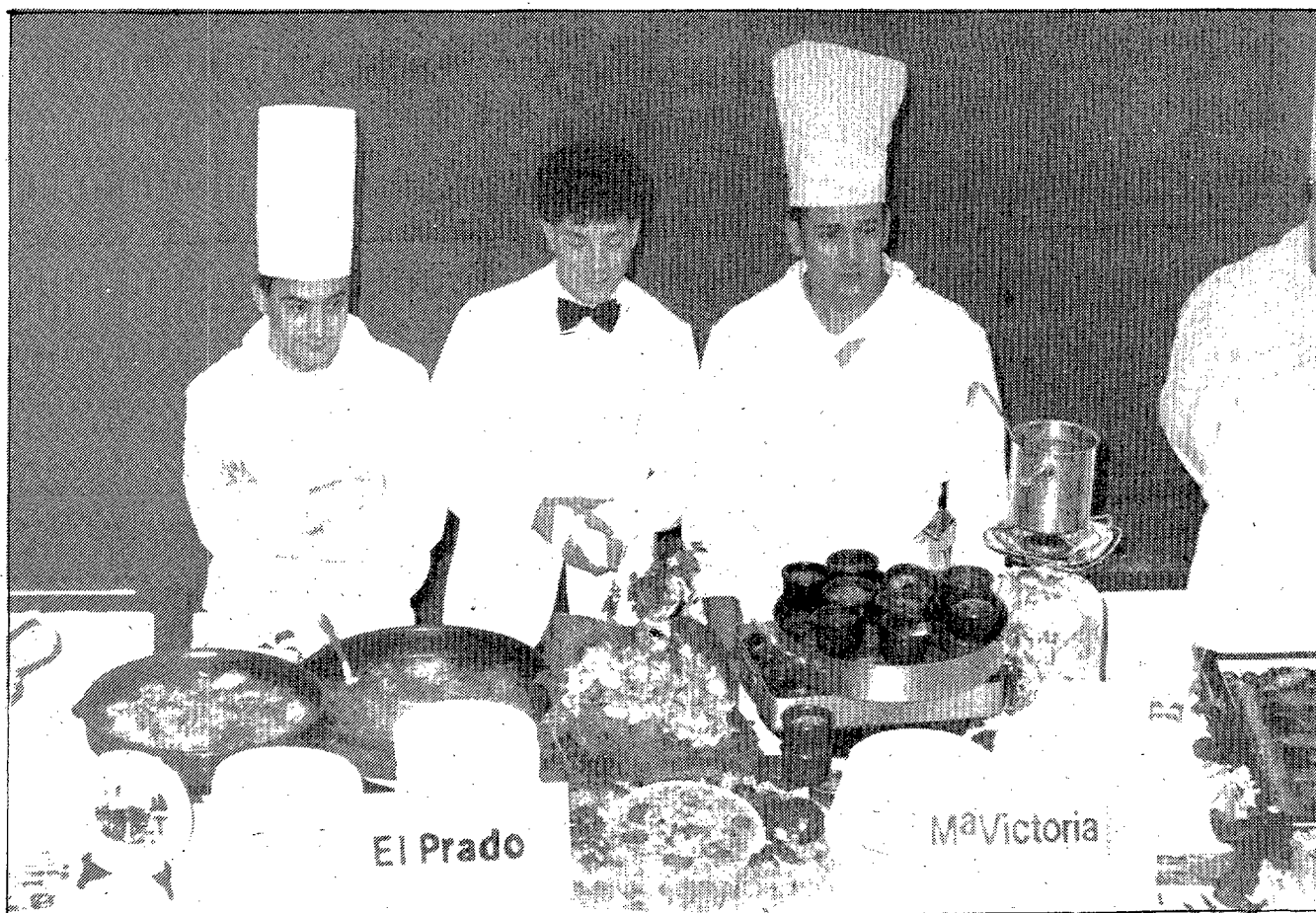
Hotel Maria Victoria

PUIGCERDÀ
Farcellats de col amb rossinyols
Telèf: 81 04 00

Hotel del Prado

PUIGCERDÀ
Pastís de Ceps
Telèf: 88 03 00

HOTEL
del prado

SANT JORDI

Restaurant Sant Jordi

PUIGCERDÀ
Conill amb truites de riu a la cava
Tortada de lioneses al Cointreau
Telèf: 88 00 08

Anunci col.laborador

DISCO-VIDEO

**LASER
SHOW**

LA DISCOTECA DE LA CERDANYA - PUIGCERDÀ

RESTAURANTS

ALP

LES LLOSES	Esport, 1	89 00 96
CA L'EUDAL	Psg. Agnès Fabra, 4	89 00 33-354
HOSTAL JAUME	Central	89 00 16
HOTEL ROCA	Travessia la Font	89 00 11
REST. PENSIÓ		
LA TOSA	Avgda. Girona, 19	89 05 83

MASELLA

REST. HOTEL		
MASELLA	Masella	89 01 01-105
SELF-SERVICE	Masella	

LA MOLINA

EL BREZO	Barri Estació	
POC A POC	Barri Estació	
BOIX	Barri Estació	89 20 53
KIRIKISKI	Barri Estació	89 21 61
SCHUSS	Pista llarga	
EUSTAQUIO	Pista llarga	
BODEGÓN		
DE PACO	Avgda. Supermolina	
EL TIROL	Barri Adsera	89 20 01
REST. ADSERA	Barri Adsera	89 20 01
REST. HOTEL CAU	Avgda. Supermolina	89 21 78
REST. ELS ISARDS	Avgda. Supermolina	89 21 01
TURÓ DE		
LA PERDIU	Turó de la Perdiu	89 21 69
REST. ROC BLAU	Interior Supermolina	
EL PIANO	Supermolina	
REST. LA GRANJA	Supermolina	
REST. HOTEL		
LA SOLANA	Barri La Solana	89 20 00
REST. HOTEL		
ROC BLANC	Ctra. Interior	89 20 75
REST. HOTEL		
CERDANYA HOTELS	Supermolina	89 20 16
CAFETERIA SOLINEU	Supermolina	89 20 16
REST. HOTEL AVET	Barri Estació	89 22 12
REST. HOTEL CLUB		
LA COMELLA	Ctra. Interior	
REST. ORBIS	Ctra. Interior	89 21 50-51
REST. NIU		
DE L'ÀLIGA	Tossa d'Alp	
REST. COSTA RASA	Costa Rasa	
REST. PLA		
D'ANYELLA	Pla d'Anyella	
REST. CARLES		
ADSERA	Coll Sise	89 21 72
REST. EL CALIU	Orient, 23	

HOTELS

ALP

AEROTEL	Psg. Agnès Fabra	89 00 33-354
HOTEL JAUME	C. Central	89 00 16
HOTEL ROCA	C. La Font	89 00 11
PENSIÓ TOSSA	Avgda. Girona, 19	89 05 83

MASELLA

ALP-HOTEL	Masella	80 01-01
-----------	---------	----------

LA MOLINA

HOSTAL		
LA COLLADA	Municipi de Toses	
HOTEL PALACE	Supermolina	89 20 16
HOTEL CAU	Supermolina	89 21 78
HOTEL ELS ISARDS	Supermolina	89 21 01
HOTEL ADSERA	Barri Adsera	89 20 01
HOTEL SOLINEU	Supermolina	89 20 16
HOTEL LA MOLINA	Ctra. Interior	89 20 42
HOTEL LA SOLANA	Barri La Solana	89 20 00
HOTEL ROC BLANC	Ctra. Interior	89 20 75
HOTEL CLUB		
LA COMELLA	Ctra. Interior	
HOTEL AVET	Barri Estació	89 22 12
HOTEL 4 VENTS	La Molina	89 20 97
HOTEL MAINA	La Molina	89 20 76

Patronat
Municipal
de Turisme
d'ALP

Masella

La Molina

Telèfons útils

Guàrdia Civil d'Alp	89 00 20
Ajuntament d'Alp	89 00 17
Bombers (Alp)	89 00 20
Escola d'esquí	89 21 57
Clínica la Molina	89 20 85
Hospital de Puigcerdà	88 01 50
Metge Dra. Araceli Mon (Alp)	89 03 81
Farmàcia (Alp)	89 02 01
Farmàcia (Puigcerdà)	88 01 60
Estació Renfe (la Molina)	89 20 21

Tallers mecànics

La Molina	89 20 55
Alp	89 00 51
Puigcerdà	88 03 08

ALP (Descripció)

■ Situació i dades generals

La població d'Alp està situada a la Baga de la Cerdanya, el seu terme municipal té una extensió de 44'25 Km., està situat en la part nord cap al Puigmal, per la Collada de Toses, Puigllançada, Tossa d'Alp i Serra del Cadí. Tanca la vall de la Cerdanya, a l'hora que contempla cap al Segre amb tota la serralada del Coll de la Perxa. Carlit i Puigpedrós s'estén cap a Ponent, fins a la confluència d'Andorra. L'alçada a la porta de l'església parroquial és de 1.158 m. i el cim de la Tossa d'Alp de 2.560 m.

■ Història

De la població se'n tenen dades històriques documentals el segle IX, ja que en l'acte de la Consagració de la Catedral d'Urgell (any 897) es recorda com a parròquia, així com les de Saltegat, Ovella i Segramorta.

Vers 863-864 s'hi deturà el monjo Eudald de Conques, acompanyat del Comte Salomó de Cerdanya, amb les relíquies de Sant Vicenç, diaca d'Oscà, que eren traslladades de Saragossa a Castres. Sembla que Alp formà part de la baronia d'Urtx que posseïren els vescomtes de Cerdanya i després els de Castellbó i també els Urtx, anomenats vescomtes d'Urtx, en el traspàs del segle XI al XII.

■ Gastronomia

La cuina ofereix grans varietats i característiques importants, per les qualitats que ofereixen les nostres matèries primeres d'aquesta zona.

Les diferents espècies de caça, aus, guatlles, coloms, perdius, etc. Els rius, truites. Les carns de xai, les vedelles i porcs. Bolets, carreroles, rovellons, ceps. Aus de corral: conills, ànecs i galls dindi són fonamentals per a la nostra cuina, com els fruits dels nostres boscos: maduixes, gerds, móres, xicoies, coscolls, així com les peres.

Amb aquesta varietat de productes no ens serà difícil preparar una bona cuina.

- Brou de Cerdanya.
- Amanida de xicoies i coscolls.
- Pastissos de truita de riu, de ceps.
- Truites de riu Cerdanya amb panses i pinyons.
- Ànec amb naps.
- Civets de llebre, porc senglar i isard.

Estació de muntanya de la Molina

Telèfon blanc (972) 89 21 64 / (93) 302 73 45
Informació permanent sobre l'estat de la neu.

Informació i reserves

Avgda. Supermolina, s/n.
La Molina-Alp (Girona)
Tel. (972) 89 20 31 - Télex 57780 LMOL

DE SOLA SOL

SUPLEMENT D'ESTIU

DIUMENGE, 2 d'agost

DIARI DE GIRONA - Los Sitios

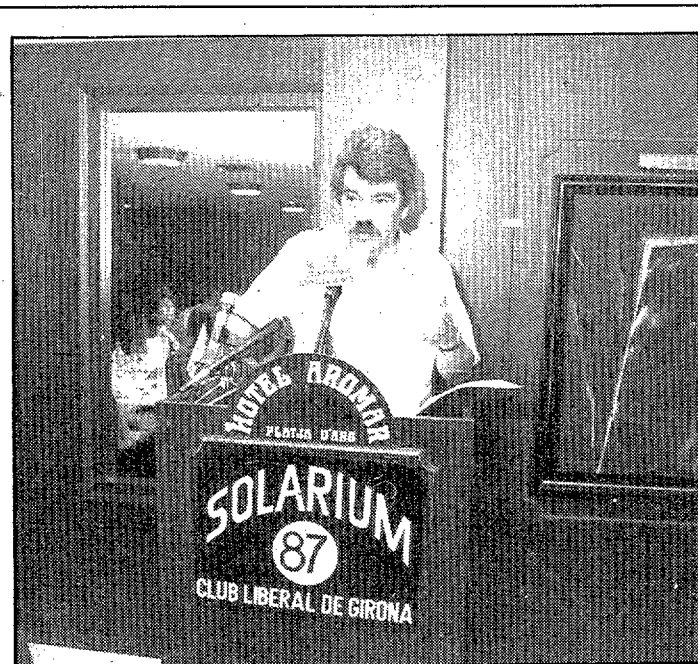
Natalia Aguirre és la nova Miss Lloret

Natalia Aguirre, de disset anys, va ser elegida divendres al vespre com a nova Miss Lloret d'enguany, en un concurs en el qual varen participar nou noies. També va ser elegida Miss Guitart Hotels Internacional, elecció que va recaure en Nancy Schon. Les dames d'honor de Miss Lloret són Adela Alonse i Esther Romero. (Foto DANI DUCH).

Trànsit intens, però retencions poc importants.- Durant tot el dia d'ahir, el trànsit va ser força important a les carreteres de les comarques gironines i, encara que es varen produir algunes retencions en les zones costaneres, els problemes no varen ser especialment greus, i fonts de la Direcció General de Trànsit consideraven que eren similars a un altre cap de setmana d'estiu.

Maragall participà al Solàrium de Platja d'Aro.- La conferència de Pasqual Maragall sobre les perspectives pel 92 va ocupar la sessió del Solàrium de divendres passat a Platja d'Aro. En la seva intervenció va voler ressaltar l'«asfixiant intervencionisme nacionalista» que existeix a Catalunya. També va manifestar que cal potenciar la capitalitat de Barcelona, ja que «es troba en ple carrer Major d'Europa». (Foto DANI DUCH).

AGENDA

Diumenge, dia 2 d'agost

Besalú. Concurs general de pesca. Riu Fluvià. 7-11 h.
Blanes. Sardanes. Pl. de l'Església. 22 h.
Caldes de Malavella. Festa major.
Camprodon. Fira de flors. Monestir de Sant Pere.
Esclanyà. Festa major.
L'Estartit. Sardanes. Esplanada Club Nàutic. 22 h.
Figueres. Toros. 17 h.
Llançà. Sardanes. Camp de futbol. Matí i tarda.
Madremanya. Festa major.
Palamós. Sardanes. Passeig del Mar. 19 h. Festival internacional de música. Església de Sta. Maria del Mar. 22'30 h.
Parlavà. Festa major.
Port de la Selva. Ballet de Sarrià. Pl. Constitució. 23'30 h.
Sant Esteve de Llémena. Festa major.
Sant Feliu de Guíxols. Festa major. Regata Optimist. 9'50 h.
Sardanes. Passeig dels Guíxols. 19 h. Sardanes. Passeig dels Guíxols. 23 h. Ball popular. Passeig del Mar. 23 h.
Santa Coloma de Farners. Sardanes. Parc de Sant Salvador.

Dilluns, dia 3 d'agost

Caldes de Malavella. Festa major.
Peralada. Teatre «La botiga dels horrors». Castell de Peralada. 23 h.
Port de la Selva. Sardanes i ball popular. Pl. Constitució. 23'30 h.
Sant Esteve de Llémena. Festa major.
Sant Feliu de Guíxols. Festa major. Sardanes. Passeig dels Guíxols. 19 h. Sardanes. Passeig dels Guíxols. 23 h. Ball popular. Passeig del Mar. 23 h.
Santa Coloma de Farners. Sardanes. Pl. Farners. 22 h.

Dimarts, dia 4 d'agost

Blanes. Ball popular. «Sa Palomera». 22 h.
Calella de Palafrugell. Fira de productes artesans. Pl. del Portbo.
Castelló d'Empúries. Concert de flamenco. Pl. dels Homes. 22 h.
Figueres. Cinema «Primera plana». Jardins del Teatre Municipal. 22 h.
Palamós. Festival internacional de música. Nit de guitarra. Església de Sta. Maria. 22'30 h.
Pals. Festa major.
Palafrugell. Ball popular. Pl. Nova. 21 h.
Peralada. Estiu musical de Peralada. Gilbert Becaud. Castell de Peralada. 23 h.
Platja d'Aro. Sardanes. Súper Xavi Stop. Nit.
Port de la Selva. Teatre «Terra baixa». Pl. Constitució. 23'30 h.
Sant Feliu de Guíxols. Festa major. Sardanes. Passeig dels Guíxols. 19 h. Sardanes. Passeig dels Guíxols. 23'30 h. Ball popular. Passeig del Mar. 23'30 h.

AVUI FA UN ANY

Més «bous» que cotxes

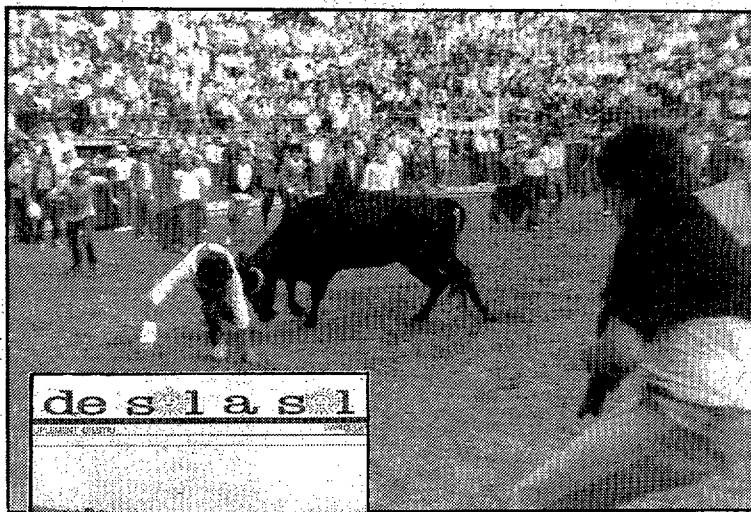
La realitat va ser aquesta. Les carreteres de les comarques de Gironà no van pas enregistrar grans aldarulls automobilístics, i l'inici de l'«operació sortida» va ser ben pacífic, almenys pel que fa referència a aquesta zona de Catalunya.

Les fonts policials consultades van coincidir en assenyalar la normalitat de la diada, tot i l'inici de les vacances per a molts ciutadans. Va haver-hi, això sí, molt trànsit, però poques retencions. Els «punts negres» en aquest aspecte de les nostres carreteres van ser ràpidament controlats. Vidreres, Santa Cristina d'Aro, la Bisbal i la carretera de Figueres a Roses no van presentar majors problemes dels que s'esperaven.

També va ajudar a aquesta tranquil·litat el fet que la duana de la Jonquera, que també és molt decisiva, no experimentés cap problema, perquè l'elevat nombre de vehicles que van passar-hi ho van fer de manera escalonada, igualment com va passar amb l'arribada de turistes procedents de l'aeroport de Girona-Costa Brava.

Era, en definitiva, el tema clau de la jornada, però va quedar-se curt en les carreteres gironines, que no pas en la resta de les catalanes, perquè diversos trams de les autopistes A-2 i A-17 presentaven importants problemes, derivats de la sortida de cent vint mil vehicles de la ciutat de Barcelona, en els quals viatjaven unes tres-centes mil persones.

Però tornant a Girona, el que sí estava concorregut era el tema del corre-bou que des de fa uns anys tornava a celebrar-se a la ca-

de s l a s l

Les carreteres gironines varen viure ahir, una jornada plena de normalitat

pital de la Garrotxa, després que la penya taurina que duu el nom de la comarca recuperés aquesta tradició que venia d'antic. Tan d'antic que, en l'edició del 86, es commemoraven els tres-cents cinquanta anys del primer corre-bou olotí, celebrat a la plaça Major.

En ocasió de preparar-se l'edició de l'any passat i també els actes orientats a recordar l'inici d'aquesta tradició, semblaven haver aparegut alguns problemes econòmics entorn la financiació per part de l'empresa explotadora de la plaça de Braus, però, finalment, sembla que va poder-se arribar a un acord per tal que aquestes mancances no restessin lluitament a la festa.

Des de l'any en què es va reiniciar aquesta tradició, arrelada fortament a la tradició ramadera de la Garrotxa, l'espectació del públic havia anat augmentant, fins arribar a la xifra dels cinc mil assistents, que seguien amb entusiasme l'esdeveniment tant des dels carrers olotins com en el recinte de la plaça de Braus. Raó de més per fer una celebració d'aquest aniversari amb la importància que se li va donar l'estiu de l'any passat.

GASTRONOMIA

Variacions entorn de l'arròs

Arròs a la milanesa

Es posa en una cassola una cullerada de llard, i un cop fos s'hi posa una ceba a trossos grossos, que traurem quan sigui daurada; aleshores hi afegirem bocinets de pernil i moixernons; ho deixarem sofregir un moment i hi tirarem l'arròs. Quan s'haurà sofregit una mica ja hi podem posar l'aigua o bé el brou i una mica de safrà. Quan sigui gairebé a punt, hi afegirem la mantega i el formatge en aquesta proporció: per a 1 lliura d'arròs, 2 unces de mantega de Flandes, 2 unces de formatge de bola; 2 unces de formatge de Gruyère i 1 unça de formatge de Parma.

Es deixa acabar de coure, remenant-ho sempre molt de pressa, fins i tot uns moments després d'haver-ho tret del foc.

Arròs amb formatge

Posarem a coure dos pits de gallina, amb herbes fines, una ceba i tomàquet de manera que quedi una bona salsa.

En una cassola amb mantega i formatge de Parma sofregirem l'arròs, i després hi afegirem l'aigua que calgui per coure'l.

Tindrem a punt una flamera untada amb llard, en la qual abocarem l'arròs quan serà al seu punt. El posarem una estoneta al forn i quan l'aboquem a la plàtera hi posarem al capdamunt un ou dur en forma d'estrella i, al voltant, els pits de gallina tallats, amb la salsa colada per damunt.

Arròs amb maionesa

Es posa llard en una cassola, i quan és fos s'hi tiren tres unces de cansalada virada, tallada a quadrets ben petits, i

una unça i mitja de pernil, tallat també en forma de quadrets petits. Quan s'ha sofregit s'hi afegeix una ceba i un tomàquet. Al cap d'una estona s'hi posa l'arròs, es deixa rossejar una mica i s'hi aboca l'aigua. A mitja cocció s'hi posa una altra unça i mitja de pernil talladet i, finalment, una unça i mitja de formatge de Parma.

Quan és fet es retira del foc, es deixa reposar un moment i es posa en un motlle en forma de corona.

Al cap d'una estona es treu el motlle, es posa en una plàtera i es guarneix amb ou dur tallat i una salsa maionesa, que un cop feta es barreja amb salsa de tomàquet i una mica de nata.

Arròs a la paella

Es té un brou fet de coll i pedrer de gallina o del que es vulgui.

Es posa una cullerada de llard en una cassola, i quan és fos s'hi posa un colomí tallat. Quan ja és una mica rostit, mitja ceba grossa tallada ben fina, i un cop s'ha sofregit, mitja lliura d'anguila tallada a trossos i dos alls aixafats. Se li dona un parell de tombs i s'hi afegixen 2 tomàquets sense llavors i tallats petits, es deixa sofregir un moment i s'hi posa una unça i mitja de cansalada virada o bé pernil tallat a tires; després, una dotzena i mitja de musclos oberts i ja s'hi tira l'arròs. Es remena bé i s'hi afegeix una llauna petita de pèsols; quan s'han sofregit una mica, dos pebrots de conserva fets a tires i immediatament el brou, tres fetges de gallina crus i tallats, la sal i una mica de pebre blanc.

Es pica en un morter mig all amb safrà i una mica de sal, i es posa a l'arròs. Al moment que s'hi aboca el brou s'hi ha de posar també un bouquet fet d'una fulleta de llorer, una mica de farigola, sajolida, orenga i julivert.

Quan l'arròs és al seu punt, es retira del foc i es manté ben tapat de 4 a 5 minuts i després s'hi tira el julivert tallat. Aquestes quantitats són per a una lliura d'arròs.

Autenticitat

En els darrers temps, s'ha tornat a posar de moda tot el que tingui gust a artesanía. Es lluita per recuperar les tradicions, i hi ha moltes iniciatives de cares a potenciar el que s'anomena «oficis», fins al punt que hi ha centres d'ensenyament dedicats exclusivament a aquesta tasca. També els estrangers que visiten les nostres terres semblen tenir una especial debilitat per aquest corrent. Ara bé, encara són excessives les ocasions en què molts s'emporten gat per llebre, adquirint «artesanía del país» que té ben poc de les dues coses. No cal dir que és un frau per als compradors, i sobretot per a nosaltres mateixos. Qui tira pedres sobre el seu teulat...

SERVEIS

Aquests poden ser alguns telèfons d'interès per als que es troben de vacances a la Costa Brava:

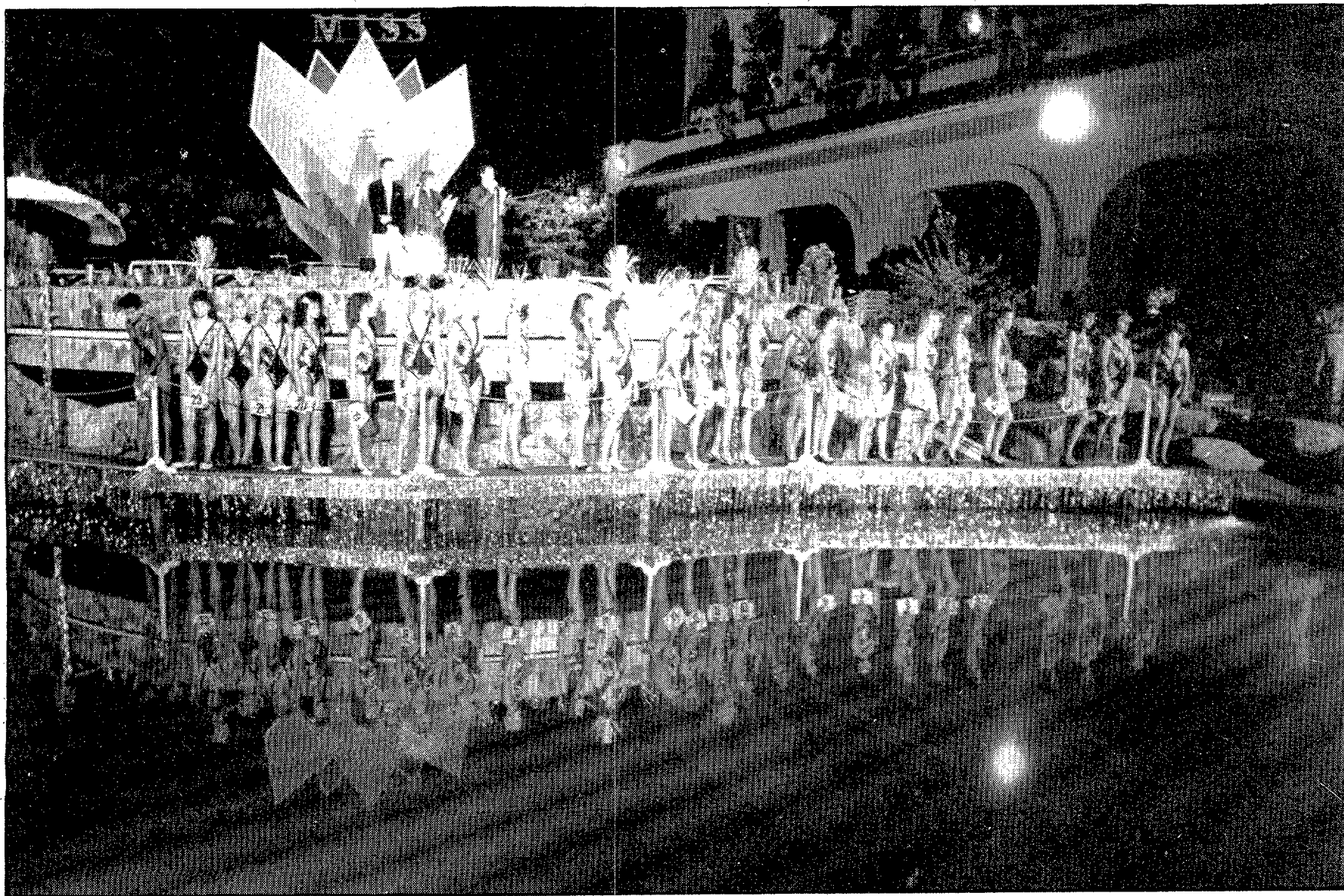
Centres assistencials	
Blanes.....	330336
L'Escala.....	770281
Lloret de Mar.....	364736
Palafrugell.....	301909
Palamós.....	314445
Platja d'Aro.....	818151
Roses.....	256828
S.Feliu Guíxols.....	320859
Torroella.....	758373
Girona.....	200008

Ambulàncies Creu Roja	
Informació.....	200415
Urgències.....	201542

Seguretat Social	
Blanes.....	331027
Palamós.....	316075
S.Feliu Guíxols.....	320144
Girona.....	200000

Correus	
Blanes.....	331611
L'Escala.....	771651
Lloret de Mar.....	364678
Palafrugell.....	300607
Palamós.....	314723
Platja d'Aro.....	817477
Portbou.....	390175
Roses.....	256539
S.Feliu Guíxols.....	321169
Torroella.....	759271
Tossa.....	340457

Renfe	
Informació.....	207093

Una vista de totes les participants en el concurs de bellesa que va tenir lloc a Lloret de Mar, i que va donar com a nova Miss Lloret Natalia Aguirre. (Foto DANI DUCH).

Natalia Aguirre, miss Lloret, no sap les seves mides

Té disset anys, treballa i vol estudiar per ser model professional

JOSEPHUS

Natalia Aguirre, de disset anys, és la nova Miss Lloret, que fou escollida abans-d'ahir a la nit, en el decurs d'una festa en les instal·lacions turístiques del Central Parck, de la vila costabravenca. El total de concursants que es presentaren al títol foren nou, mentre que, per optar al nomenament de Miss Guitart Hotels Internacional, foren catorze.

Les vint-i-quatre concursants, com ja ve essent tradicional, vam haver d'efectuar tres passades successives amb vestits d'esport, vestits de carrers i l'última amb vestit de bany, amb llargs aplaudi-

ments del nombrós públic present, mentre Fernando Cid feia les corresponents presentacions.

El jurat qualificador estava presidit per l'alcalde de Lloret de Mar, Jordi Martínez, i la seva esposa; essent la resta dels membres Anna Maria Romero, dissenyadora de moda; Joaquim Planas, de la firma Christian Dior; Anna Zal, relacions públiques de Guitart Hotels; i Laura, model i ex-miss Catalunya internacional.

Després de les respectives deliberacions, obtingué el títol de Miss Guitart Hotels Internacional l'holandesa de disset anys, però d'origen caribeny, Nancy Schon,

mentre que la italiana Marina i l'alemanya Sussy quedaven primera i segona dames d'honor, respectivament.

Quant a Miss Lloret 1987, resultà ser Natalia Aguirre, també de disset anys, i les seves dames d'honor Adela Alonso i Esther Romero, totes elles residents a la vila turística de la Costa Brava.

Natalia Aguirre haurà de competir el proper dia 14 d'agost al títol de Miss Costa Brava, que tindrà lloc en l'Hotel Santa Marta de Lloret, i, si surt guanyadora, al títol de Miss Catalunya, festa que se celebrarà el 21 d'agost també en les instal·lacions del Central

Parck lloretenc.

«No m'he pres mai les mides»

La nova Miss Lloret, com ja hem dit abans, té disset anys, resideix a la vila, i ens explica il·lusionada que, «malgrat que ara estic treballant i ajudo el meu pare amb les coses de l'empresa, m'agradaria molt estudiar per ser model professional. Ja sé que és una vida molt sacrificada i una professió molt difícil, però m'agrada i espero arribar a aconseguir-ho...», afegint sobre el concurs de Miss Lloret que, «crec que ha estat bé i ha estat una elecció justa. Ara ja sé que em toca anar a Miss Costa

Brava, que també m'agradaria guanyar, i després a Miss Catalunya. Tot em fa molta il·lusió».

Natalia Aguirre, malgrat la seva joventut, ha participat ja en diverses desfilades de models i concursos de bellesa, cosa que no considera com a una explotació de la dona, sinó «com a una mena d'exhibició. Les dones que tenen la sort de tenir un bon cos l'han d'exhibir». No obstant això, la nova Miss Lloret desconeix les seves mides, ja que quan els les vàrem preguntar només va saber contestar-nos que, «només sé que me deixo més de metre setanta. No m'he pres mai les meves mides...»

Natalia Aguirre és la nova Miss Lloret de Mar. (Foto DANI DUCH).

Nancy Schon va ser elegida com a Miss Guitart Hotels Internacional. (Foto DANI DUCH).

Pasqual Maragall va parlar de les perspectives pel '92 al Solàrium de Platja d'Aro. (Foto DANI DUCH).

Pasqual Maragall va participar en el Solàrium de Platja d'Aro

Pasqual Maragall afirma que Barcelona es troba en el carrer major d'Europa

L'alcalde creu que el futur de la ciutat passa per ser el centre neuràlgic del «nord del sud» d'Europa

ROSA Mª MESTRES

Davant d'un nombre públic, Pasqual Maragall, alcalde de Barcelona, va intervenir divendres passat al Solàrium que se celebra habitualment a l'Hotel Aròmar de Platja d'Aro, organitzat pel Club Liberal de Girona. Maragall va parlar de les perspectives de cara al 1992, any dels Jocs Olímpics a Barcelona i de la plena integració de l'Estat espanyol a Europa.

Maragall planteja la continuïtat de Catalunya com a capdavantera del progrés a l'Estat. Ell creu que estem preparats per ser-ho, però no es mostrà tan segur que en un

futur continués aquesta condició. Per recobrar aquest paper cal reduir «l'asfixiant intervencionisme nacionalista», afegint que «l'obsessió per nacionalitzar s'ha traduït en unes mesures polítiques desafortunades les conseqüències de les quals serà molt difícil esmenar».

Després d'explicar que pels socialistes igualtat no vol dir uniformisme sino diferència, manifestà que «a Catalunya es tendeix cada vegada més a aquest uniformisme, per això tinc els meus dubtes que continuem essent l'avançada del progrés a Espanya. Si més no,

l'avantatge comparatiu respecte a la resta d'Espanya que teníem a l'inici de la transició ha quedat molt reduït».

Pasqual Maragall també ressaltà el fet que a Catalunya «hi ha el consens moral que les lleis catalanes, que es fan al Parlament, no es poden recórrer. Cap llei contrària als interessos dels catalans i viciada per errors legals, presumiblement greus, no pot ser exclosa per principi de la llista interminable de lleis que van a parar als tribunals. I quan dic per principi em refereixo al principi erroni que mentre no existeixi el tribunal su-

perior de justícia de Catalunya no poden ser objectades les lleis catalanes».

Malgrat tot, l'alcalde de Barcelona considera que Catalunya té tots els números per entrar en bon peu «a la cursa europea cap a la supervivència econòmica i la integració política, però hi ha una sèrie de problemes de l'administració pública, i en el terreny de les desigualtats socials que ens afecten, que no poden ser solucionats amb una política d'ambigüitat».

També parlà de Barcelona com a capital de Catalunya «la hipotètica confrontació entre la metròpoli

barcelonina i una idíl·lica Catalunya comarcal és una elaboració partidista sense cap base real. Els catalans estem orgullosos de tenir una capital amb una presència al món cada cop més afirmada». Maragall creu que en la perspectiva del '92 s'ha de reforçar la seva capitalitat catalana, espanyola i europea. «Barcelona es troba en ple carrer Major d'Europa. El paper futur de Barcelona passa per esdevenir el centre neuràlgic d'allò que en diem el nord del sud d'Europa». Afegí que «no reconèixer la capitalitat de Barcelona fóra un gran error d'incalculables conseqüències negatives per a tots».

«Cal que Banyoles s'espavili»

L'alcalde de Barcelona, Pasqual Maragall, és partidari que les proves de rem dels Jocs Olímpics del '92 se celebrin a Banyoles «però cal que Banyoles s'espavili. Les comunicacions entre la vila olímpica i la ciutat de l'estany és el principal problema. El president de la Federació internacional de rem va fer recentment un minutatge des d'on serà emplaçada la vila olímpica fins a Banyoles, i va considerar que es tardava massa temps. A Banyoles hi havia un projecte de mini-vila olímpica i de moment no hi ha res més. Penso que en aquests moments ja s'hauria d'estar treballant en això».

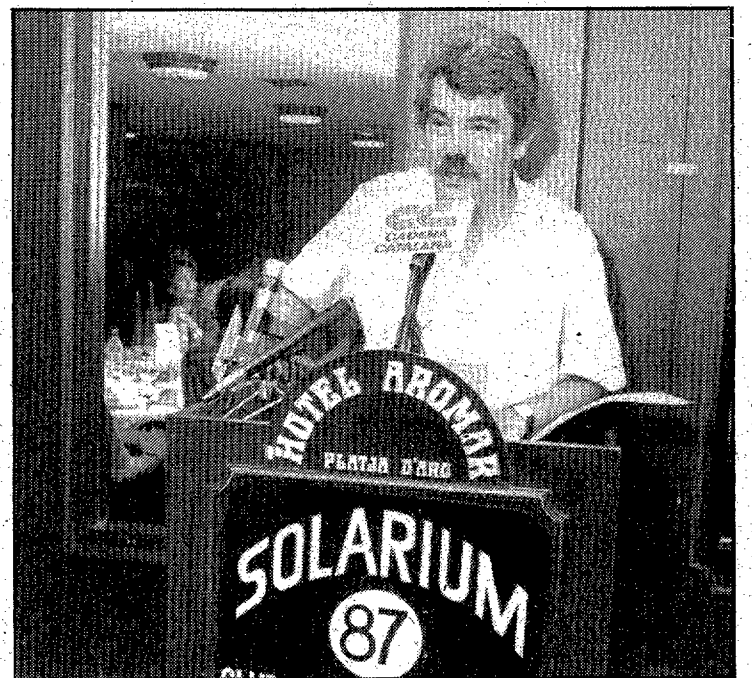
No val encantar-se. A Barcelona ja s'hi treballa i de segur

que pel '92 estarà tot a punt».

En el col·loqui que s'obrí després de la intervenció de Pasqual Maragall també es va parlar de la seguretat ciutadana i la situació de les presons. Respecte al primer tema, l'alcalde de Barcelona defensa fermament la figura del regidor de barri, i pel que fa al segon va constatar el mal estat de les presons: «La presó Model de Barcelona és, avui per avui, una escola de delinqüència. Entenc que hi hagi jutges que no dormin i que decretin a un jove de divuit anys la llibertat provisional abans de portar-lo a la presó. La Generalitat té plenes competències en el tema de presons i no ha fet res per construir-ne de noves i que estiguin en millors condicions.

També és veritat que els ajuntaments no han col·laborat, ara bé, el govern català ha de tenir la suficient mà esquerra com per evitar que es col·lapsin problemes que requereixen una ràpida solució».

En un altre moment del col·loqui Pasqual Maragall va manifestar, respecte al govern del PSOE, que «fins ara ha estat acostumat a solucionar grans temes: l'entrada a Europa, el finançament autonòmic, i en canvi no ha vist que hi ha petits problemes. Per preocupar-se dels problemes grans ha perdut força contacte amb el poble. Actualment el govern espanyol està lluny dels problemes de cada dia».

Pasqual Maragall seria partidari del rem per a Banyoles, però considera que la ciutat de l'estany s'ha d'espavilar. (Foto DANI DUCH).

Modest Cuixart i Joan-Josep Tharrats, nomenats «Catalans universals» d'enguany

La concessió d'aquests guardons tindrà lloc dijous que ve, a la nit, al Port d'Aro, en el decurs d'una gran festa

Els artistes pintors Joan-Josep Tharrats i Modest Cuixart seran els «Catalans universals» d'aquest any 1987 i rebran la corresponent àncora d'or i el títol de socis d'honor del Club Nàutic Port d'Aro de Platja d'Aro, en el decurs d'una gran-festa que tindrà lloc dijous que ve, sis d'agost, a la nit, en les instal·lacions esportives i socials de l'esmentada entitat. Al sopar gastronòmic, hi seran presents també altres personalitats de la política i les finances del país, i estarà amenitzat per la gran orquestra de Xavier Cugat, amb la presentació a les nostres contrades de la seva nova cantant «Nina».

JOSEPHUS

Dijous que ve, a la nit, i en el decurs d'una gran festa i sopar que tindrà lloc en el local social del Club Nàutic Port d'Aro, de Platja d'Aro, seran nomenats «Catalans universals» els artistes pintors gironins Joan-Josep Tharrats i Modest Cuixart. Segons ens expliquen des de la directiva de l'esmentada entitat, Ricard Piñana i Joan Pastor, «Amb això pretenem la continuació d'aquella gran festa que es féu l'any passat i que tanta ressonància va tenir. El 1986 creiem que era la nostra obligació per nomenar «Català universal» al que és potser un dels més universals de tots, en Xavier Cugat, un home que ha fet molt pel nostre país i més per la seva estimada Girona. Enguany pensem seguir amb el que ja serà un acte tradicio-

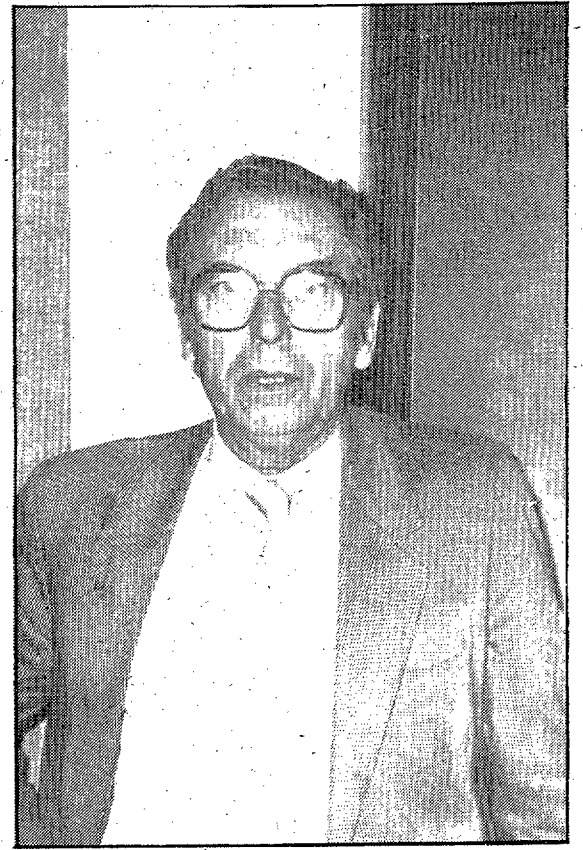
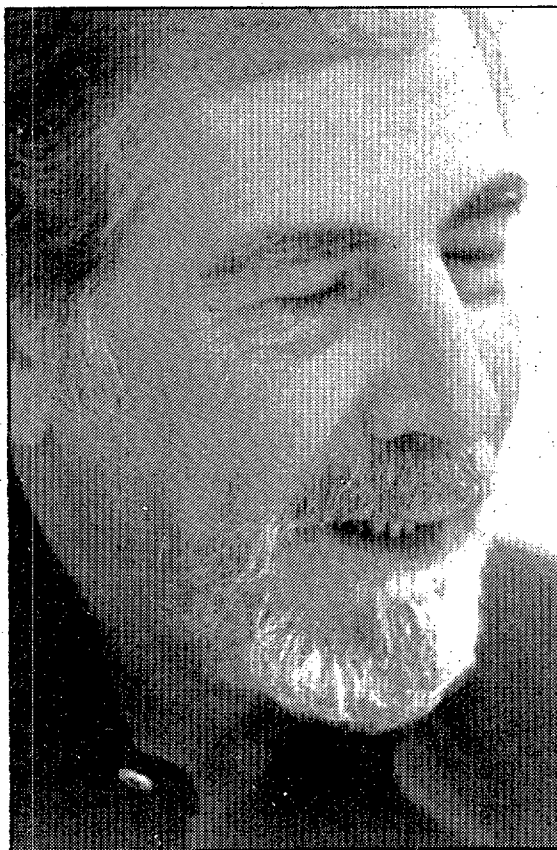
nal entre nosaltres i hem escollit com a catalans universals dos artistes de reconeguda solvència, que també han portat el nom de les nostres contrades a pertot arreu allà on han anat: Modest Cuixart i Joan-Josep Tharrats, als qui, al mateix temps, se'ls lliurarà el títol de socis d'honor del Club Nàutic Port d'Aro...»

«Volem fer una festa per amics i companys»

L'acte social al Port d'Aro de dijous que ve no vol pas ésser, segons ens expliquen els membres directius, «un sopar elitista i de minories. Les portes estaran obertes a tothom qui reservi la seva plaça, ja que és molt natural que, per raons d'espai físic, les places hagin d'estar reservades amb antelació. Ja podem dir que, si no hi ha cap contratemps, hi han anunciat la seva assistència, a part del batlle de Platja d'Aro, el governador civil de Girona, Pere Navarro, Macià Alavedra, Arcadi Calzada, Josep Maria Cullell, Pasqual Maragall, Biby Samaranç, els escriptors Lluís Racionero i Manolo Vázquez Montalbán, així com altres artistes i personalitats que ara no podem citar per no haver confirmat la seva assistència, però que ho faran properament».

«Continuar amb una tradició»

El que es pretén és que aquesta segona festa del Club Nàutic pu-

Modest Cuixart i Joan-Josep Tharrats, dos «catalans universals» que han portat el seu art arreu del món.

gui seguir en properes edicions els anys vinents, ja que, tal com ens comenten Joan Pastor i Ricard Piñana, «pretenem que aquesta festa anyal esdevingui com una mena

de tradició a Platja d'Aro i que, al mateix temps, serveixi com a promoció turística de la vila. Nosaltres no hem pas de fer promocions per sistemes estranys, que més aviat

no donen cap resultat. El que hem de fer és treballar amb gent de casa, que tenen molt de valor i són grans personatges reconeguts mundialment...»

Gran èxit de l'Orquestra de Cambra de Viena en el seu debut a l'Estat espanyol

Divendres a la nit i ahir dissabte actuaren dins el Festival internacional de música de Peralada

MAGDA BOUSO

Amb una forta ventarullà que va fer volar en més d'una ocasió les partitures dels músics, l'Orquestra de Cambra de Viena va efectuar el seu debut a Espanya en el Festival Internacional de música del Castell de Peralada.

Tal com ja informàvem en la nostra edició d'ahir, aquesta prestigiosa formació musical està dirigida per Philippe Entremont, que també actua com a pianista interpretant obres de Mozart i Salieri, compositors als qui, enguany, va destinat aquest festival.

Si bé divendres el públic no ocupava totes les localitats de les muralles del Carme, ahir, dissabte, el públic era més nombrós i l'actuació dels músics, sobretot la del director, Philippe Entremont, va ser d'allò més aplaudida.

Entremont ocupa la direcció de l'Orquestra de Cambra de Viena des de l'any 1976, i enguany ha estat elegida per representar Àustria en el Festival Cultural d'Europa.

Amb els concerts d'ahir a la tarda, i a la nit, la Wiener Kammerorchester donà per concluida la seva primera visita a Espanya.

Propers concerts

Seguint amb la programació del Festival Internacional de Música Castell de Peralada, dissabte vinent, dia 8 d'agost, a dos quarts de vuit del vespre, Jaume Francesch, Aureli Vila, Ernest Sançó, Claudi Arimany, Vicent Aguilà i altres membres de Solistes de Catalunya interpretaran diferents peces de Mozart. El mateix dissabte, a les Muralles del Carme i a dos quarts d'onze de la nit, l'Orquestra Solistes de Catalunya juntament amb la Coral d'antics escolars de Montserrat, sota la direcció de Joaquim Garrigosa, director de la Coral i Xavier Güell, oferiran un concert de música maçònica de Mozart.

Divendres, 14 d'agost, a dos quarts d'onze de la nit, la Münchner Bläserakademie, interpretaran algunes peces de Mozart. Dissabte, a la nit, els mateixos artistes oferiran un nou concert.

Divendres, dia 21 d'agost, serà l'Orpheus Chamber Orchestra, amb Oleg Maisenberg al piano, qui interpretarà diferents peces de Salieri i Mozart. L'endemà dissab-

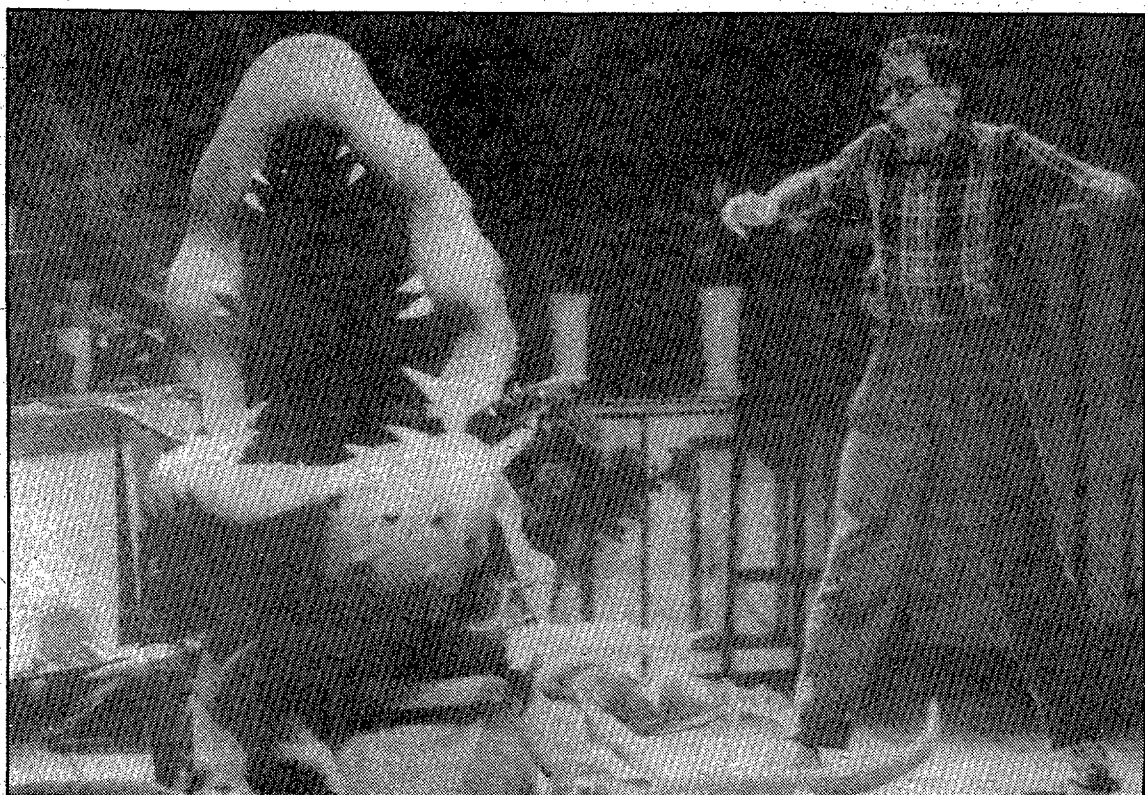

Magistral actuació la del primer violí. (Foto CARLOS SANS).

te, a la tarda, al claustre, una hora de música amb Oleg Maisenberg

al piano, i a la nit, novament un concert de l'Orpheus Chamber

Orchestra, cloent així aquest Festival internacional de música.

Dos moments de la divertida obra que narra les peripècies d'una planta carnívora, l'«Audrey II».

«La botiga dels horrors» abandona el Grec per ser representada demà a la nit a Peralada

S'inicia així una gira per tot Catalunya d'aquesta divertida comèdia musical dirigida per Joan Lluís Bozzo

MAGDA BOUSO

El propassat dia 29 de juliol s'estrenava al Teatre Grec de Barcelona la comèdia musical «La botiga dels horrors», sota la direcció de Joan Lluís Bozzo. Després d'un gran èxit durant aquests quatre dies de representació, demà, diilluns, aquest musical comença la seva gira per Catalunya i ho faran precisament actuant al Castell de Peralada dins l'«Estiu Musical».

Argument

«La botiga dels horrors», de Howard Ashman i Alan Menken, és una divertida història d'una planta-

carnívora, «Audrey II». En una vella floristeria de la part baixa de la ciutat, les coses no rülten: no hi ha clients i el negoci no es pot mantenir més. A part de l'amo, hi treballen una dependenta i un jove aprenent que posseeix una planta molt curiosa i petita que en un moment donat es posa a parlar i li demana que l'alimenti amb «carn humana». La dependenta festeja amb un dentista que la mortifica i la maltracta. L'aprenent mata el dentista i així obté menjar per a la seva planta. Així, la planta va creixent i cada vegada en demana més. Exhibida en l'aparador de la floristeria, la planta es converteix

en un reclam fabulós. El negoci torna a anar meravellósament. Però a mesura que la planta va creixent desapareix tot de gent sense deixar ni rastre, inclòs l'amo de la floristeria, la dependenta i el ben intencionat aprenent...

Un nou cert de Bozzo

Amb aquest argument, que barreja humor, melodrama i ciència-ficció, la «Botiga dels horrors» ha recollit forts aplaudiments i Bozzo, una vegada més, i després del gran èxit del «Mikado», demostra ser un dels directores teatrals amb

més visió comercial dels qui gaudeixen en l'actualitat a casa nostra.

En diverses ocasions Joan Lluís Bozzo ha deixat molt clar que ell feia teatre per al gran públic i no per a la crítica. Partint d'aquesta premissa, cal dir que a Bozzo fins ara li ha anat molt bé i imaginem que amb aquesta obra no serà menys. Amb aquest seu darrer treball, Bozzo compta amb la col·laboració de Teresa Vilaradell i Anna Rosa Cisquella.

Set actors i cinc músics

El repartiment està format per set actors i cinc músics. Els actors

són Xavier Calderer, Carmen Cuesta, Mª Angels Gonyalons, Malu Gorostiaga, Lola Lizarán, Pep Anton-Muñoz i Mª José Peris. L'escenografia i vestuari és de Vicenta Obon i la coreografia de Montse Colomer. La traducció és obra de Quim Monzó i l'adaptació musical del mateix Bozzo i Paco Mir. L'espectacle compta amb música en directe sota la direcció de Victor Ammann.

Aquesta obra, juntament amb l'actuació de «El Tricicle» que representaran «Slastic» dimecres que ve, formen l'oferta teatral que s'inclueix enguany dins la programació de l'«Estiu Musical».

Joves nacionalistes d'arreu d'Europa van visitar ahir Olot

Els joves nacionalistes van ser rebuts a l'Ajuntament d'Olot. (Foto JULI).

E.C. Olot. — Joves nacionalistes de distints estats i nacions europees, pertanyents tots ells a la Universitat internacional de joves nacionalistes, que aplega 12 països, van realitzar ahir dissabte una visita a Olot, on van ser rebuts al saló de sessions de l'A-

juntament pel regidor de l'àrea de Joventut, Pere Masmitjà.

Tots aquests joves procedien d'Escòcia, Gal·les, Frísia, Flandes, Alsàcia, Cerdanya, Bretanya, País Basc, Galícia, de la mateixa Catalunya, de les Illes i una minoria de la Bèlgica alemanya.

Després de la recepció a la Casa de la Vila, se'ls oferí un dinar en un conegut restaurant de la ciutat i tot seguit visitaren la Torre Malagrida, actualment Casa de la Joventut. En la seva intervenció el regidor Pere Masmitjà els adreçà en distintes llengües un discurs en el qual els

manifestava que la «vostra raó d'existir està per damunt d'opcions ideològiques concretes i remarca la necessitat de construir una Europa dels pobles més lliure i més justa que no pas l'Europa de les Nacions. Trobareu a Olot recursos de caràcter històric, artístic, folklòric i cultural, una ex-

cel·lent gastronomia, paisatges de gran bellesa i un poble acollidor».

Convé destacar que Pere Masmitjà va ser molt aplaudit després de llegir el seu discurs en euskera per als joves bascos que s'hi trobaven presents.

CAP DE SETMANA

SUPLEMENT SETMANAL

DIARI DE GIRONA
LOS SITIOS

SET DIES

Hestat aquesta que acabem un setmana partida, és a dir, entre dos mesos, i que ha significat l'acabament de vacances per a molts gironins i el començament del temps de descans per a molts d'altres.

L'agost, tradicionalment, és el gran mes de vacances. Sempre hem tingut les nostres reserves pel que fa a l'oportunitat que la societat es paralitzi globalment i de cop durant un mes. Sincerament no creiem que l'economia catalana i de l'Estat s'ho pugui permetre, tot al contrari. Però les coses són com són i no cal donar-hi més voltes, i els que puguin que facin vacances i els altres que s'ho mirin.

Setmana musical per excel·lència. Cada localitat de les nostres comarques sembla que tracti d'aconseguir el seu propi festival com més bonic millor, però també pot ser que tot plegat signifiqui un veritable excés de festivals, i possiblement caldria que els espectacles fossin un xic més variats. Què hi farem, doncs, anar a sentir bona música, que en tenim des de Llívia fins a Lloret i de Peralada fins a Sant Feliu de Guíxols.

Una notícia que avançava el nostre diari i que ningú no ha desmentit feia referència a la possibilitat que Heribert Barrera encapçalés la llista d'Esquerra Republicana a Girona en les properes eleccions al Parlament de Catalunya, previstes per la primavera de l'any vinent. És a dir, que no pas tothom se n'ha anat de vacances, els polítics són conscients que no cal adormir-se.

I ja que assenyalem temes polítics, dividirem passat l'alcalde de Barcelona, Pascual Maragall, va aprofitar la seva presència a Solàrium de Platja d'Aro, per «carregar», faltaria més, contra la política convergent des del Govern de Catalunya.

JOSEP VÍCTOR GAY

Muntanyer tarragoní que va coronar el pic més alt del món

Òscar Cadiach: «Dalt l'Everest és més important el que se sent que el que es veu»

Ara fa dos anys, un grup de muntanyers catalans assolien per primer cop a l'Estat espanyol el cim de l'Everest, el pic més alt del món. Va ser una notícia que va donar la volta als racons de Catalunya, i que també va aixecar algunes crítiques a la resta de l'Estat, donat que els escaladors catalans varen deixar, únicament, a l'Everest, una senyera catalana. La quinzena de muntanyers que formaven l'expedició catalana a l'Everest va tornar a Catalunya en honor de multituds, però lògicament, els membres que més varen despertar l'interès dels mitjans de comunicació i del públic en general varen ser aquells que varen trepitjar el cim del món. Entre ells, l'Òscar Cadiach, un muntanyer de Tarragona que està a punt d'iniciar una nova aventura cap a les terres de l'Himalaia.

R. ROVIRA

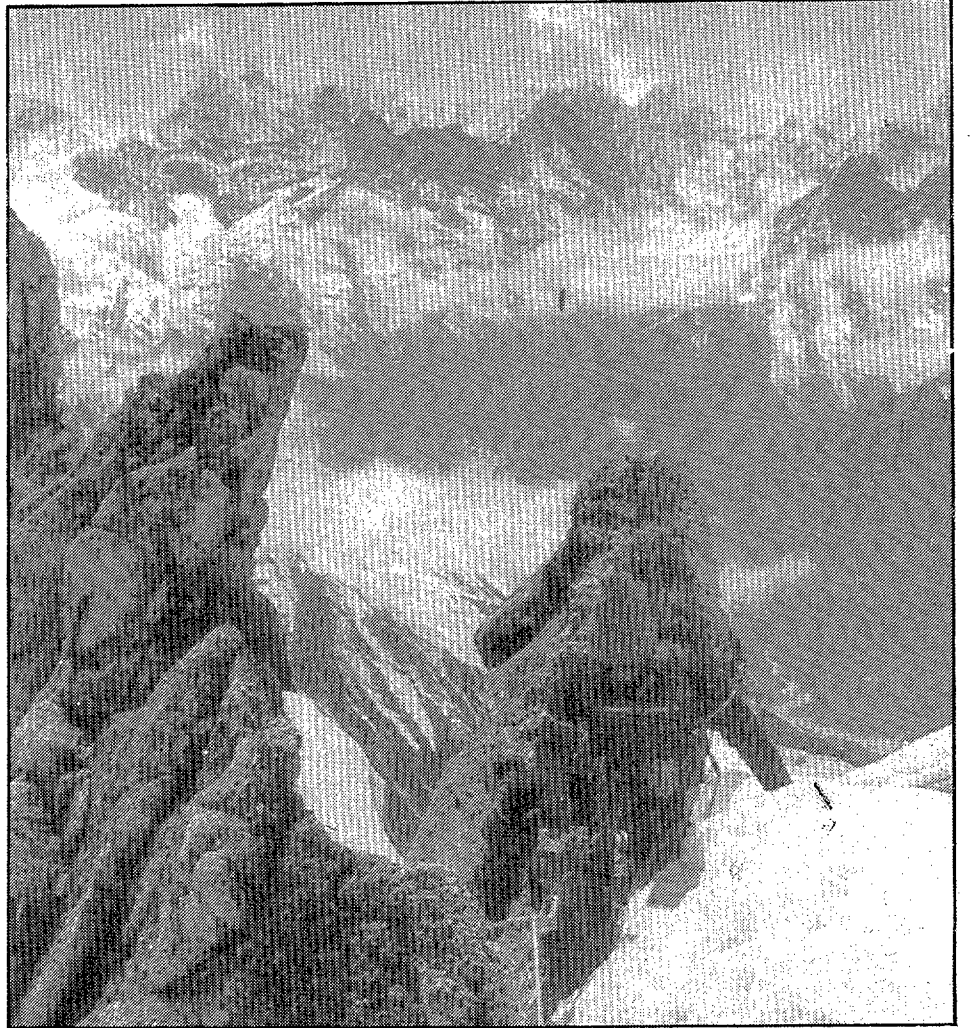
L'Òscar Cadiach no sembla pas un superhome ni un personatge enfollit per les aventures. Més aviat, l'Òscar és un xicot jove que està profundament enamorat de la seva passió, la muntanya. Possiblement d'aquesta serenitat que impregnen les seves paraules en surt, en bona part, la possibilitat de culminar amb èxit fites tan notables com l'ascensió a l'Everest. Òscar, ara que està a punt de complir-se el segon aniversari del vostre èxit, quins records en tens?

— Són uns records certament meravellosos. Va ser una expedició molt complexa i que fins al darrer moment ens pensàvem que no la culminaríem amb èxit. El fet de coronar l'Everest ens va produir una alegria tan gran, que dos anys després encara no es pot explicar.

— Diuen que des de dalt de l'Everest pràcticament no es veu res a part de núvols i boires. És cert això?

— Depèn una mica del dia. Jo et puc dir que mentre pujàvem els quatre-cents metres que ens separaven del camp sisè o darrer abans de l'atac final, vàiem un panorama meravellós, absolutament únic. És clar que un cop a dalt de tot, el temps es va tornar un xic dolent i aleshores és cert que només es veien boires. Però això no és important.

El cim de l'Everest va ser un autèntic èxit per al muntanyisme català ara fa uns dos anys.

El que realment ens importava a nosaltres era culminar l'expedició i ho vàrem aconseguir.

— Imagino que les condicions de climatització a una zona tan estranya per a les persones, per al cos humà, deu ser una qüestió difícil.

— És ben cert. Pensa que nosaltres, per exemple, no vàrem utilitzar l'oxigen per culminar l'ascensió, però que el portàvem per si hi havia algun problema. A part, els camps d'ascensió que anàvem establint mentre pujàvem, ens ajudaven a condicionar el cos a la nova situació. El problema fonamental és que a vuit mil vuit-cents metres d'altçada hi ha molt poc oxigen i, lògicament, això dificulta molt

les condicions de vida normals.

— Poc temps després de la vostra expedició a l'Everest, a Girona mateix en va sortir una altra, en aquesta ocasió cap a un altre pic de vuit mil metres però a Amèrica. Sembla que hi ha hagut un rebrotament de l'activitat muntanyera després de l'Everest.

— Sí, això és cert. En tot cas, és un fenomen important, no perquè es facin aquestes expedicions, sinó perquè això demostra que hi ha una voluntat clara d'organitzar grans expedicions amb objectius de nivell internacional, i sobretot, perquè aquestes expedicions les organitzen gent que porten molts anys preparant-se i que normalment les coronen amb èxit. A

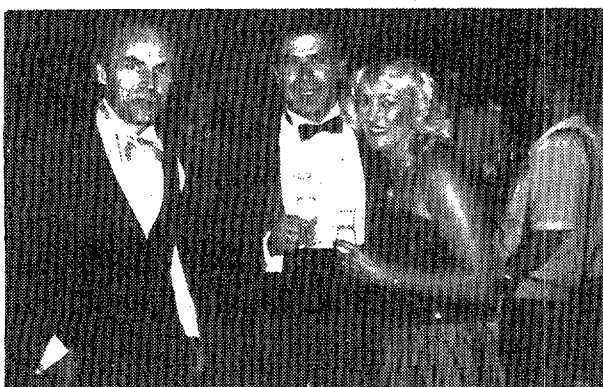
mi em sembla que el més important d'aquesta situació és que han aparegut moltes persones que fins ara treballaven a l'anonimat i que reuneixen grans condicions per organitzar aquestes aventures, però que fins ara no s'atrevien.

— Per cert que aquest mateix mes d'agost ja sortiu novament cap a la muntanya...

— Sí, l'expedició sortirà el pròxim dia cinc d'agost, i anirem cap al Thalay Sagan, un pic de 6.904 metres i que planteja també moltes dificultats. En aquesta ocasió, a l'expedició hi anem cinc membres de l'equip de l'Everest més un representant del grup de Madrid que va intentar pujar al pic més alt del món.

BANANA'S

CLUB

Sr. Helmut Kaibach, Pepeton Escobar, director de Banana's Club, y Sra. Kaibach.

Juan, Antonio, Belly, Pepeton, Santiago, Joaquim, Lolo, Vicente, Manolo, Ute, Xavier, Verónica, César, Isabel, Julián, Cristina, Carla, Montserrat, Michel, Víctor, Joaquín, Isabel, Andrea, te esperamos en Banana's Club.

Discoteca Bahía de Roses

BIBLIOTECA

Novedades - Novetats

Carreteras

Plaza y Janés. **Gran Atlas de carreteras. España y Portugal.** 1987. Plaza y Janés. 320 págs. Rta. anillos, 1.750 ptas. 1ª edición. Presenta la novedad de ofrecer la cartografía correspondiente a la red de carreteras a escala 1: 300.000, lo que permite una mayor claridad con relación a otros mapas semejantes a escala inferior. Contiene un índice con 70.000 topónimos y muchos planos detallados de capitales y ciudades importantes. Cartografía muy clara.

Dues narracions de Quim Monzó

Quim Monzó acaba de publicar a **Quaders crema** dues noves sèries de narracions curtes: «Olivetti, Moulinex, Chaffoteaux et Maury» y «ZZZZZZZZZZ...». La primera té 154 págs. i la segona 204, les dues estan enquadernades en rústega i valen, respectivament, 550 i 795 ptas. Llibres per als lectors de l'inconformisme i la prosa viva i divertida del Barcelonès que porta ja guanyats un Premi Bertrana i dos Premis Crítica de «Serra d'Or».

Pintura

Svetana Alpers. **El arte de describir. El arte holandés del siglo XVII.** H. Blume. 1987. 348 págs., tela, 3.900 ptas. Panorámica de la pintura holandesa del siglo XVII contraponiéndola con la pintura italiana de la misma época. Define el arte holandés como «arte visual», descriptivo y realista, considerando el arte italiano más simbolista y intelectual. Comprende, también, dibujo y grabado holandés del S. XVII.

Narración

Judith Gould. **Pecados.** Plaza Janés. 1987. 542 págs. Rta. 1.495 ptas. Serie T.V. Larga novela sobre la ambiciosa carrera de Helen Junot que constituyó un imperio edi-

torial gracias a su audacia y belleza, pero que no renunció a vengar la muerte y miseria de sus familiares en Francia durante la II G.M. La versión en la pequeña pantalla ha sido interpretada por Joan Collins.

Historia

Javier Tusell. **Radiografía de un golpe de estado. El ascenso al poder del General Primo de Rivera.** 282 págs. Rta. 1.800 ptas. Alianza Editorial. El autor, catedrático de historia contemporánea, ha utilizado no sólo los archivos oficiales de los Ministerios de Gobernación y de Presidencia, y de las Cortes Españolas, sino también los particulares de la familia Primo de Rivera, don Antonio Maura, Santiago Alba, Natalio Rivas y Manuel Portela. El resultado de este estudio minucioso ha sido esta obra que reconstruye con todos sus pormenores los tensos días de Septiembre de 1923. Al final del libro, tabla onomástica y reproducciones de fotografías de la época.

Apicultura

Jorge Sintés Pros. **Las plantas melíferas y la alimentación de las abejas.** Editorial Sintés. 1987. 390 págs. Rta. 3.910 ptas. Extracto del índice: Aparato digestivo de la abeja. Floraciones, néctar, polen, mielada. Plantas melíferas. Plantas poliníferas. Regiones melíferas de España. Alimentación. La apicultura trashumante. 326 ilustraciones.

Misteri

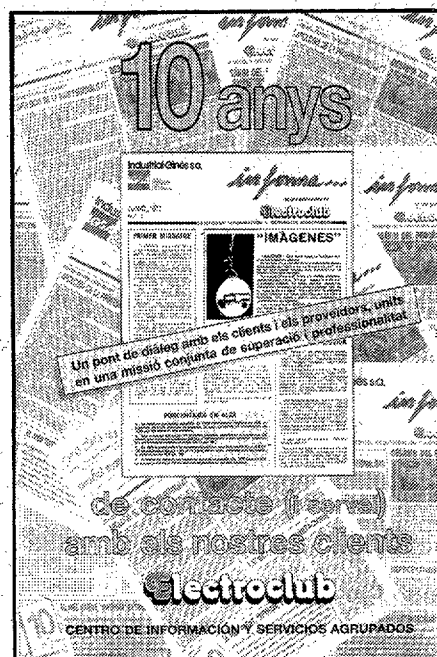
Frederich Forsyth. **El quart protocol.** Plaza Janés. 1987. 318 págs. Rta. Edició en català. Aquesta narració ha estat portada al cinema en una pel·lícula que aviat s'estrenarà. L'obra tracta d'un robatori de documents importants que provocà conflictes greus (polítics i d'Estat) entre Gran Bretanya i la URSS. Un bon llibre per llegir aprofitant les vacances.

Els 10 anys de la revista «Informa...»

Amb una puntualitat envejable, des de fa molt temps venim rebent la revista «Informa...» que publica Electroclub, un grup d'empreses majoristes de materials elèctrics, entre les quals es troba la firma Industrial Ginés, S.A. de la nostra ciutat.

Aquesta revista «de contacte (i servei) amb els clients» surt del to normal de les publicacions publicitàries que fan algunes empreses, orientades a crear imatge de marca i a donar a conèixer articles o productes i proclamar les seves excel·lències. «Informa», afegeix, a la deguda atenció comercial i industrial, un contingut important dedicat a la relació humana entre empreses, clients, personal i família d'empresaris, que li fa perdre la fredor que solen tenir les publicacions estrictament tècniques i comercials.

«Informa» es presenta, normalment, com un opuscle modest de poques pàgines. En aquesta ocasió, però, del 10 aniversari, adopta un format més gran i s'allarga fins a les 20 pàgines. Com totes les coses, «Informa...» té un motor i un cervell, periodista de vocació, cap d'una empresa familiar modèlica: en Josep Maria Ginés Pous, president de la Cambra de Comerç, Indústria i Navegació de Girona. I això no ho diem nosaltres sols, moguts per raons d'amistat i simpatia; llegiu el que Josep Maria Figueras, president del Consell de Cambres Catalanes, escriu a «Informa...»: «No és el primer cop que faig el reconeixement i la lloanca de les tasques editores i d'escriptor del meu bon amic Josep Maria Ginés. I em plau de fer-ho ara novament. Per ell mateix i pels seus més pròxims col·laboradors, en la mesura en què els pugui presentar un encoratjament per la continuïtat i, sobretot, perquè entenc contribuir així a divulgar una necessitat apremiant a casa nostra. Em refereixo a la necessitat d'afermar, si no d'adquirir,

el gust per l'obra ben feta, l'opció per a l'organització racional i el seguiment d'un ideari més que una ideologia».

Sense anar més lluny, en aquest número de «Informa...» en Josep Maria Ginés hi reproduïu un «Decàleg del pare de família empresari» i un altre «Decàleg del fill de família empresari», publicats els anys 1982 i 1983, que, per ells mateixos, donen la mida de la personalitat profunda i treballada, del «seny» empresarial i familiar del seu autor.

Els dos decàlegs mereixerien estar presents en un lloc d'honor en tots els despatxos de les empreses familiars.

Per molts anys!... I esperem rebre el proper número de «Informa...».

J.P.D.

LLIBRES IMPRESOS A GIRONA EN EL PRIMER TERC DEL SEGLE XX

Hores tràgiques i anecdòtiques de la Guerra per Artur Vinardell

Aquest llibre es va publicar arrel d'una conferència que el Sr. Artur Vinardell i Roig va donar a l'Ateneu de Girona el dia 21 d'abril de 1926. «Hores tràgiques i anecdòtiques de la Guerra» correspon a les «impressions viscudes» per l'autor, a París al començament de la Guerra Europea (1914-1918). El llibre té 112 pàgines, mida quart, enquadernat en rústega, i va ser imprès als tallers de Dalmau Carles Pla, S.A. l'any 1930.

Es va fer una tirada limitada a 250 exemplars, no es va posar a la venda i l'edició la va repartir l'autor a la premsa, les biblioteques públiques, amics i assistents a la conferència. L'exemplar que hem aconseguit es troba a la Biblioteca Pública.

L'obra està dedicada a Mr. Georges Billotte, del qui diu l'autor: «amic volguéssim, escriptor benemerit, hispanòfil i catalanòfil distingit, fidel traductor de «Les garces» (del nostre plorat Ignasi Iglesias), que amb tanta emoció va seguir i encoratjar les meves cròniques sobre la Guerra Infame. Com a record fervent de la meua amistat perdurable». Aquesta dedicatòria ja dona una imatge de la personalitat del Sr. Vinardell, però, potser encara la dona més una «nota» que es troba al final del llibre. Diu la nota: «Les proves d'aquesta conferència han estat únicament i exclusivament corregides per l'autor, qui assumeix i accepta tota la responsabilitat del seu particular criteri sobre les normes ortogràfiques de la llengua catalana».

El Sr. Vinardell, conegut per tots per «Don Arturo», era una estampa viva dels darrers romàn-

tics catalans. Alt, escardalenc, gesticulant, galant amb les dames i exigent amb els cavallers, republicà de socarrel, diuen que simpatitzant amb la maçoneria, lluïa amb orgull una barba blanca apostòlica i es defensava de la seva poca vista amb unes ulleres de pinça enganxades a un nas important. Parlava amb vehemència i utilitzava dos registres de veu; un registre greu un xic empalagós, quan parlava a les senyores i un to molt més aguat quan —cosa freqüent— parlava de política o de la guerra que va viure, amb els senyors.

Havia nascut a la Bisbal l'any 1852. Va conrear la poesia i el periodisme polític. Un article publicat a «El Demòcrata» l'obligà a exiliar-se a França l'any 1887. S'instal·là a París, on passà moltes penúries, dedicant-se a la traducció de llibres (especialment de medicina) i publicant algunes obres com «Espanya en París» (1902).

Quan l'any 1925 pogué retornar a l'exili es quedà a viure a Girona i, uns anys més tard, va cedir la seva Biblioteca a l'Ajuntament i fou nomenat Conservador de la Biblioteca-Museu Municipal de Girona que, d'una forma ben modesta, s'instal·là a la Sala d'Exposicions de la Rambla. Va morir a Girona l'any 1937.

El text de les «Hores tràgiques i anecdòtiques de la Guerra» va precedit d'una presentació per part del Sr. Carles Rahola qui diu del Sr. Vinardell: «... Sí, és el de sempre, en honor seu sigui dit: romàntic, cavalleresc, vehement, apassionat, quixotes, en el bon sentit del mot; en el fons, en mig de les seves exaltacions, un home de cor

que creu encara —avui com ahir— en les bones causes i els grans ideals, però que sap raonar el seu credo amb la seva experiència de vell lluitador que, al cim de la muntanya de la vida, des del qual es contemplen serenament els horitzons, sap prou bé tot el que pot esperar-se dels homes...».

El llibre-conferència de Don Arturo, redactat en forma de memòries diàries, comença el dissabte 1 d'agost de 1914, dia en què el Govern francès dona l'ordre de mobilització. Diu el Sr. Vinardell «Malgrat tot, com si fos la cosa més natural del món, l'ambaixador d'Alemanya segueix a París ses visites al Ministeri d'Afers Estrangers. És, senzillament, un odiós exemple d'hipocresia i de cinisme. Qui enganyarà a qui? Què s'espera per acomiadar-lo definitivament?».

El dia 2 d'agost, en plena mobilització, anota: «Hi ha dones que ploren. Altres —la major part— mostren un gran coratge. Els que marxén a l'atzar de la guerra es prometen, sense dir-ho, que aniran fins a la mort per tal de venjar la desfeta tan cruel de 1870».

Segueixen succeint-se anotacions sobre els primers dies de la Guerra en els quals les tropes alemanyes, després de la invasió de Luxemburg i Bèlgica, penetren a França i s'apropen a París. Amb tot l'entusiasme d'un veritable francès el Sr. Vinardell troba paraules d'enardiment per les tropes i el poble de París. Però veu coses que no escauen al seu esperit crític. Vegeu: «Tot ha marxat admirablement fins avui. Per què voler tacar amb una falta, per lleugera que sigui, aquesta meravellosa actitud del poble parisenc convi-

dant-lo, és a dir, incitant-lo a la contemplació d'eixa bandera alemanya guanyada en una senzilla escaramussa? De ço que és sublim a ço que és ridícul no hi ha sinó un pas. Per què donar-lo?». I, més endavant, reclama: «Molts subjectes desocupats que es belluguen per la ciutat sense fer res, podrien anar a les províncies, als camps, per ajudar a les pobres dones que han quedat la major part soles en els feixucs treballs de la sega i la collita...» El dia 2 de setembre manifesta una clara preocupació: «Resoltament la follia dels alemanys és a curull... o bé els francesos són positivament febles per resistir-los».

Però el dia 12 de setembre les sàvies disposicions del General Joffre porten certa esperança a la nota de Don Arturo: «La vall del Marne, tan magnífica ahir, és avui coberta de cadàvers i quasi devastada. Els cascs amb punxa abunden enormement. S'endevina que el primer xoc fou terriblement mortífer per als alemanys. Ahir recularen; van reculant sempre...».

El llibre de memòries s'acaba el 14 de febrer de 1915. Ho explica ben clar el Sr. Vinardell: «La continuació d'aquestes pàgines, trassades sempre a corre-cuita, esdevindria forçosament feixuga, fatigosa, qualsevulla. Prefereixo quedar-me en aquestes primeres impressions, viscudes, del període inicial de la conflagració, en aquestes hores tràgiques d'angoixa i de perill, tal vegada també les més emocionants d'aquesta lluita terrible que, havent començat per una agressió infame contra la

França i la Bèlgica, amenaça estendre's al món enter...». I després acaba de justificar la cloenda: «Per altra part, aquest 14 de febrer és per a mi una gran data-aniversari inoblidable, i em sembla bé cloure aquestes memòries en un dia que em recorda la mort de mon fill estimat, qui, per no haver previst aquestes lluites actuals, va tenir, fa setze anys, el trist coratge d'abandonar voluntàriament la vida. Car, amant com ell amava la França, sa segona pàtria, no em cap dubte que s'hauria al·listat amb entusiasme entre els legionaris estrangers que aquí combaten per la causa del dret i de la justícia...».

La mort d'aquest fill la va portar Don Arturo al cim, tota la vida. Tenia una gran estimació als infants i als joves. Recordo que, quan va tornar a Girona, va voler-me «fisar» per les Fires de Sant Narcís. Vàrem anar tots dos a la Plaça de Sant Agustí, voltàrem totes les parades i quan jo estava pensant que m'hauria agradat alguna capça de soldats de plom, l'home —que suposo ho va endevinar— va dir-me amb tota serietat: «Res de guerra, Joaquim!». I va comprar-me un «zootropo», un d'aquells cilindres que es feia voltar i produïa la impressió que les figures de dins saltaven i es bellugaven. Satisfet per la seva compra va dir-me: «Aquest és un joc científic, el fonament del cinema; gairebé tots els nens de París en tenen un».

Vaig tornar a casa amb el «zootropo», un xic desencisat, tot pensant: «Com deuen avorir-se els pobres nens que es queden a París».

Joaquim Pla i Dalmau

CULTURA

JOAN-JOSEP THARRATS

L'exposició «El retrat a Catalunya» al castell reial de Cotlliure (i II)

Si el catàleg que podeu tenir entre mans us ofereix el ventall de possibilitats d'alguns dels més importants artistes que treballen avui a Catalunya, una antologia ideal del retrat, al nostre país, hauria de comportar encara molts creadors desapareguts que no podríem deixar d'esmentar:

Ramon Casas i Santiago Rusiñol, que des del cafè «Els Quatre Gats» veieren desfilant el bo i millor de la intel·lectualitat catalana i en deixaren emocionats i vivents retrats, són, a casa nostra, els exponents de la visió pictòrica de l'impressionisme.

Una galeria de més de cent dibuixos al carbó, donats per l'artista i pertanyents al fons del Museu d'Art Modern de Barcelona, és un bell inici per resumir un treball que agrupa les grans personalitats del primer terç del nostre segle. Isaac Albéniz, Pau Casals, Pompeu Fabra, Enric Granados, Isidre Nonell, Joaquim Mir, Lluís Millet, Josep Llimona, Josep Maria Sert, Prat de la Riba, Joan Maragall, Narcís Oller i el popular Pere Romeu, creador dels «Quatre Gats», són alguns dels personatges que el pintor Casas ha deixat per la posteritat, gràcies a una esplendidesa poc corrent en el món de l'art.

El Noucentisme marca, igualment, una especial i delicada atenció al retrat. L'artista troba sovint el seu millor model en la proximitat familiar o en el cercle de les seves amistats. Joaquim Sunyer, amb el retrat de Maria Llimona de Carles, ens dona una de les imatges més sensibles de la pintura catalana, una obra que ateny el mateix nivell de perfecció i galanesa que el retrat de la Senyora Canals, representat per Picasso. Feliu Elies posa l'accent en la interpretació afectuosa del seu company Junceda i en la planta eufòrica de l'enginyer Francesc Pujols. Francesc Domingo, Ferran Callicó i Pere Pruna mostren, en els seus retrats al llapis, la devoció per Ingres.

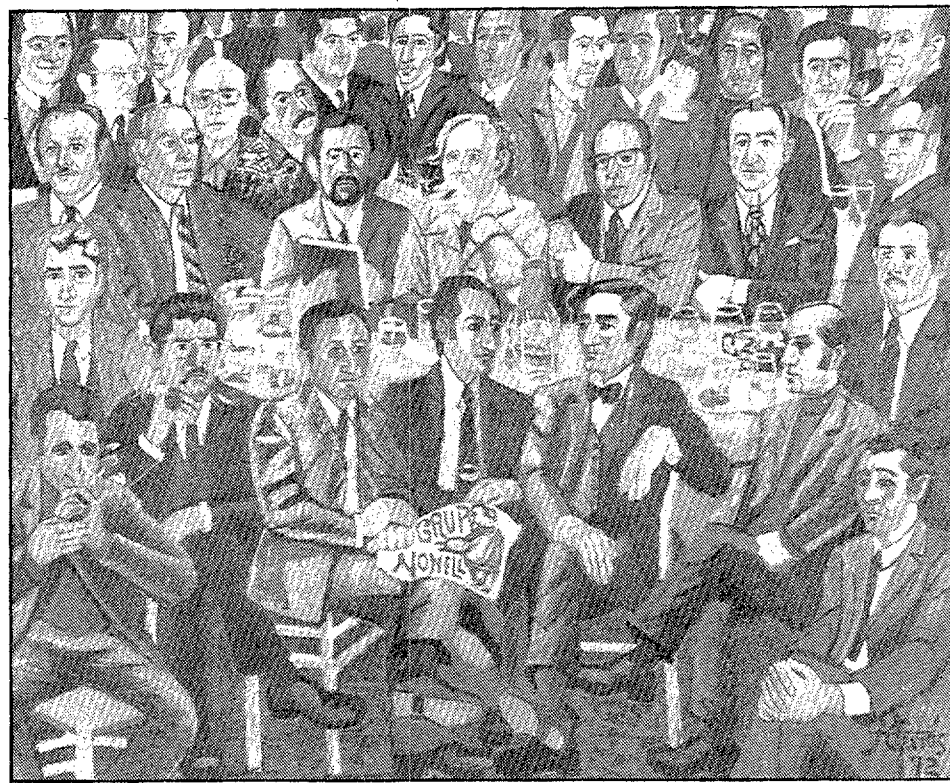
L'excel·lent gravador Enric Cristòfol Ricart pinta a l'amic Joan Miró amb el seu uniforme de soldat. Una posa molt insòlita per un home reposat, com Miró, que ha de veure, encara, com el seu matxet de recluta es troba penjat en la paret lateral que equilibra la composició. Un any més tard, fa la rèplica al seu company pintant-lo en un decorat oriental, com un tipus satisfet i amb la paleta, també suspesa a la paret, a canvi de l'eina d'atac.

De l'època del realisme màgic, Miró ens ha deixat alguns retrats sorprenents per la seva originalitat, especialment un d'ell mateix, de l'any 1919, que pertany a la col·lecció Picasso. L'autoretrat és tota una teoria de la precisió i de l'estilització, després d'un llarg procés de concentració. Si es pot descobrir en aquesta obra una certa influència fauve, Miró ha ultrapassat de lluny aquesta tendència per oferir un llenguatge plàstic, encara no utilitzat, que ja el situava entre els grans innovadors de l'art. Una altra revisió personal del seu rostre, començada l'any 1937, ens donava una prova més del judici penetrant del seu embadaliment. El rostre s'arriba a convertir en un cosmos, en tot un univers, on afloren els símbols i signes de Miró.

Salvador Dalí s'ha lliurat necessàriament al culte d'un model do-

San Martín (Félez): «Retrat de Salvador Dalí».

Jordi Curós:
«La taula del grup Nonell».

minant: la seva dona Gala. És la inspiradora dels seus actes. Igualment en fa una Venus com la «Verge de Portlligat». Ha deixat retrats definitius, del seu pare i de la seva germana Anna Maria, que superen, enormement, l'ideari d'aquell punt de partida que li suggeria la revista d'art italiana «Valori Plastici».

Xavier Nogués i Manuel Humbert van pintar, conjuntament, «La tertúlia de Lluís Plandiura en el desaparegut Hotel Colom». De Fantin-Latour fins a Gutiérrez Solana hi ha tot un seguit de retrats col·lectius, d'intel·lectuals i d'artistes. «L'Homenatge a Delacroix», «Un taller a Batignoles» i «Tertúlia del Cafè Pombo» tenen la seva correspondència, a Catalunya, amb obres com les que signaren, a l'una, Nogués i Humbert i on apareixien, per la memòria d'una èpo-

ca i d'un grup, al voltant del col·leccionista Plandiura, els artistes Labarta, Dunyach, Carles, Ynglada, Junyent, Alexandre de Cabanyes, Utrillo, Casanovas, etc.

Jaume Mercadé ens ha llegat un retrat del crític Sebastià Gasch. El quadre constitueix una de les obres més significatives del Museu d'Art Modern de Barcelona. D'unes dimensions més grans que una figura natural, la pintura retorna la magnitud de l'amic de tots els artistes de dues generacions.

L'escultor Joan Rebull ha pres com a model simbòlic el semblant d'un amic. Aquest és el cas del seu Sant Jordi, al Palau de la Generalitat, que és un viu retrat d'Eduard Toldrà. El refinament per l'arcaisme egipci li ha procurat resultats que poden satisfer un artista, com el «Cap de noi», on ha volgut representar el seu fill.

En aquest llistat que ens queda curt, voldríem, com a record ferent, esmentar l'autoretrat del pintor Ramon Rogent i una sèrie de retrats de Carles Mensa, perfilats amb ironia i agudesades de la psicologia dels personatges, com el doctor Joan Obiols, Miquel Llerín, Baltasar Porcel i Cesáreo Rodríguez-Aguilera.

El retrat pot prendre, i ho hem de creure, una nova volada. No fa molt temps que la galeria René Metras de Barcelona ens proposava l'estudi d'una mateixa model per 18 artistes de les darreres generacions. Divuit diversions, a partir d'una peça única. L'any passat, a Berlín, i amb el títol de «Zeitgeist» (L'Esperit del Temps), es presentava una sèrie de retrats que, dins una tendència neo-expressionista, i amb una llibertat d'execució i de materials, empastaments, cromatisme, signes i moviments, utilitzava un renovat i diferent llenguatge en l'expressió del rostre humà.

Michel Tapié, el teòric de «L'Art Autre» era inquirir, ja fa uns anys, fins a la seva confiança, per cada un dels artistes que li feien costat. El model Michel Tapié era vist i pintat a la manera de Dubuffet, Mark Tobey, Henri Michaux, César, Paul Jenkins, Georges Mathieu...

rents: dues pintures de Roser Agell, una escultura de Manuel Cusachs i composicions de tècnica mixta de Carme Riera i d'Antoni Miró. Joan Brossa ha trobat tres admiradors: Jordi Vallès, Joaquim Pallarès i Pujol-Avellana. Altres escriptors representats són Joan Perucho, amb un tríptic pintat per Amèlia Riera —una de les obres més ambiciosos de l'exposició— Francesc Parcerisas, en un gravat realitzat per Rosa Codina-Esteve, Pere Gimferrer, pintat per Mª Àngels Feliu. Pere Quart, per Jordi Vila Rufas. Josep Pla, per Pere Bech. Joan Ramon Masoliver, pintat per Joan Capella. Aquest llistat literari pot seguir amb els noms de Tirant lo Blanc (Barraca), Jordi Cadena (Curós), Gabriel Ferrater (Armengol), Àngel Guimerà (Vial Hugas), Francesc Candel (Ferran Soriano), Miquel Martí i Pol (Rocabruna).

En el camp de la música hem de subratllar el retrat de Frederic Mompou, pintat per Ignasi Muddó, una al·legoria de Pau Casals realitzada per John Morrison —un anglès resident a Andorra— i una altra interpretació de Ramon Aguilar Moré. Victòria dels Àngels en una visió molt personal de l'italià Rocco Incardona, i la Montserrat Caballé, captada per l'escultora Emília Perocho i per la pintora Montserrat Torras, són l'aportació a l'òpera. El cinema i el teatre ofereixen les figures de Núria Espert i Josep Maria Flotats, en escultures de Josep Mª Subirachs i de Subirà-Puig. A remarcar, també, Ricard Salvat (J.J. Fluvià), Margarida Xirgu (Aurèlia Muñoz), Eva Cobo (Francesc Ruestes) i el gran actor francès Michel Simon, vist per l'escultor de Thuir, Marcel Gili.

Pintors que fan el retrat d'altres pintors són Manuel Capdevila, que pren per model a Miquel Villà; Félez, J.C. Vilallonga i August Puig que reten homenatge a Salvador Dalí i Carles Planell que ens dona un esplèndid retaule d'Amèlia Riera. Esther Boix i Jacint Morera han escollit, com a mentor, Picasso. La sèrie de pintors retratats pot continuar amb els de Joan Ponç, Balbino Giner, García Sevilla, Santiago Rusiñol (un dibuix al pastel de Cuixart) i sis grans cartells que ha pintat Jordi Curós per la façana del pati del castell: Derain, Matisse, Maillol, Picasso, Dalí i Miró. Un altre bon retrat és el de l'arquitecte Josep Lluís Sert, de Roser Agell.

Alguns artistes han preferit presentar-se ells mateixos; aquest és el cas de Montserrat Gudiol, Jordi Cerdà, Michel Brigand, Leonard Escoda, Antoni Pitxot i Roca Sastre.

Entre els noms dels polítics figuren Joan Alavedra (Capdevila), Heribert Barrera (Sixte Blasco), Joan Rigol (Ignasi Reventós i Jaume Genovart) i Cesáreo Rodríguez-Aguilera (Norman Narotzki).

Antoni Clavé, del seu viatge al Japó, ens ha dut l'esplèndid retrat de «L'intendent Y.K.». Com a retrats col·lectius figuren «El grup Nonell», amb 29 personatges pintats per Jordi Curós i «La Penya de la Punyalada», obra de Rafael Griera.

INFORME

JAUME MARQUÉS i CASANOVAS

La capella del Sant Sepulcre (II)

Ha quedat demostrat que la capella avui dedicada al Sant Sepulcre fou construïda a despeses del canonge cabiscol major de la Seu, Berenguer de Pau, el qual n'assegurà el manteniment amb la fundació d'un benefici, feta l'any 1321, i amb una deïxa a l'almoïna del Vestuari, a la qual obligà a mantenir l'altar amb testament de l'any 1333.

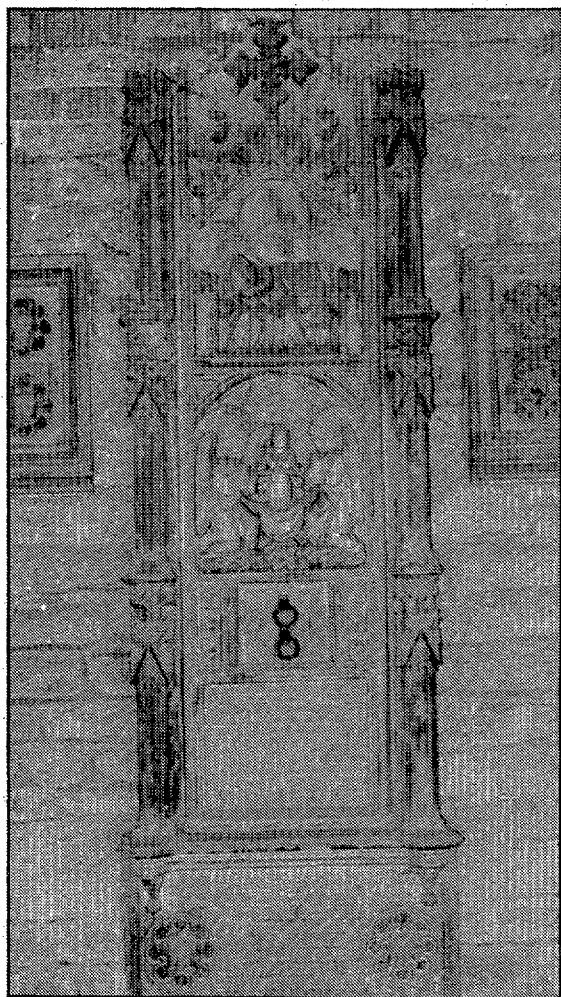
A l'enriquiment de la capella hi contribuï també el clergue Castelló des Coll, qui amb testament de 30 de desembre de 1332 fundà un nou benefici reservat a clergues del seu llinatge, segons consta en el llibre de dotacions de l'Arxio Diocesà de Girona, foli 64.

Les visites pastorals dels anys 1369 i 1373, del bisbe Jaume Sa Tria, no aporten notícies d'interès sobre l'altar. La de 17 de desembre de 1386 diu que la capella posseïa un missal, dos vestiments, un calze i uns corporals, una custòdia de plata amb tres peus i que, per la resta, estava ben ornamentada. En canvi, hi mancaven uns corporals i un cobertor de roba encorada. El teulat de la capella necessitava reparació i les vidrieres havien de ser restaurades puix que per elles plovia dins de l'altar. Hi havia, doncs, unes vidrieres que segurament eren de colors. No hi ha esment de cap retaule ni estàtua, la funció dels quals quedava coberta pel vitrall. (ADG.P 145, foli 4).

El primer retaule de santa Úrsula

El 3 d'octubre de 1520 s'establí una concòrdia amb el pintor de Barcelona Joan de Borgonya, segons la qual es comprometia a pintar un retaule de les onze mil verges i el 30 de maig de 1525 va rebre quatre-cents ducats per fer el retaule convingut.

El retaule fou construït en compliment de que ordenà el bisbe Boyl en la visita del 22 de desembre de 1511 que ja urgia un manament anterior. La visita de l'any 1522 indica que el retaule havia de ser costejat per l'almoïna del Vestuari (ADG. P 157).

Mausoleu del canonge Berenguer de Pau, constructor de la capella del Sepulcre.

El resultat de la nova ornamentació de l'altar devia ser impressionant puix que el 1536 es col·locà una cortina davant de les pintures per evitar-ne el deteriorament (ACG. Resol. tom. 7).

El retaule tenia unes portes laterals que dificultaven la fermesa de l'obra. El 17 d'agost de dit any 1826 ja s'estava col·locant el nou retaule puix que en tal dia fou trobat el pergamí corresponent a l'altar consagrat l'any 1341 pel bisbe Arnau de Montrodon. (ACG. Resol. vol. 81, foli 94).

No ha quedat cap descripció d'aquest darrer retaule; però un gironí erudit, molt coneixedor dels detalls ornamentals de la Catedral, Jaume Pumarola, pare de l'escrip-

tor del mateix nom, en recordava la forma detalladament i me la va descriure dient que era blanc, és a dir, sense pintar; que era l'altar més pobre de la Catedral, i que al damunt de l'altar i sobre els graons contigus hi havia una caixa i sobre ella hi havia la imatge de santa Úrsula que sostenia una bandera decorada amb l'enseny de la Creu. Digué que s'assemblava amb la figura de santa Joana d'Arc. Als peus hi havia dos busts de verges. En les fornícules laterals es veneraven les estàtues de sant Joan Baptista i de sant Antoni de Pàdua.

Descripció de la capella

La part arquitectònica de la ca-

pellera està molt ben conservada. Té cinc cares i sis columnes d'on arranquen les ogives que es clouen en la clau de volta. Aquesta té forma circular i està vorejada d'un relleu en forma de corda i una franja estreta que emmarca vuit lòbuls molt elegants.

La policromia de la clau i de les ogives és ben conservada i té els colors molt vius.

Al centre es representa el martiri de santa Úrsula, que apareix dempeus amb les mans juntes i rebent la força de Crist que se li presenta en un lòbul de la clau. Es coneix pel nimbe crucífer del cap. A la banda oposada del camp hi ha un rei coronat en actitud de manar un butxí que assageta la santa. És curiosa la figura poc acadèmica del rei que es mostra assegut amb una cama sobre l'altra. El cos del butxí de la cintura avall està de cara al rei i d'allà en amunt apunta l'arc i dispara una fletxa contra la màrtir.

Al frontispici de la capella es conserven els escuts del llinatge de Pau al qual pertanyia el constructor Berenguer de Pau.

Mereix atenció la reixa de ferro forjat que clou i protegeix la capella.

És semblant a les altres reixes de les capelles veïnes, degudes segurament a un hàbil ferrer de Girona, de nom fins avui desconegut.

Sepultura del paviment

L'any 1618, el canonge ardiaca Jeroni Puigvert fundà una missa a l'altar de santa Úrsula i li fou concedida la facultat de tenir sepultura al paviment de la capella.

El nebot de dit canonge, Salvi Fàbrega, notari públic, s'oferi a ornamentar la capella i hi fundà misses i il·luminacions i obtingué el dret de sepultura en la tomba del seu oncle, l'ardiaca Puigvert. Aleshores féu col·locar una llosa brunyida que conté dos escuts, el de l'oncle i el seu, i una inscripció llatina que traduïda diu:

«Els cossos del senyor Jeroni Puigvert, ardiaca d'Empordà i canonge de la Seu de Girona, de Salvi Fàbrega, notari públic, i de tota la seva descendència tot es-

perant l'auxili de la divina Majestat, són encomanats a la terra sota aquesta llosa toscana».

El primer escut representa en el camper un arbre sobremuntat de tres estels de sis puntes, el qual emergeix d'un prat ple de verdor. A l'esquerra de l'escut hi ha un braç que es recolza amb la mà a la soca de l'arbre.

El segon escut, el de Fàbrega, conté una banda, a la dreta de la qual apareixen els tres estels de sis raigs i una esfera, amidada amb un compàs sostingut per una mà. A la banda esquerra apareix un cavall sobre el prat.

Potser els personatges indicats no eren nobles de naixement i tenien dret a usar escut per llur condició natural, l'un per ser canonge i dignitat de la catedral i l'altre per l'ofici de notari, i per això van adoptar un escut que ells s'inventaren puix que no vénen descrits en els llibres d'heràldica.

Nou retaule de santa Úrsula

Aquell retaule que l'any 1536 ja amenaçava ruïna sofrí alguna reforma i consolidació l'any 1723, puix que el llibre d'obra esmenta algunes despeses per abaixar la mesa de l'altar. (Obra, vol. 109).

L'any 1826, tot el retaule es va desplomar a trossos segons indica una factura compresa en el llibre d'Obra, en la qual es consigna una despesa de dues lliures, un sou i sis diners, invertits en la recomposició de l'altar de les Verges, «per calvar les columnes caigudes i repassar i clavar les restants columnes i les pilastres i motlures caigudes, amb treball de dos jornals i tres quarts».

El dia 7 de juny de 1826, el canonge Joan Dagas féu present al Capítol que «si aquest li donava permís, faria construir pel seu compte un nou altar per a la capella de les santes Verges». Li fou concedit el permís i li foren donades gràcies. (A.C.G. Resol. tom. 81, foli 38). El canonge Dagas féu posar l'antic retaule pintat a l'església de Les Olives (St. Esteve de Guilbès).

BÍBLIA

MARTÍ ALABAU

El pa multiplicat

Diumenge divuitè (A)
Isaïes 55, 1-3
Romans 8, 35-37-39
Mateu 14, 13-21

El més curiós del miracle, deia Chesterton, és que es doni. L'agudíssim Chesterton no queia en l'error de refusar la possibilitat del miracle en nom d'algun principi, perquè no n'hi ha cap; i acceptava el fet de la seva existència amb el seu bell i penetrant humor. I és que el món és una meravella, i la seva història, la negació d'impossibles. El P. Altisent, monjo de Poblet, va escriure fa temps un article a *La Vanguardia* en el qual confessava que li costa més creure el que veu que el que no veu. I posava l'exemple vulgar de la gallina que pon la meravella de l'ou. Escric això a propòsit de l'evangeli d'avui, que és el de la multiplicació de cinc pans i dos peixos. Aquest

miracle de Jesús no solament és important en ell mateix, sinó també pel seu abast. Es troba narrat en tots quatre evangelis, cosa que fa pensar en la importància que va tenir per a l'església apostòlica. Els Sinòptics es limiten a narrar el fet, però el quart evangeli el fa seguir del discurs de Cafarnaüm, que n'explica el sentit relacionant-lo amb la fe i l'Eucaristia.

Val la pena de situar aquest miracle en el seu marc. Tingué lloc en un indret allunyat i solitari d'una de les ribes del llac de Genezaret, probablement del cantó oriental. La nota de l'evangeli sobre l'herba damunt la qual es va asseure la gent per menjar ens fa pensar que seria en temps de primavera gentil, que diria Turmeda. La iniciativa d'aquell lloc havia estat de Jesús mateix, que s'hi traslladà amb els deixebles travessant amb barca el llac. L'havia escollit

per a repòs dels deixebles, els quals acabaven de fer l'experiència de la primera missió que els havia encomanat. Però la gent va frustrar aquelles vacances. La visió de Jesús a la barca amb els deixebles avançant a cops de rem pel llac apacible va produir l'espectacle commovedor de la gent dels pobles del llac, que anaren caminant per la riba cap al lloc on pensaven que el grup amarraria la barca. «Quan desembarcà —diu l'evangeli— veié una gran gentada, se'n compadí i curava els seus malalts». Fou un dia de gran activitat. La gent hi anava amb els seus malalts, a la recerca d'una paraula de confort, per escoltar simplement. Jesús té consciència de ser el pastor anunciant per Ezequiel en un dels textos més bells del profeta de l'exili. I començà a caure el dia. El més prudent era acomiadar aquella multitud, cosa que aconsellaren els deixebles de

Jesús: «Que se'n vagin als poblets a comprar-se menjar». Però Jesús els provoca d'una manera enigmàtica: «Doneu-los menjar vosaltres». Ells no comptaven per a uns quants milers de persones més que amb cinc pans i dos peixos... Els portaren a Jesús tal com els ho havia demanat. La gent s'assegué damunt l'herba. I en aquest moment cabdal de la jornada, el text ens porta ressonàncies de la taula del Cenacle: «Prengué els cinc pans i els dos peixos, alçà els ulls al cel, digué la benedicció, els partí i donava els pans als deixebles i ells els donaven a la gent». «Tot-hom —continua l'evangeli— en menjant com volgué. I aquest detall de respecte al pa: «Recolliren dotze coves de les sobres». La benedicció de Jesús era la pregària que es recitava a totes les taules d'Israel abans de l'àpat: «Sigueu beneït, Senyor el nostre Déu, que de la te-

rra heu fet créixer el pa». És la bella pregària del miracle constant del gra de blat que es multiplicà en l'espiga de juny.

Jesús, que va multiplicar el pa, que ens fa demanar el pa de cada dia, recorda que l'home no viu només de pa. Hi ha un misteri en el cor de l'home que és una mena de fam que el pa de cada dia no pot satisfer. Isaïes parla del pa que no alimenta i dels menjars que no satisfan. Aquesta confiança de Quoiest és un eco del profeta: «Hi ha dies que pateixo més fam. Fam de tot; de coses, d'altri. I sé per què, Senyor. Perquè no m'he sadollat prou de vós. Aleshores m'arrossego tot el dia i agafo tot el que puc arreplegar en passant. Quan arriba el vespre, em sento sempre decebut». Només una mena de miratge ens pot fer esperar la felicitat del consum. I és d'aquest miratge que viu tanta gent!

CALAIX DE MESTRE

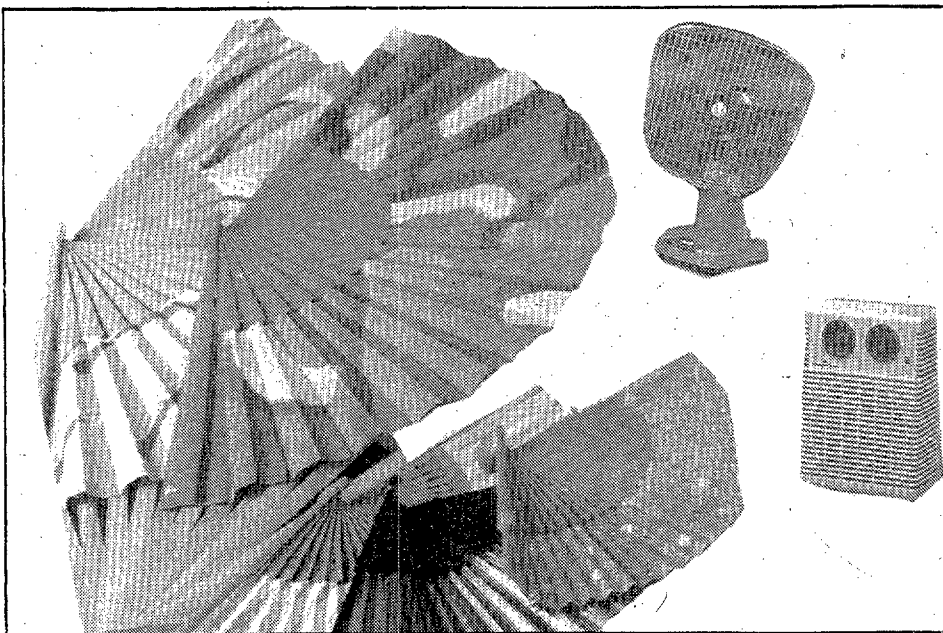
JOSEP M.ª MINISTRAL i MASIA

Coses del vent

El calaix sol mostrar-se oportú en oferir objectes adequats per a cada necessitat. És un dels avantatges que tenen aquests aditaments dels mobles, que es pot rebuscar tots els racons fins trobar allò que ens fa falta. Quan està obert és com un mercat després de plegar les parades: allí hi ha de tot i força. Sembla que no podem trobar res més que deixalles, i en canvi a vegades surten petites coses que ens fan prou servei.

Qui ho diria, doncs, que —abandonat des de fa anys— sortís avui un ventall —un vano, en llenguatge familiar— d'aquells que feien servir les senyores per alleugerir la calor de l'estiu. Com que ara ja no es prodiga tant, hem de suposar que deuria pertànyer a alguna mestra que va passar per la mareixa taula i va deixar un estri ben útil encara que sigui un home el qui el faci servir. Ben mirat hauria de ser una ajuda per a tothom, perquè tots en passem de calor a l'estiu! En canvi si m'atrevis a sortir al carrer amb aquesta peça d'indumentària a la mà, manejant-la per fer-me vent, seria la riota dels que em veïessin.

Els ventalls, en canvi, són altra cosa: es tracta d'una superfície més o menys circular, de cartró o altre material resistent i lleuger, que, mitjançant un mànec més reforçat, és capaç de moure's endavant i endarrera rítmicament. Això fa que es produeixi un corrent d'aire que —com tothom sap— s'anomena «vent». Allí on toca aquest aire mòbil es nota una sensació de frescor reconfortant quan

El vano, un bon invent per ésser acariciat pel vent.

la xafogor sembla que no ens deixa respirar. El fenomen es va repetint una bona estona i les petites gotes de suor que hi ha a la pell es van evaporant mentre es refresca la superfície epidèrmica amb l'aportació de noves quantitats d'aire. Tot això dura fins que la mà es cansa i el ventall queda fora de servei per una estona, després es torna al vaivé rítmic productor de vent.

Els vanos solen ser comercialitzats i, segons la seva perfecció de materials amb què es fabriquen o la qualitat dels dibuixos que adornen la part semicircular que es mostra al desplegar-se, poden arribar a tenir la consideració de pe-

ces de museu. No diem, és clar, si l'adminicle ha estat propietat d'algun personatge femení rellevant, que entra a formar part dels objectes històrics. Un vano podia fer caure imperis segons l'habilitat, amb què el manejava la seva usuària. Recordo haver llegit en una d'aquelles revistes «del cor» dels anys trenta que existia un llenguatge del vano i així es comunicaven al personatge interessat les informacions sentimentals de la dama. Deuria ser difícil d'aprendre i també d'interpretar, i Déu-nos-en-guard d'equivocacions! Avui, quan veiem una senyora que es venta vol dir que té calor i prou.

Els ventalls, més modestos, te-

nien molta difusió entre les classes comercials que els regalaven als clients. Amb un atraient dibuix en la superfície, ens feia saber qui l'havia donat i els productes que ofería. Ara ja no ens ajuden a alleugerir la calor a canvi d'una petita propaganda que feiem al ventar-nos. Potser també perquè s'han inventat altres mètodes de produir vent, com són els ventiladors i altres aparells d'aire condicionat. Aquesta ha estat la descoberta decisiva per combatre les temperatures molestes de l'estiu, i que han fet arraconar els vanos i ventalls com objectes per figurar en un museu romàntic.

El ventilador proporciona un

corrent continuat d'aire propulsat cap endavant, gràcies al moviment d'unes paletes rígides que van rodant com les hèlixs dels avions. Si un ventilador es pogués moure, segur que avançaria, però en fer-lo fix, ens envia l'aire que no pot dominar com fan els seus germans grans solcant l'espai. Podríem dir que el ventilador és un avió fracassat, però que fa un servei inestimable.

No cal dir que la perfecció del vent artificial la tenen aquests aparells que no sols ens envien aire en moviment, sinó que el refreden abans com si fos la més frígida tramuntana en ple hivern. Hi ha llocs on s'hauria d'advertir, al públic que hi entra, que trobarà un canvi sobtat de temperatura, cosa que pot produir un constipat com al sortir del cinema en ple mes de gener i trobar-te el carrer nevant. L'aire condicionat és bo per als que ja hi estan ambientats, però els pobres que arriben del carrer haurien d'estar previnguts (Advertir: «compte! ambient polar!»).

El vent i els instruments que els produeixen ens ajuden a suportar les temperatures ardents de l'estiu. També es torna contra els homes quan bufa en mig d'un incendi avivant el foc que abrusa els boscos. I en el fred de l'hivern quan es fica per les clivelles de la finestra. Però cal aprofitar-lo en allò que ens fa servei i defensar-nos quan es torna esbojarrat. Sempre és bo saber «d'on ve el vent» i lluitar «contra vent i marrea» si les coses no van, com voldrien, «vent en popa».

MESTRAL

R. GUARDIOLA i ROVIRA

Dalí es algo más

No extraña a nadie que televisión haya recogido noticias de Salvador Dalí. Estamos acostumbrados al protagonismo de este personaje, al que le vienen como anillo al dedo dos adjetivos: universal y excepcional; amén de otros atributos que lo pueden calificar. Por eso la prensa, radio y televisión ha tenido en él fuente de noticias que han apurado sin vaciarla. Dalí es mucho personaje, y si no cabe en líneas fáciles, a veces induce o se aprovecha para desentenderse de él, tanto por ignorancia como por picardía, pero casi siempre por falta de erudición y de atención al personaje, aunque quien lo presenta haga alarde de maneras contrarias a la insuficiencia.

El prestigio y el éxito espectacular e impresionante de Salvador Dalí en Estados Unidos, Francia y Japón, sin olvidar Inglaterra, Italia y Rusia, para citar solamente algunos países, ya que su fama y atracción en el extranjero es sorprendente y multitudinaria; contrasta con la valoración que aquí se le prodiga. Si Dalí tiene un museo en España es porque él lo ha regalado, dirigido y, casi casi, mendigado las obras, con la espalda de Bellas Artes. Hasta hace bien poco, ¿cuántos cuadros de Dalí habían adquirido los museos nacionales? Sobran dedos de la mano. Es el momento en que las instituciones planean sobre su obra.

El trato desenfadado que se da a Dalí en nuestro país dio tema para asonarse al programa «La tarde» de televisión, primera cadena. Es para descorazonar. ¿Saben lo que interesaba de Dalí? Pues las nimieces y las chafarderías. ¿Quién había preparado las preguntas? ¿Además de insolencia y falta de documentación, había alguna aviesa intención? Esto cabe todo menos el grandioso protagonismo del pintor ampurdanés. Preguntar es muy difícil. Ya Sócrates subrayó la importancia que tiene interrogar. Quien pregunta puede poner de manifiesto sus limitaciones. Ante Dalí siempre me sentí acomplejado, por la dificultad de preguntar. Pues, sin tener en cuenta esta evidencia, la presentadora lo tuvo muy fácil. La revista «Interviú» de aquella semana publicaba referencias a Gala y a los cuadros falsificados de Salvador Dalí. Ella lo vio fácil, y atenta al interés de lectores de la revista —en la que acaba de exhibir sus gracias para goce de la clientela— seleccionó preguntas como éstas, impotente para atender el tema como el artista y el auditorio tienen ganado.

Dalí no es la *jeet societty*, ni sus relaciones y amores. Siempre desconoció la prensa del corazón, que aunque se llame así apunta más abajo. Dalí vivió inseparablemente con Gala, y ésta le prodigó el máximo enamoramiento, cual es hacersele imprescindible, gran «cha-

nec» para conservar una mujer y un amor toda la vida. La importancia de esta mujer, para Dalí y para el Arte, se descubre estudiando la vida de Dalí sin Gala. Ella pone orden, ideas y seguridad, mientras alienta, sirve y admira al gran artista, al genio. He preparado muchas notas sobre el Dalí hasta los veinticinco años y el artista en su estado de viudez. La figura de Gala fue excepcional por el convencimiento que tuvo Dalí. Fue ella la que evitó que se convirtieran en realidad los temores del notario, padre del artista. Pero Gala es una mujer de difícil aproximación. Su alma rusa, sus reacciones tan sorprendentes para nosotros, su falta de interés por los demás, su capacidad de síntesis y su inteligencia para valo-

rar todas las situaciones y los personajes, con sus cualidades y conocimientos, han pasado muy desapercibidos, mientras se ofrecían a Dalí que lo transformaba en esencial. La consecuencia es que no se escribe la biografía de Gala, y que sólo algún tema monográfico o de refilón nos la presenta con alguna autenticidad. Lo demás es anecdótico, frívolo y malicioso, por no decir pérfido.

El programa «La tarde», en su referencia a Dalí, fue tan poca cosa que decepcionó. Y el desencaño sirvió para constatar que las preguntas no eran ni convenientes, ni preparadas ya que para aquel viaje sobran alforjas y se podía haber evitado.

Modest Cuixart, el artista de Palafrugell, siempre tan ameno y cetero, ya intentó desde televisión y con una carta a la prensa, que se tratara del artista y que se considerara su obra. El resultado tanto se puede definir como predicar en el desierto, como de llover sobre mojado. No era solamente conformismo cuando Dalí proclamaba su opinión de que lo importante es que hablen de uno aunque sea bien. A él no le importaba lo que escribían, pero prestaba alguna atención a los kilos de papel en los que se publicaba su nombre. En los años cincuenta la revista «Destino», que agrupaba a la intelectualidad catalana, realizó una campaña sistemática contra Dalí. Lo presentaban como un artista a

desprestigiar, con plagios, rarezas y carencias. Publiqué en «Canigó» un artículo, en dos partes, con el título «Tenemos Dalí para rato». La campaña visceral murió, vencida y sólo sirvió de botón de muestra de la miopía del país ante el fenómeno Dalí que no conoce límites en el resto del mundo.

Las reacciones ante el fenómeno Dalí dan que pensar. ¿Es un personaje, ante el cual se puede conocer la medida de cada persona que opina? Dalí se ha divertido mucho, y su completa personalidad ha asombrado a científicos, académicos, artistas y filósofos, como ha hecho sonreír al hombre de la calle que agradece la ironía y el humor de Dalí en medio de un mundo triste y preocupante. Dalí ha tomado la medida a la sociedad de consumo y no la ha desperdiciado, como un Midas contemporáneo. Él ya sabía que era difícil triunfar en nuestro país. Se entusiasma con el sentimiento ultralocal. Sus sonados éxitos de Nueva York los remataba así: «— Perquè s'enterin a l'Sport de Figueres». Costó que se enteraran en Figueres y en Cadaqués, tanto como la presentadora de televisión, cuyos desconocimientos salpicaron su interrogatorio como el de dar alguna noticia de un personaje que pasa, como hay tantos.

Aunque la valoración se la hará cada uno a su medida, Dalí es demasiado personaje. Pero unos ven con luz larga y otros con luz corta.

GIRONA, ENTRE LA HISTÒRIA I L'ACTUALITAT

ENRIC MIRAMBELL i BELLOC

La devesa, amenaçada

Com dèiem en un article anterior, s'ha parlat molt que els gironins no van a la Devesa, que no se'n preocupen; que no l'estimen. I potser el que podríem respondre és que els que n'havien de tenir cura no sempre ho han fet amb la preocupació i l'encert necessaris.

Aquest nostre parc ciutadà sovint ha sofert atropellaments i depredacions. En moltes ocasions se n'ha usat i abusat. S'ha volgut que servís per a tot, sense mirar si aquesta utilització, que a vegades era en profit de la ciutat, i altres en benefici de particulars, podia perjudicar l'essència mateixa de la cosa.

Els perills que l'han amenaçat uns són de caire natural i altres d'origen humà. Uns es deuen a les forces de la naturalesa i altres a la mà de l'home que, sense massa miraments, s'ha volgut aprofitar dels espais que la Devesa ofereix.

En la segona meitat del segle passat, en ocasió de projectar-se la línia del ferrocarril que de Girona havia d'arribar fins a la frontera francesa, la primera idea era que travessés la Devesa en diagonal. El secretari de la Comissió de Monuments, Enric Claudi Girbal, donà la veu d'alarma, mogué totes les forces que li fou possible i aconseguí evitar el que hauria representat la tritació del parc.

Però el terraplè del tren constituí una espècie de barrera que distanciava la Devesa de la ciutat. Aquesta barrera es podia salvar per tres llocs: el pas sota el pont de l'Avinguda Ramon Folc, el de Figuerola i el pas a nivell de la Ronda de Ferran Puig.

Un altre perill per a la Devesa foren les inundacions; principalment les del Ter, i també les del Güell. La més tràgica fou la del mes d'octubre de 1940, que arrossegà el pont de la Ronda Ferran Puig, perdent-hi la vida un bon

nombre de persones que s'hi trobaven. El nivell de les aigües arribà fins a l'altura del rellotge.

Després d'aquell aiguat tot el recinte quedà fet una llàstima. Els jardins arrasats; els passeigs plens de troncs, branques i pedres; totalment desnivellats; buits de sorra i plens de fang. Un veritable desastre, i precisament en uns moments en què l'economia municipal es trobava en un estat precari.

A poc a poc, però amb un anar ferit constant, es recuperà en gran part. Al mateix temps, s'havia de procurar defensar la zona de noves envestides de les aigües. Durant molts anys la gran preocupació de l'Ajuntament era la construcció de murs de contenció a la ribera del Ter.

La solució definitiva per conjurar el perill d'aiguats va arribar amb la construcció dels pantans de Sau i Susqueda, i amb el desviament del Güell.

Però si per una banda s'ha salvat el perill d'inundació, per altra part s'ha fet sentir la manca d'aigua, necessària per a la vitalitat de l'arbreda.

A més de la proximitat dels rius, amb les consegüents filtracions, tots els quadres d'arbreda eren rodejats d'uns petits rierols, que mantenien constant humitat. Tots aquests rierols han anat desapareixent.

També algunes vegades el vent ha fet destrosses, especialment de branques. Caràcter excepcional tingué el d'acció del vent huracanat que afectà la ciutat el dia 31 d'agost de 1955. Ni els més vells recordaven una tempesta d'aquella magnitud. A primera hora de la tarda descarregà sobre la ciutat i les seves rodalies una gran quantitat d'aigua i pedra, amb acompanyament de llamps i trons i d'un vent huracanat d'inusitades proporcions. Els seus efectes deixa-

ren rastre a la devesa, arrancant de soca-rel un bon nombre d'arbres. Més d'una vintena en caigueren en l'espai que hi ha entre el camp de tir i el que avui ocupa l'estadi de la joventut. Causava impressió veure aquells grans plàntans abatuts pel vent. També en altres llocs de la ciutat alguns arbres foren víctimes de la tempesta; el més destacat: el venerable i centenari garrofer que es mantenia al final del Passeig de Sant Francesc (avui del general Mendoza), immediatament abans d'arribar al carrer de la Rutlla.

Quan encara la carretera general no passava per la Devesa, aquesta comptava amb una carretera de circumval·lació, per la qual discorrien els pocs carruatges que freqüentaven el lloc. Durant molts anys es respectà escrupolosament el pas de vehicles per l'interior del parc; i en alguns moments fins les bicicletes tenien el pas interdit en les zones més urbanitzades.

Un guarda-deveses, que sabia fer valer la seva autoritat, tenia cura de fer complir les disposicions municipals.

Arran de la recuperació posterior a la inundació de 1940, es pavimentà la carretera, al seu pas junt al passeig central, amb llosetes asfàltiques. Amb això resultava molt més còmode per als vianants trepitjar el paviment de la carretera que el del passeig, i s'establí el costum de passejar per la carretera. Quan havia de passar algun cotxe (en passaven tan pocs!) tenia els seus treballs. Per solucionar-ho, els diumenges un parell de municipals intentaven encarrilar els vianants cap al passeig central, per tal de deixar lliure la carretera per si havia de passar algun vehicle.

Un intent desgraciat, i afortunadament fallit, fou el de construir la caserna de la Guàrdia Civil en un

solar entre el Güell i el passeig, davant mateix de la indústria de begudes carbòniques Vidal. S'arribaren a construir els fonaments que durant molts anys restaren com a testimoni del disbarat que s'havia projectat.

Problemàtica va resultar primer la construcció i, més tard, l'ampliació de la Rosaleda. No es pot negar que trencava la unitat del jardí i hi creava una sèrie de servituds. Hi hagué serioses protestes, que només serviren per evitar que s'aixequés un altre edifici simètric al del restaurant, en el qual es pretenia instal·lar un mercat d'artesanaria.

Posats a disposar de la Devesa per qualsevol servei, també hagué de suportar molts anys l'abocador d'escombraries, en la zona propera a la que ara ocupa el pavelló d'esports. El fum i el mal olor s'escampaven pel parc, i segons la direcció del vent arribava a afectar tota la ciutat.

Quan la nostra Devesa semblava condemnada a desaparèixer fou pels anys seixanta. La tallada d'arbres es practicava com si fos l'esport nacional. La Devesa en fou una víctima propiciatòria.

Hi hagué un projecte formal i aprovat per la corporació municipal, amb un sol vot en contra, d'arrasar l'arbreda que hi ha entre els jardins i el Camp de Mart. Si aquell arboricidi s'hagués consumat la Devesa es podia considerar liquidada. Les protestes es feren patents i se'n féu ressò la revista barcelonina «Destino», que amb el seu indiscutible prestigi influí en la revocació de tan bàrbara decisió.

El quadre es mantingué; però cada any, en muntar-se la fira comercial, es tallaven alguns arbres. La talla es feia de nit, per no cridar l'atenció i evitar protestes; però els espais buits hi són ben palesos.

L'any 1962, quan es feren les

obres de la sortida Nord de la ciutat, es tallaren nombrosos arbres, en la zona compresa entre el començament del passeig central i el pont de la Barca. I mentre duraven els treballs es desvià el trànsit pel bell mig del parc, sense precaucions ni contemplacions per la seva conservació. Aquell estiu l'estat dels passeigs era deplorable. Els cotxes ho envaiïen tot; aixecant constants núvols de pols. Els passejants hagueren d'abandonar el recinte que mai més ha tornat a ser el que era.

Encara hi hagué un altre projecte descomunal. Es parlà seriosament de construir dintre el Camp de Mart el nou estadi del Girona Club de Futbol. Un dels arguments aportats en favor de tan impresentable idea era que els dies de partit tota la resta de la Devesa serviria d'aparcament. Afortunadament hi hagué seny i la insensata proposta no passà del projecte.

I com a culminació de tantes desgràcies va vingut la malaltia dels arbres. Des de fa uns anys hi ha una veritable preocupació per descobrir el mal dels nostres plàntans i trobar-hi remei. L'afer ha presentat importants dificultats i quantioses despeses. A canvi de sacrificar moltes branques i de deixar un gran nombre d'arbres desplomats s'ha aconseguit allargar-los una mica la vida.

Per altra part, la densitat de trànsit motoritzat constant en la carretera i la infiltració pels passeigs de conductors poc respectuosos fan que la Devesa no es pugui considerar el lloc tranquil que seria desitjable.

Amb tots aquests condicionaments, quan contemplem avui el nostre parc i recordem com havia estat, o mirem fotografies d'altre temps, amb ànim de gironí que estima les coses de la seva ciutat, ens vénen ganas de plorar.

ANTICS COSTUMS

JOAQUIM GIRONELLA i GARAÑANA

Aforística del mes d'agost

Es considerat com el mes de més calor, puix que s'escau en el seu curs el moment culminant de la canícula, tingut com el període de més calor. Aquest espai de temps correspon a la durada del moment en què l'estel Sirius, anomenat popularment el Ça, surt i es pon a la mateixa hora que el Sol, fenomen que comprèn des de la darrera de juliol fins al final de l'agost, que la ciència popular situa en dies diversos i del qual s'infereixen dites i creences que es van veient en el curs d'aquest mes.

Heus ací alguns refranys relacionats amb aquest mes:

**Per l'agost, a sol post,
de seguida és fosc.**

**Les nits d'agost,
les més clares de l'any.**

L'agost és el temps de les tempestes i tamborinades:

**Pel mes d'agost,
els temporals a entrada de fosc.**

El poble explica de diferents maneres l'origen dels llamps i dels trons. La tradició més estesa arreu

de casa nostra diu que el diable, envejós de la creació de l'home, tan perfecta i reeixida, volgué destruir-lo i posà en joc totes les seves males arts; en veure que no se'n sortia, va fer el tro per espantar-lo i esborronar-lo. Nostre Senyor, davant de la malifeta del dimoni, va crear el llamp per tal de prevenir l'home del terrabastall que s'acostava i perquè no s'espantés. En aquesta ciutat de Girona, quan tronava, deien que passava la carreta d'en Dalmau tota carregada de rocs i de pa que li cauen per ací i per allà, car el camí és molt pedregós i la carreta va balandrim balandram.

Per la comarca de la Selva, creien que el migjorn i la tramuntana són matrimoni que es van separar i que ell va tirar vers garbí i ella cap al nord; els qualifiquen de **barraigàs** i **barragassa**. A voltes es topen, és a dir, el migjorn gira sobtadament en tramuntana o al contrari; si un dels dos no vol raons i deixa manar l'altre, no passa res, però si un dels dos se sent del morro fort i cap no vol desdir, s'emboliquen i van a esgarrapades

i es desencadena un temporal molt fort.

Per trencar els núvols i desfer les tempestes, el costum més estès era engègar les campanes al vol amb un toc especial qualificat de tocar a bon temps i que variava segons els indrets; el so d'aquest toc era interpretat per diferents «mimologismes» que la mainada plasjava en diverses cançonetes que cantava quan tempestejava, una de les quals començava així:

Pedra no, aigua sí.

A muntanya i a pagès, el sacerdot, investit, sortia a comunir els núvols dolents, acompanyat de l'escolà. Era comú que els conjurés des del peu de la porta de l'església, però hi havia indrets en què ho feia des d'un lloc especial qualificat de comunicador.

Pel Ripollès i per la Plana de Vic deien que abans, l'any del pagès, acabava per les figures, és a dir, després de batre, que és quan comencen d'arribar les figures, i no tornava a començar fins per la

sembra, vers l'octubre; d'ací la forma proverbial de **figures i figures** emprada per indicar un any. Per tant, l'any pagès resultava més curt; durava uns deu o onze mesos, puix que no comptaven el temps que la terra dorm, comprès des del segar o del batre fins al sembrar.

Hom té l'agost per insà, i la tradició ha dictat diversos consells i parèmies de sentit higiènic:

**Per l'agost,
ni dona ni most.**

**L'agost els madura
i el setembre els captura.**

**L'agost els cova,
el setembre els talla
i l'octubre els amortalla.**

**Quartanes d'agost,
duren un any o dos.**

**Per l'agost calent,
ni vi ni aiguardent.**

**El vent d'agost,
mata un home
i no apaga un gresol.**

Hom considera la temperatura d'aquest mes variable i no gaire sana. Abundant en aquesta opi-

nió, parla així el proverbi:

**No hi ha hagut mai
dos agostos iguals.**

**L'agost està en el secret
de tot l'any sencer.**

**Pel mes d'agost,
l'hivern s'acost.**

**L'agost i el setembre
no durem sempre.**

L'economia rural aconsella no vendre el blat per aquest temps, puix que, com que tot just s'han acabat les messes i és al fort de la collita, és quan més abunda i quan va a preu més baix:

**A qui ven la llana per la tosa,
el blat per l'agost
i el vi en most,
ja li podeu dir boig.**

Les grans xardors agostenques són el gran temps per a les cigales, les quals fan més pesat el trescar pel camp amb llur cant monòtom i insipid:

**Cada cosa pel seu temps,
per l'agost cigales.**

08.45 Carta de ajuste.
09.00 Informe semanal.
11.00 Concierto.
12.00 Pueblo de Dios.
12.35 Vida salvaje. «La cabra mon-tés».
13.15 Dibujos animados.
13.35 Curro Jiménez. «En la palma de la mano».
14.30 Siete días.
15.00 Telediario 1.
15.35 El inspector Gadget.
16.05 Estrenos TV. «Un acto de amor». (1980). Director: Jud Taylor. Intérpretes: Ron Howard, Robert Foxworth, Mickey Rourke, Jacqueline Brookes, Sandra West, David Spielberg y Gail Young.

17.45 Si lo sé no vengo.
18.45 Revista de viajes. «Comunidad valenciana».
19.15 Parada de postas. «Maggie».
20.00 México precolombino. «La cultura del agua».
20.30 Telediario 2.
21.05 En portada. «Portugal: retrato postelectoral».
21.35 Gran reportaje. «Artie Shaw: el tiempo es todo lo que te ha quedado».
22.30 Domingo cine. «Ayúdame a soñar». (1981). Director: Pupi Avati. Intérpretes: Mariangela Melato, Anthony Franciosa, Paola Pittagora, Jean-Pierre Léaud, Alexandra Stewart.
00.15 Despedida y cierre.

10.00 Misa.
10.45 Tú puedes.
11.00 Gaudí i la música.
12.00 Estudi estadi.
18.00 Sesión de tarde. «El hijo del corsario rojo». (1958). Director: Primo Zeglio. Intérpretes: Lex Barker, Sylvia López, Vera Silenti, Luciano Marfin, Sato Urzi, Vic-ky Lagos. El capitán Enrico de Ventimiglia, hijo del famoso corsario rojo, a bordo del bergantín «Folгоре» asalta, en compañía de sus marineros, un galeón que desde Europa se dirige al Caribe. Pero los piratas de Enrico no de-sean apoderarse del botín, sino que tan sólo pretenden capturar a uno de los pasajeros. Se trata del ex pirata Van Ahis, que traicionó al corsario rojo, asesinado años antes por un gobernador de Panamá. En el «Folгоре» Van Ahis es condenado a muerte por traidor y para salvarse dice que Neala, la hermana de Enrico no ha sido asesinada.
19.40 Los diminutos. «Todos los votos cuentan».
20.05 Como perro y el gato.
21.00 L'informatiu cap de setmana.
21.30 Debat 2.
22.00 El diario secreto de Adrian Mole. (V).
22.30 Transmisión deportiva.
01.00 Despedida y cierre.

13.30 Carta d'ajust.
13.55 Començament d'emissió.
14.00 Olímpics en acció.
15.00 Telenotícies cap de setmana.
15.30 Al vent entre els saizos.
16.00 La gran vall. «Estrany a tot tret per la culata amb la broma passada que li ha fet a Jody. Tota la ciutat comença a pensar que la nova modista, Jennie Hall, és l'única supervivent d'una banda que va atacar un banc».
16.45 El meravellós circ de la mar. «Filmació entre corralls».
17.10 Artesania. «Petita mecànica».
17.35 L'home i la ciutat. «Els insults a la porta».
18.10 Música vista. «Lontainers-nous camins».
19.10 La ruta de la seda. «El tren a través de les muntanyes de Tian Shan».
20.00 Candel. «La nit de Nadal de Sevilla».
20.30 Telenotícies cap de setmana.
21.00 30 minuts. Reportatges informatius d'actualitat que es traslladen a diferents punts de la geografia mundial per cobrir l'actualitat informativa i els temes d'interès periodístic.
21.30 A cor obert. «Jugant a ser Déu». (II).
22.30 Cita amb l'esport.
23.30 Fi d'emissió.

DIARI DE GIRONA LOS SITIOS

Programación

Semana del 3 al 9 de agosto de 1987

Marilyn

Con motivo del 25 aniversario de la muerte de Marilyn Monroe, TVE le dedica un par de espacios a lo largo de la semana. En primer lugar, el programa «Documentos TV», que se emite el lunes por la segunda cadena, emitirá el reportaje «Norma Jean, también llamada Marilyn Monroe», en el que se ofrece la única entrevista que la actriz concedió, en 1960, y con un análisis de sus películas más importantes a cargo de Catherine Deneuve. Por otra parte, el espacio «Jueves cine» emitirá la película «Niágara» (1953), considerada su primer papel importante en el cine. La secuencia en que Marilyn canta «Kiss» ante un es-candalizado Joseph Cotten ya es algo imborrable en la historia del séptimo arte.

Ajuntament de Girona

EDICTE

Als efectes previstos a l'art. 6.3 de la Llei 3/1984, de 9 de gener, de mesures d'adequació de l'ordenament urbanístic de Catalunya, s'exposa al públic pel termini d'un mes el Pla Especial d'Ordenació de les places de Catalunya, Salvador Espriu i Francesc Calvet i Rubalcaba, que es com-posa de memòria, plànols, i estudi econòmic.

L'ALCALDE JOAQUIM NADAL i FARRERAS
Girona, 29 de juliol de 1987

Unicef és per als nens...
...salut, educació, somriure, amor i vida.

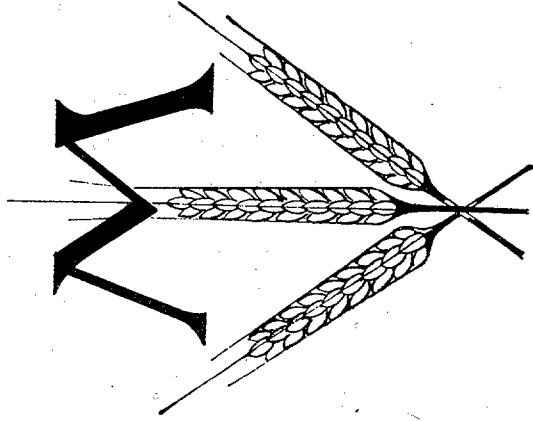
- Si vós estimeu els nens.
- Si voleu salvar-los la vida.
- Si voleu veure'ls convertits en adults útils.

Uniu-vos a nosaltres com a soci de l'unicef

Si us plau, atorgueu-vos a les més de 120.000 persones que a tot Espanya, ja formen part d'aquest moviment de solidaritat internacional a través de

Associació UNICEF-Espanya
Sol·liciti informació:
Aribau, 39
08011-BARCELONA

FLECA MASÓ

Carrer Llarg, 14
Telèfon 23 42 86 - SALT

I els fadrinets de l'encontrada, que el seu cor sols fa glatir Margarideta sa estimada, com un eixam canten així:
ets tot goig d'aquesta plana, tant és el dia com la nit lluint clavells color grana com un jardí damunt ton pit.

Fragment de la sardana «Margarideta», música d'Antoni Juncà, lletra de L. Roure Garriga.

1901 - 1987

- 08.45 Carta de ajuste.
- 09.00 Buenos días.
- 09.30 Por la mañana.
- 09.25 Desayuno.
- 09.35 Los ficos también lloran. (II parte).
- 10.00 Noticias y conexión con el exterior.
- 11.35 Rituales. Christina y Brady intentan averiguar la base de los problemas de Jeff. Diandra visita a Lacey y se disculpa. Mike ve el profundo odio que Lacey siente por Diandra.
- 12.30 Avanc de l'informatiu.
- 12.35 Palmerstown.
- 14.00 L'informatiu.
- 15.00 Telediaro 1.
- 15.35 El coche fantástico. «La carrera de los 1.000 Diablos».
- 16.30 La tarde. Programa que presenta actuaciones de cantantes en directo y entrevistas, información, concursos y una guía de lugares insólitos.
- 17.55 Avance Telediaro.
- 18.00 Barrio Sésamo. «La rifa de Espineter».
- 18.30 A media tarde. Programa que se basa en cuatro o cinco juegos fundamentados en el lenguaje.
- 19.00 Mr. Belvedere. «La huelga».
- 19.30 De película. «Gran vía esquina a corrientes».
- 20.30 Telediaro 2.
- 21.05 Musical. «La rumba». La rumba es un conjunto de danzas y ritmos que constituyen una importante muestra de la cultura popular cubana.
- 21.50 Mussolini y yo (I).
- 23.00 Documentos TV. «Norma Jean, también llamada Marilyn Monroe». Con motivo del XXV aniversario de la muerte de Marilyn Monroe, TVE ofrece un reportaje en su memoria.

- 08.15 Antiope 1.
- 08.45 La Une chez vous.
- 10.00 Puisque vous êtes chez vous.
- 12.00 Tournez manège.
- 13.00 Le Journal de la Une.
- 13.50 La croisière s'amuse.
- 16.25 La chance aux chansons.
- 18.00 Mini-journal.
- 18.15 Mannix.
- 19.10 Santa Barbara.
- 19.35 La roue de la fortune.
- 20.00 Journal.
- 20.35 Les diaboliques.
- 22.30 Z comme léon.
- 23.20 Une dernière.
- 00.40 Fin des émissions.

- 00.30 Telediaro 3.
- 00.50 Teledporte.
- 01.00 Despedida y cierre.
- 17.45 Carta de ajuste.
- 18.00 Al ritmo d'un temps. Toni Miró.
- 18.25 Avanc de l'informatiu vespre.
- 18.30 D'Atreacan i els tres gossos mosqueters.
- 19.00 Vidua, però no gaire. Serie d'humor.
- 19.30 Que vol veure. Els telespectadors podran demanar tot allò que vulguin veure per la pantalla.
- 20.00 Bàsquet.
- 21.15 Cine Club. «El gran desfile» (1925). Director: King Vidor. Intèrpretes: John Gilbert, Renée Adorée, Karl Dane, Tom O'Brien, Hobard Bosworth. Los Estados Unidos acaban de entrar en la guerra de 1914. Celebrando ante el entusiasmo general, James Apperson, el hijo de un rico industrial, se ofrece voluntario para luchar en la contienda. En el transcurso del período de instrucción se hace amigo de Bull, un camarero, y de Slim, un obrero metalúrgico. Como parte del denominado «Gran desfile» de soldados americanos, son enviados a Europa. A su llegada a un pueblo francés, Apperson, conoce a la hija de un granjero, llamada Melisande, enamorándose el uno del otro. James vive un gran amor hasta el día en que recibe la orden de partir junto con su unidad, para el frente...
- 23.20 Últimas preguntas.
- 23.50 Jazz entre amigos. «Eddie Condon, Bobby Hackett».
- 00.45 Despedida y cierre.

- 13.00 Carta d'ajust.
- 13.45 Avanc informatiu.
- 13.50 TV3, segona vegada. «Cita amb l'esport».
- 15.00 Telenotícies mitjana.
- 15.30 Magnum. «Prèrit indefinit». La llibertat no és l'única motivació perquè Morgan Lyden fugi de la presó de Halawa. També vol matar a Magnum perquè va ser el responsable que el detinguesin. Any's abans, Lyden s'encastrava de fer arribar armes als grups guerrillers d'Amèrica del Sud.
- 16.25 Pel·lícula. «Golden gates». (1981). Director: Paul Wendkos. Intèrpretes: Perry King, Richard Kiley, Mary Crosby i John Saxon.
- 18.05 Fi d'emissió.
- 19.30 Mister T.
- 20.00 Ravioli.
- 20.30 Telenotícies vespre.
- 21.00 Gent del barri.
- 21.30 Informatiu cinema. Repàs de les novetats cinematogràfiques del moment, digitat i presentat per Jaume Figueres.
- 22.00 Cinema 3. «Fanny». (1960). Director: Joshua Logan. Intèrpretes: Leslie Caron, Charles Boyer, Lionel Jeffries. Fanny, la filla d'una peixatera, està enamorada de Marius, el fill de l'hostaler. El també la vol, però vol veure món. Parisse, un vidu ric i vell, es vol casar amb Fanny. Un dia, la mare de Fanny descobreix que la seva filla ha passat la nit amb Marius i acut a veure al pare del noi perquè els faig casar.
- 00.15 Telenotícies nit.
- 00.30 Bona nit.
- 00.45 Fi d'emissió.

- 12.30 Amuse 3.
- 12.45 40e à l'ombre de la 3.
- 17.00 Vive la vie.
- 17.30 Amuse 3.
- 17.35 L'escquinal électrique.
- 18.30 Les papas.
- 18.35 Les aventures du capitaine Luckner.
- 19.00 19.20.
- 19.55 Inspecteur Gadgét.
- 20.05 La classe.
- 20.30 Allez France.
- 22.00 Soir 3.
- 22.25 Preuves à l'appui.
- 23.20 Prélude à la nuit.
- 23.40 Fin des émissions.

- 08.45 Carta de ajuste.
- 09.00 Más vale prevenir.
- 09.30 «Deshidratación».
- 10.30 El Edén.
- 11.00 Don Quijote de la Mancha. «La descomunal batalla con unos cueros de vino».
- 12.15 La bola de cristal.
- 12.15 Gente joven.
- 13.15 Lotería Nacional.
- 13.30 Objetivo 92. «Natación».
- 14.30 Por la mañana... esta semana.
- 15.00 Telediaro.
- 15.35 Daniel el travieso.
- 16.00 Primera sesión. «El coloso de Rodas». (1960). Director: Roly Calhoun. Intèrpretes: Roly Calhoun, Lea Massari, Georges Marchall, Conrado Sanmartín, Angel Aranda y Jorge Rigaud. Roly Calhoun —Dario en la historia— llega a la isla de Rodas, la aparentemente pacífica isla del Mediterráneo, para descansar después de un período de guerras en Grecia.
- 18.10 Hong-Kong Phooey.
- 18.35 El profesor Popsnape. Aunque de forma lenta, los chicos consiguen ir cavando un camino en el túnel boqueado y de esta forma consiguen llegar a una gruta en la que descubren «la puerta que gime», parte del criptograma.
- 19.05 Número 1.
- 19.35 El equipo A. «Doble ataque».
- 20.30 Telediaro 2.
- 21.05 Informe semanal.
- 22.15 Sábado noche.
- 23.45 Misterio. «Tatujes». Frank Rowlett es un aventurero que mantiene relaciones con la hija de un multimillonario. Ella se llama Sara Helston y se ha divorciado recientemente. Frank tiene una deuda importante con un prestamista y es amenazado de muerte por sus matones, a menos que entregue el dinero antes de 24 horas.

- 08.00 Bonjour la France.
- 09.00 Croque vacances.
- 12.00 Tournez... manège.
- 13.00 Le Journal de la Une.
- 14.30 La séquence du spectateur.
- 15.00 L'Aventure des plantes.
- 15.40 GI Joe, héros sans frontières.
- 17.30 La petite fille modèle.
- 19.00 Agence tous risques.
- 20.00 Le Journal de la Une.
- 20.40 Colombo.
- 22.00 Les étés de droit de réponse.
- 24.00 Une dernière.
- 00.15 Les incorruptibles.

- 01.00 Cine de medianoche. «Labirinto de pasiones». (1982). Director: Pedro Almodóvar. Intèrpretes: Cecilia Roth, Inmao Arias, Helena Linares, Fernando Vivanco, Ofelia Angélica, Angel Alcázar.
- 02.40 Despedida y cierre.
- 10.00 Biniki y la dragona rosa.
- 10.45 Musical passerella.
- 11.35 Carta d'ajust.
- 13.00 La vall de Shallowford.
- 14.00 L'informatiu.
- 14.30 Panorama.
- 15.00 Estradio 2. Amplio programa de carácter deportivo que ofrece diverses conexions con aquellos lugares donde se juegan los partidos o se realicen las distintas pruebas. En esta ocasión hay previstas las siguientes retransmisiones: Descenso internacional del Sella de piragüismo desde Ribadesella (Asturias); entrenamientos correspondientes al gran premio de Hungría F-1 de automovilismo desde Budapest; mundial de velocidad, gran premio de Suecia de 250 c.c. de motociclismo; open de Austria de tenis y el encuentro entre España y Rumania de gimnasia artística desde Barcelona.
- 21.00 L'informatiu Cap de setmana.
- 21.30 Amor, salut i feina.
- 22.05 Noche de teatro. «Carlotas». Estrada en 1957, es de las comedias mejor conseguidas de su autor. Su asunto es policiaco, pero lleno de un humor extraordinario. Cuando el protagonista llega a casa, acompañado de un amigo detective al que ha invitado a cenar, se encuentra con que su mujer ha sido asesinada. Golf. Desde L'Inghuysens (Estados Unidos), el campeonato PGA.
- 02.00 Despedida y cierre.

- 10.25 Journal des sourds et malentendants.
- 10.45 Le bar de l'escaladille.
- 13.00 A2 Midi.
- 13.35 V.
- 14.40 Les jeux du stade.
- 18.00 Mon amie Flicka.
- 18.50 Des chiffres et des lettres.
- 19.40 Affaire suivante.
- 20.00 Le Journal.
- 20.30 Boum nostalgique.
- 21.50 Les brigades du tigre.
- 22.40 Rigofé.
- 23.50 Editions de la nuit.

- 14.00 Carta d'ajust.
- 14.35 Comencament d'emissió.
- 14.40 Sardanes.
- 15.00 Telenotícies cap de setmana.
- 15.30 Els barrutets.
- 16.00 Futbol. Anglaterra-Resta del món. Des del estadi de Wembley, a Londres, transmissió en directe d'un partit de futbol amistós en què s'enfronten la selecció d'Anglaterra amb una altra formada per jugadors de la resta del món.
- 18.00 La nova ruta de les Índies. Serie inspirada en la vida de Thomas Waghorn, un guardiamarina angles: consistirà com l'inventor de l'el·líptic entre Europa i Asia, el 1929, 40 anys abans de l'obertura del canal de Suez.
- 18.20 Retrat. John le Carré.
- 19.00 Fletxa negra.
- 19.30 Botó flux.
- 20.00 Joc de ciència. «Safari fotogràfic a la lluna».
- 20.30 Telenotícies cap de setmana.
- 21.00 Pel·lícula. «Els ocells van a morir al Perú». (1968). Director: Roman Gary. Intèrpretes: Jean Seberg, Maurice Ronet, Pierre Brasseur, Michael Buardes. En una solitaria i bellíssima platja de Lima, al Perú, el cos jove i despullat d'Adriana jau sobre la sorra. Són les sis del matí del dia després del carnaval, quan tot el que s'ha begut la nit abans comença a gelar-se a les venes i tot el que a mitjanit semblava sensorial ara és grotesc. Adriana es rebolca a la sorra, obsessionada amb el seu desig físic, un desig que no pot controlar. Al seu voltant estan assegudes les seves víctimes: vuit homes que l'havien desitjat durant la nit.
- 22.30 Jazz. Super Sax.
- 23.30 Fi d'emissió.

- 14.00 Espace 3.
- 14.30 Sports-loists.
- 17.30 Madame le maire.
- 18.30 La nouvelle affiche.
- 19.15 Actualités régionales.
- 19.35 Disney Channel.
- 19.55 Gill et Julie.
- 20.30 Disney Channel.
- 21.55 Soir 3.
- 22.30 Histoires singulières.
- 23.30 Prélude à la nuit.
- 23.55 Fin des émissions.

08.45 Carta de ajust.
09.00 Buenos días.
09.30 Por la mañana.
09.35 Los ricos también lloran. (II par-
te). Luis Alberto se niega a ha-
blar, sólo asegura Marisabel que
no hizo daño a Mariana y se
encierra en su dormitorio.

10.00 Noticias, conexiones con el ex-
terior y concurso.
11.35 Rituals.
12.30 Avanc de l'Informatiu.
13.30 So-terrani.
14.00 L'Informatiu.
15.00 Telediario 1.
15.35 El coche fantástico. «La vuelta
de un campeón». Un viejo perio-
dista deportivo «repasa» el vídeo
del último combate de Keeler en
el que perdió la corona de los
pesos pesados, celebrado dos
años atrás. El periodista, que en-
cuentra sospechosa la conducta
del campeón en el último asalto,
comunica a Devon su inquietud
ante el combate de revancha
próximo a celebrarse.

16.30 La tarde.
17.55 Avance Telediario.
18.00 La aldea del Arce.
18.30 Mundo Disney.
19.30 Más vale prevenir. «La
deshidratación».
20.00 La hora de Bill Cosby.
20.30 Telediario 2.
21.05 Europa, Europa. «Holanda».
22.15 Viernes cine. «Esta tierra es mi
tierra». (1976). Director: Hal As-
hiby. Intérpretes: David Carradi-
ne, Ronny Cox, Melinda Dillon.
Estados Unidos, en el año 1936.
En la pequeña ciudad de Pam-
pas (Texas), vive Woody Gut-
hrie con su mujer y sus dos hi-
jos, sufriendo las consecuencias
de la depresión y trabajando en
pequeñas y diversas cosas,
como curandero, pintor de letre-
ros, etc.

13.00 Carta d'ajust.
13.40 Començament d'emissió.
13.50 TV3 segona vegada. «A tot
esport».
15.00 Telenotícies migdia.
15.30 Magnum. «El llegat d'un amic».
Un dia Magnum es troba un vell
amic, Marcus, que condueix un
cotxe esportiu de luxe encara
que amb la seva professió de
salvavides, no té uns ingressos

06.45 Télématin.
09.30 Le corsaire.
10.30 Peintres de notre temps.
12.05 L'académie des 9.
13.00 A2 Midi.
13.45 Le quatuor Basileus.
15.00 Rue Carnot.
15.25 Sports été.
18.05 Aline et Cathy.
18.30 Récéré A2.
19.40 Le théâtre de Boulevard.
20.00 Le journal.
20.30 La nuit du Harem.
22.05 Michel Berger.
23.00 Edition de la nuit.
23.10 Ciné-été.

00.45 Telediario.
01.05 Teledeporte.
01.15 Despedida y cierre.

17.15 Carta de ajust.
18.00 Teatre. «L'amor venia amb
taxi».
19.30 Què vol veure?
20.00 L'Informatiu vespre.
20.30 Panorama. Programa de repor-
tajes amb atenció especial als
temes de Catalunya.
21.00 Las cuentas claras. «Presente y
futuro de la agricultura
española».
21.30 El arte de vivir. «Adriano: la me-
moria inerte».
22.00 Concierto. «Orquesta Sinfónica
de RTVE». Entre otros temas in-
terpreta: «Granada», «Siete can-
ciones populares españolas».
«Las dos palmeras», «Danza gi-
tana», etc.
23.25 Golf. Retransmisión desde Ljun-
ghusens (Estados Unidos).
02.00 Despedida y cierre.

08.45 Carta de ajust.
09.00 Buenos días.
09.30 Por la mañana.
09.35 Los ricos también lloran. (II par-
te).

10.00 Noticias y conexiones con el ex-
terior y concurso.
11.35 Rituals. Taylor pide ayuda a
Bernhardt para realizar su último
proyecto. Patrick habla a Christi-
na de su sorpresa por Brady.
Dakota, Noel y Jeff ayudan a
Brady para realizar unos planes
espectaculares.
12.30 Avanc de l'Informatiu.
12.35 Palmerstown.
13.30 Music mots.
14.00 L'Informatiu.
15.00 Telediario 1.
15.35 El coche fantástico. «El aroma
de las rosas».

16.30 La tarde.
17.55 Avance Telediario.
18.00 Barrio Sesámo. «Las bromas de
don Pimpon».
18.30 Heidi. «La carta quemada».
19.00 Nuestros árboles.
19.30 Todos juntos. «Rita Robinson
padres y hermano pequeño en
una isla. Los padres sufren un
accidente durante una salida
para comprar y los niños quedan
solos, teniendo que sobrevivir
gracias a los recursos de Rita».

20.00 La hora del lector. Javier
Clemente.
20.30 Telediario 2.
21.05 Qué noche la de aquel año. Re-
cordando la historia de la música
Pop Española llegamos con este
programa al año 1970, y conta-
mos con las actuaciones de Los
Pasos y Tony Ronald.
22.10 Sesión de noche. «El ferrovía-
rio». (1956). Director: Pietro
Germi. Intérpretes: Pietro Ger-
mi, Luisa delle Noci, Sylva Kos-
cina, Carlo Giuffrè.

24.00 Telediario 3.
20.45 Antiope 1.
08.45 La Une chez vous.
09.15 Croque vacances.
10.00 Puisque vous etes chez vous.
12.30 Midi trente.
13.00 Le journal de la Une.
16.25 La chance aux chansons.
18.00 Mini-journal.
18.15 Mannix.
19.10 Santa Barbara.
19.35 La roue de la fortune.
20.00 Le journal de la Une.
20.30 Météo.
20.35 Le diable en personne.
22.00 Histoires naturelles.
22.55 TF1 actualités.
23.15 Les envahisseurs.

06.45 Amuse 3.
12.35 Le crayon enchanté.
12.45 40° à l'ombre de la 3.
14.55 Tour de France a la voile.
17.30 Amuse 3.
17.35 Génies en herbe.
18.00 Belle et Sebastian.
18.35 Les aventures du capitaine
Lückner.
19.00 Amuse 3.
19.20 L'inspecteur Gadget.
19.55 La classe.
20.05 Rio Conchos.
20.35 Soir 3.
22.45 Dracula, prince des tenebres.
23.10 Fin des émissions.

00.20 Teledeporte.
00.30 Testimonio.
00.35 Despedida y cierre.

17.15 Carta d'ajust.
18.00 Al ritme d'un temps. Jordi Solé
Tura.
18.25 Avanc de l'Informatiu.
18.30 D'Artacan i els tres gossos
mosqueters.
19.00 Vidua però no gaire.
19.30 Què vols veure.
20.00 L'Informatiu vespre.
20.30 Fantasia animada. Diferents sis-
temes i tècniques d'animació en
cinema i vídeo.
21.00 El mundo es un escenario. «Un
mundo vuelto al revés». La his-
toria del teatro del siglo XIX co-
mienza en el ducado alemán de
Weimar con Goethe y las tradi-
ciones del «Sturm und Drang»,
que transformó los movimientos
del melodrama.

21.55 Concurso internacional de pia-
no. Paloma O'Shea. Emisión en
directo, desde la plaza porticada
de Santander de la final del con-
curso internacional de piano Pa-
loma O'Shea en su novena
edición.
00.00 Despedida y cierre.

18.00 Mister T.
19.30 Ravioli.
20.00 Telenotícies vespre.
20.30 Gent del barri. Mary rep la visita
del seu pare, que intenta con-
vencer-la perquè torni a casa i li
aclareix que Lofy no li diu res
de la seva nova casa. El doctor
Legg visita a Lou i s'adona que
té herpes. Den i Angie han deci-
dit refer el seu matrimoni i per
aconseguir-ho han de parlar
amb Jan i Tony, respectiva-
ment, i anunciar-los-hi que la re-
lació amb ells s'ha acabat.

22.45 Carta d'ajust.
13.15 Començament d'emissió.
13.20 Servet d'informació agrària.
13.40 TV3, segona vegada. «30 mi-
nuts» i «Informatiu cinema».
15.00 Telenotícies migdia.
15.30 Magnum. «Luter Gills fixa a
521».

06.45 Télématin.
09.30 Les rues de San Francisco.
11.55 Météo.
12.05 L'académie des 9.
13.00 A2 Midi.
13.45 Le crime d'Ovide Plouffe.
15.25 Rue Carnot.
15.50 Sports été.
18.00 Aline et Cathy.
18.30 Récéré A2.
18.50 Des chiffres et des lettres.
19.40 Le théâtre de boulevard.
20.00 Le journal.
20.35 Le tournant de la vie.
23.35 Le journal.
23.55 Edition de la nuit.

16.25 Pel·lícula. «Els falsificadors».
(1948). Director: Peter Steward.
Intèrprets: John Sutton, Doris
Merrick, Lon Chaney, Pierre
Watkins. Jeff, una as d'«Scot-
land Yard», descobreix l'interme-
diari d'una banda d'estafadors
que li segueix la pista fins als
E.U.A. on, amb l'ajuda dels
agents del servei secret, entra a
formar part de la banda. Fent
d'home de confiança vol arribar
fins al fons de l'organització i
saber qui és el líder. Drake, l'in-
termediari, demostra ser un ad-
versari dur i llest que sospita de
la missió de Jeff, igual que l'ex-
centrica rossa de la banda, Mar-
got, que primer li salva la vida a
Jeff, però després li posa una
trampa, deixant-lo en mans de
Drake i Luie, el gorla de la ban-
da. Amb la seva vida en perill
Jeff aconseguirà reunir proves
suficients perquè el servei secret
pugui intervenir.

18.00 Mister T.
19.30 Ravioli.
20.00 Telenotícies vespre.
20.30 Gent del barri. Mary rep la visita
del seu pare, que intenta con-
vencer-la perquè torni a casa i li
aclareix que Lofy no li diu res
de la seva nova casa. El doctor
Legg visita a Lou i s'adona que
té herpes. Den i Angie han deci-
dit refer el seu matrimoni i per
aconseguir-ho han de parlar
amb Jan i Tony, respectiva-
ment, i anunciar-los-hi que la re-
lació amb ells s'ha acabat.

22.45 Carta d'ajust.
13.15 Començament d'emissió.
13.20 Servet d'informació agrària.
13.40 TV3, segona vegada. «30 mi-
nuts» i «Informatiu cinema».
15.00 Telenotícies migdia.
15.30 Magnum. «Luter Gills fixa a
521».

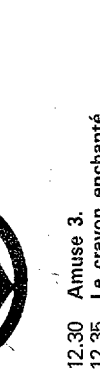
12.45 Antiope 1.
08.45 La Une chez vous.
09.15 Croque vacances.
10.00 Puisque vous etes chez vous.
12.30 Midi trente.
13.00 Le journal de la Une.
16.25 La chance aux chansons.
18.00 Mini-journal.
18.15 Mannix.
19.10 Santa Barbara.
19.35 La roue de la fortune.
20.00 Le journal de la Une.
20.30 Météo.
20.35 Le diable en personne.
22.00 Histoires naturelles.
22.55 TF1 actualités.
23.15 Les envahisseurs.

06.45 Amuse 3.
12.35 Le crayon enchanté.
12.45 40° à l'ombre de la 3.
14.55 Tour de France a la voile.
17.30 Amuse 3.
17.35 Génies en herbe.
18.00 Belle et Sebastian.
18.35 Les aventures du capitaine
Lückner.
19.00 Amuse 3.
19.20 L'inspecteur Gadget.
19.55 La classe.
20.05 Rio Conchos.
20.35 Soir 3.
22.45 Dracula, prince des tenebres.
23.10 Fin des émissions.

22.30 Galeria oberta. «Belle époque».
24.00 Telenotícies.
00.15 Bona nit.
00.30 Fi d'emissió.

22.30 Galeria oberta. «Belle époque».
24.00 Telenotícies.
00.15 Bona nit.
00.30 Fi d'emissió.

22.30 Galeria oberta. «Belle époque».
24.00 Telenotícies.
00.15 Bona nit.
00.30 Fi d'emissió.

12.30 Amuse 3.
12.35 Le crayon enchanté.
12.45 40° à l'ombre de la 3.
14.55 Tour de France a la voile.
17.30 Amuse 3.
17.35 Génies en herbe.
18.00 Belle et Sebastian.
18.35 Les aventures du capitaine
Lückner.
19.00 Amuse 3.
19.20 L'inspecteur Gadget.
19.55 La classe.
20.05 Rio Conchos.
20.35 Soir 3.
22.45 Dracula, prince des tenebres.
23.10 Fin des émissions.

- 08.45 Carta de ajusto.
- 09.00 Buenos días.
- 09.30 Por la mañana.
- 09.35 Los ricos también lloran. Sagredo duda en dar la dirección de Beto a Luis Alberto. Joana cuenta a Marisabel que Luis Alberto cree que Mariana tiene un amante y Marisabel piensa de consuelo a Mariana. Chole y Felipe deciden huir con Beto, pero llega Luis Alberto furioso y al enfrentarse a Mariana con Beto amenaza con matarle.
- 10.00 Noticias, conexiones con el exterior y concurso.
- 11.35 Rituales. La trampa funciona. Taylor busca un camino para escapar. Mike habla a Tom de los deseos de Eddie.
- 12.30 Avancé de l'informatiu.
- 12.35 Palmerstown.
- 13.30 Campions de sempre.
- 14.00 L'informatiu.
- 15.00 Telediaro 1.
- 15.35 El coche fantástico. «El secuestro de Kit».
- 16.30 La tarde.
- 17.55 Avancé Telediaro.
- 18.00 Barrio Sésamo. «Viendo la TV».
- 18.30 La vuelta al mundo de Willy Fog. «La estampida».
- 19.00 A tope. Actuaciones de: Vani Vidi Vinchi, Modern Talking, La Frontera. Vídeos de: Club Nou-veau y Hurray.
- 20.00 Las chicas de oro.
- 20.30 Telediaro 2.
- 21.05 El Edén. Invitados: Ralp Heyd (Xilofón), Silvia (ballesta), Eva León (vedette), Silvia Parotja (cantante), Intervienem, Vol Ras, Ballet de Esteban Greco y Orquesta Flas Unión.
- 22.10 Corrupción en Miami. «Verso libre».
- 23.05 Esta es mi tierra. «Aragón dos rios».
- 24.00 Telediaro 3.
- 00.20 Telediaro.
- 00.30 Despedida y cierre.

- 17.45 Carta d'ajust.
- 18.00 Al ritme d'un temps.
- 18.25 Avancé de l'informatiu vespre.
- 18.30 D'Arracan i els tres gossos mosqueters.
- 19.00 Vidua però no gaire.
- 19.30 Què vol veure?
- 20.00 L'informatiu vespre.
- 20.30 A la tercera va la vencida. Sèrie d'humor.
- 21.00 Atletismo. XXII Gran Premio Internacional Ciudad de la Coruña. Desde la Coruña.
- 22.00 Concurso internacional de piano. Paloma O'Shea. Emisión en directo de la plaza porticada de Santander, de la final del concurso internacional de piano Paloma O'Shea, en su novena edición. En esta ocasión contará con la orquesta Nacional de España, dirigida por su titular, D. Jesús López Cobos.
- 24.00 Tiempo de crear.
- 00.15 Despedida y cierre.

- 12.45 Carta d'ajust.
- 13.15 Sèrie d'informació agrària.
- 13.50 TV3 segona vegada. «Carne i David» i «Trossos».
- 15.00 Telenotícies migdia.
- 15.30 Magnum. «Si pare».
- 16.25 Telenotícies nit.
- Director: Rowland V. Lee. Intèrprets: Louis Hay-

- 06.45 Télématin.
- 08.30 Récré A2.
- 12.05 L'académie des neufs.
- 13.00 A2 Midi.
- 13.45 Le crime d'Ovide Plouffe.
- 15.25 Rue Carnot.
- 18.00 Aline et Cathy.
- 18.30 Récré A2.
- 18.50 Des chiffres et des lettres.
- 19.15 Actualités régionales.
- 19.40 Le théâtre de boulevard.
- 20.00 Le Journal.
- 20.30 Le passager du Tassili.
- 23.20 Edition de la nuit.

- 12.30 Amuse 3.
- 12.45 40° a l'ombre de la 3.
- 17.00 Vive la vie.
- 17.30 Amuse 3.
- 17.35 Les après-midi du Disney Channel.
- 18.30 Les papas.
- 18.35 Les aventures du capitaine Lückner.
- 19.00 L'homme de Suez.
- 19.55 Inspecteur Gadget.
- 20.05 La classe.
- 20.30 Discos d'Or sous le soleil de ...
- 21.50 Thalassa.
- 22.30 Soir 3.
- 23.00 «N» a pris les dés.
- 00.25 Fin des émissions.

- 08.45 Carta de ajusto.
- 09.00 Buenos días.
- 09.30 Por la mañana.
- 09.35 Los ricos también lloran. Luis Alberto reconoce en Beto al chico que entró a robar a su casa y al que le presentaron como novio de Marisabel. Llegó de furia va a dispararle, pero Mariana se interpone gritando que la mate a ella. Él se marcha desesperado mientras Beto sospecha que algo le ocultan. Luis Alberto regresa a su casa y todos se asustan de verle.
- 10.00 Noticias y conexiones con el exterior.
- 11.35 Rituales. El día de acción de gracias, las familias se reúnen para conmemorar esta fecha. Noel llama a Sara y a Eddie para contarles sus planes de vacaciones. Los Chapin reciben un invitado.
- 12.30 Avancé de l'informatiu.
- 12.35 Palmerstown.
- 13.30 Music mots.
- 14.00 L'informatiu.
- 15.00 Telediaro 1.
- 15.35 El coche fantástico. «Hasta siempre». Finalizadas las pruebas a que ha sido sometido el prototipo de un ingenio de guerra llamado Hovercraft, fabricado por industrial Lowell, unos hombres rana se apoderan del vehículo.
- 16.30 La tarde.
- 17.55 Avancé Telediaro.
- 18.00 Barrio Sésamo. «Profesionas».
- 18.30 Musiquísimo. «David Samartin».
- 19.00 Pippi Calzaslargas. «Pippi va a una fiesta». En compañía de sus dos amigos, Tommy y Annika, Pippi va invitada a una fiesta donde hace gala de sus poderes mágicos dejando perplejos a los mayores y divirtiendo a los pequeños.

- 17.45 Carta d'ajust.
- 18.00 Al ritme d'un temps.
- 18.25 Avancé de l'informatiu vespre.
- 18.30 D'Arracan i els tres gossos mosqueters.
- 19.00 Vidua, però no gaire.
- 19.30 Què vol veure?
- 20.00 L'informatiu vespre.
- 20.30 20.30 a punt. Informatiu esportiu.
- 21.00 «Juan Ramón, de fondo». Programa basado en el libro «Juan Ramón Jiménez» de Ernesto Ferrer Jaldón.
- 22.00 Jueves cine. «Niagara» (1953). Director: Henry Hathaway. Intèrprets: Marilyn Monroe, Joseph Corten, Jean Peters, Don Wilson. A ratz del 25 aniversari de la muerte de Marilyn Monroe, TVE ha decidit substituir la emisión de la película «El esqueleto de la señora Morales» por «Niagara», primer papel importante de esta popular actriz. Se trata de una especie de encarnación del pecado, dispuesta a asesinar a su marido durante la estancia de ambos en las Cataratas del Niágara. Todo un mito, más por ella que por la película en sí.
- 23.25 Golf. Retransmisión desde Ljungshusen (Estados Unidos).
- 00.00 Despedida y cierre.

- 08.15 Antiope 1.
- 08.45 La Une chez vous.
- 10.00 Puisque vous êtes chez vous.
- 12.00 Tournez manège.
- 13.00 Le Journal de la Une.
- 14.45 Croque-vacances.
- 15.15 Quarté.
- 16.25 La chance aux chansons.
- 17.05 L'homme de Suez.
- 18.00 Mini-Journal.
- 18.50 Santa Barbara.
- 19.35 La roue de la fortune.
- 20.00 Le Journal de la Une.
- 20.30 Méteo.
- 20.35 Le sourire de la guerre.
- 00.35 Fin des émissions.

- 12.45 Carta d'ajust.
- 13.15 Comencament d'emissió.
- 13.20 TV3, segona vegada. «Angel Casas show».
- 15.00 Telenotícies migdia.
- Magnum. «A casa». Magnum és contractat per Brudget, una cambra que vol recuperar les restes del seu pare, mort a Pearl Harbor, però la burocràcia de l'exèrcit ho impedeix. Magnum comença a investigar i desobediix que el pare de Brudget va ser jutjat en un consell de guerra, acusat de quedar-se en el mercat negre unes propietats del govern. Però també desobediix que el mercat negre encara existeix.

- 16.25 Pel·lícula. «Algun día tomare». (1945). Director: Joseph Kane. Intèrprets: John Wayne, Ann Dvorak, Virginia Grey.
- 18.00 F. d'emissió.
- 19.30 Mister T.
- 20.00 Rayoli.
- 20.30 Telenotícies nit.
- 21.00 Gent de barr. Andy i Debs continuen de mala llura. Andy s'enfada amb Kelvin i Michele, que anaven per la plaça amb una motocicleta practicant per anar al centre per la nit.

- 21.30 Ràdio Cincinnati «Beisbol». Les Esmar, director dels informatius de Ràdio Cincinnati, accepta jugar un partit de beisbol contra l'equip d'una emissora rival, a pesar que no ha practicat aquest esport en la seva vida.
- 22.00 Guaita que fan ara!. Espai que recollirà els millors moments del programa «No passa res».
- 22.30 Temps d'estiu.
- 22.55 A tot esport.
- 00.05 Telenotícies nit.
- 00.20 Bona nit.
- 00.25 F. d'emissió.
- 12.30 Amuse 3.
- 12.45 40° a l'ombre de la 3.
- 17.00 Vive la vie.
- 17.30 Amuse 3.
- 17.35 Les après-midi du Disney Channel.
- 18.30 Les papas.
- 18.35 Corsaires et filibustiers.
- 19.00 Inspecteur Gadget.
- 19.55 La classe.
- 20.05 Le cinquième missile.
- 23.15 Soir 3.
- 23.40 Déclipeis.
- 00.30 Fin des émissions.

VIDEO

ESTEVE RIBES

«¡Te pillé!», una comèdia juvenil de russos i americans

Linda Fiorentino, amenaçada per un perillós espia soviètic.

Recentment, CIC-Video ha editat una curiosa comèdia juvenil que va dirigir Jeff Kanew l'any 1985, «Te pillé», traducció castellana més o menys reeixida de l'original «Gotcha!», contracció de «I got you». El títol es refereix a un joc al qual són molt afeccionats una sèrie d'estudiants de certa universitat de Los Angeles, entre els quals es troba el protagonista, un jove típicament californià de família rica que tindrà ocasió de comprovar com són de dolents els russos, o els seus aliats de l'Alemanya de l'est, quan se'n va de viatge a Europa i es deixa convèncer per una espia que el porta a Berlín Oriental.

«¡Te pillé!» és una barreja de comèdia juvenil i intriga antisoviètica, feta per glorificar l'«american way of life» i les activitats de la CIA que té com a base el descobriment del sexe per part del protagonista gràcies a la intervenció de la jove espia. Així sí. Els agents

russos són terriblement cruels, els agents americans són els qui finalment han de salvar la situació. Malgrat el seu fons ideològic previsiblemènt tòpic, la pel·lícula està narrada d'una manera digna i pot servir com a entreteniment sense complicacions i per passar una estona divertida.

El seu director, Jeff Kanew, del qual darrerament hem vist «Otra ciudad, otra ley», té el talent mínim per aconseguir un espectacle digne i donar al film un ritme intern que funcioni i faci que l'espectador estigui sempre interessat pel que passa a la pantalla. Les escenes americanes del film van ser rodades a Los Angeles, mentre que una part important de l'acció transcorre a París, ciutat imprescindible per donar un toc «romàntic» al cinema americà. Com sol passar a les produccions americanes, la Universal no va tenir problemes per escollir les localitzacions pertinents i es van poder

permetre el luxe de rodar a la capital francesa i a Berlín Occidental, on es va construir el decorat que representava l'altre costat del mur.

«¡Te pillé!» era el cinquè llargmetratge de Jeff Kanew, un home que està ficat al món del cinema des de fa més de vint anys i que s'havia dedicat a la confecció de trailers per a la desapareguda productora United Artists. L'any 77, va dirigir la seva primera pel·lícula, «Natural Enemies», a la qual va seguir «La fuga de Eddie Macon». Entremig, va exercir de muntador a l'«opera prima» de Robert Redford, «Gente corriente», i el seu primer èxit va venir amb «La revancha de los novatos», un film en la línia dels «desmadres» diversos d'escassa originalitat.

Entre els talents afegits a «¡Te pillé!», hi destaca el compositor Bill Conti, encarregat de la banda sonora, el qual sol participar en pel·lícules que no estan a la seva altura.

«Clara es el precio», el film més insòlit de Vicente Aranda

A finals de l'any 75, època de recordats successos al nostre país, el director afincat a Barcelona Vicente Aranda va rodar amb no poc atreviment «Clara es el precio», una pel·lícula que podia ser a la vegada una operació comercial mil·lètricament calculada (i que va tenir excel·lents resultats) i un film «de tesi» com ho solen ser els d'aquest cineasta.

L'operació comercial ajunta va el debut en el món del cinema d'Amparo Muñoz, avui ja una de les principals actrius de la pantalla espanyola, amb la moda incipient del cinema amb poca roba i un tema amb totes les virtuts per resultar escabros.

La història és la d'una dona (la llavors flamant «miss Univers») que porta dues vides, no sabem quina de les quals més desesperant. D'una banda, té a casa un marit impotent (o almenys és el que sembla fins que li fa el salt amb una amiga) que té estranyes relacions comercials amb un magnat americà. De l'altra, exerceix com a actriu porno per a un equip de marginals fabricants de «hard core» per a consum de burgesos. Quan les dues situacions convergeixen, el conflicte està assegurat.

Només un director de l'experiència i el talent de Vicente Aranda podia aconseguir que un argument com aquest no fos una simple fotonovel·la. I ho aconsegueix a base de dotar els personatges d'una personalitat i de tractar les imat-

ges amb un sentit estètic força original, sense defugir (sinó tot el contrari) del toc eròtic que va fer que la pel·lícula fos terriblement comercial.

A diferència del que solia passar al cinema espanyol de l'època i, en bona part, al d'avui, la pel·lícula va ser enregistrada amb so directe i podem apreciar les veus dels actors. D'aquesta manera, l'inaguantable Màximo Valverde es revela com un dels actors més matusser de la història del cinema mundial i Amparo Muñoz ja exhibia el seu accent andalús i una pessima dicció, que ha anat polint en les darreres pel·lícules fins arribar a ser una actriu convincent, cosa que no es podia esperar massa en el seu primer paper.

Entre ells, Juan Luis Galiardo intentava fer el que podia en el seu paper de pinxo de la Barceloneta, mentre que Ivonne Sentís exhibia al film el seu cognom famós i poca cosa més (perquè la censura no la deixava, és clar) davant la seva absoluta manca de talent com a actriu. Com es va atrevir Vicente Aranda a fer una pel·lícula amb un repartiment tan tronat és un dels més grans misteris del recent cinema espanyol.

A mitjan 1987, dotze anys després de la seva realització i sense que ningú s'esveri pel que explica o el que mostra, «Clara es el precio» és una pel·lícula que resulta curiosa de revisar i un dels pocs productes de la «apertura» que s'aguanta mínimament.

CINE

EDMON ROCH

«El asalto», de F. Rademakers (1986)

Si l'obtenció de l'Oscar a la millor pel·lícula estrangera i el suport de la topoderosa Cannon permetran —finalment— l'estrena a Girona de l'holandesa «El asalto», no podem dir que la seva estada a les nostres cartelleres hagi despertat gaire expectació. El seu exotisme, intel·lectualisme i —també— mediocritat n'han estat les principals causes.

La pel·lícula es divideix en dues parts ben diferenciades: la primera —que obre el film— narra l'assalt d'una població holandesa a través d'un nen de dotze anys que en pateix directament les conseqüències. La segona, en la qual es centra tota la tesi de l'obra, ens exposa la revisió d'aquests fets per part del protagonista, quan, en el transcurs del temps, retroba diferents personatges relacionats amb aquells aconteixements.

La primera part és la que podríem anomenar més convencional. Utilitzant filtres blavosos i una escassíssima il·luminació —que provoca sovint tearals contrastos— Fons Rademakers —també productor del film— ens narra el mateix que veu l'infant protagonista de la pel·lícula. L'elecció del grau de lluminositat —la fotografia és fosca, fosquíssima— no és fruit aquí de motius estètics— com pas-

Fotograma d'«El asalto», Oscar '86 al millor film estranger.

sava a «Bailar con un extraño», sinó d'un triple desig narratiu del seu autor, que pretèn: a) Diferenciar l'esquelet central de tot el que articula. b) Donar un major realisme a la història —passa de nit, i els records no són mai clars—. c) Pal·lesar un clima de temor, terror i odi —«l'amor és llum», comentarà la presonera al petit—. De ben segur que aquest és un dels aspectes més suggerents d'aquest inici de film, on, per altra banda, també

s'apunten tota una sèrie de tòpics més o menys abstractes com l'horror de la guerra, el valor de l'amistat, o la maldat inherent —no sense l'excepció que confirma la regla— als nazis.

Però aquest començament no és més que una excusa pel plantejament de la segona part, on s'aborden temes com la utilitat de la història, la interacció present-passat o la inexistència d'una veritat absoluta. El protagonista —únic

supervivent d'una família aniquilada pels nazis— anirà retrobant al llarg de la seva vida, i paral·lelament a l'evolució política —històrica— mundial, diferents personatges relacionats amb els fets d'aquella nit. Aquesta segona part, que abandona el tractament fotogràfic de la primera, està narrada a través de constants elipsis, que enllacen el ressorgiment del passat en el present —o la modificació/reafirmació de la visió del passat— amb els fets clau de la vida de l'individu i, per extensió, de la història mundial —de tots els individus; a través de documentals—. Tot plegat, lligat per una molesta per estranya veu en off —ara que estem tan acostumats als intertítols i sobreimpressions, molt més àgils i elegants.

La pel·lícula, doncs, aviat es converteix en poderós vehicle per difondre quotidianitzant la filosofia de la història, o el contingut de llibres de l'estil del «Què és la història», d'E. H. Carr; el presentisme, la concepció marxista de la història —d'acostament cap una veritat—, el desllindament d'història i Història o la seva utilitat teòrica i pràctica, podrien ser llargament debatudes a partir de la visió del film. Film que, no obstant convenir una innegable potencialitat

teòrica, mostra una total incapacitat creativa i l'existència de tot un conjunt de llacunes narratives capaces de submergir-lo en la mediocritat de l'oblit més absolut. Entre d'altres, la càrrega veu en off ja esmentada, l'exagerat histrionisme d'algunes situacions i l'excés de maniqueisme d'altres que, molt ajudats per un pessim dobiatge, converteixen el dramàtic en grotesc i el seriós en risible; l'innecessari allargament de la història, que fa pesar allò que era interessant, i la falta absoluta de valors artístics. Errors que, sovint, emmascaren les brillants reflexions teòriques mencionades i que ens manifesten que, un cop més, allò que era atractiu en potència pot ser gairebé decebedor en acte.

Malgrat tot, podem considerar «El asalto» com un estimulant trencaclosques de la història que omple —sense la brillantor que era d'esperar— un buit en l'estudi cinematogràfic de les interrelacions passat-present i de totes les qüestions que d'elles es puguin derivar. O, si més no, com una privilegiada oportunitat de començar a descobrir un cinema tan desconegut en el nostre país com és l'holandès, un cinema —de ben segur— tan interessant (?) com el nostre.

FILATELIA

XAVIER ROMERO

COMENTARIO
SEMANAL

En el presente número les informamos de la participación con que contará la Exposición Nacional de Girona, que batirá todos los récords establecidos hasta la fecha en un certamen de su rango, disfrutando, además de la cantidad de 200 colecciones y 1.400 vitrinas, de una selecta aportación de medallas de oro obtenidas por nuestros más significados expositores en acontecimientos internacionales, entre ellas algún gran premio inclusive.

De entre esos concursantes destacaríamos al gerundense afincado en Madrid, Antonio Perpiñá Sebría, primera figura del filatélismo español y que ha tenido la gentileza de hacer una excepción con nuestra Exfilna presentando dos trabajos de lo mejor de sus colecciones. Asimismo, otros «pesos pesados» de igual renombre, y sería prolijo nombrarlos nuevamente, están preparando unos estudios expresamente para su cita de Girona, todo lo cual dará a la Exfilna del presente año una categoría y un nivel tal, que sinceramente creemos difícil de superar en posteriores ediciones.

Las sociedades de la provincia

Uno de los detalles por los que cabe felicitar calurosamente a la organización es el de contar con la participación de las demás entidades filatélicas de la provincia, a las cuales se les cederá un matasello especial y con las que se celebrarán diversas reuniones destinadas a un mayor hermanamiento y unificación de iniciativas.

Siempre hemos dicho que Girona es algo mucho más importante que simplemente su capital. Los recursos humanos, culturales y económicos de las comarcas se deben tener muy en cuenta, y en ese sentido es plausible la decisión de la Sociedad Filatélica Gerundense de pensar en sus homónimas de otras poblaciones y facilitar su aportación a la Exfilna '87.

En Blanes, Banyoles, Ripoll, Figueras, Torroella de Montgrí y Sant Feliu de Guíxols funcionan otros tantos colectivos de excelentes aficionados al coleccionismo, que anualmente organizan actividades diversas, y que para hacer justicia hay que tener bien presentes.

En reunión que celebró el Comité de Admisión de la Exposición Filatélica Nacional, Exfilna '87, el pasado día 18 en los locales de la Sociedad Filatélica Gerundense, se acabaron de adjudicar las vitrinas restantes, que totaliza la importante cifra de las 1.400, la mayor participación hasta la fecha de todas las exposiciones oficiales celebradas en España.

Con ello se bate un nuevo récord a cargo de la Exfilna de Girona, se han superado todas las previsiones y, además de esa sobresaliente cantidad, —unos 200 expositores— cabe destacar la calidad de buen número de las colecciones, superando la treintena las que cuentan en su palmarés con medalla de oro en muestras nacionales e internacionales, y algunas de ellas incluso con grandes premios. Además, las dotadas con premios de la categoría inmediata inferior, Gran Vermeil y Vermeil, comprenden otra treintena, y ya no hablemos de las gran plata y plata.

Las mejores colecciones españolas en Girona

En un primer avance, les citaremos algunos de los expositores de élite que ya han presentado su inscripción para la Exfilna de Girona, de entre los que destacaríamos al gerundense afincado en Madrid, Antonio Perpiñá Sebría, primera figura nacional que acudirá con dos de sus colecciones: «Estudio especializado del Correo Marítimo de España, desde 1850 hasta 1875» y «España, Reinado de Alfonso XII». Ambos trabajos han recibido grandes premios en certámenes mundiales.

Tendremos a otro buen amigo de Girona, José Badía Salvans, con sus colecciones, «Marcas de estación del Ferrocarril Barcelona-

Girona, 1860-1875» y «Emisión 1860 de España». Fernando Camino presenta «Marcas de la Capitanía General de Guatemala». José Cartellé, «Prefilatelia española». Ramón María Cortes de Haro, «Isabel II, sellos sin dentar». José Manuel González Tronco, «Angola». Ángel Menéndez, «Marcas postales de Bolivia» y «Prefilatelia argentina». Luis Alemany Indiarte, «Estudio de los 19 cuartos». Fernando Arencibia Hernández, «Emisiones de Avión de Canarias». Manuel Coll Rodella, «Suiza-Helvetia dentada y sin dentar» y «Suiza Cantonales y Federales». Sergi Domènech Barba, «Biografía d'un segell». Gabino García García, «Matasellos cervantinos». Andrés García Pascual, «Galicia siglo XIX y XX, Correo certificado».

Walter Lowenberg, «Israel, prefilatelia y primeros años». Enrique Martín de Bustamente, «Checoslovaquia» y «Marruecos Español». Ramón Monteverde Ascanio, «Prefilatelia de las Islas Canarias». Ángela Ruiz Vegas, «Paraguay».

Este es un apretado resumen de algunas de las mejores colecciones actuales en nuestro país, y cabe señalar igualmente que la mayoría de esos grandes expositores han realizado una especial distinción con Girona, al reservar para nuestra Exfilna lo mejor de su obra, teniendo en cuenta que en el tiempo se coincide con la mundial de Copenhague, Hafnia '87 y la internacional de La Coruña, Espamer '87, exposiciones ambas de suma envergadura y que, lejos de retraer importancia a la cita gerundense,

se han colocado de alguna manera al mismo nivel, y todo ello gracias a la solvencia, limpio historial y excelentes dotes de organización que han demostrado hasta la fecha los compañeros de la Sociedad Filatélica Gerundense, una de las entidades de vanguardia en todo el contexto estatal.

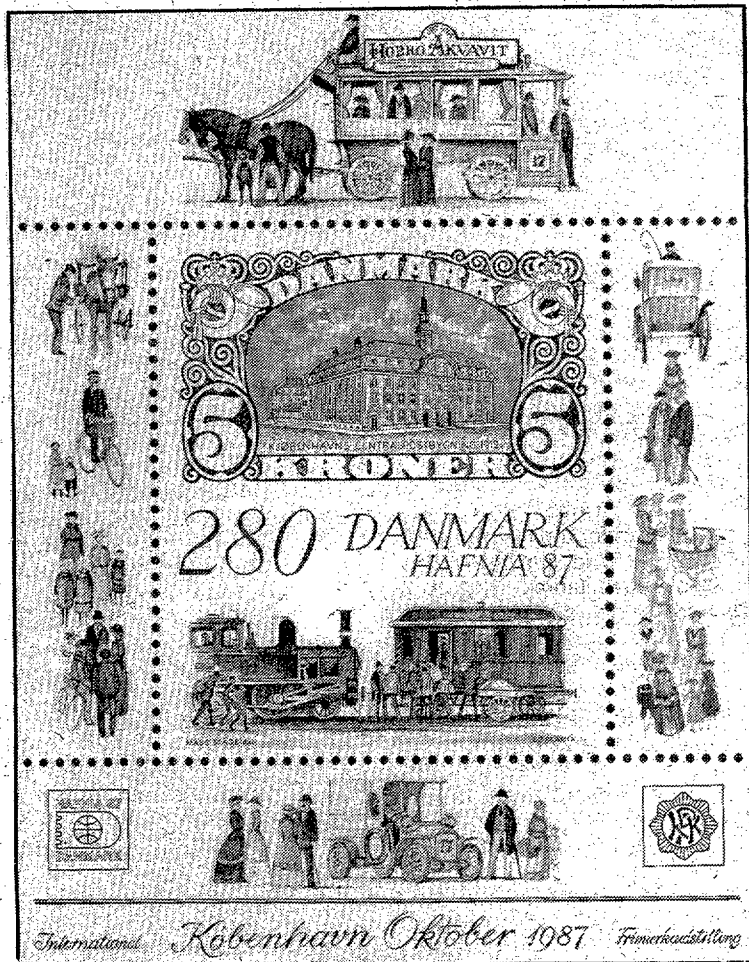
Otros récords

No quedan aquí las novedades, agradables sorpresas y récords de Exfilna '87. Los premios y, sobre todo, la medalla, obra del artista local Carmaniu, darán mucho que hablar y por supuesto favorablemente. La medalla de competición en cuestión, se podría decir que más bien parece una auténtica placa, reflejando uno de los pasajes más característicos de la «Girona vella» y reconociendo así la aportación de los auténticos protagonistas de estas celebraciones, que son los expositores.

El programa, que ya les ofrecimos la semana pasada, es dilatado. Cuenta con conferencias, excursiones, presentaciones de sellos y matasellos, hermanamiento de todas las entidades filatélicas de la provincia. Los efectos postales y filatélicos que generará la exposición serán bajo la impronta de los signos olímpicos, lo que ha provocado una demanda de material incluso de allende nuestras fronteras. Se cuenta, por otra parte, con el concurso escolar «Un sello imaginario», la posible organización de una prueba atlética, la colaboración de figuras de primera como los señores Samaranch, Tharrats, sin contar las más destacadas autoridades postales y filatélicas del país y, en suma, el edificio «Fórum» de «la Caixa», sito en la calle Albareda de la ciudad, será por unos días el auténtico centro cultural y social de Girona.

Cartel
anunciador
de la Exfilna de
Girona, obra
de Joan Josep
Tharrats.

Expo Mundial Hafnia '87

La cuarta y última hoja-bloque anunciadora de Hafnia '87

La segunda gran exposición mundial de filatelia que se celebrará la presente temporada, bajo el patrocinio de la Federación Internacional, FIP, tendrá lugar, como el lector debe saber, en la capital danesa, del 16 al 25 del mes de octubre, y bajo las siglas Hafnia '87.

Dentro de unos pocos días aparecerá la cuarta y última hoja-bloque destinada a la promoción de esta muestra, cuya sobretasa destinan los Correos de Dinamarca a colaborar con el importante presupuesto que un certamen de esta categoría acarrea.

Como anticipo del reportaje que con la debida antelación tenemos previsto ofrecerles, aportando los últimos datos de participación, comentaremos hoy las características de la «hojita en miniatura» en cuestión, la cual refleja en su borde imágenes de Copenhague del año 1912, siendo el sello una reproducción del mismo que en tal año se emitió con la imagen del edificio central de Correos junto a un vehículo de la misma época.

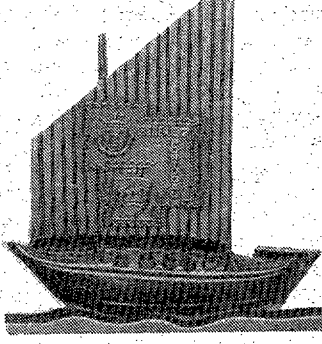
El facial del sello es de 2,80 coronas danesas, la hoja mide 96 por 71 mm., corriendo el dibujo a cargo de Mads Stage y el grabado de Czeslaw Slania. El precio global de venta será de 45 coronas, en el que va incluida la entrada a la exposición pudiéndose adquirir, por otra parte, el sello suelto a su facial real.

V Exposición luso-española

Del 19 al 27 de septiembre tendrá lugar en la ciudad portuguesa de Póvoa de Varzim, la V Exposición filatélica luso-española, que lleva la denominación de Iberex '87.

La organización corre a cargo del Grupo Recreativo Estrela do Bonfim de dicha población y cuenta con la colaboración de diversas instituciones del país vecino así como de la Federación Gallega de Sociedades Filatélicas y la Unión de Clubs Filatélicos del Norte de Portugal.

Se ha anunciado una buena participación de expositores españoles y portugueses y, aunque por estas fechas se celebrarán otras muestras de mayor importancia, no deja de tener su mérito la continuidad de este encuentro entre las naciones ibéricas.

CAÇA

JAUME

Períodes hàbils de caça i vedes especials 1987-88 (I)

A petició de molts afeccionats i per coneixement general, passem a copiar l'ordre del 10 de juny de 1987, DOG n° 857, 29-6-87, per la qual es fixen els períodes hàbils de caça a tot el territori de Catalunya i les vedes especials que s'estableixen per la temporada 1987/88.

Períodes hàbils de caça: En el territori de Catalunya, per la temporada vinent, seran els següents: 1.1.— Caça menor en general i ocells aquàtics: a) Des del segon diumenge d'octubre (dia 11) fins al primer diumenge de febrer (dia 7), ambdós inclosos, excepte per a la perdiu roja (Alectoris rufa) i la perdiu xerra (perdix perdix) que ve regulat en l'apartat c).

b) Es consideren espècies de caça menor les següents: conill (Oryctolagus cuniculus), llebre (Lepus europaeus), guineu (Vulpes vulpes), fagina (Martes foina), teixó (Meles meles), mostela (Mustela nivalis), geneta (Genetta genetta), marta (Martes martes), turó (Mustela putorius), perdiu roja (Alectoris rufa), perdiu xerra (Perdix perdix), guatlla (Coturnix coturnix), colí de Virgínia (Colinus virginianus), colí de Califòrnia

(Lophortyx californica), faisà (Phasianus colchicus), tudó (Columba palombus), xixela (Columba oenas), colom roquer (Columba livia), tórtora (Streptopelia turtur), gaig (Garrulus glandarius), gralla (Corvus monedula), garsa (Pica pica) becada (Scolopax rusticola), estornell vulgar (Sturnus vulgaris), estornell negre (Sturnus unicolor), tord comú (Turdus philomelos), tord alaroi (Turdus iliacus), griva (Turdus viscivorus), griva cerdana (Turdus pilaris) i merla (Turdus merula).

I d'ocells aquàtics següents: ànec coll-verd (Anas platyrhynchos), ànec gris (Anas strepera), ànec xiulador (Anas penelope), ànec cuallarg (Anas acuta), ànec cullerot (Anas clypeata), xarxet comú (Anas crecca), xarrasclet (Anas querquedula), ànec bec vermell (Netta rufina), ànec cap roig (Aythya ferina), ànec de plomall (Aythya fuligula), fotja vulgar (Fulica atra), polla d'aigua (Gallinula chloropus), rascló (Rallus aquaticus), gavina vulgar (Larus ridibundus), gavià fosc (Larus fuscus), gavià argentat (Larus cachinans), gamba roja vulgar (Tringa totanus), becadell comú (Gallinago

gallinago), becadell sort (Lymnocyrtus minima) i fredeluga (Vanellus vanellus).

c) Per la perdiu roja i la perdiu xerra, des del segon diumenge d'octubre (dia 11) fins al segon diumenge de gener (dia 10), ambdós inclosos.

d) Durant els períodes hàbils de la caça menor en general i dels ocells aquàtics, en els terrenys cinegètics d'aprofitament comú, l'exercici de la caça menor i de la caça dels ocells aquàtics queda limitat als dijous, diumenges i festius.

e) Quant als ocells aquàtics, serà permesa la seva caça des de dues hores abans de la sortida del sol fins a dues hores després de la posta. Així mateix, resta autoritzada la caça d'aquells ocells des de llocs fixos, amb l'auxili, o sense, de cimbells o reclams, tant si són naturals com artificials, i des d'embarcacions de rem o de vela. És prohibida la caça d'ocells aquàtics des d'embarcacions a motor.

f) Conills en època de veda: Les seccions territorials del Medi Natu-

ral podran autoritzar la caça de conills en època de veda quan els danys siguin comprovats. L'autorització permetrà només la captura en viu pel seu trasllat a altres zones amb finalitats de repoblament. Unicament en casos excepcionals s'autoritzarà la seva caça amb armes de foc, tot i que mai dins del període comprès entre la finalització del període hàbil de caça i el 31 de maig.

g) Dins de les reserves Nacionals de Caça, i a conseqüència de l'estat de les poblacions de les espècies llebre (Lepus europaeus), perdiu roja (Alectoris rufa), i perdiu xerra (perdix perdix), es limitarà la cacera d'aquestes espècies.

1.2.— Caça major: 1.2.1.— Porc senglar (Sus scrofa). a) Des del segon diumenge d'octubre (dia 11) al primer diumenge de febrer (dia 7), ambdós inclosos. b) Són permeses les modalitats de caça al rastre i les batudes. Quan durant l'exercici de qualsevol d'ambdues modalitats de caça hi intervinguin més de 30 caçadors i/o més de 15 gossos, caldrà una autorització de la Secció Territorial del Medi Natural corresponent. Les Seccions Territorials del Medi Natural po-

dran fixar el nombre màxim d'escopetes i el de gossos que han d'intervenir en aquesta cacera d'acord amb l'extensió i les característiques de la superfície. Als terrenys cinegètics d'aprofitament comú, la caça del porc senglar queda limitada als dijous, diumenges i festius. És prohibit caçar les femelles del porc senglar acompanyades de cries. c) Amb la finalitat d'evitar possibles danys produïts pels porcs senglars als conreus agrícoles, si aquests danys són comprovats, i previ informe de les respectives Federacions Territorials de Caça, les Seccions Territorials del Medi Natural podran autoritzar batudes i aiguats en època de veda, que en general es faran amb la finalitat d'espantar els porcs senglars, sense matar-los. d) D'acord amb el que preveu l'article 29.7 del Reglament de Caça de 25 de març de 1971, es recorda que les peces de caça major no podran ésser objecte de comerç si no van marcades o precintades amb una referència identificadora que preceptivament haurà d'aparèixer en la seva guia de circulació, on, a més, es farà constar el lloc i data de la captura.
Continuarà...

GOSSOS

RAFAEL AVILA i J.L. PONCE

Vostès pregunten (I)

Tal com diguérem la setmana passada, davant el considerable nombre de consultes que hem d'evacuar i a causa del poc espai de què disposem, obrim avui aquest nou capítol, que anirem alternant amb l'exposició, el més detallada possible, de races, alimentació, malalties, etc., és a dir, tot allò que envolta les diferents famílies canines, a la vegada que vos donarem peu a que pugueu portar el millor possible el vostre ca, i si cal que vos ampliem particularment qualsevol detall en referència a la temàtica, solament tindreu que dirigir la vostra consulta, o bé directament a la nostra redacció, Diari de Girona-Los Sitios, secció «Gossos», carrer Comerç, s/n, Fornells de la Selva o adreçant la correspondència a Josep Lluís Ponce, carretera de Palamós, n° 12, Celrà, en qualsevol dels casos, tenir la màxima referència per contestarvos, des d'aquesta columna. Una vegada feta la introducció corresponent, continuarem amb la consulta que separadament, però en temàtica igualada, ens varen fer en Rafel Homs de Sant Feliu de Guíxols i en Pedro Martínez de Celrà, i que en setmanes enrera ja vàrem iniciar, si ho recorden. Es tractava del «Valor i la importància de la classificació racial».

La classificació racial es basa, com a continuació del punt «c», que vàrem deixar penjat fa quinze dies, en els caràcters ètnics que els criadors han elegit i establert, a

la vegada que donaven una informació, sempre de cara al mercat, d'utilitat o servei, i per això qualsevol raça, així concebuda, per definició, pot ser o tenir un grau òptim o, si res més no, adequat a les qualitats que s'especifiquen de lo contrari, haurem de suportar un engany comercial, cosa que representaria un seriós descàndid per a la raça. També, és obligat reconèixer que una o una altra raça pot tenir una funcionalitat o aptitud, tenint en compte que la major part d'aquestes poden figurar com a animals de companyia. Diferent és, per sentit comú, una «zaogria», és a dir, una educació incorrecta, una manipulació que fa aparèixer, fenotípicament en certs animals, caràcters que no són específics de la raça a la qual pertanyen. Podem posar com a exemples: l'agressivitat o un excés de mansesa. Els patrons racials i els llibres de registre o genealògics tenen una importància suprema a l'hora de definir i enquadrar a els animals o races i són la justificació del títol de la ponència. D'ací a quinze dies, continuarem amb aquesta important i llarguíssima consulta.

Sobre l'«Esplendor i l'ocàs del gos d'atura», ampliació que ens demanà la Maria Carmen Murciano de Celrà i que, també, com l'anterior, vàrem deixar penjada en una primera part, anirem per contestar sobre «L'ocàs».

A l'edat mitjana, vull referir-me a la nostra, naturalment, es destinaven al pastoreig les grans deveses, les muntanyes i parts de terres comunals, les quals eren més conegudes com «baldios comunales», encara que no eren gratis, no, els senyors feudals imposaven al seu poble un pagament conegut com «herbazgo», però és que, a més a més, per a la pastura, eren

destinades a la vegada les terres de conreu, una vegada que les collites estaven ja emmagatzemades. A això ho varen batejar com «derrota de las mieses». Què va passar? Doncs que va portar en l'alta edat mitjana i fonamentalment en terres de Castella i Lleó l'organització de comunitats locals, encarrigades de la pastura dels ramats de tots els veïns d'una determinada població o també de una munió de municipis o zona en prats i muntanyes d'ús comú coneguts llavors com a «mestas», i la creació de parelles germàniques a l'Aragó i València, ací els deien «ligallos». Com és lògic, aquests «ligallos», amb milers de caps de bestiar, feien necessària l'existència d'un bon nombre de gossos, ben ensinistrats per acompanyar els pastors i ajudar-los en les seves funcions de guàrdia i defensa de l'esmentat bestiar. Respecte al sistema de la transhumància, que molt bé podem remuntar-la a l'època visigoda, si bé va patir una repressió com a conseqüència de la invasió musulmana iniciada en el segle VIII, arribà llavors al seu màxim esplendor a partir del segle XII gràcies a la implantació de l'ovella merina, tanmateix mercès als avenços de la «conquerió». Així, doncs, comencen els grans moviments de bestiar a Castella i Lleó, en els Pirineus i en la vall de l'Ebre, que sempre, sempre, es fan acompanyar de gossos que defensen el bestiar de l'atac de qualsevol animal depredador i que, a la vegada, dirigeixen uns ramats d'enormes valoracions en caps.

Un amable lector que ens demana que no l'anomenem desitja inscriure un gos de la raça «Alano Arlequinado», quan calgui ja escriurem sobre la mateixa, en alguna societat canina i ens demana com pot fer-ho.

MIRADOR

J. TEIXIDOR CUYAS

Sugerencias del «chef»

No, no se han equivocado de sección. El responsable de este Mirador a base de estrujarse el cerebro y sudar la gota gorda, ha llegado a la elaboración de una selecta lista de su-

gerencias a nuestros estimados lectores para que puedan elegir a su gusto el libro que leerán durante sus vacaciones. Aquí va:

- Para los incendiarios de bosques: «Manual de inquisidores», de Nicolau Eymerich.
 - Para los directivos de Fecca: «La llum de la veritat», de N.J. Aragó y José Mª Capella.
 - Para las feministas «Món mascle», de Terenci Moix.
 - Para los de Izquierda Unida e Iniciativa per Catalunya «Yo creo en la esperanza», del padre Díez Alegira.
 - Para los del PDP: «Nada», de Carmen Laforet.
 - Para los ecologistas «Que verde era mi valle» (mi valle de Sant Daniel).
 - Para los «azules»: «La revolución traicionada», de Trostky.
 - Para mi admirado grupo Praxis: «La imaginación al poder».
 - Para los que están de «rodríguez»: «Girona vella», de Jaume Marqués.
 - Para los directivos de bancos y cajas de ahorro: «Anuario financiero».
 - Para los concejales de CiU del Ayuntamiento de Girona «Otelos o los celos» de W. Shakesperare.
 - Para las señoras que están de «rodríguez» en la playa o montaña: «Los toros», de Forges.
 - Para los concejales socialistas del Ayuntamiento de Girona «La dulce vida».
- Y que todo el champan a consumir por los gerundenses a lo largo de sus vacaciones lleve la marca Nadal. Hará las delicias de los presentes. El cava, ¡claro! De nada.

Sólo los ricos se cansan

Desde siempre me ha llamado poderosamente la atención ese cansancio que obliga a los famosos a pasar unos días de duro descanso en Marbella, tras haber padecido unas agotadoras vacaciones en yate propio, o después de un viaje de ensueño a Miami, y así sucesivamente... viajes y fiestas a go-go, de las que ahora mismo puede uno enterarse nada mas leer las revistas del corazón.

Todo esto me parecería muy bien en un país de millonarios, pero, la verdad, se me antoja un tanto insólito y hasta ofensivo para, primero, tres millones de españoles que están deseando poderse cansar en algún sitio que no sea en las colas del paro. Y segundo, para la inmensa mayoría de personas que lo que consiguen ganar en dos años, un ilustre cansado se lo gasta en una sola semana.

Difícil serenidad

Hace unos años leí en las páginas de «ABC» un artículo de Raimundo Pániker (teólogo, hermano del filósofo Salvador Pániker), titulado «Serenidad». Empezaba así: «La actual fiebre por hacer es un síntoma de la enfermedad del ser. Prisa, rendimiento, organización, movimiento, acción, aunque también al mismo tiempo: agotamiento, surmenage, stress, nervios cansados, neurastenias, desánimos, etcéteras».

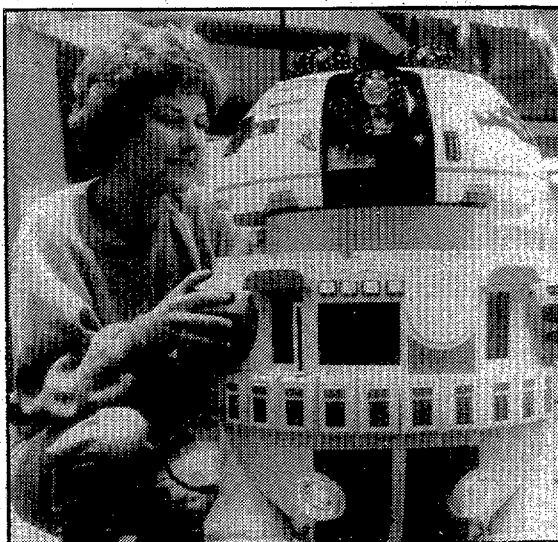
Era un artículo importante. Decía, además: «De Cristo no sabemos que nunca tuviera prisa, ni mostrase precipitación en su vida. Hoy día el silencio cansa y la sola idea de la contemplación, aburre».

Parece obligado admitir que todo esto es verdad. El espectáculo que ofrecen los automóviles, los aviones, los cohetes espaciales, las fábricas a pleno ritmo, los guñños de la publicidad —jóvenes saltando y gritando: «Todo va mejor con Coca-Cola»— nos sitúan en una zona vital protagonizada por el movimiento. La gente se traslada, cambia de lugar. El ejemplo arquetipo nos lo suministra la emigración campesina —silencio de la luna sobre los olivares— a las grandes urbes —locura de los semáforos, agresión de las películas, promiscuidad—. El reloj, antítesis de lo eterno, se ha impuesto en el mundo. El cuentaquilómetros, antítesis del éxtasis, es el diapason de nuestra época. «Compres usted esta camisa. Es la camisa del hombre de acción». Ojalá el futuro nos demuestre que no se trata de una camisa de fuerza...

Los escritores tenemos una vivencia muy directa de este conflicto planteado por Raimundo Pániker. Nuestro despacho, nuestra mesa de trabajo, componen una isla de paz. Habitan en ella presencias inmóviles: los libros. Y duendes virginales: las cuartillas blancas. Al otro lado de la ventana, en cambio, comienza lo febril. Apenas salimos al exterior nos acosa el tumulto. Hemos abandonado el «ser» y nos vemos obligados a «hacer»; a procurar que un aerodinámico coche moderno no nos aplaste. Gaudí, arquitecto genial, salió ensimismado de su taller y murió atropellado por un tranvía.

¿Y adónde se dirige el hombre en su afán operativo? Ardua cuestión. Lejos de mí invocar el Apocalipsis. También la inmovilidad puede conducir a la muerte. Raimundo Pániker, que habita con frecuencia en la India, habrá sin duda comprobado esta arriesgada afirmación. Y, sin duda, por ello propone que «vivir» no sea distinto a «ser», que establezcamos, entre descarga y descarga de energía, una pausa que sea «verdadera pausa». No se trata de inanición; se trata de hallar en nuestro interior el ritmo adecuado, como lo encuentran los auténticos yoguis en la difícil tarea de respirar.

Tal situación implica, por descontado, un previo condicionamiento, un «porqué». ¿Por qué el hombre, que andaba cansino, de pronto ha apretado el acelerador? ¿Cuál es la causa, la motivación histórica y probablemente irreversible? Los economistas nos habla-

Con la incorporación progresiva al trabajo de la robótica, la criatura humana del futuro dispondría de más tiempo para «ser».

rían, supongo, de la explosión demográfica —hemos alcanzado la cifra de 5.000 millones de habitantes—, que fuerza al hombre a sustituir la contemplación de la naturaleza por el intento de dominarla, de aprovechar sus recursos. Los sociólogos especularían, imagino, con la arrolladora incorporación —a caballo de la tecnología— de las masas a la sociedad moderna, fenómeno nuevo que ha sepultado al individuo en el magma de la colectividad. Los filósofos aludirían a la interdependencia, a que «las relaciones con las cosas son más reales que las cosas», y al afán competitivo, indispensable éste para el progreso material, para el aumento de la renta per cápita. Todo ello es respetable, es serio y concreto, y responde,

creo, a una evidencia.

Sin embargo, dicho cambio de actitud, dicho trueque, se ha efectuado a tal velocidad —la hora del cuentaquilómetros—, que en el interin, y habida cuenta de que las leyes que rigen nuestro yo profundo, no se han modificado, y que como nos recordaba Raimundo Pániker, «quien no es sensible a la felicidad espiritual desciende (todavía, como siempre) a la delectación carnal», el hombre de hoy sufre una rotura, un desfase. Desfase que lo lleva a moverse como sea, que lo desconecta de su propia realidad contemplativa, a resultas de lo cual queda incapacitado para la serenidad.

Por si fuera poco, tenemos que la electrónica y conquistas similares reemplazarán progresivamente

al trabajo, que la criatura humana del futuro dispondrá de más tiempo para «ser». ¿Qué ocurrirá si, paralelamente, nuestro mecanismo mental persiste en huir de sí mismo, si la criatura humana sigue temiéndole a la «autoconcentración»? He aquí la incógnita. Es curioso que todo disparo de arco de media vuelta y se clave a la postre, fatalmente, en nuestro pecho.

Se dice que actualmente habitan en la Tierra mayor número de sabios que en toda la historia anterior de la Humanidad. ¿Han encontrado esos sabios el ritmo idóneo, el ánimo sereno? ¿Y los santos? ¿Contamos con muchos santos en nuestro mundo de hoy? Presiento que sí. Ahora bien, tropezamos con que el hombre, escudriñador de secretos, se replantea sustancialmente los conceptos tradicionales de sabiduría y santidad, sin que al pronto haya encontrado sucedáneos aceptables.

«De Cristo no sabemos que nunca tuviera prisa, ni mostrase precipitación en su vida». Ahora bien, el «hombre común», encorsetado por sus instintos, ¿puede imitar el ejemplo de quien «vivía tan «directamente» conectado con el Padre? Cristo era la síntesis; nosotros somos fragmentos de parcialidad. Y los fragmentos son, con respecto al Todo, enfermedad, del mismo modo que «hacer» es un síntoma de la enfermedad del «ser».

La figura más representativa y sobrecogedora de todas las mitologías debe de ser la figura de Tántalo.

FULLS DE CASA

JORDI DALMAU

Quan no és l'aigua és el foc

Hi ha temes que a l'estiu tenen un protagonisme evident. Ara m'agradaria poder prémer alguna tecla d'algun ordinador que ens donés totes les informacions que aquests darrers dies s'han publicat sobre una clara situació de perill. A falta d'eina informatitzada faig servir les tisores, com una aproximació. I no deixo res a la inventiva. El lector pot haver empassat amb aquestes mateixes «curiositats».

— Setanta-nou pobles incompleixen la llei de Prevenció d'Incendis en els abocadors de deixalles.

— Els abocadors són causa de greus conflictes a dues comarques gironines.

— Catalunya tindrà una associació d'antiabocadors.

— De les escombraries, què en fem?

— Multen 53 hotels gironins per incomplir la norma d'incendis.

— Camions cisterna abasten d'aigua 48 pobles de Catalunya tot l'any.

El fet cridaner de les notícies és aquí i el seu conjunt arriba al carrer i fa obrir l'ull: «Però, què passa?».

Aquests pobles de Catalunya sense aigua resulta que no és pas cosa d'estiu, no, perquè estan en alerta roja permanent. Les Garrigues i la Segarra són les comarques més castigades. S'avança que hi haurà un fons per a equips bàsics que hauran de suplir els camions cisterna que porten l'aigua per beure d'indrets allunyats. Es preveu també alguna obra

important per ajudar el subministrament d'aigua a la Costa Brava central (de St. Feliu de Guixols a Calonge). El Ter, l'inagotable (?), s'encarregarà de donar beure a la gent dels hotels d'aquelles platges.

Ara que parlem d'hotels: les ordenances manades sobre sortides i escales d'emergència, materials ignífugs, plànols a cada planta són la causa d'aquelles 53 multes que els han caigut del Departament de Prevenció i Extinció d'Incendis. És lògic: els hotelers no tenen temps d'adaptar i posar en pràctica les disposicions legals perquè han d'anar a buscar aigua.

Quan fa pocs dies es van cremar unes 70 Hes. del bosc de Solius, a Sta. Cristina d'Aro, algun estoico podria dir amb raó que «ja estava escrit». L'abocador causant —i 78 més com ell— estan qualificats d'alt risc d'indendi. Des d'abans de l'estiu. Es parla d'un mur de contenció de determinada altura, tot voltant l'abocador, perquè adquireixi el cofoi títol de «controlat»; ja hi veus autoritzades que qüestionen aquells murs com uns petits tranquilitzadors de consciències perquè d'efectivitat no pot tenir massa. I sovint només es parla dels fums, quan també s'hauria de parlar de les rates. Un professor de l'Autònoma opina que el problema de les escombraries no s'ha de deixar a mans de la tecnoburocràcia; diu que si tots produïm escombraries «no hi haurà solució efectiva si no hi ha participació conscient i activa de tots

L'alt risc d'incendi és la nota predominant de l'estiu.

els que estem creant el problema». Fins aquí podíem arribar. És a dir, que tots hem de fer-nos escombrariòlegs perquè —afegeix el professor— hi ha una «manca de consciència generalitzada sobre la problemàtica de les deixalles». No sé com ens ho hem de prendre,

potser així: si els de la majoria silenciosa paguem uns impostos per les deixalles, tal vegada si aportem una idea lluminosa sobre el tema serà una idea «que desgrava». També seria gràcies que sortís del poble ras aquella idea/pedra filosofal i deixés amb un pam de nas

un col·lectiu de químics, geòlegs, economistes i especialistes de tota mena que s'estan trencant el cap amb estudis alternatius, justament quan a Catalunya hi ha veritables enfrontaments de comarques veïnes, a la Garrotxa i l'Empordà sense anar més lluny.

Acabem de sortir tots plegats d'unes eleccions. I en vindran unes altres. Sempre en vénen unes altres. Ara no ens és possible preguntar a tots els candidats si havien fet promeses sobre el domini del foc i de l'aigua. Però el cas és que aquí ens toca viure amb l'ai al cor perquè quan no és una cosa és una altra que passa la corda fluixa entre la normativa i la picaresca, entre el repte tecnològic i la improvisació tercermundista. Les institucions i la picaresca, entre el repte tecnològic i la improvisació tercermundista. Les institucions totes són la cara visible i contundent de l'aparell democràtic i han de vetllar perquè l'administrat recuperi la confiança que atorga a uns homes esdevinguts públics i als quals per això hem d'exigir una rotunda urgència de govern.

Quan salten notícies grises als titulars vermells, vénen ganes de jugar-nos a cara o creu quin dels nostres poetes va ençertat més els versos. Si aquell que estimava «amb un irrevocable amor aquesta meua bastant neta, envejada, bonica pàtria» o l'altre que ho feia «amb un desesperat dolor aquesta meua pobra, bruta, trista, dissortada pàtria».

SEMANA POLITICA

JORDI BOSCH

Felipe lo quiere todo: pacto, concertación y apoyo a su liderazgo

NI EN LA NUCA, NI A BOCAJARRO. Ciertamente tienen razón los malpensados que argumentan que un tirador experimentado, como por ejemplo un agente de la lucha antiterrorista, puede «rematar» a un etarra a cinco, diez o quince metros de distancia, sin necesidad de disparar a bocajarro o en la nuca. Pero lo que está claro es que aquéllos que han estado insinuando que la etarra Lucía Urigoitia fue rematada no tienen ninguna prueba para confirmar tamaña denuncia. Aquéllos que han hablado de disparo en la nuca y a bocajarro también se han equivocado, no fue ni en la nuca, ni a bocajarro. Los grandes titulares de algunos medios que disfrutaban de estos temas han venido seguidos, ahora, de crónicas más discretas sobre el contenido de la autopsia. La confusión sigue siendo la posición preferida de algunos que teóricamente y sobre el papel están contra el terrorismo pero que están siendo denunciados por el Estado y por un sector de la sociedad como personas que indirectamente están haciendo el juego al terrorismo. Hay que ir por partes. Los medios informativos tienen que informar. Es su obligación. Pero una cosa es entender que la libertad de prensa es un derecho del ciudadano que gestiona la prensa y no hay que escatimarle ninguna verdad por triste o pésima que sea y otra muy distinta insinuar o especular, lo cual es peor que informar y hace mucho más daño. La lucha contra el terrorismo debe contar con todos los medios con que el Estado puede dotarse dentro de la Constitución. Pero cada vez hay más ciudadanos que lo que reclaman es, simplemente, resultados y eficacia. Por eso, ante las imágenes del horror de Hipercor, la cuestión del tiro en la nuca y a bocajarro, que al final no fue, pero casi, la verdad es que preocupa, horroriza y alarma cada vez menos a muchos ciudadanos. Y hablando claro, algunos incluso lo aplauden.

EL PSOE QUIERE UN PACTO. Modificando su anterior actitud acerca de estas cuestiones, el PSOE ha publicado un contradictorio documento sobre el terrorismo en el que sugiere al resto de fuerzas parlamentarias la adopción de un pacto de Estado. Bajo esta denominación nos tememos que el PSOE pretende echar una cortina de humo a la ausencia de política antiterrorista y transformar un pacto en un cheque en blanco. El PSOE a lo largo de muchos años de transición y durante los gobiernos de UCD ex-

El PSOE sugiere al resto de las fuerzas parlamentarias la opción de un pacto de Estado sobre el terrorismo.

presa ciertamente su rechazo al terrorismo, pero tiene una ética de comportamiento muy distinta. Cuando llegan al poder, Barriónuevo aplica la ética de la eficacia, es decir, ni ética, ni nada, sino que aquí lo importante es que haya resultados. El Presidente del Gobierno, con su tradicional pragmatismo, dice que adelante, pero esto entra en colisión con sectores que han estado habitualmente dando apoyo al proyecto socialista, como el propio ministro de Justicia y los Jueces por la Democracia. Por cierto, que ahora sucede algo que da risa. Cuando los socialistas pudieron modificar la forma de elección del Consejo General del Poder Judicial, modificaron urgentemente su correlación de fuerzas e introdujeron más miembros que jueces para la democracia que no de la asociación profesional de la magistratura, a los cuales consideraban de derechas. Ahora el Gobierno odia a Jueces por la Democracia y considera que los «suyos» son los conservadores, con lo cual en la próxima renovación del consejo podemos agarrar un verdadero ataque de risa al contemplar la marcha atrás socialista. Barriónuevo ha hecho lo que le ha dado la gana, o al menos lo que ha podido, hasta

ahora, sin ningún criterio, sin ninguna política clara que no sea la de la defensa total, absoluta, hasta las últimas consecuencias de la actuación de las fuerzas del orden público. Jamás un ministro había suscitado tantos apoyos dentro de la FOP como Barriónuevo. En todo caso para pactar, antes el PSOE debe elaborar una política concreta y clara. Y eso, hoy, no existe.

LA CONCERTACIÓN, ASIGNATURA PENDIENTE. Felipe se ha ido de vacaciones al coto de Doñana, aquél en que los mosquitos desaparecieron pero a costa de ello también los patos, lo cual supuso una curiosa sesión parlamentaria, aquella en la que Guerra le dijo a Sahagún «usted no tiene zorra idea». Lástima que el portavoz del CDS estuviera más pendiente de poder decir algo sobre las posibilidades de retorno de Suárez a la Moncloa que no en contestar al vicepresidente, puesto que se veía venir aquello de «aquí el único que entiende en zorras es usted». Dice Ruiz Mateos, por cierto, que a Guerra le llaman

«matapatos». Su particular versión de la muerte de los patos es la siguiente. Guerra es el presidente del patronato de Doñana. Un día los patos «al ser volátiles» pasan por delante de la ventana de una oficina y ven el retrato de Guerra en una pared. Los patos, según el ex propietario de Rumasa, tienen a veces más sensibilidad que los humanos y deciden morir con un argumento definitivo «más vale morir con honor que no seguir viviendo bajo la presidencia de Guerra». O sea, que Ruiz Mateos habla del magnicidio de Doñana. Bromas al margen, al Presidente del Gobierno le ha quedado, al menos, una asignatura pendiente, como es la concertación social. El Gobierno ha decidido suspender todas las negociaciones y dejarlo para septiembre. Es bueno que se den este respiro porque ahora mismo las cosas estaban muy atascadas. El Gobierno quiere por encima de todo la concertación social. Hay sectores de la vida económica que entienden que el ejecutivo sólo persigue con ello un éxito político. Que la concertación no es necesaria, dicen algunos. Otros que, si bien es buena, no hace falta que esté presente el Gobierno. Hay quien dice que con un acuerdo general sobre subida de

salarios sería más que suficiente. Por eso las actitudes de las partes son muy cautas. Comisiones Obreras, espoleadas por el Partido Comunista, sigue pensando que pactar es darle un triunfo al PSOE. La Unión General de Trabajadores tiene una enorme mala conciencia, es decir, parece que se avergüencen constantemente de pertenecer a la llamada familia socialista. Total, que a Felipe sólo le queda entenderse con los empresarios, aunque éstos son los que quieren más resultados concretos, sin que les importe regalarle un éxito al ejecutivo. Ahora mismo la patronal está demostrando mucha más madurez que actuación que no los sindicatos.

OTRA VEZ LA CEDA. Desde la izquierda y desde la derecha se vuelve a hablar de la CEDA. Unos para criticarla. Otros la añoran. Ayer un rotativo madrileño dedicaba toda su portada y varias páginas a un proyecto de federación de fuerzas de centro y derecha, algunas de las cuales son los restos autonómicos del centrismo y citaba la unión del pueblo navarro, los regionalistas aragoneses, los independentes tinerfeños, los progresistas riojanos, los regionalistas cántabros, los nacionalistas andaluces, etc. nos parece un proyecto difícil. Son fuerzas que han tenido un eco electoral en su mayoría porque asumen los deseos del electorado de algunas comunidades de que en los comicios autonómicos tengan cierto protagonismo partidos locales. En ningún caso se trata de fuerzas como Convergència o el PNV, que tienen detrás todo un proyecto nacional. Estos partidos regionales, que presuntamente constituirían la nueva CEDA, dejarían de tener apoyo a la que dejaran de ser fuerzas regionales. Así de claro. En el reportaje se hace hincapié en que ni vascos ni catalanes no quieren saber nada del tema. Es lógico. Ambos pueden formar grupo parlamentario en Madrid, en el caso de CiU, además de forma muy holgada, sin necesidad de apoyos exteriores. En todo caso hay una coincidencia, por lo que hace a CiU. Convergència continúa queriendo participar en la política española y, por ejemplo, formando parte del Gobierno en la próxima legislatura si nadie tiene mayoría. Se ha hablado ahora de que Pujol quiere pactar con el CDS y Roca con AP. El tema no es ése. Si hay que pactar un gobierno deberá ser con CDS y AP a la vez. O también, claro está, no puede descartarse, con los socialistas.

● El pasado martes, sobre las dos de la tarde, tomé un taxi en Barcelona para que me llevara al aeropuerto del Prat, tras una mañana de gestiones en la ciudad condal. Pedí al taxista que pusiera la radio. Una locutora desde Palma de Mallorca, plantada a las puertas del palacio de Marivent, esperaba que «finalizara la audiencia real en la que Felipe González ha comunicado a Don Juan Carlos la composición del nuevo Gobierno. De forma inmediata habrá una rueda de prensa en la que González informará de los cambios efectuados en su gabinete, aquí hay ya algunas especulaciones, pero preferimos no adelantarnos». Gracias a Dios que no lo hizo. Uno tuvo que coger de inmedia-

to el puente aéreo para volver a Madrid ante la «crisis gubernamental» anunciada, pero a la hora de la verdad se trataba, simplemente, de un patinazo de la cadena en cuestión. Es más, ni se molestaron en rectificar las tonterías que dijeron durante la mañana. Felipe habló en Mallorca, pero fue de terrorismo. ● Felipe ha contestado subliminalmente a quienes están dispuestos a «meter cana» en el próximo congreso. A las discrepancias sobre la estrategia socialista contesta Felipe con supuestas dudas acerca del acierto de su liderazgo. Felipe amenaza con «el caos o yo». Entiende que no sólo debe apostarse por su liderazgo, sino por dejarle las manos libres para hacer

lo que quiera con el Gobierno, con el partido y con el futuro del socialismo. Allá ellos. ● El recurso que ha presentado el Gobierno contra cinco artículos de la ley municipal catalana no han afectado al clima de negociación y pacto que se respira en los últimos días y del que buena prueba es el traspaso que se decidió el jueves de las cofradías de pescadores. El Estado ha contestado a la Generalitat con un recurso, otro de igual naturaleza interpuesto por parte catalana a este mismo asunto, el del fondo de cooperación municipal. Los socialistas están ahora mucho más enojados con Maragall y parte del PSC-PSOE que no con Pujol y CiU.

GASTRONOMIA

JAUME TEIXIDOR

En 1985 los restaurantes españoles facturaron 719.609 millones

El sector de la restauración española facturó a lo largo de 1985 un total de 719.609 millones de pesetas y dio empleo a 187.069 personas. El restaurante medio español, según un estudio realizado por American Express por cuenta de la Federación de Restauración, oscila entre uno o dos tenedores, tiene capacidad para una media de 59 personas y sirve más de 14.000 comidas al año. El conjunto del sector representó en dicho año el 2,5 por ciento del Producto Interior Bruto y el 1,8 por ciento de empleo sobre el total nacional.

Los hábitos del consumidor español, que según dicho estudio «come» el 2,5% de la economía, se orientan progresivamente hacia los restaurantes de dos tenedores, siendo el gasto medio de una comida fuera de casa de 1.375 ptas. El crecimiento del número de restaurantes en los últimos años es tan espectacular que de 14.323 establecimientos en 1970 se ha pasado a 327.226 en 1985, mientras que el número de plazas ofertadas que en 1970 era de 752.767 se situó en 2.132.623 en 1985. Los restaurantes que más han proliferado han sido los de uno y dos tenedores que suponen nada menos que el 94% del total, mientras que el grupo de establecimientos de cinco, cuatro y tres tenedores tan

sólo representan el seis por ciento de la oferta de establecimientos.

Según este estudio, en 1985, dichos restaurantes sirvieron 523 millones de comidas que proporcionaron una cifra total de

facturación de 719.609 millones de pesetas. En ingresos por local, destacan, como no podía ser menos, los de cinco tenedores con casi cuatrocientos millones de pesetas, situándose en último lugar

los de un sólo tenedor, que no alcanzaron los nueve millones.

Dicho estudio revela que los restaurantes de cinco tenedores emplean una media de 50 trabajadores; los de cuatro y tres dan

trabajo a, por término medio, catorce personas, los de dos precisan de seis y los de uno tan sólo a tres personas. A la cabeza de facturación por empleado se encuentran también los establecimientos de más tenedores, con casi siete millones de pesetas, mientras que los camareros en establecimientos de un tenedor sirven comidas por un valor de tres millones de pesetas.

Estos guarismos me traen a la memoria unas declaraciones hechas a principios del presente año por el ministro de Agricultura Carlos Romero, según el cual, cada español gasta en alimentación una media mensual de 9.300 pesetas, es decir 310 pesetas diarias. Esta cifra nos parece un milagro del todo inexplicable, porque según el señor ministro cada español gasta 310 pesetas en desayunar, comer, de vez en cuando merendar y finalmente cenar... Por favor, señor ministro, pruebe usted a vivir con 310 pesetas diarias y muy pronto tendremos un nuevo ministro de Agricultura. El Sr. Romero, sus compañeros de Gobierno, y los subsecretarios y los directores generales que tantas veces —en acto de servicio ¡qué duda cabe!— acuden a los restaurantes saben lo que les cuesta a los españoles sus abnegados ágapes. ¿O no?

Según un estudio realizado por American Express, los restaurantes españoles en 1985 sirvieron 523 millones de comidas.

Festival mundial de la buena cocina

El Festival mundial de la buena cocina se celebrará este año del 23 al 27 de noviembre, en Lyon, Francia, la capital de la gastronomía, en opinión de los expertos. Participan en el mismo los más célebres chefs de fama mundial. Con satisfacción registramos, entre los inscritos, a destacados chefs de

nuestras comarcas, no en balde contamos con establecimientos muy calificados que sabrán poner el prestigio de la restauración gerundense a la altura requerida.

La edición 1988 del festival se celebrará en Hong Kong y la de 1989, con toda probabilidad, en Barcelona.

Premio internacional para Cavas Nadal

Bajo la mirada, el olfato y el paladar de los severos jueces del World Wine Trophy, una de las competiciones más famosas de las que se celebran en el mundo del vino, Cava Nadal del Penedès se subió al podio de los mejores champañas al obtener el Gran Diploma de Honor por su Cava Brut, que mereció esta distinción, imponiéndose por su calidad a algunos de los mejores vinos espumosos de Champagne, Alemania o Italia. Nadal es una familia de viticulto-

res que se inició en el siglo XVI y que posee sus viñedos en los magníficos «crus» del Pla del Penedès.

Todo un símbolo de tradición artesana en la elaboración del cava, que sabe unir el progreso y la tradición de la buena crianza. Tres generaciones trabajan hoy unidas en la elaboración de estos cavas: Ramon, Enric y Xavier Nadal que en Viena, sede de esta competición, han batido en toda regla a grandes y venerables marcas de la

propia Champagne, demostrando, una vez más, que nuestras empresas pueden competir con las mejores del mundo. Ha sido por su Cava Brut por el que han accedido a este famoso galardón; un cava para guardar en la memoria y por supuesto en la bodega, ennoblecido por un delicioso y limpio aroma de Parellada, muy bien estructurado, y dotado de una burbuja pequeña y fina que proclama su calidad.

Restaurant EL MOLÍ DE LA SELVA

Masia medieval

El paradís dels gourmets
Cuina de mercat,
als preus més ajustats

Direcció: JOSEP MAYMÍ
Restaurant

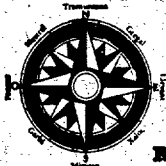
Ctra. Vidreres-Platja d'Aro
Tel. 47 03 00.

RESTAURANT

Mas Ros

Especialitats en:
cuina catalana i francesa
Ctra. Girona-St. Feliu
Tel. 46 12 33
CASSÀ DE LA SELVA

RESTAURANT GARBÍ

Pompeu Fabra, 13
Tel. 203036

GIRONA

Restaurant Els Escuts

LLAGOSTERA

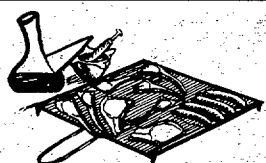
Telèfon: 83 04 50

Restaurant CAN MIÀ

* * * *

—Carns a la brasa
—Plats casolans

Palol de Revardit
Tel. 59 42 46

LA BRASA RESTAURANT

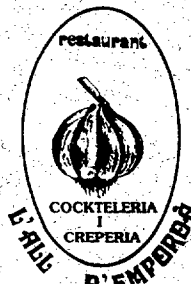
Ctra. Santa Coloma, 21
Telèfon 85 60 17
RIUDARENES

Restaurant Bahía

Direcció: Emili Albó
Obert tot l'any

Cuina de mercat

Pg. del Mar, 17-18
Tel. 32 02 19
SANT FELIU DE GUIXOLS

Ctra. Girona-Palamós, Km. 22
Tel. 63 03 07
CORÇA - LA BISBAL

RESTAURANT EL CABRIT

Sant Esteve de Llémena
Tel. 44 30 11

¡El rei del cabrit!

Tancat tots els dimecres
no festius

ANUNCIIS
AL SEU
DIARI

La festa major de Sant Feliu de Guíxols va començar amb el pregó de Miquel Berga

RAFEL ALBIOL
Sant Feliu de Guíxols bull aquests dies en plena festa major. Miquel Berga, historiador i regidor de l'Ajuntament de Salt, va ser l'encarregat de pronunciar el pregó, que va tenir lloc en el saló de sessions, sota la presidència de l'alcalde, Josep Vicente. Ara fa tres anys, l'alcalde guixolenc va pronunciar el pregó de la festa major de Salt. «Així, doncs, vull entendre que sóc a la vostra ciutat per virtut d'un conveni simbòlic i cordial. Us porto, no cal dir, la salutació fraternal del meu alcalde, en Salvador Sunyer, a qui repre-

sento ara i aquí, i sobretot, la de la gent del Pla de Salt. Aquesta meva gent, treballadora i senzilla; n'hi deu haver més d'un aquests dies a les vostres platges».

En el seu pregó, Miquel Berga va retreure la descripció que l'escriptor guixolenc Gaziel feia dels saraus de Sant Feliu. Tanmateix, va referir-se a l'escriptor anglès, John Langdon-Davies «l'home que ha provocat la meva curiositat per Sant Feliu i que m'ha portat a visitar amb freqüència la síntesi urbana de l'Empordà i la Selva que és la vostra ciutat».

El pregoner va referir-se també a un descàrrec presentat a l'autoritat governativa per l'alcalde de Sant Feliu, Rafael Patxot, l'agost de 1860, «ara fa només 127 anys», per acabar dient que «Sant Feliu us beneeixi i que, des d'ara mateix, la capital de la Costa Brava sigui una festa».

Per la seva banda, l'alcalde de Sant Feliu, Josep Vicente, ha adreçat una «carta de festa major a veïns i forasters». «Ara, el que tenim a punt com un vaixell de fantasies que hagués ancorat a la badia, és la festa major d'aquest any,

en la qual veiem els balls i ballades que són plats tradicionals, concursos i curses de mar i terra, els correfocs, un augment d'espectacles i diversions gratuïtes per a la canalla, a més d'una funció de teatre, cosa fina, de Molière, que es representarà a la plaça. El final serà un orgue de crits, reclams, paperassa, grinyols, però hi haurà els forats on els caballets cavalcaran la seva gràcia circular i antiga». Diu també Josep Vicente que «pensem que la ciutat és una gran casa en què tots vivim i ara la tenim plena de forasters i és festa».

Tanmateix va tenir lloc una recepció a l'Ajuntament, presidida per l'alcalde Vicente, a la qual hi assistiren els regidors de la corporació i les seves esposes. Pel que fa als actes religiosos «anem mantenint la tradició», en paraules del rector de la parròquia de la Mare de Déu dels Àngels, Mossèn Pere Matemala. Va tenir lloc l'ofici en honor a Sant Feliu Africà, el qual segons la tradició va sofrir martiri a la badia guixolenc. Per avui, és previst un ofici en honor a la patrona de la parròquia més antiga de Sant Feliu, amb motiu de la seva festivitat.

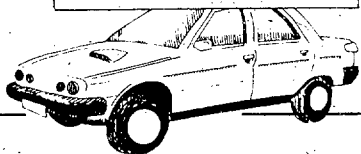

JORDI GELI, S.A.

L'invita a venir a les seves rebaixes d'agost del cotxe usat

49.999 ptes.

per cada un d'aquests cotxes

- Seat 132/1800
- Seat 127
- Seat 133

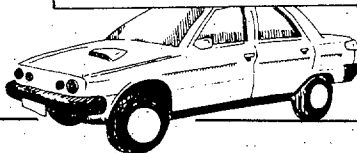
- GE-F
- GE-B
- GE-F

- Seat 1430

- Simca 1200 Break GE-H
- Seat 124 B-EG
- Seat 124 GE-D

- B-AG

79.999 ptes.

per cada un d'aquests cotxes

- Renault R-5
- Renault R-7
- Chrysler 150

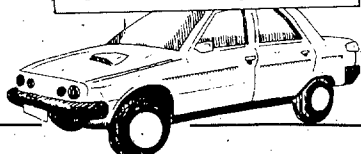
- GE-D
- GE-E
- B-DF

- Simca 1200

- Seat 131-1600 GE-G
- Seat 133 GE-G
- Citroën GS GE-H

- GE-B

99.999 ptes.

per cada un d'aquests cotxes

- Renault R-5
- Renault R-12
- Chrysler 180
- Skoda 120 LS
- Seat 1430/1600 c.c. FU
- Seat 131/1430

- GE-F
- GE-C
- GE-F
- GE-L
- GE-C
- GE-H

- Seat 124 D B-K
- Seat 127 3p. GE-I
- Seat 131/1430 B-BS
- Seat 1200 Sport B-CJ
- Seat 127 3p. GE-G
- Citroën GS Break GE-H

Vos oferim la més àmplia instal·lació de Girona al servei del cotxe usat, amb un complet estoc de cotxes, tots ells procedents de canvi de vehicles nous, i a uns preus molt ajustats

JORDI GELI, S.A.

Ctra. Nacional II, km. 719. Tel. 21 10 62
SARRIÀ DE TER (Girona)

Molt públic a les sessions de cinema a l'aire lliure que es fan a Figueres

Figueres. — L'associació de cinema «Pas Estret» i l'Ajuntament de Figueres han expressat la seva satisfacció per la massiva afluència de públic a les sessions de cinema programades als jardins del Teatre Municipal, tots els dimarts d'aquest estiu.

Amb motiu d'aquesta bona acceptació s'ha decidit traslladar la seva celebració a l'esplanada de davant del teatre, en atenció a les seves majors disponibilitats d'espai, que permeten una major comoditat als assistents.

Els organitzadors ens han manifestat que «volem agrair la massiva assistència dels figuerencs a aquestes projeccions, les quals han esdevingut en aquests moments una de les activitats més característiques de les nits d'estiu a Figueres».

També ens han indicat que la pel·lícula «En busca del arca perduda», suspesa a causa del mal temps, serà presentada novament el dia 15 de setembre a manera de cloenda del cicle de projeccions.

La programació de «Els dimarts, cinema» dins el conjunt d'activitats programades per l'Ajuntament sota el nom de «l'estiu al Jardí» ha inclòs pel·lícules com «El gran dictador», «Alien» y «La ventada indiscreta» al llarg d'aquest mes de juliol.

Per l'agost estan previstes les següents: «Primera plana» el dia 4; «Tiburón» el dia 11; «Poltergeist» al dia 18; «Calles de fuego» el 25; «Vértigo» l'1 de setembre, «Sueños de un seductor» el dia 8 i «En busca del arca perduda» el ja esmentat dia 15.

Els actes musicals han estat les «Sis hores de blues», un concert de Doble Buble i un altre de Pegasus, la «Nit de rock» —celebrada divendres passat— amb Los Rebelles i Sangraït. Pel proper dia 21 d'agost es clourà aquesta programació amb una representació de La fura dels baús a la mateixa esplanada del Teatre Municipal.

Unicef és per als nens... salut, educació, somriure, respecte, amor i vida.

¡Facis soci!

unicef

Associació UNICEF-Espanya

Sol·licit informació:
Carrer Nou, 8, 2º
17001 GIRONA

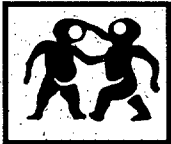
HOROSCOPO

ARIES (Mar. 21 a Abril 20)
En el plano sentimental, será necesario que utilice más la consideración. Evite todo tipo de extravagancias. Recibirá una visita inesperada.

TAURO (Abril 21 a Mayo 21)
Un gasto extra podría sacarle del presupuesto; sea más previsor. Revea su actitud con un familiar. No impongas tus ideas tan rotundamente, puedes estar equivocado.

GEMINIS (Mayo 22 a Junio 21)
Un proyecto laboral le preocupará; trate de no trasladar esa preocupación a su hogar, sobre todo durante este fin de semana. Salga con ellos al campo o a la playa.

CANCER (Junio 22 a Julio 23)
El plano sentimental y la diversión serán los puntos favorecidos. Por la noche realizará una salida que nunca suele hacer. Tendrá una sorpresa muy agradable.

LEO (Julio 24 a Agst. 23)
Un familiar podría reaccionar mal si ataca su sensibilidad ahora acentuada. Sea más diplomático. Prepare todo lo que hace referencia al próximo viaje.

VIRGO (Agst. 24 a Sept. 23)
Ahora tendrá la fuerza de sus convicciones, pero igual deberá expresarse con todo cuidado.

LIBRA (Sept. 24 a Oct. 23)
Su toque personal quedará en sus tareas de hoy. Por el momento, no toque temas claves en su conversación.

ESCORPIO (Oct. 24 a Nov. 22)
Lo escucharán con más atención si su actitud es menos presionadora. Gasto extra en puerta.

SAGITARIO (Nov. 23 a Dic. 21)
La forma en que presente sus ideas será ahora decisiva. Asegúrese de ser claro en sus expresiones. Está a punto de iniciar un negocio de gran importancia.

CAPRICORNIO (Dic. 22 a En. 20)
La vida social será muy activa, pero un mal momento podría presentarse por una amistad.

ACUARIO (Enero 21 a Feb. 19)
Las primeras horas del día serán más favorables para las realizaciones. Luego, habrá muchas interrupciones que le impedirán acabar su trabajo.

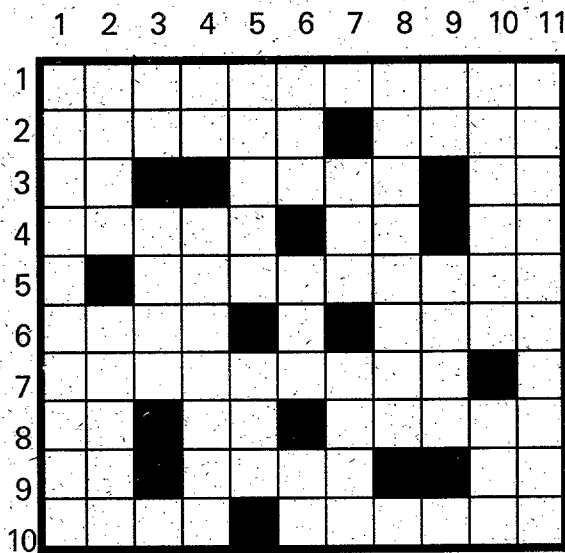

PISCIS (Feb. 20 a Mar. 20)
Una cuestión ética podría presentarse en conexión con un interés laboral. Establezca sus prioridades.

Si nació usted en esta fecha:
Será independiente, pero cooperativo. Quizás más sensible que el típico miembro de su signo, tendrá normalmente más talento creativo. Necesitará fuertemente de la seguridad económica, pero deberá cuidarse de que ello le prive de seguir sus principios. El arte, la música, la danza y la actuación, podrían ser algunos de sus ítems preferidos. Hoy comparten sus cumpleaños: Myrna Loy, actriz y Peter O'Toole, actor.

CRUCIGRAMA

C. LLUIS

HORIZONTALES 1. Signo del Zodiaco.— 2. Mete o introduce una cosa en otra. Al revés, señal que se pone en una cosa para darla a conocer. 3. Palabra que se usa en frases dirigidas a los niños invitándoles a dormir. Invertido nombre de varón. Negación.— 4. Preposición inseparable que significa entre o en medio. Sociedad anónima. Invertida nota musical.— 5. El oeste. Golpe dado con el azadón, al revés.— 6. Una forma de ir al revés. El oxígeno. Artículo plural.— 7. Construiré. Consonante.— 8. Nombre de consonante. Marchar. Monedas de oro del Perú, equivalentes a 20 soles, hoy usadas al revés.— 9. Contracción gramatical. Aproximadamente. Invertido símbolo químico.— 10. Pieza principal de la casa. Piedra o recipiente de madera en que se echa la sal para que la coma el ganado.

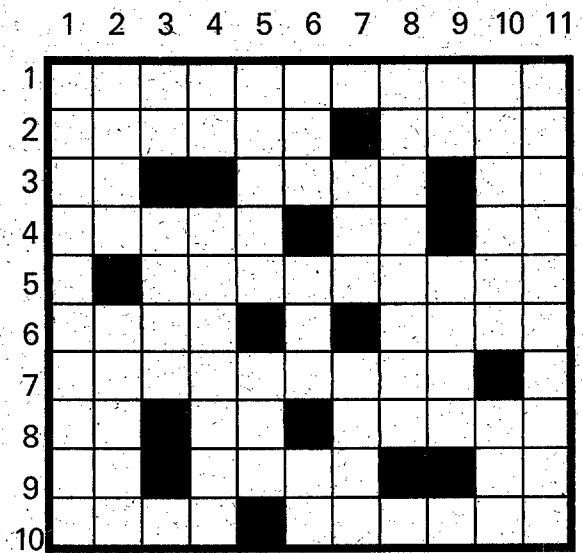
VERTICALES 1. Camiones pequeños.— 2. Pez de carne muy apreciada, tanto fresca como salada. Nombre de mujer.— 3. Nombre de consonante. Tela antigua de seda con labores ondeadas que forman aguas. Cifra romana.— 4. Consonantes consecutivas. Construye.— 5. Repite. Irritación violenta.— 6. Apócope de casa. Invertida preposición. Consonante repetida.— 7. El ceró. Plantigrado. Continente.— 8. Acción y efecto de hender o partir una cosa. Cifra romana.— 9. Dos que dan la nota. Al revés, comida que se toma por la noche. El este.— 10. Disocia en iones. Al revés, licor alcohólico.— 11. Relativo a los nombres y muy especialmente a los propios.

SOLUCIONES HORIZONTALES 1. Capricornio.— 2. Atesta. atón.— 3. Mu. esol. No.— 4. Inter. SA. IM.— 5. O. adanodaza.— 6. nabl. O. Unas.— 7. Edificare. T.— 8. Te. Ir. sacnl.— 9. Al. Cast. oc.— 10. Sala. Salera.

SOLUCIONES VERTICALES 1. Camionetas.— 2. Atún. Adela.— 3. Pe. Tabl. L.— 4. RS. Edifica.— 5. Iera. Ira.— 6. Cas. noc. SS.— 7. O. Oso. Asia.— 8. Rajadura. L.— 9. NT. anec. E.— 10. Ioniza. noh.— 11. Onomástica.

MOTS ENCREUATS

C. LLUIS

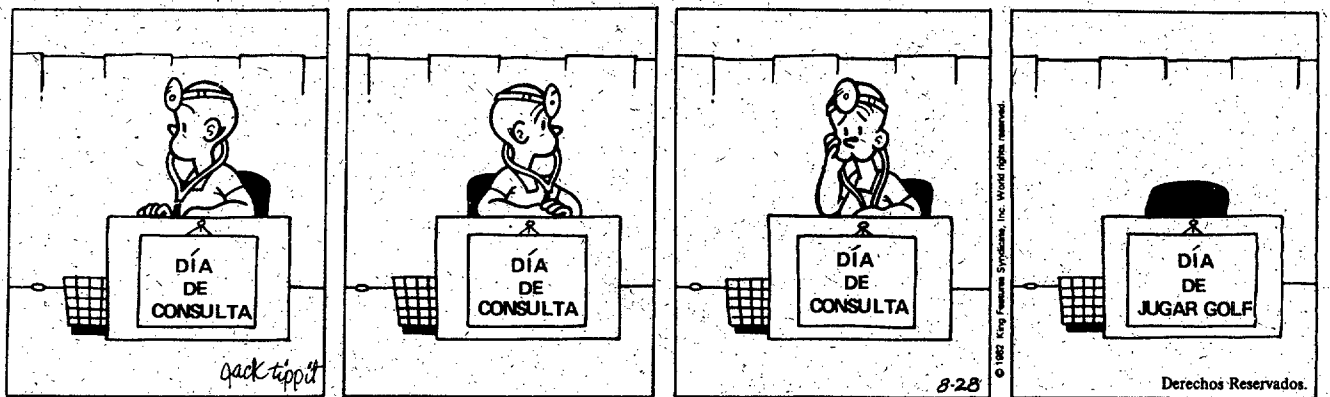
HORIZONTALS 1. Acció d'omplir la mesura d'un desig o necessitat.— 2. Donar la primera escamesa. Xerrameca.— 3. El liti. Darrera. Crit de dolor.— 4. Proveir d'armes. Plantigrad. Cent cinc romans.— 5. Mil romans. Malaltia aguda febril acompanyada d'una inflamació difusa de pell.— 6. Nom de dona. Preposició. Al revés; tac per ensumar.— 7. Relatiu o pertanyents al noúmen o noúmens, per oposició a fenomenal. L'est.— 8. Cinc-cents cinc romans. Article. Alabar.— 9. Nota musical. Municipi del Baix Empordà. Conec.— 10. Rucs. Fas venir (quelcom) devers a tu mateix.

VERTICALS 1. Estufa en què sol cremar-se antracita.— 2. Invertit nom de dona. Anuncis d'alguna cosa esdevinguda de poc fetes a qui no en té coneixement.— 3. El tantal. Llista dels diferents plats que componen un àpat. Vocal.— 4. Noranta-nou romans. Naturals d'Aram.— 5. Cabàs. Pronom personal.— 6. Mecanisme que serveix per deturar o alentir el moviment d'una màquina. Al revés, òrgan de l'olfacte. Article femení.— 7. Preposició. Mesquí, menyspreable. Proveït d'ales.— 8. Menà de bunyol prim de pasta dolça. Consonant.— 9. Gos. Peso de mala manera. L'est.— 10. Al revés, la part soluble de la cendra de certes plantes. Fa servir una cosa a l'inrevés.— 11. Llocs on abunden els olivars o oliverars.

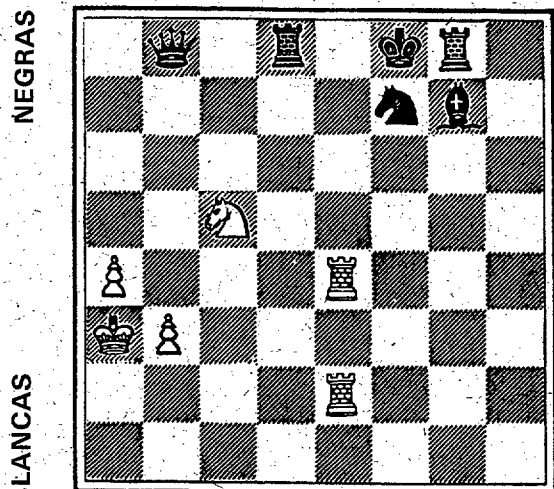
SOLUCIONS HORIZONTALS 1. Satisfaccio.— 2. Atacar. Fall.— 3. Ll. Rere. At.— 4. Armar. Os. CV.— 5. M. Ensiplata.— 6. Anna. A. épar.— 7. Noumenals. E.— 8. DV. El. Lloar.— 9. Re. Ulla. Sé.— 10. Asses. Atrous.

SOLUCIONS VERTICALES 1. Salamandra.— 2. atfr. Noves.— 3. Ta. Menú. E.— 4. IC. Arameus.— 5. Sarrí. Ell.— 6. Fre. san. La.— 7. A. Rot. Alet.— 8. Crespell. R.— 9. Ca. EPSO. E.— 10. llada. asU.— 11. Olivares.

HENRY

AJEDREZ

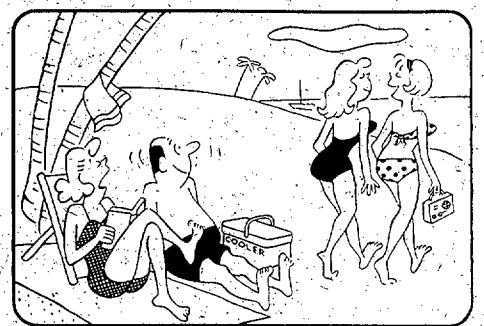
Juegan blancas y dan mate en dos. ¿Cómo?

SOLUCIÓN
1. T8R+, TXT
2. C7D mate

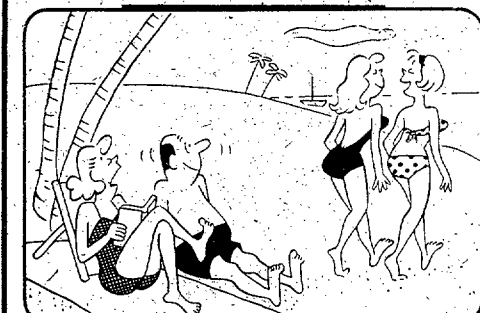
SEIS DIFERENCIAS

por HARRY SMITH

ENTRE ESTOS DOS DIBUJOS HAY SEIS DIFERENCIAS ¿SABRIA HALLARLAS?

SOLUCIÓN

1. El respald...
2. Falta el bato...
3. Falta la toalla...
4. La nube es más pequeña...
5. El traje...
6. Falta la falda...
7. Falta la radio.

COLÒNIES I CASALS

Torn: Únic. Organitza l'Ajuntament de Girona.

Lloc: Escoles de la Font de la Pólvara.

Durada: Del 6 de juliol al 20 d'agost.

Edats: Sis a dotze anys.

Monitors: Un total de sis persones.

Conviure al casal de l'escola Font de la Pólvara

L'escola Font de la Pólvara acull a les seves instal·lacions un dels casals que organitza l'Ajuntament de Girona. En aquest cas són cinquanta-dos els nois i noies del mateix barri, amb edats que oscil·len entre els sis i dotze anys. Estan passant un mes i mig, el casal comença el dia sis de juliol i no acaba fins al vint d'agost. Hi ha un objectiu en el qual els sis monitors volen incidir molt especialment, i és que els participants millorin a l'hora d'adquirir hàbits de neteja, ordre i convivència amb els companys.

JULIO GALDEANO

L'Ajuntament de Girona ha preparat aproximadament trenta-set activitats d'estiu entre colònies, campaments, esports, tallers i casals. Una d'elles és el casal de l'escola Font de la Pólvara, un dels més llargs que es fan a les nostres comarques i quasi podria classificar-se com de Ple Temps, una de les modalitats possibles que tenen les institucions oficials gironines. En aquest cas estaria molt clarament el de Santa Eugènia, Germans Sàbat, Pont Major, Vila-roja i dos dels esportius.

Trini Martín, una de les monitors, parla del que pretenen aconseguir durant aquests quaranta-cinc dies que funciona l'activitat. «Nosaltres, en primer terme, el que volem és que s'ho passin bé i tinguin coses a fer durant les va-

L'escola de la Font de la Pólvara acull el casal per als nois del barri que organitza l'Ajuntament de Girona. És en torn únic i allà passen tot un mes i mig de convivència, des del dia sis de juliol al vint d'agost. (Foto DANI DUCH).

cances. És molt habitual veure nens voltant pel carrer sense saber com poden passar el temps i anant d'un costat a un altre. Aquí hi ha activitats i jocs amb els quals els nois poden gaudir amb els companys. Junt amb això saben que en aquestes edats és normal que els manquin hàbits de neteja i de

tenir cura en l'aspecte que tenen. Per aquesta raó els avisem que han de millorar i cada dia ens encarreguem d'això molt especialment».

Repetició diària

Hem parlat d'afegir hàbits. L'única manera d'aconseguir-ho és repetint els actes positius que volen potenciar. Al casal això es fa diàriament i amb revisió constant. «Comencen a les deu amb dos activitats molt relacionades. En primer lloc esmorzen tots junts i procurem que ho facin amb ordre i utilitzant els tovallons sempre, portem dos mares perquè vegin que hi ha aquest ordre i ens ajudin. Igualment un cop han acabat d'esmorzar, s'han de netejar les dents sense excepció i aprenen a fer-ho correctament perquè aquest tipus de neteja sempre és més fàcil que els nens la deixin una mica de costat».

Molt relacionat amb això es troba l'aspecte dels nens. «Volem que vinguin no elegants sinó nets, i ho avisem a ells i als seus pares, i de fet ara podem veure una millora de mica en mica en aquest sentit de la neteja»: Pel que fa a la convivència, una de les activitats que més han arrelat al casal és l'assemblea també diària. «Hi ha una assemblea cada tarda. Ens reunim tots i en primer lloc tractem d'analitzar el dia. Després vénen els torns de crítiques i felicitacions, els minyons critiquen o feliciten la manera d'actuar dels companys en coses concretes».

Activitats d'esbarjo

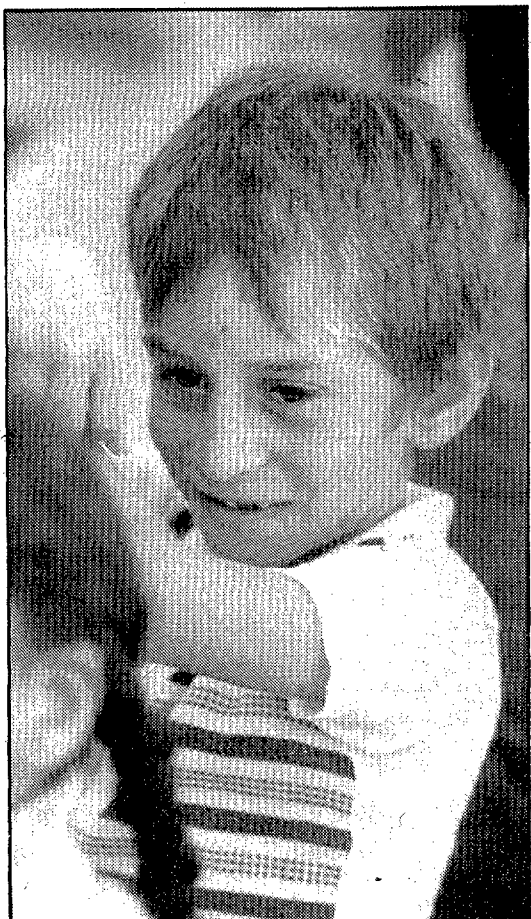
Encara que no sigui pas habitu-

al, aquest casal ha preparat unes colònies prop de Besalú des del dia dotze al divuit, on també s'insisteix en els mateixos objectius, i igualment s'aprofita per fer sortides i visites. Precisament les colònies al principi no eren massa del gust d'alguns pares, que volien tenir els seus fills dormint a casa,

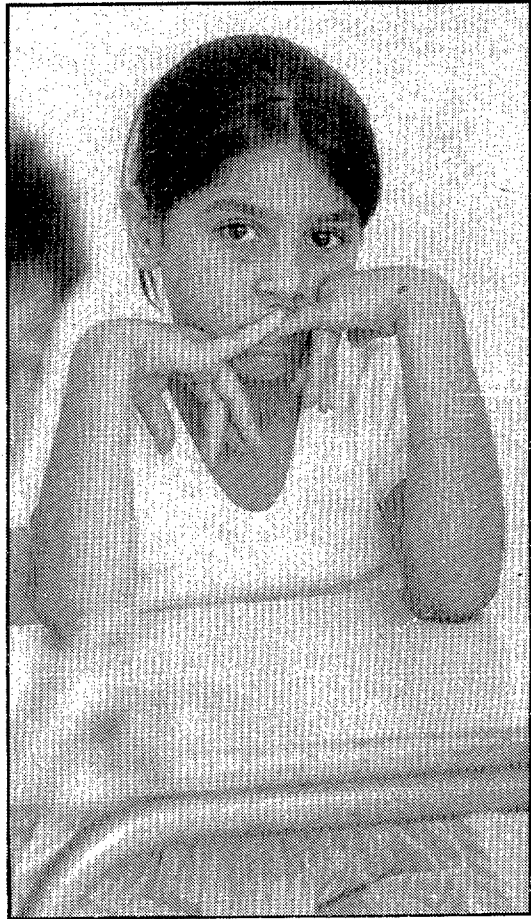
(el casal només és de les deu a les dotze del dematí i de les cinc a les vuit de la tarda). «Però els assistents socials que visiten les cases han ajudat molt». En canvi l'organització d'un casal sí que era una idea molt agradable per a tots els pares, «de fet és una pena que només hi hagi un amb 52 persones, és per als més necessitats. Creiem que hauria d'haver-se organitzat un altre normal de vint dies per a la resta de nens del barri, hi ha prop de dos-cents als quals hagués agradat tenir el seu».

Els jocs i tasques que es fan durant les hores lliures són variats. «Per una banda tenim els de futbol o «palo mato». Uns altres jocs com la corda o els de pilota i, per suposat, bastant sovint anem a la piscina i inclús ens hem banyat a la platja. A part hi ha tallers de tot tipus. Un de teatre amb representacions, i un altre de títols, també volen posar en marxa el d'estels per fer-los volar a les colònies o dibuixar un mural i decorar samarretes».

Com a la majoria dels casals i colònies d'estiu, també a la Font de la Pólvara volen cloure aquests dies junts amb una festa de comiat. «Però a la plaça i que participi la gent del barri». Entre d'altres dos dels monitors que també són d'allà i els quatre restants de Girona. Els seus noms són «Fina, Dolors, Antonio, Manolo i Lucía».

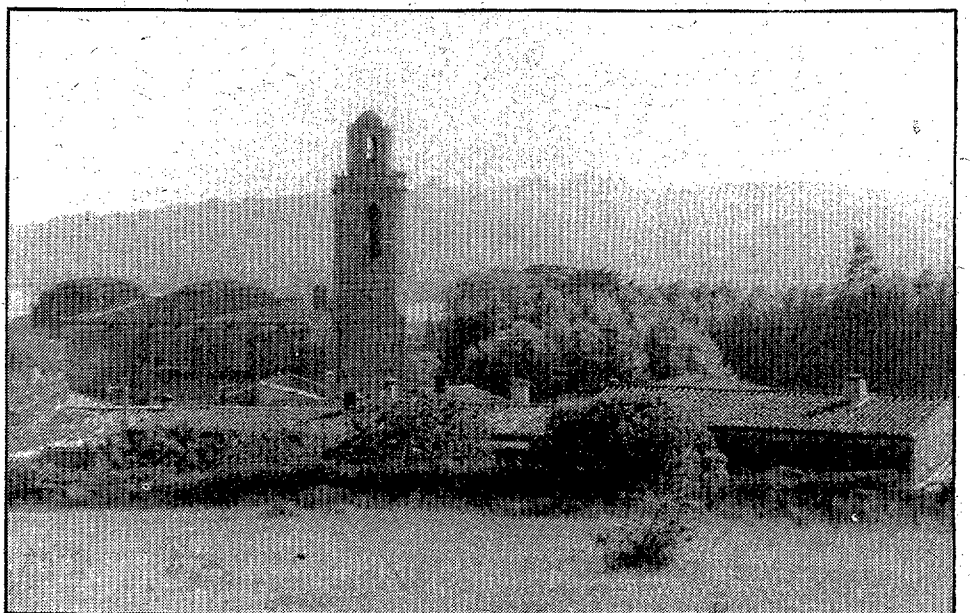
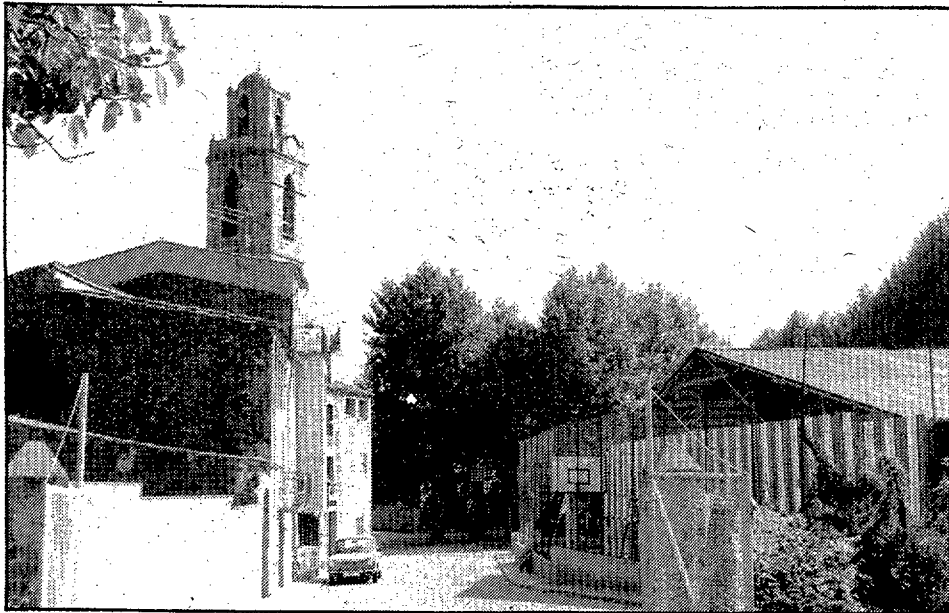

Són cinquanta-dos els nens i nenes que hi participen. Les edats van dels sis als dotze anys. Durant cinc dies a la setmana passaran cinc hores junts, i del dia 12 al 18 aniran de colònies. (Foto DANI DUCH).

La millora dels hàbits de neteja i la bona convivència són els dos objectius principals del casal. Junt amb això no faltaran els jocs, tallers i festes habituals en els minyons que són de vacances. (Foto DANI DUCH).

MAR I MUNTANYA

Segons el seu alcalde, Corçà podria incloure's en una interessant ruta cultural i paisatgística. (Fotos JOAN SEGUR).

Corçà, una vila creixent que vol millorar la seva infraestructura

JULIO GALDEANO

Corçà és una població del Baix Empordà sense platja, això suposa una normal manca d'afluència turística estrangera a una comarca plena de localitats costeres de gran fama. Carles Pongiluppi, alcalde de la vila, diu clarament que aquest tipus de visitants no són en absolut els més habituals al poble. «Turisme estranger pràcticament encara no ve, però sí que és més abundant el de segona residència tant de Barcelona com de Girona que passen l'estiu i els caps de setmana». Igualment no hi ha pas massa explotació d'instal·lacions com fondes o hotels per manca de gran quantitat de clients i aquesta raó provoca que hi hagi molt poques, «una fonda i uns quants restaurants amb habitacions».

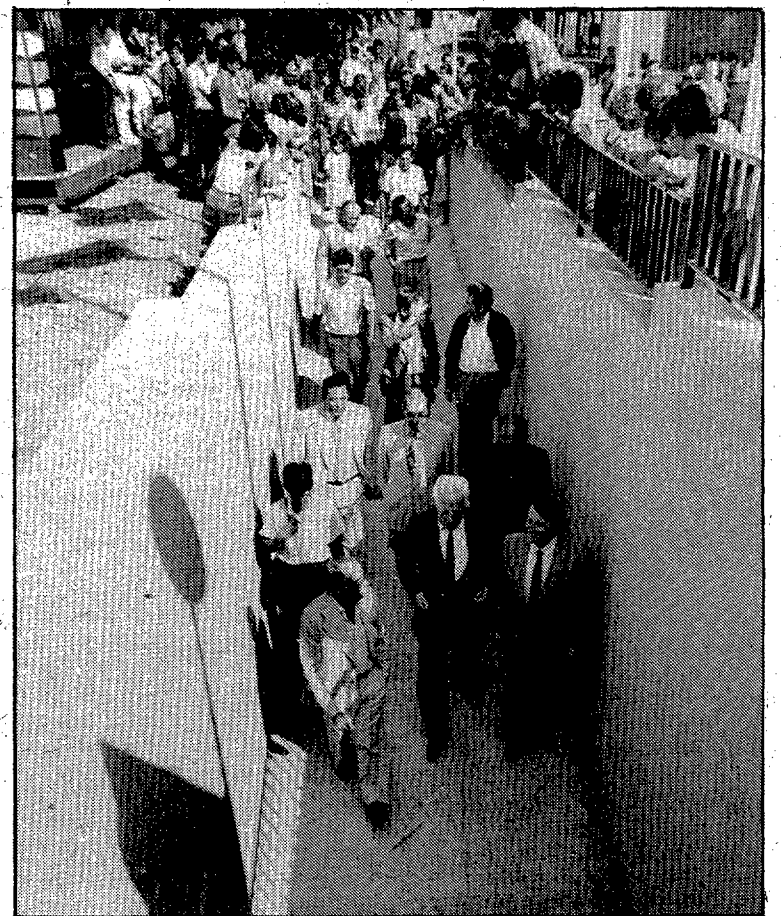
De tota manera l'alcalde i el seu Ajuntament tenen pensat un possible projecte que seria molt interessant per a tota la zona dels voltants, i es basaria a aprofitar les comunicacions de la comarca; per ara és un només desig. Es tractaria de fer una mini ruta turís-

tica en el futur, «ho he parlat amb el Departament de Cultura per veure els avantatges, i té tants atractius culturals com paisatgístics. Podria començar amb l'ermita de Santa Cristina i continuar per la nostra vila. Llavors podria continuar per un poble ja més conegut com és el cas de Monells, especialment quan hi hagi mercat. Després a Sant Sadurn de l'Eure i Cruïlles, amb el monestir de Sant Miquel i l'ermita restaurada fa poc. Acabant cap a Madremanya. És una ruta petita i molt maca pel paisatge que té i es fa compatible amb les visites a llocs més o menys coneguts com la Bisbal o Peratallada».

L'alcalde parla igualment de les millores que s'han fet a la vila en els últims temps. «D'obres públiques jo podria dir les realitzades a la carretera, amb les voreres i el pas soterrani. Igualment les del barri de Santa Cristina, a la part nova que necessitava l'asfaltat i millorar el sistema d'il·luminació i urbanització». Com a la majoria de les localitats la part vella sempre és un focus d'atenció municipal

imprescindible. «A veure si es condiona perfectament i la donem a conèixer perquè es força maca i poc coneguda». (El coneixement del poble no es pot fer per ara amb opuscles propagandístics propis perquè és petit i probablement no seria rendible).

Hi ha més projectes referits a la infraestructura i servei de la població. «Corçà ha anat a més pel que fa a la població amb bastant gent que ha vingut de fora i se sent plenament integrada. Aquest augment ha portat joves que s'interessen per la vila i volen fer coses. Jo crec que ha arribat el moment de construir un centre cívic o cultural, com es vulgui dir, de reunió i esbarjo per a tothom. Això també es pot unir, perquè és un servei als habitants que tenim, amb les piscines que volem bastir i un pavelló nou». Darrerament l'augment de població esmentat ha deixat petites les escoles abans preparades per uns cinquanta nens i ara amb cent cinquanta, «igualment és molt convenient realitzar obres a les escoles». Un poble petit, però amb ambicions.

En els darrers anys, Corçà ha fet importants obres de millora d'infraestructura. (Foto CARLOS SANS).

Corçà és una població on les activitats culturals suposen un atractiu per als visitants. (Foto CARLOS SANS).

L'interior també existeix

Tractant-se d'una vila d'interior petita, Corçà no es caracteritza per la seva importància turística, sinó que l'agricultura, ramaderia i també podem dir la indústria són les ocupacions principals dels seus habitants. Al poble podem veure en primer lloc l'església parroquial de Sant Julià i Basilisa. A més sempre hi ha oportunitat per passejar entre els carrers del barri antic o veure la part nova ja asfaltada d'aquesta localitat vora la riera del mateix nom, afluent per la dreta del Rissec, uns tres quilòmetres al nord de la Bisbal. Continuant amb les atraccions monumentals, cal esmentar que encara conserva restes de les seves muralles medievals i, igualment, anomenarem el vell pont refet durant el segle XVIII. Prop de Corçà també trobem un edifici força interessant, és una gran casa senyorial fortificada de la família Caramany, el seu nom és castell de l'Alberg i un dels millors atractius és la seva capella de l'any 1593. Al terme municipal es troben els veïnats d'Anyells i de Planils, el poble de Caça de Peiràs, Casavells i l'antic santuari de la Pertusa, conegut durant el segle XVII. Quant a troballes artístiques remarcarem les

restes romanes, especialment un notable mosaic a la vila de Puigrom.

El municipi, ja ho dèiem, és a la vall del Rissec, poc abans de la seva confluència amb el Daró. El sector occidental és accidentat per les Gavarrés (puig Ventós) i en part cobert de boscos, especialment suredes. A l'agricultura predomina el secà i es cultiven principalment els cereals, llegums, arbres fruiters, oliveres i la vinya. També la ramaderia, i sobretot el bestiar porcí, és una de les principals fonts de riquesa. Entre la indústria podem anomenar, per exemple, la de materials per a la construcció. Pel que fa a la història direm que la vila ja va ésser esmentada l'any 996 i al començament del segle XIV passà a la mitra de Girona. Més endavant, ja l'any 1442, formava part de la corona i esdevingué el que deien carrer de Barcelona. Trenta-tres anys després, al 1475, els veïns lliuraren la vila als remences, els quals afrontaren les forces del bisbe Joan Margarit; foren sotmesos per l'exèrcit reial, amb dos mil homes i artilleria. La senyoria fou recuperada per la mitra gironina i el segle XVII era novament lloc reial.

GIRONA M'ENAMORA

«Isaac el Cec» no tindrà vacances

JOAN GAY

Efectivament, continua la línia de treball que el centre «Isaac el Cec» ha mantingut al llarg dels deu anys que porta obert en qualitat de centre neuràlgic de la campanya de recuperació del Call jueu gironí, i per això tant el passat juliol com aquest mes d'agost, mantindrà obertes les seves portes, amb un regitzell d'ofertes culturals dignes d'atenció, que es mouen en el camp de les activitats artístiques.

Exposicions simultànies

Tal i com ja ve essent habitual en els darrers temps, la principal orientació que prendrà «Isaac el Cec» durant tot aquest mes d'agost serà la potenciació de les seves sales d'art, que es troben obertes permanentment en els múltiples espais de què disposa el centre, i amb mostres simultànies.

Durant tot l'estiu es poden veure les exposicions de Piculives i Rose Marie Trostel. La primera d'elles es compon de pintures d'aquest personal i singular artista, que ha estat afincat en els darrers anys en diversos indrets de les comarques gironines. Pel que fa a Rose Marie Trostel, presenta a les sales d'exposicions de «Isaac el Cec» un recull de fotografies dedicades íntegrament al Call, un tema al qual ha dedicat la seva atenció ja durant un llarg període de temps, la qual cosa li ha permès fer un ampli treball sobre el tema, que ha comprès igualment l'edició d'una sèrie de postals. Les seves imatges, amb colors estrictes, reduïts i a voltes misteriosos, retraten perfectament tot aquest conjunt monumental.

Aquestes dues mostres es mantindran exposades fins a final de mes. Al mateix temps, però, dues artistes joves de la nostra ciutat han penjat les seves teles al mateix centre històric del Call. Es tracta de Nausica i Driada que, sota el títol genèric de «Essències gironines», presenten una col·lecció dels seus treballs, que són representatius per altra banda de les seves personalitats diferenciades però complementàries. L'exposició d'ambdues va inaugurar-se ja el mes passat i durarà fins al quinze d'aquest mes.

I dins el mateix àmbit pictòric, els pendran el relleu quatre artistes procedents de Suècia, que portaran a Girona una exposició col·lectiva de les seves obres. Això serà a partir del dia vint-i-vuit d'aquest mes d'agost, i està previst que es perllongui fins al dia 13 de setembre.

És, en definitiva, una programació prou ampla com per satisfer els gustos més diversos, sempre a l'entorn de l'arquitectura i l'aire inigualables de «Isaac el Cec».

Altres activitats, altres projectes

Està clar, però, que no tot podia limitar-se a les exposicions, en un centre de possibilitats tan diverses. L'exemple el podríem trobar en el concert que el guitarrista De Mera oferirà el dijous tretze d'agost al vespre, en el mateix Pati dels Rabins que ha acollit en tantes ocasions els sons i els acords de prestigiosos instrumentistes i cantants, sempre amb un resultat i una atmosfera únics.

Val a dir també que el centre

El centre històric «Isaac el Cec» acull durant el mes d'agost tot un conjunt d'activitats artístiques, que s'emmarquen dins la campanya que fa deu anys es va endegar per a la recuperació del Call jueu de Girona.

històric de tot el conjunt de «Isaac el Cec» restarà obert per a les visites, com la resta de l'any i seguint el mateix horari, la qual cosa contribueix finalment a donar al Centre el caràcter de nucli d'activitats que sempre l'ha caracteritzat, i que es manté, com és lògic, en la temporada estiuenca, en la qual és molt elevat el nombre de visitants que hi concorren a diverses hores del dia, i sobretot al vespre,

que és quan pot gaudir-se de les estones més fresques de l'estiu, en la terrassa de bar instal·lada al pati.

Altrament, no manca altra cosa que notificar que s'està ja preparant un seguit d'intenses activitats de cara al mes de setembre, que es preveu ple d'esdeveniments d'interès en el Call gironí, en ocasió de la finalització de l'etapa actual.

AVUI S'HI POT ANAR

Aquests són els horaris dels museus de la nostra ciutat per avui diumenge:

El Museu d'Història de la Ciutat, el Museu Arqueològic de Sant Pere de Galligans, el Museu d'Art instal·lat al Palau Episcopal i el conjunt dels Banys Àrabs poden visitar-se avui i tots els dies festius de 10 a 13 del matí. Durant la tarda i també demà dilluns restaran tancats. Dimarts rependran els horaris de matí i tarda.

El Museu Capitular de la Catedral durant tot el mes d'agost es manté obert sense interrupció de 9,45 del matí fins a les 20 hores del vespre.

El centre històric d'Isaac el Cec segueix el següent horari de visites: de 10 del matí a 2 del migdia i de 4 a 7 de la tarda. Obert també el diumenge, però tancat el dilluns.

Aclariment

REDACCIÓ

En relació a la informació apareguda en aquestes pàgines el propi passat divendres 31 de juliol, dedicada al grup català de música Duble-Buble, «De sol a sol» vol fer constar que no li va ser notificada la suspensió de l'actuació prevista fins al mateix dia 31, quan l'article de presentació del grup ja havia estat publicat. La inauguració de les reformes dels «Cinemes Catalunya» i l'estrena de la pel·lícula «Una nit a Casa Blanca» va desenvolupar-se com estava previst, però sense cap actuació musical a la sortida, extrem que no s'havia fet públic fins al mateix dia i sobre el qual «De sol a sol» declina tota responsabilitat.

Sant Pere de Galligans: tot el romànic

J.G.P.

Dins del conjunt de monuments que donen caràcter a Girona, Sant Pere és gairebé una excepció, pel que fa a la puresa del seu estil artístic, que contrasta amb les barreges que són constants en altres edificacions igualment conegudes, començant per la mateixa Catedral.

Sant Pere és diferent, perquè, deixant a part el seu contingut com a seu actual del Museu Arqueològic, senzillament com a edifici té ja una forta personalitat, que li dona principalment la circumstància que va ser construït gairebé tot ell dins del segle XII, el segle de l'estil romànic, per excel·lència. Només el sobreclaustrat afegit el segle passat quan va acollir la Comissió de Monuments surt d'aquesta tònica, tot i que manté una relativa i molt apreciable discreció, que no fa mal al conjunt.

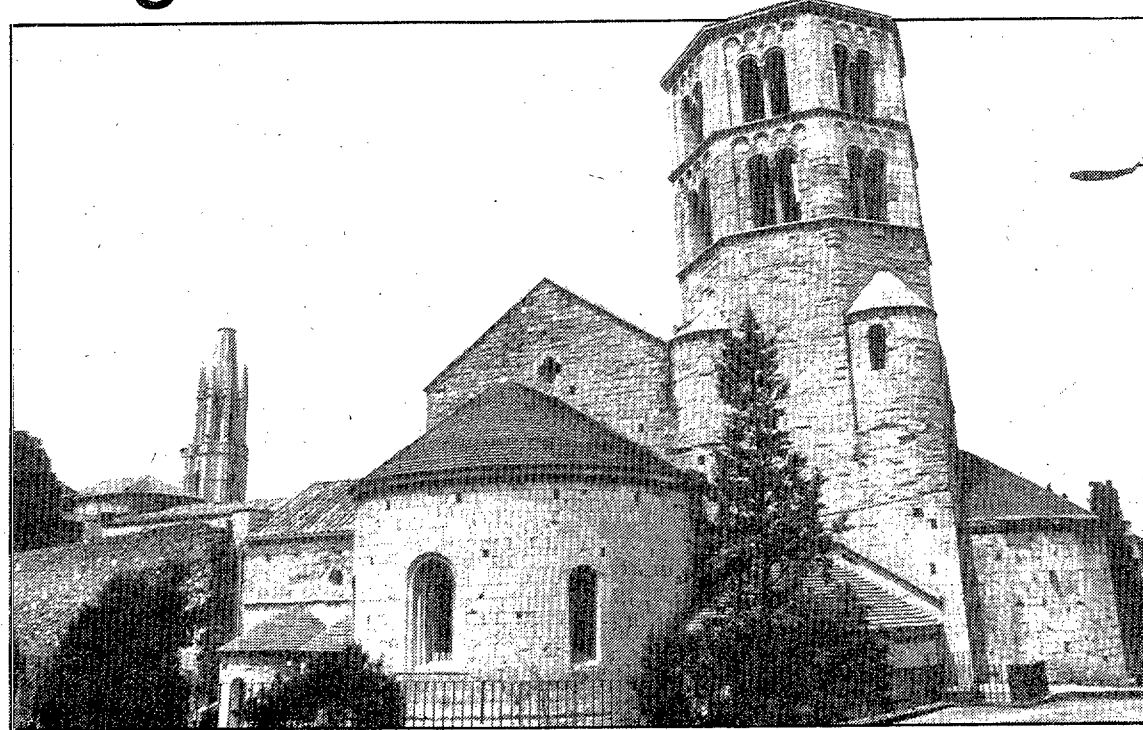
Certament, a la bona impressió que avui causa Sant Pere de Galligans va contribuir notablement la restauració de què va ser objecte en els anys seixanta i també les darreres obres que s'hi han efectuat, que han deixat totalment lliure de tot afegit tant la nau principal com l'exterior de l'edifici, la qual cosa ha deixat al descobert la volta de canó de la nau central, típica del romànic, i que havia estat coberta durant molt temps per un fals sostre de guix. També els quatre absis i la torre han estat deslliurats de les fortificacions que els desfiguraven des del segle XIV, en què es va construir la muralla medieval. Actualment, el

campanar octogonal amb les dues mitges torrelles és perfectament visible.

Això condueix directament a la història del monument, que es remunta al segle X com a mínim. Aquesta referència parla, doncs, d'un anterior edifici, més primitiu. Està comprovat que l'actual és construït tot ell dos-cents anys més tard, però l'aspecte arcaic de molts elements ha fet dubtar molts especialistes sobre el tema, i han sorgit teories indicant que probablement alguns dels motius decoratius de la portalada siguin aprofitats d'aquest primer Sant Pere, a causa del seu aspecte.

Un altre comentari mereixen també els vuit capitells de la nau principal, que es troben gairebé a l'alçada del sostre i que, a causa de la seva enorme grandària i a la representació que s'hi fa d'animals i éssers fantàstics, ofereixen també una vista molt arcaïtzant, i que ens remet a l'essència de les arts representatives romàniques, que de vegades ofereixen una forta dosi d'abstracció, que en el seu temps es veia reforçada per la pintura que hi era aplicada al damunt, factor habitualment desconegut de l'art romànic, i del qual encara queda alguna petita resta a Sant Pere de Galligans, que només és visible des d'alguns punts, i posant-hi molta atenció.

A tall d'exemple, poden comparar-se aquests capitells de la nau central amb el del claustre que es troba al costat i que, tot i els pocs anys de diferència que els sepa-

Vista de la part posterior de l'edifici, amb el campanar i els absis, que durant segles havien estat convertits en torres de defensa de la muralla que passava per aquest mateix punt. (Foto JOAN SEGUR).

ren, presenten ja uns temes molt diferents, entorn de composicions geomètriques i temes animals i humans. De fet, tot el claustre mereix una atenció especial, perquè se l'ha considerat «germà petit» del de la Catedral. La seva superfície reduïda contribueix a accentuar la solidesa de la construcció romànica i, al mateix temps, el clima recollit que s'hi respira. Són també remarcables els arcs de quart de cercle que co-

breixen tres dels seus costats i el de mig punt que completa el rectangle. Aquesta diferència és deguda al reforçament que es va haver de fer de la banda sud, que donava al riu Galligans. El seu cabal, avui inapreciable o quasi inexistent, va donar molts sobresalts al monestir a causa de les seves crescudes, fins arribar a produir-hi serioses destrosses, tant en l'arxiu com en la seva part material, de la qual van desaparèixer alguns

objectes i retaules en l'aiguat del 1843, que va causar més d'un centenar de morts en la zona. Finalment, cal fer una referència al pes que aquest edifici i l'abadia benedictina que va acollir fins a principis del segle passat van tenir sobre el seu entorn, propiciant la creació del «burg de Sant Pere», una de les zones més característiques del primer desenvolupament de Girona fora de les seves originàries muralles romanes.

DIGUI...

«Aquest guardó pot ser important per als municipis turístics»

ALFONS PETIT

Avui diumenge, a les sis de la tarda, la bandera blava de la Comunitat Econòmica Europea serà hissada a la platja de sa Tuna de Begur, indicant que aquesta és una de les platges més netes d'arreu d'Europa. Carles Alzina, alcalde de Begur, va ser recentment a Barcelona, on va recollir el guardó de mans del conseller de Comerç, Consum i Turisme de la Generalitat de Catalunya, Joaquim Molins, en un acte en què també eren presents els alcaldes dels municipis catalans que han rebut aquesta distinció comunitària. A les comarques gironines, les platges més netes, segons la Fundació per a l'Educació Ambiental d'Europa, són les de sa Tuna, a Begur; la de l'Estartit, a Torroella de Montgrí; la badia a Palamós i la platja gran de Tossa de Mar.

Carles Alzina, alcalde de Begur, es mostrava molt satisfet pel guardó rebut i afirmava que «és molt important pel futur del nostre poble, encara que cal destacar que el gran mèrit és de l'equip tècnic del nostre Ajuntament, que en un breu espai de temps va redactar la memòria que va ser enviada per valorar-la amb les de la resta de municipis europeus, i que va merèixer l'aprovació de la Fundació per a l'Educació Ambiental d'Europa».

A la resta de Catalunya, les platges distingides per la CEE són la de Montroig del Camp a Tarragona, i la de Barcelona i la de Bada-

«Les banderes blaves de la CEE faran millorar el nivell de les platges»

Carles Alzina, alcalde de Begur

lona a Barcelona. La Fundació per a l'Educació Ambiental d'Europa atorgava les banderes dins de la campanya «Cent platges i ports blaus europeus», que pretén afavorir la presa de consciència i el sentiment de responsabilitat dels usuaris de les platges i dels organismes amb poder decisor per tal d'estimular la protecció de la naturalesa.

Malgrat això, i segons Carles Alzina, «el fet que una platja d'un municipi rebí aquesta distinció suposa un motiu de treball pel propi municipi, que buscarà que les altres platges compreses dins del seu terme tinguin la mateixa qualitat que la guardonada, i al mateix temps suposa un al·licient per a la

resta de municipis, que poden incrementar la protecció del que suposen les platges per tal que la seva tasca els sigui reconeguda».

En el decurs de l'acte de lliurament de les banderes als diferents municipis, José Ramón Sánchez Moro, membre del comitè directiu de la Fundació va afirmar que les platges guardonades no eren les úniques ni les millors d'Europa, manifestant, però, el seu desig que cada vegada hi hagi més banderes blaves a les platges d'arreu d'Europa. En aquest sentit, Carles Alzina considera que «el fet d'aconseguir el guardó pot suposar un important benefici per al poble, perquè és molt possible que atregui més turistes, que vinguin a

comprovar si la qualitat de la platja és tan bona com es diu. Això, que fa que augmenti el nombre de visitants, suposa, al mateix temps, un repte, perquè vol dir que has de mantenir el mateix nivell en la qualitat de la platja, perquè no pots decebre la gent que et ve a visitar buscant, precisament, això. I al mateix temps, també farà que es treballi més per la resta de platges, per aconseguir que l'increment en l'afluència de visitants sigui encara molt més elevat».

Pel que fa al futur de les platges de Begur, Carles Alzina, com ja vàiem, vol aconseguir millorar el nivell de totes per aconseguir que siguin equiparables a la qualitat de sa Tuna. «en aquests moments

DIGUI...

«Treballarem per mantenir el nivell a sa Tuna i pujar-lo a les altres platges»

disposem d'un pla de platges, però donat que fa quatre setmanes es va produir el relleu en l'Ajuntament encara no està del tot enllestit. Tot i això, podem dir que tenim un regidor al consistori que només s'encarregarà del tema de les platges, i que hi ha previstes diverses actuacions encaminades a aconseguir, un cop hagi funcionat aquest pla de platges, una millora substancial tant en la qualitat de les platges, com de l'aigua, com del paisatge, etc..., elements tots molt importants de cara a l'atracció turística».

Carles Alzina està convençut que aquests guardons poden suposar, a la llarga, una millora del nivell general de les platges gironines, en concret, i de les d'arreu d'Europa, en general, ja que, i segons ell, «el fet de l'existència d'aquests reconeixements, i el fet que alguns municipis els tinguin i d'altres encara no, farà que aquests darrers treballin per millorar la qualitat del seu litoral i posar-se al nivell dels primers, mentre que aquests hauran de treballar, també de manera molt important, per tal que la seva qualitat no davalli i per aconseguir que d'altres platges del seu terme puguin assolir la distinció».

En l'acte que es farà avui, «i que serà molt senzill, s'hissarà la bandera i es farà un breu parlament explicant el significat de la mateixa. A partir de llavors, haurérem de començar a treballar per no perdre el que hem aconseguit».

DE TOT ARREU

● Lola Flores espera una amnistia fiscal «per celebrar l'entrada a la Comunitat Econòmica Europea», segons que ha afirmat a Marbella davant d'un grup de periodistes. «La Faraona», que estiuja un any més a la localitat malaguena, va dir que el seu estat d'ànim és similar al d'un presidiari. «No sé si em fusellaran o no, és una

agonia completa», va afegir. Lola Flores es va congratular que la seva mare millori de la indisposició que l'ha mantinguda al llit. «No s'ha mort perquè té fortalesa, però gràcies a Déu està al bingo». Com es deu recordar, Lola Flores va cantar recentment al Gran Palace de Lloret de Mar, on va afirmar, entre d'altres coses, que actuant se li anaven les penes, que patia una depressió, i que «en aquest país la gent de dalt no dona suport als mites com es fa en d'altres països».

● Un jove de la localitat de Monóvar, que va anar a una administració de loteria d'Elda —a Alacant— a cobrar el que ell considerava un premi de reintegrament, es va trobar amb la sorpresa que li corresponien cinquanta milions de pessetes. L'afortunat, del qual només se sap que es diu José Miguel, es va presentar fa uns dies a l'administració de loteria número 2 d'Elda per cobrar un dècim de loteria del passat dia divuit de juliol, que considerava premiat amb un reintegrament. L'administradora, després de consultar amb la llista oficial, li va manifestar que li corresponia un premi per les dues últimes xifres. Poc després, però, va rectificar i li va comunicar que li havia tocat un premi superior: la «grossa» d'aquell sorteig, el número 17.930, i que el seu dècim era, a més, de la fracció i sèrie del premi especial.

● La normalitat, encara que amb certes reticències, ha tornat ja a les platges de El Puerto de Santa María —a Cadis—, després de l'alarma que va provocar l'albirament d'un tauró, d'uns dos metres, molt a prop de la platja. El tauró va ser vist dijous per una de les llanxes pneumàtiques que porten a terme treballs de salvament en aquesta zona del litoral, i descobert quan nevagava a prop de la platja Las Redes, la qual cosa va provocar que aquesta fos desallotjada. Biòlegs i especialistes han informat que possiblement l'animal s'introduís en el sac de la badia gaditana per efecte d'un canvi en els corrents marítims que

el va «despistar» de la seva ruta migratòria habitual cap a l'Estret de Gibraltar, i no consideren probable la seva tornada a prop de la platja, ja que aquests animals necessiten navegar en aigües profundes.

● Amb un homenatge al compositor Frederic Mompou, que va morir recentment, es va obrir ahir el VII Festival de música d'estiu de Cervera, que organitza cada any l'Associació d'amics de la música de la població. El festival, que es fa els dies u, tres, set, nou i catorze d'agost, comptarà amb les intervencions de la soprano Carmen Bustamante i el pianista Manuel García Morante. Hi participaran també les orquestres de cambra de l'acadèmia barroca, la de joves de Múnic i la del Curs internacional de música de Cervera. El pati de la universitat de Cervera serà el marc d'aquesta setena edició, que té la col·laboració del Departament de Cultura de la Generalitat i de l'Ajuntament de la localitat lleidatana.

● Ahir va ser inaugurada a la Torre de Sant Joan de la ciutat d'Alguer —a Sardenya— una exposició que recull l'obra gràfica de trenta artistes catalans contemporanis. Els artistes que participen són Sergi Aguilar, Frederic Amat, Francesc Artigau, Benet Rossell, Roser Bru, Albert Ràfols-Casamada, Modest Cuixart, Pep Duran Esteve, Pere Falcó, Jaume Guenovart, Josep Guinovart, Hernández Pijuan, Fina Miralles i Antoni Tàpies, entre d'altres. La mostra, que restarà oberta fins al setze d'agost, ha estat organitzada per l'àrea de cultura de l'Ajuntament de l'Alguer i el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya. La inauguració d'aquesta exposició va ser el pas previ a la setmana sobre l'Alguer, que se celebrarà la propera tardor a Barcelona. Aquesta setmana aplegarà diverses mostres de fotografia, ceràmica, artesanía, llibres i cançó. Aquesta celebració coincidirà també amb el centenari de la mort d'Eduard Toda, autor del llibre «L'Alguer, poble català d'Itàlia».

GALLEGO & REY

España es simpatía

España es un país de gentes simpáticas y amables. Desde siempre.

Lo saben en todo el mundo. Lo esperan los millones de personas que nos visitan cada año.

Como somos así, como no nos cuesta, sigamos manteniendo entre todos, esa fama que tanto nos beneficia.

No olvidemos que el turismo es la primera industria nacional, que da trabajo a numerosas

personas y que es la mayor fuente de ingreso de divisas.

Cuidarlo, cada uno desde su puesto, en definitiva nos beneficia a todos.

Por eso, una sonrisa, una palabra amable, puede ser su mejor colaboración.

Porque somos así, porque nos sale de dentro, porque no nos cuesta ningún esfuerzo, este año, a los turistas además de sol, vamos a darles simpatía.

Sea amable con los turistas, deles simpatía.

INPROTUR
SECRETARIA GENERAL DE TURISMO • M.T.T.C.

BREUS

●Xavier Rius, un dels fundadors fa deu anys del Moviment d'objectors de consciència de Catalunya, ha fet pública la seva decisió d'abandonar l'organització «perquè no vull rentar més la cara al MOC». Aquesta decisió ha estat acompanyada d'un document públic on Rius especifica que el silenci pacifista davant fets com l'atemptat d'ETA a Hiperco o el suport a Herri Batasuna de certs grups adscrits al pacifisme li ha portat a plantejar un debat. Els recents atemptats d'ETA a Catalunya han avançat la decisió de Xavier Rius, que tenia la intenció d'esperar fins que es pronuncies la sentència del Tribunal Constitucional sobre la llei d'Objecció de Consciència, sentència que s'ha ajornat fins a la propera tardor.

● El Ministeri d'Obres Públiques i Urbanisme i l'Ajuntament de Barcelona signaran en la propera tardor un conveni particular per finançar la construcció d'un tram del cinturó del litoral si abans no s'ha subscrit el conveni general en el qual ha de participar la Generalitat. MOPU, Generalitat, Ajuntament i Corporació Metropolitana varen arribar a un principi d'acord aquest hivern passat sobre el finançament de la construcció d'aquest cinturó i del II Cinturó de Barcelona. L'acord estableix que el MOPU intervindria en la construcció del cinturó litoral amb uns 25.000 milions de pessetes, i la Generalitat, el II Cinturó, amb uns altres 25.000 milions. L'Ajuntament i la CMB n'aportarien uns 15.000 milions per a la compra del terreny i el trasllat dels serveis que quedin afectats per les obres.

Es produiran unes cent mil tones d'enderroc

Demà s'inicien al Poblenou els enderrocaments per a la vila olímpica

Barcelona.— Demà començaran al barri barceloní del Poblenou els primers enderrocaments d'immobles a la zona on es construirà la vila olímpica amb motiu de la celebració dels JJOO de 1992. Jordi Parpal, president de l'empresa municipal Villa Olímpica, S.A., ha informat que l'enderrocament es portarà a terme «dins el termini de temps que ens havíem fixat per a l'execució de les obres» un cop adquirits els solars afectats per aquestes obres.

Els primers enderrocaments es realitzaran als terrenys del triangle que conformen l'avinguda d'Icària, carrer del Gas i la línia de ferrocarril que uneix Barcelona amb els municipis de la costa del Maresme. Aquests terrenys estaven ocupats per unes quaranta indústries i trenta-set famílies, de les quals trenta-una ja s'han instal·lat als habitatges que el patronat municipal ha construït al carrer d'Espronceda de Barcelona, i la resta ha acceptat una indemnització.

Ramon Boixados, conseller delegat de Villa Olímpica, S.A., afirmava que «aquest serà un dels enderrocaments més importants en la història de Barcelona».

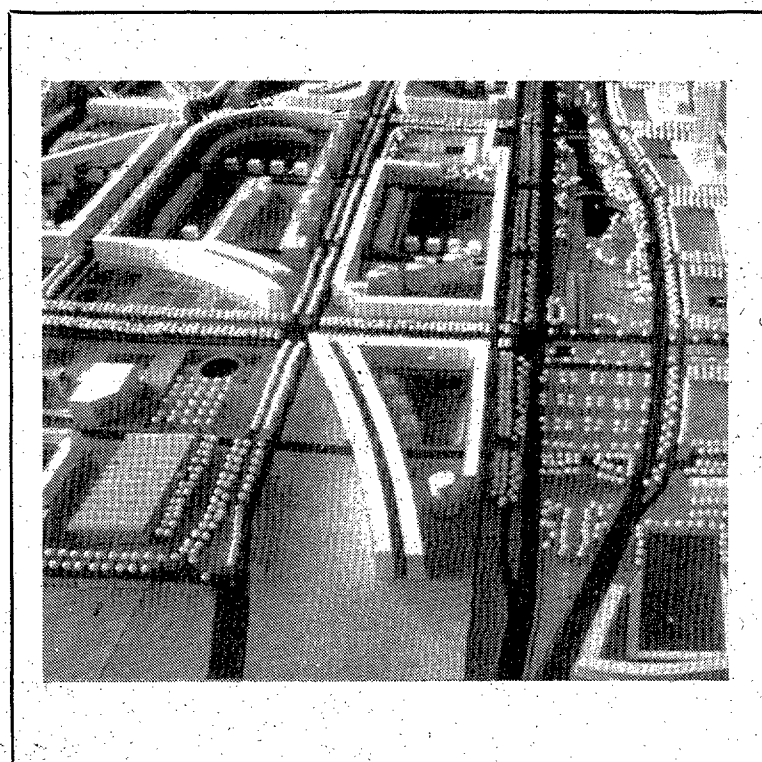
Amb l'enderrocament, que produiran unes cent mil tones d'enderroc que s'utilitzaran per omplir altres obres de la vila olímpica, s'alliberaran uns cinquanta-dos mil metres quadrats de terreny. L'obra, en la qual col·laboraran les companyies catalanes de gas, FECSA, Hidroelèctrica de Catalunya, Societat General d'Aigües de Barcelona i CTNE, costarà uns seixanta-dos milions de pessetes i s'acabarà el proper dia 7 de setembre.

Des del passat mes de maig i fins a juliol, Villa Olímpica, S.A. ha adquirit nous terrenys al Poblenou per un total de cinquanta-vuit mil metres quadrats. La resta de les finques afectades per la construcció de la vila olímpica que no es troben actualment ocupades pels

seus propietaris, unes vint-i-cinc que totalitzen 56.818 metres quadrats, es compraran abans del proper mes de desembre. En l'adquisició dels terrenys de les cent cinc indústries i locals de negocis afectats, amb els quals s'ha pactat un acord per al trasllat de les seves instal·lacions fora del Poblenou, s'han invertit uns 2.560 milions de pessetes, dels quals s'han abonat 1.782 milions entre els mesos d'abril i juliol d'aquest any. Les dinou empreses situades entre la línia del litoral i el passeig marítim han cobrat fins al moment el cinquanta per cent de les indemnitzacions i hauran d'abandonar les instal·lacions abans del proper dia 31 d'octubre. La resta de les empreses es traslladaran el 31 de desembre com a màxim, llevat d'Indústries Químiques Parrot, S.A. i de Fundicions d'Antimoni, S.A., que ho faran abans del 31 de març de 1988, i Motor Ibérica, S.A. abans del 31 d'agost de 1988, donada la complexitat de les seves instal·lacions.

Les expropiacions, de mutu acord

D'entre les cent sis famílies que hauran d'abandonar el Poblenou, noranta seran traslladades abans que s'acabi aquest any als habitatges que actualment construeix el Patronat municipal de l'habitatge a la confluència de l'avinguda de la Gran Via amb el carrer d'Espronceda, a Barcelona. Ramon Boixados ha destacat que, per a la compra d'aquests terrenys, «no ha estat necessària, en cap cas, la utilització de la llei d'Expropiacions i totes les adquisicions s'han realitzat per mutu acord». Jordi Parpal, per la seva banda, afegia que «aquest treball demostra com es poden fer grans operacions urbanístiques en democràcia» i considerava que l'absència de problemes jurídics a les expropiacions s'ha degut «al to que vàrem imprimir a les negociacions. No vàrem acceptar

Demà comencen al Poblenou els enderrocaments per a la construcció de la vila olímpica.

cap xantatge però vàrem ser respectuosos amb els empresaris i els veïns afectats». Anuncià, així mateix, que les obres d'enderrocament es filmaran en un vídeo que mostrarà també l'estat actual del Poblenou, l'elaboració del qual suposa, va dir, «el reconeixement de la ciutat a la història industrial i popular que ha tingut aquest barri». Informà també que el proper mes de setembre s'adjudicarà la primera fase de les obres de construcció d'un col·lector adjacent de l'actual Bogatell, necessari per a l'edificació de la vila olímpica. El projecte de remodelatge dels col·lectors de la zona suposarà la inversió d'uns sis mil milions de pessetes.

Obres complementàries

Així mateix, s'ha previst que, a

finals d'aquest any, es cloquin les obres que s'estan executant entre les platges de la Barceloneta i la Mar Bella, enfront de la que s'edificarà la vila olímpica, per preservar aquesta zona costanera.

Pel que fa a les obres de remodelatge dels enllaços ferroviaris de Barcelona, que permetran la supressió de la línia que actualment travessa els terrenys on s'emplaçarà la residència dels atletes, s'indicà que s'han adjudicat el cinquanta-sis per cent dels projectes previstos. Jordi Parpal comentava que «totes les obres relacionades amb la vila olímpica s'estan portant a terme segons els terminis previstos» i afegia que «aquestes no es realitzen només per construir la residència dels atletes, sinó també amb la intenció de fer ciutat».

ESCRIT AL DIETARI

Calor, pruïges i controls

LLUÍS BUSQUETS I GRABULOSA

Ahir vaig acabar l'escola d'estiu. Com sempre, ha fet molta calor i, al vespre, en arribar a casa em trobava estassat. Per postres hem aprofitat les nits per fer alguns d'aquells sopars que sempre acordes amb amics i mai no trobes el moment de fer. Han vingut a casa en Josep Missé i en Carles i hem anat a casa d'en Ramon i d'en Marcel. Aquest, que és regidor socialista a St. Sadurn d'Anoia i ànim de l'envolat que s'ha estatutit per celebrar el centenari del cava i la fil·loxa, ens ha explicat les trifolgues, des del seu punt de vista —socialista, és clar—, de les eleccions. Als pobles tot es viu arran de pell i St. Sadurn no és diferent d'Olot... Tots —potser a causa de la calda— fem cara de necessitar descans. Però hi ha converses que són una mena d'arqueig prou interessant i, vulgues o no, les allargues restant hores de dormir. El cansament acumulat, de totes maneres, es nota. Ja no tinc vint anys i tot l'organisme se'n ressent. A voltes amb una fibladeta al cor, a voltes amb més suor del compte, a voltes amb un dolor somort al fetge. Més d'una vegada m'han dit que, a causa del meu sedentarisme, tinc tots els números per a un atac cardíac. Si el puc explicar rail! La mort, ara com ara, no em fa por, però em semblaria una mala jugada perquè, quan arribi, tinc la pruïja d'haver fet —i escrit— moltes més coses de les que he pogut fer —i escriure— fins ara. Pel quifan només hi he passat un cop (apendicitis):

encara massa. La pròxima (no sé per què aquest pressentiment) serà per alguna litiasi biliar... M'hauré de deixar de fumar (quanta gent ratllant la quarantena no s'ho deu dir, això?) i fer una revisió mèdica, però, ¿quan...? Tinc feina acumulada per donar i per vendre —retallar diaris, ordenar paperassa, arxivar, escriure articles, repassar i corregir els pròxims llibres de Lectures Moby Dick... No me n'adonaré i ja serem a l'agost sense haver pogut escriure el que voldria! Per postres, aquí, ara no pots ni sortir: et trobes controls de policia a tot arreu. Es veu que les 750.000 persones de la manifestació del passat 22 contra l'atemptat etarra d'Hiperco han impressionat Madrid. Avui a la tarda hem volgut portar l'Albert, el renebot de Salàs, fins a la platja de Calella i a Girona: una hora i mitja per sortir de Barcelona. I hem estat de molta sort! Diuen que hi ha hagut més de vint quilòmetres de retencions i retards de més de tres hores.

Això no és una mena de terrorisme policial, també? Qui es pensen trobar? L'endemà i l'endemà passat de l'atemptat vaig anar i venir del Prat sense cap control i, ara, quan els criminals ja deuen estar prenent la fresca, arreu t'aturen.

«Pensava que justificaven la seva ineficàcia», deia avui un veí; «ara veig que demostren la seva ineptitud». D'aquí uns dies, rera les protestes ciutadanes, s'inventaran que han trobat no sé quines pistes gràcies a aquets controls. Tindrà raó el veí?

Barcelona, 4-VII-87

A Noruega

Una empresa catalana construirà la plataforma flotant més gran del món

El projecte preveu una superfície de 280.000 metres quadrats

Barcelona.— L'empresa catalana «Saminter» construirà a Noruega la més gran plataforma flotant del món, sobre la qual s'edificaran uns mil apartaments i diversos equipaments, amb un pressupost global de set-cents mil milions de pessetes. La plataforma, que tindrà una superfície de dos-cents vuitanta mil metres quadrats, començarà a construir-se l'any vinent en un fiord norueg, al costat de Bergen, la segona ciutat més important d'aquell país.

Aquesta illa artificial, anomenada «Ciutat del Hanseàtic», comprendrà tres pisos d'aparcaments, per sota el nivell del mar, set edificis piramidals de catorze pisos d'alçada cada un i diversos equipaments dels quals és mancat Bergen. El conveni per a la construcció de la plataforma va ser signat fa dues setmanes entre el govern norueg, que subvencionarà una part important del projecte, i Saminter. Aquesta empresa utilitzarà a Hansastaden la mateixa tecnologia desenvolupada en el projecte «Mariana», la granja flotant més

gran de peixos del món que s'està construint actualment a les drassanes Vulcano de Barcelona.

Aquest tipus de construccions flotants han estat desenvolupades per l'empresa catalana en base als càlculs de metacentres realitzats per l'empresa noruega Bruguer. El polièstir, l'acer i un formigó especial, fabricat en exclusiva per una altra empresa noruega, són els materials que s'utilitzen en aquest tipus de construccions. El formigó que s'utilitzarà té molta menys densitat que els normals i, per tant, menys pes, flota a l'aigua, és impermeable, no es desgasta amb els sulfats i té una resistència igual i fins i tot més gran que altres conglomerats.

La concessió de la construcció a Saminter es deu al fet que aquesta és «l'única empresa a tot el món que ha desenvolupat la tecnologia capaç de portar a terme un projecte com aquest», manifestava un dels directors generals d'aquesta empresa.

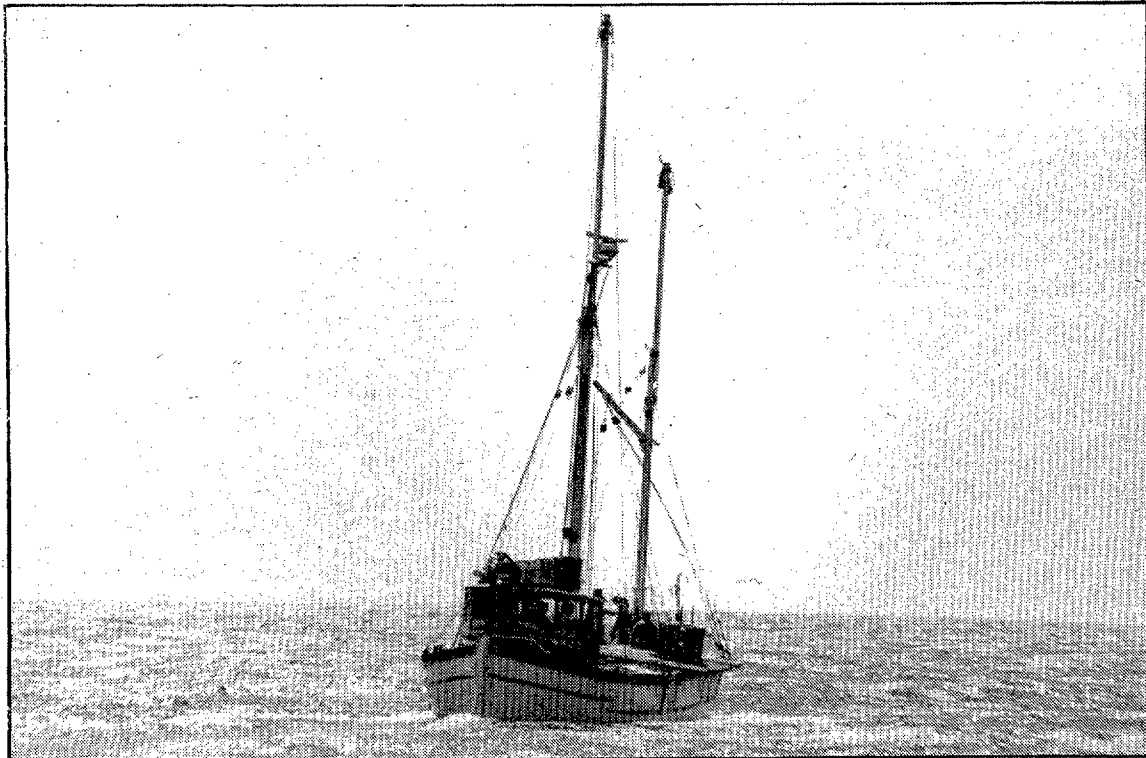
Satisfacción y expectativa de las flotas españolas

Se prorroga el acuerdo pesquero Marruecos-España

Madrid.— La flota pesquera andaluza no salió ayer a la mar y la canaria se mantiene en aguas próximas a los caladeros marroquíes en espera de la orden que permita reanudar las faenas pesqueras en cuanto se haya firmado el acuerdo provisional entre Marruecos y la CEE. Este acuerdo rubricará el alcanzado la pasada noche telefónicamente entre el comisario de pesca de la Comunidad Económica Europea, el portugués Antonio Cardoso y el titular marroquí de asuntos exteriores, Abdelatif Filali, por el que se mantiene la actual situación por cinco meses, en tanto se negocia un acuerdo definitivo.

Aunque la formalización del documento se había anunciado para primeras horas de la tarde de ayer, Marruecos solicitó una ampliación de plazo de 8 horas para realizar algunas matizaciones, que para un portavoz de la Comisión Europea tan sólo se trata de precisiones de carácter lingüístico. El ministro de Agricultura, Pesca y Alimentación, Carlos Romero, aseguraba ayer en Madrid que «nuestro objetivo no es la prórroga, sino un acuerdo a largo plazo que afecte a las flotas comunitarias interesadas en pescar en costas marroquíes». El ministro añadió que la flota pesquera española «tiene instrucciones claras y precisas de permanecer en posición de altura hasta que no se firme el acuerdo». A falta de firma, el acuerdo telefónico Marruecos-CEE fue acogido con satisfacción por armadores y cofradías.

En Las Palmas, el gerente de la Asociación Nacional de Buques Arrastreros Congeladores de Cefalópodos afirmaba ayer ser portavoz de la satisfacción de los patronos de sus barcos, porque el acuerdo ha evitado el regreso masivo de las unidades a puerto. José Ramón Fontán reveló que «sobre las ocho de la noche» empezó a tomar cuerpo la idea de que el acuerdo «sería inminen-

Satisfacción y expectativa ante la prórroga del acuerdo pesquero Marruecos-España. (Foto DANI DUCH).

te), a través de una llamada telefónica de un alto cargo de la administración de pesca marroquí. El gerente de Anacef dijo, no obstante, que hay que recibir el acuerdo alcanzado «sin bombos ni platillos», porque no es más que la prórroga del convenio entre España y Marruecos vigente y que perdura una «difícil» negociación Marruecos-CEE.

En la actualidad se encuentran faenando en el banco pesquero sahariano unos 220 barcos, de los que 146 son arrastreros congeladores de cefalópodos, 17 sardinales y unos 50 artesanales, que tienen sus bases en los puertos de Las Palmas y Arrecife de Lanzarote.

También las cofradías de pescadores de Andalucía acogían ayer

con satisfacción el alcance del acuerdo provisional. El presidente de la Interfederativa Andaluza de Cofradías de Pescadores afirmaba que consideraba «muy positivo» el acuerdo y que «era necesario y a la vez normal llegar a ese acuerdo entre vecinos». Asimismo se mostró también muy contento «porque este acuerdo permite continuar faenando en aguas del caladero marroquí y no tener que paralizar la flota, que en Andalucía afectaría a 350 barcos». Por su parte, el presidente de la Junta Gestora de la Interfederativa dijo que «veo con agrado y satisfacción la prórroga concedida hasta finales de año, a pesar de la incertidumbre innecesaria habida hasta el último momento». La Interfederati-

va agrupa a las cuatro federaciones provinciales andaluzas de Cádiz, Huelva, Málaga y Almería, que totalizan 27 cofradías de pescadores y que representan casi al 90 por ciento de los barcos españoles que faenan en aguas de Marruecos. Ayer la flota andaluza no salió a la mar, debido en la mayoría de los casos a que los patronos de las cofradías están a la espera de un nuevo aviso de la Secretaría General de Pesca, y, en otros, a que la flota descansa el fin de semana.

En el primer caso se encontraban las flotas de Sanlúcar de Barrameda, Isla Cristina y Punta Umbría. En Barbate, la flota no salió a la mar porque descansa de sábado a lunes, según informó la cofradía de pescadores.

TELEX

● Alianza Popular consiguió ayer la presidencia de la Diputación de Zamora, a pesar de la existencia de un acuerdo previo entre el PSOE y el CDS, que fue roto por un diputado, para adjudicar este puesto al candidato socialista. Esta situación se produjo al votar un miembro del CDS o del PSOE al candidato de AP, Luis Cid Fontán, que fue reelegido para el cargo con 13 votos a favor y 12 en contra, de los 25 diputados que integran la Corporación.

● El plan laboral de Ensidesa, firmado en Avilés, supondrá la desaparición de 2.260 puestos de trabajo que serán amortizados mediante jubilaciones anticipadas o el pase de excedentes a los fondos de promoción de empleo de la siderurgia integral. Para el responsable de la sección sindical de CC.OO. en Ensidesa, José Antonio García, «se trata del plan laboral menos malo de los posibles, si tenemos en cuenta que los sindicatos nos hemos sentado a negociar partiendo de la base de un decreto, que limitaba enormemente nuestro margen de maniobra».

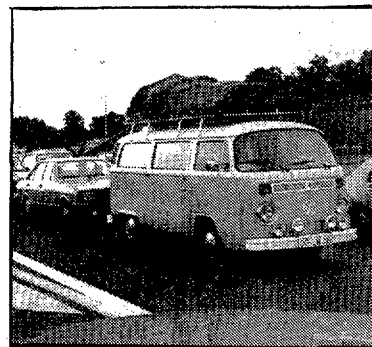
● El ministro de Defensa, Narcís Serra, afirmó ayer en Palma de Mallorca que «las negociaciones con Estados Unidos seguirán adelante; como en todos los temas de defensa, los acuerdos son difíciles, pero se conseguirá lo que el Gobierno español ha querido desde el principio. El Gobierno ha mantenido unos criterios muy claros desde el primer momento respecto al tratado bilateral, no son negociaciones en el sentido de intercambiar algo. Nosotros explicamos cómo queremos que sean y estoy seguro que seguirán adelante».

● El Rey Juan Carlos ha aceptado la presidencia de honor del I Congreso internacional para el estudio del desarrollo humano que se celebrará en Madrid el próximo año. Este congreso ha sido programado por la Fundación del Hombre y tiene como objeto fundamental el estudio de los factores que inciden en el envejecimiento de la población.

Embarcarán unos cien mil norteafricanos

Operación «Tránsito '87», estos días en Algeciras

Algeciras.— Casi cien mil norteafricanos se embarcarán en los próximos días en Algeciras con destino a sus países de origen, en una operación «Tránsito '87» que se está desarrollando con más fluidez que en años anteriores, según afirmaban ayer sus organizadores. Alrededor de mil vehículos pertenecientes a emigrantes norteafricanos aguardaban a mediodía de ayer en Algeciras su turno de embarque desde dicho puerto a los de Ceuta y Tanger.

Vehículos procedentes de Europa

La operación «Tránsito '87» a través del puerto de Algeciras transcurre con fluidez y normalidad e incluso con más agilidad que en años anteriores, según informaba el coordinador general José Luis Cubeiro. El número de viajeros, según las previsiones, alcanzará su máximo entre hoy y mañana y, para estas fechas, se abrirán las dos zonas de acogida instaladas en las afueras de la ciu-

dad para facilitar agua corriente y servicios a quienes esperan el transbordador. En la noche del viernes, la frontera de Irún, según señaló Cubeiro, había anunciado el paso de 50.000 vehículos, de los que la mitad pueden corresponder a norteafricanos y portugueses que regresan de Europa a pasar las vacaciones en sus localidades natales. Las compañías navieras que realizan la travesía marítima del Estrecho practican diariamente una veintena de enlaces con Ceuta y Tanger que se amplían a 32 cuando se hace necesario. La incorpo-

ración este año de un buque destinado únicamente a transporte pesado ha aliviado el trasvase de mercancías por el estrecho.

Mayor fluidez que en años anteriores

Cubeiro indicó que la operación está transcurriendo con fluidez debido, entre otras causas, a la ampliación de la explanada del muelle pesquero de Algeciras que sirve como zona de preembarque y que permite organizar la conducción de vehículos hasta la estación marítima. En caso de que dicha zona quede saturada por la afluencia de automóviles, quedarían abiertas las zonas de acogida de Marchenilla y Torre Almirante, en las afueras de la ciudad, a las que aún no ha sido preciso recurrir. En el resto del territorio español se han establecido zonas de descanso en Irún, Bribiesca, La Cabrera, Valdepeñas, Villafranca y Cádiz, donde los norteafricanos disponen de servicios higiénicos e información en su idioma.

LA NOTICIA DETRÁS DE LA NOTICIA

Royal Navy

J.V. GAY

La Real Marina Británica acaba de nombrar almirante honorario a Don Juan de Borbón y Battenberg, Conde de Barcelona, quien ya ostenta este grado en la Armada.

Es un justo reconocimiento al hombre y al marino. Una más que dilatada vocación que arranca precisamente en la Escuela Naval Militar de San Fernando, donde Don Juan juró bandera y donde le sorprendió la proclamación de la República. Para continuar sus estudios navales, el Conde de Barcelona solicitó su ingreso en la Royal Navy, y fue destinado, con posterioridad, a la flota de Extremo Oriente. La renuncia de su nacionalidad para asumir mando en la armada británica truncó una carrera que, en realidad, no se ha llegado a interrumpir vocacionalmente, pues el único uniforme que Don Juan luce es el de almirante.

Los británicos, tan sensibles con las cosas de la mar, han querido reconocer con este título esta trayectoria personal, que, si no ha seguido en unidades navales, ha sido por las circunstancias de todos conocidas y por las responsabilidades que el Conde de Barcelona asumió durante su existencia, como garante de la institución monárquica que ha devuelto a la senda democrática a nuestro país.

En un lúcido y poco conocido libro de nuestro admirado José María Gironella, Don Juan declara que su vocación personal es ésta, la de la mar, y que, de no haber asumido la jefatura de la casa real, durante tantos años, habría seguido en la Armada, la de su país o, incluso, la Royal Navy, que no le ha olvidado. Y todos en esta vida tenemos que asumir más de un sacrificio en lo que se refiere a nuestras auténticas vocaciones, el Conde de Barcelona sabe mucho de ello.

Fuerte temblor en California

Más de sesenta muertos por la ola de calor en EE.UU.

Washington.— Al menos sesenta y siete personas fallecieron en los Estados Unidos de América durante estos últimos días por asfixia, deshidratación o problemas coronarios, debido a la ola de calor que azota la región Este del país.

Desde Filadelfia se informó de la muerte de unas cincuenta personas, muchas de ellas ancianos, niños y mendigos, que no pudieron soportar la brusca subida, de hasta cuarenta grados centígrados, de las temperaturas.

Los estados más afectados por esta ola de calor, que según el Instituto de Meteorología continuará hoy, son los de Indiana, Dakota del Sur, Illinois, Carolina del Sur, Wyoming y Missouri.

En Aberdeen, Dakota del Sur, la temperatura alcanzó ayer por la tarde los cuarenta y un grados centígrados.

En numerosas poblaciones de Alabama y Kansas también se registraron temperaturas próximas a los cuarenta grados, informó el Instituto de Meteorología.

En Kansas City las autoridades decidieron declarar estado de emergencia y acondicionaron numerosos edificios públicos para refugiar a los menesterosos.

En el norte de Kansas, el Ejército de Salvación movilizó a sus integrantes para socorrer a las víctimas del calor.

Fuerte temblor en California

El fuerte temblor que sacudió el Norte del estado de California no ocasionó víctimas, según asegura ayer un informe oficial que detalló los daños ocasionados por el seísmo, que registró una intensidad de 5,6 grados en la escala de Richter.

El temblor afectó a una amplia zona del Norte de California y su epicentro se localizó a unos 45 kilómetros al Sur de la población de Eureka.

El derrumbamiento de dos torres de alta tensión del servicio eléctrico, la obstrucción de numerosas carreteras estatales y suburbanas por las rocas que se deslizaron y daños menores en las propiedades de la zona son los resultados del temblor según el balance oficial.

El Servicio de Meteorología de la Universidad de California informó que el temblor ocurrió a las 16,57 hora local de ayer (21.47 GMT).

El seísmo de ayer fue ligeramente inferior a los registrados en noviembre de 1980 cuando los sismógrafos registraron en California los 6,9 grados en la escala de Richter y 5,8 en agosto del año 1983.

En represalia por la masacre de doscientos iraníes en la Meca

Asaltadas las embajadas de Arabia Saudí y Kuwait

Nicosia.— Medio millar de personas, familiares de doscientos iraníes muertos en la pasada noche en la ciudad santa de la Meca por la policía saudí, asaltaron ayer las embajadas de Kuwait y Arabia Saudí en Teherán.

Durante la noche del viernes, día sagrado de los musulmanes, unos 2.000 peregrinos iraníes invadieron las calles de la ciudad santa de La Meca (Arabia Saudí) gritando consignas como «muerte a América (EEUU)» y «muerte a Kuwait». La policía saudí abrió fuego contra los manifestantes, matando a unos 200 e hiriendo a otros muchos, según fuentes iraníes. Fuentes saudíes hablaron, en cambio, de «varias víctimas», sin especificar el número.

Los iraníes en La Meca, que efectuaban la visita anual de «El Hajj» a la tierra sagrada de los musulmanes, respondían al llamamiento hecho el jueves pasado por el imán Jomeini, en el que instaba a los peregrinos a manifestarse «en favor de la República Islámica y contra la herejía internacional».

Según la radio saudí, la policía abrió fuego cuando «miles de incontrolados» intentaron tomar la gran mezquita de la ciudad.

Por su parte, la agencia iraní IRNA dijo que los peregrinos fueron «martirizados» por la policía saudí, en una «conspiración» preparada por el régimen de Riad y Estados Unidos, cuando se manifestaban «pacíficamente» en la ciudad santa de los musulmanes.

Se calcula que unos dos millones de musulmanes acuden cada

año a La Meca, para cumplir los mandatos del Corán.

IRNA agregó que el ataque estaba «destinado a compensar las derrotas estadounidenses en la zona».

Poco después, el Ministerio de Asuntos Exteriores iraní llamó al encargado de negocios saudí en Teherán para pedir explicaciones, a la vez que se anunciaba para ayer un día de luto nacional en Irán.

«Este crimen no puede ser atribuido a la irresponsabilidad y desconocimiento de la policía saudí, sino que es el gobierno saudí el responsable», manifestó el Ministerio iraní de Exteriores en un comunicado.

Ayer por la mañana, cientos de manifestantes enfurecidos rompieron un cordón policial en torno a la embajada saudí, entraron en ella y rompieron cristales y retratos del rey Fahd de Arabia Saudí.

Según IRNA, los manifestantes incendiaron tres vehículos diplomáticos aparcados a las puertas de la embajada, que se encontraba vacía, y posteriormente se dirigieron a las residencias de los diplomáticos saudíes en Teherán, al grito de «mueran los saudíes» y «muerte a Estados Unidos».

Simultáneamente, medio millar de familiares de las víctimas de La Meca asaltaron la embajada de Kuwait en la capital iraní, y la prendieron fuego.

Kuwait pidió ayuda a Estados Unidos para escoltar a sus petroleros en aguas del Golfo Pérsico, donde eran con frecuencia objetivos de la artillería iraní.

El gobierno iraní convocó una reunión de «emergencia», tras conocerse los incidentes en La Meca y Teherán, mientras la policía de la capital iraní trataba de dispersar a los miles de manifestantes, en su mayoría estudiantes, que protestaban en las calles.

Según la agencia IRNA, los asaltantes rompieron también retratos del rey Fahd de Arabia Saudí. En el momento de los asaltos no había ninguna persona en las legaciones, según se ha informado.

Los manifestantes gritaron consignas como «muerte a los saudíes y a Sadam» (Husein, presidente de Irak).

IRNA agregó que los manifestantes leyeron un comunicado de condena y, poco después, se retiraron «pacíficamente», a instancias de la policía iraní.

La policía también dispersó a otros manifestantes en las calles de Teherán que gritaban «muerte a los EEUU».

Los quinientos manifestantes que asaltaron y prendieron fuego a varios departamentos de la embajada de Kuwait en Teherán encontraron mapas y documentos que constituyen pruebas de «espionaje» en favor de Irak, según informó la agencia oficial, IRNA.

De acuerdo con la versión dada por la agencia iraní, los ocupantes encontraron mapas de Irán e Irak con «información militar altamente secreta, que revelan que la embajada kuwaití en Teherán efectúa operaciones de información en favor del gobierno de Bagdad».

Posiblemente discutirán la presencia de tropas cubanas en África

Cuba-Angola: Castro y Dos Santos inician conversaciones

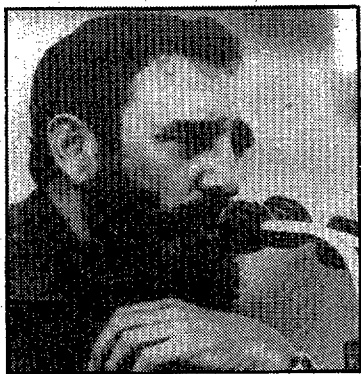
La Habana.— Los presidentes de Cuba, Fidel Castro, y de Angola, José Eduardo Dos Santos, iniciaron ayer conversaciones oficiales, en las que no se descartó como principal asunto el de la presencia de las tropas cubanas en el país africano. Hasta el momento no ha trascendido ningún detalle sobre el contenido de las conversaciones, mantenidas dentro de la máxima discreción.

Un sucinto comunicado divulgado al final de la primera sesión de trabajo da cuenta de que las conversaciones transcurrieron en un clima «fraternal y de plena identidad».

Invitado por Fidel Castro, el presidente angoleño inició anteayer una visita oficial a la isla caribeña, la cuarta desde que asumió la presidencia de su país en 1979, y que se produce tras los contactos informales recién mantenidos por autoridades de Luanda y Washington.

En torno a los asuntos que pudieran tratar Dos Santos y Castro durante los tres días de la visita «amistosa y de trabajo», del mandatario angoleño, se barajan diversas hipótesis.

Algunos analistas políticos sólo ven en el viaje de Dos Santos, anunciado con sólo unas horas de antelación en la isla, una estancia de trabajo que no aportará novedades, mientras que otros consideran que podría significar el pró-

Fidel Castro

logo de una eventual retirada gradual del contingente cubano en aquel país africano.

Cuba envió su primer batallón a Angola en noviembre de 1975 y desde entonces ha proporcionado un apoyo militar decisivo al Movimiento Popular de Liberación de Angola (MPLA, en el poder), contra las guerrillas de la «UNITA» y los ataques sudafricanos.

Ese apoyo militar está integrado por un contingente de unos 30.000 soldados, mientras que en materia de cooperación civil Cuba mantiene en Angola varios centenares de maestros, constructores y personal sanitario y de asistencia técnica.

José Eduardo Dos Santos manifestó en un discurso en abril pasado que sería ingenuo admitir la retirada completa de las fuerzas internacionalistas cubanas mien-

tras persistieran las amenazas y agresiones contra su país.

Ratificó en aquella oportunidad su postura para la solución del conflicto de África Austral que propone la liquidación del «apartheid», la independencia de Namibia y la supresión de la política de desestabilización contra los países de la «línea del frente».

A su vez, la posición cubana quedó resumida por el propio Fidel Castro durante su última visita a Angola, en septiembre pasado, tras participar en la VIII Cumbre de los países No Alineados, cuando señaló que «la presencia de Cuba en Angola depende de nuestros hermanos angoleños: nuestra disposición es permanecer junto a ellos mientras exista el «apartheid»».

Dos Santos llegó a La Habana al frente de una delegación integrada por el canciller Alfonso Van Duijn, el viceministro de Defensa y jefe de la dirección política de las fuerzas armadas, Antonio Francisco Malhaes Paiva, el secretario para la esfera agraria, Santana Andrés-Pitra y el gobernador del Banco Nacional, Antonio Inacio.

El presidente angoleño fue agasajado anoche con una recepción en el Palacio de la Revolución; hoy depositó una ofrenda floral ante el monumento al patriota José Martí y posteriormente recorrió el centro de ingeniería genética y biotecnología.

Perú, seguro de su nacionalización financiera

Lima.— El gobierno peruano ha actuado respetando la Constitución y está seguro de que ninguna acción legal impedirá la intervención y posterior nacionalización del sistema financiero del país, afirmaron ayer dos ministros del gabinete del presidente Alan García.

El ministro de Justicia, Carlos Blancas, subrayó que no encontraba razón para que algún juez pueda aceptar un recurso de amparo contra el decreto de intervención estatal en diez bancos, seis financieras y 17 empresas de seguros, porque éste estaba fundamentado en normas constitucionales.

Blancas aludió así, en una conferencia de prensa en la sede del Ministerio de Economía y Finanzas, a la presentación de un recurso de amparo ante el poder judicial anunciada por la Asociación de Bancos de Perú.

En la misma conferencia, en la que estuvieron presentes los presidentes de los comités de administración a cargo de la intervención estatal en los bancos, el titular de Economía y Finanzas, Gustavo Saberbein, reiteró que el gobierno actuó con «sólido fundamento legal» y en busca de la justicia social.

Saberbein comentó que la decisión tiene como objetivo la «democratización de la economía» para que ésta no se concentre en grupos de poder. El ministro de Justicia argu-

mentó que tanto el decreto supremo de intervención como el proyecto de ley de nacionalización del sistema financiero y la banca, presentado por Alan García el martes 28 de julio al Congreso, donde el partido gobernante tiene mayoría, tienen fundamentos constitucionales.

Dijo que el artículo 132 de la Constitución indica que «en situaciones de grave crisis y de emergencia, el estado puede intervenir con medidas extraordinarias de carácter transitorio una actividad económica».

«No veo como se podría aceptar una acción de amparo» subrayó Blancas, quien añadió que el proyecto de ley de nacionalización está respaldado por los artículos 114 y 125 de la Constitución, uno de los cuales precisa que la propiedad es inviolable «pero puede ser declarada de necesidad e interés social».

El titular de Justicia descartó un monopolio estatal, explicando que en materia bancaria éste no existe de acuerdo a la Carta Magna. Blancas señaló que lo que está expresamente prohibido es el monopolio privado.

El ministro de Economía garantizó por su parte que la del sistema financiero y bancario sería la única nacionalización del régimen del presidente Alan García y que «no hay otra».

Mañana, a las siete de la tarde, presentación en el Estadi

Tras el stage, Alfonso Muñoz analiza la plantilla del Girona

«Tenemos equipo suficiente para luchar en pos del título»

NARCÍS PLANAS

Girona.— Mañana, lunes, a las siete de la tarde, el Girona efectuará la presentación oficial de su plantilla, cuyos componentes han estado concentrados hasta ayer en el Hostal Esteba de Caldes de Malavella.

Una vez cubierta la primera etapa de la preparación de los rojiblancos hemos charlado con Alfonso Muñoz, el mister gerundense quien, en primer lugar, nos valora estos días de stage que considera «altamente positivos». Dice que «todo se ha desarrollado conforme esperaba. Mejor dicho, un poco mejor de lo previsto. Sé que los jugadores han sufrido mucho. Pero era conveniente para poder alcanzar los objetivos que nos hemos marcado».

Comenta Alfonso Muñoz que no tiene configurado el equipo «pese a que, como es lógico, he realizado algún que otro ensayo. Pienso que hay una plantilla suficiente como para luchar entre los mejores. Se conjugan la juventud y la experiencia. Y, sobre todo, unos deseos enormes de trabajar».

El primer test que tiene el Girona esta temporada se ha previsto para el 7 de agosto, fecha en la que medirá sus fuerzas con el Figueres con ocasión del «Torneig Costa Brava». En este partido pueden empezar a verse las intenciones de Muñoz «aunque quiero dejar bien claro que el Girona se prepara para jugar en Segunda B. Y, lógicamente, el día 7 tendremos enfrente a un rival de superior categoría».

Sigue teniendo total y absoluta confianza en la plantilla porque «se trata de un conjunto bastante equilibrado». Muñoz insiste en

Alfonso Muñoz tendrá que afinar mucho. (Foto DANI DUCH).

que «vamos a luchar por el ascenso».

Pasamos, ahora, a analizar la actual plantilla y, lógicamente, comenzamos por los porteros. «Es un puesto muy bien cubierto. Contamos con los dos extremos, la experiencia y la juventud. A Vila le vendrá muy bien estar junto a Cendoya, del que puede aprender mucho. Vila tiene ante sí un futuro espléndido. En cuanto a Cendoya, como deportista es excelente. Y, como persona, un fenómeno».

La defensa es, en teoría, la línea que puede presentar mayores problemas. Por su juventud, porque el pasado año encajó muchos goles y porque no se ha producido ninguna incorporación. «Yo ten-

go confianza en la juventud, aunque hombres como Montes y Fita han madurado mucho. No puede tacharse de inexpertos. Además, están Sagué y Esteve que pueden dar mucho de sí. A este último le auguro un futuro muy prometedor. Tenemos, además, a Ramos, Valeriano, Espigulé, Juanjo... Son, todos, gente muy válida». Muñoz considera que la inexperiencia «pueden suplirla con las ganas que tienen de hacerlo bien». No obstante, el entrenador rojiblanco confiesa que «un jugador bregado no nos vendría nada mal».

Pasamos al centro del campo. «La línea está bien cubierta. Tenemos jugadores como Saló y Carretero que cubren mucho te-

rrero. Son auténticos devoradores de kilómetros. Están Bayona y Torreblanca, sin olvidarnos de Linares. Creo que es una línea muy equilibrada a la que también pueden incorporarse hombres como Cristo, Geli... porque se trata de jugadores polivalentes».

Llegamos a la delantera «en la que, indudablemente, hay muchos jugadores, y todos ellos muy cualificados. Cristo, Abad, Geli, Lozano, Elias... Algunos pueden jugar en el centro del campo. De cualquier manera, resulta evidente que la temporada es larga y pueden suceder muchas cosas. No creo que sobre nadie. Al contrario».

La directiva con la plantilla.— En el último día de «stage» del equipo rojiblanco en Caldes de Malavella la directiva del Girona quiso compartir la cena con los jugadores. Joan Mis y el resto de los componentes de la junta estuvieron departiendo con la plantilla y el cuerpo técnico. Hubo camaradería, buen humor y, también, deseos de regresar a casa pese a que todos los jugadores coincidían en que el «stage» había resultado muy provechoso. El presidente rojiblanco mostraba su satisfacción por la forma con que se han desarrollado las cosas, al tiempo que nos comentaba que ya están a la venta las entradas del Costa Brava. Joan Mis señalaba que el campo puede ofrecer, el día 7, un excelente aspecto, porque al margen de los aficionados gerundenses se prevé la presencia de numerosos seguidores del Figueres que, tras el 0-13 de Fortià, andan entusiasmados con el cuadro albiazul. El presidente del Girona significaba que se harán gestiones para conseguir la presencia en el Estadi, antes del comienzo de la liga, de un equipo de postín para que mida sus fuerzas a los rojiblancos. (Foto CARLOS SANS).

ZARPAZOS

● El ex entrenador del Figueres, José Manuel Esnal «Mané», ha permanecido escayolado durante 21 días a causa de una lesión en el ligamento interno de la rodilla que se produjo jugando a fútbol sala. Actualmente, está efectuando la recuperación en las instalaciones de Lezama.

● Hasta mañana no se conocerá el verdadero alcance de la lesión sufrida por el guardameta del Figueres Quim Ferrer en el curso de una sesión preparatoria realizada el pasado viernes. Por el momento, como medida de precaución, se le ha inmovilizado la pierna afectada.

● El Porto Alegre y el Glasgow Rangers, al imponerse respectivamente por 2-1 y 1-0 al Ajax y a la Real Sociedad, jugarán la final de un torneo internacional que se disputa en la ciudad escocesa de Glasgow.

● El Vilartagues ya ha empezado a preparar la temporada. Pedro González continuará como presidente del club y el equipo, que el pasado ejercicio realizó su papel más brillante de toda su trayectoria, se ha visto refrozado por Juan Carlos (Guixols) y Diego (Armentera), siendo su entrenador Jaume Borrego.

● Durante estos últimos días corrian rumores de que el jugador Geni Bou jugaría la próxima temporada en el Vilobí. Sin embargo, el secretario técnico del Blanes, Xavier Lozano, manifestaba textualmente que sigue perteneciendo al club blandense, pues tiene contrato hasta el 30 de junio de 1988. El Blanes de Martínez Bonachera sigue con su plan de trabajo en el complejo de El Vilar.

● Para el próximo 10 de septiembre está prevista la inauguración de la temporada 87/88 de la Escuela de Fútbol del CD Blanes, bajo la dirección de José Robert. Por tal motivo vienen llevándose activas gestiones para que pudieran estar presentes en dicho acto el entrenador del RCD Español, Javier Clemente y el portero N'Kono. Dicha escuela controlará un total de trescientos niños, de edades comprendidas entre los cinco y doce años, con la supervisión de unos quince monitores.

● El tenista español Emilio Sánchez Vicario fue eliminado en las semifinales del Torneo de Bastad al perder ante Stefan Edberg por el resultado de 6-4 y 6-0. Edberg se las verá en la final con Joakim Nystrom, que venció sorprendentemente y con rotundidad a su compatriota Mats Wilander —cabeza de serie número uno— por 6-2 y 6-2.

● Si en el transcurso de los próximos días no encuentra un sponsor, el Askatuak (llamado la pasada temporada Pacharán La Navarra) deberá renunciar a la Primera B.

● El pivot internacional del FC Barcelona, Ferran Martínez, se halla disfrutando de sus vacaciones en la localidad de L'Estarrit.

LINCES

OFF SIDE

¿Ayudas?

JORDI XARGAYÓ

No es ninguna novedad decir que resulta impensable que los clubs catalanes puedan recibir alguna ayuda de quien ha venido autocalificándose de un tiempo a esta parte como el «cap y casal» del fútbol catalán, entiéndase FC Barcelona. Porque sólo hay que recordar aquellos tiempos en los que la entidad azulgrana no tenía el Barcelona Atlético y cedía a casi todas sus promesas a equipos allende los límites geográficos de Catalunya. Y mucho más reciente tenemos el caso del delantero Carlos.

El Figueres, la pasada temporada, estaba interesado en obtener la cesión de dicho jugador. Realizó una oferta económica que nadie superó y el chico deseaba recalar en el club ampurdanés, hasta que el propio Carlos manifestó públicamente: «El Barcelona me obliga a jugar en un primera división», lo cual le condujo hasta Murcia. Un año después, parece que los planteamientos azulgranas han sufrido un radical giro, porque Carlos ha sido cedido a un segunda A, el Real Oviedo, que nada tiene que ver con el fútbol catalán, salvo que José Luis Romero, actual coordinador del fútbol base barcelonista, fue entrenador ovetense y guarda buenas amistades por aquella zona.

Y este año se ha producido el caso de Villarroya. El Figueres y el jugador estaban de acuerdo hasta que se entrometió Josep Lluís Núñez y le ordenó al chico recalar en un primera división que, bueno, en este caso se trata de una entidad catalana, el Sabadell. Las decisiones barcelonistas suelen variar según los caprichos de quienes tienen la responsabilidad de tomarlas. Porque las únicas «ayudas» que pueden esperarse de la entidad azulgrana son, por ejemplo, ir a jugar a Figueres previo pago de siete millones de pesetas.

UNA SEGUNDA DIVISIÓN A MUY RENOVADA

Coruña, Málaga y Huelva tienen, en teoría, los mejores refuerzos

JORDI XARGAYÓ

Girona.— Las plantillas de los veinte equipos que este año militarán en Segunda A, salvo alguna novedad que pueda producirse a última hora, están ya totalmente definidas ante la batalla liguera que empezará el próximo día 31.

Haciendo un somero análisis, podemos calificar a Deportivo de La Coruña, Málaga y Huelva como los tres equipos que, en teoría, han adquirido mejores refuerzos; que Jerez y Rayo Vallecano como los que han modificado mayormente sus plantillas con un elevado número de fichajes; que los cuatro ascendidos de Segunda B apenas han potenciado sus equipos; que el descendido Racing y el Sestao han perdido jugadores importantes; que los tres filiales se han renovado bastante; que Elche, Hércules, Oviedo y Figueras han intentado apuntalar las lagunas que ofrecieron el pasado año; y que Castellón y Cartagena se mantienen casi igual o, incluso, que han debilitado sus formaciones. Ésta es, simplemente, la teoría de una pretemporada en la que se han producido muchos movimientos de jugadores en una Segunda División A que no concederá respiro a nadie: dos ascensos, dos puestos de promoción de ascenso y cuatro descensos servirán para dar más alicientes a la división más equilibrada.

Los mejores refuerzos

A nuestro juicio, el Deportivo de La Coruña es el equipo que ha apuntalado mejor su plantilla con la incorporación de dos buenos defensas: Sagarzazu (Real Sociedad) y Blesa (Zaragoza), un buen centrocampista: Azpiazu (Sestao) y un delantero con una cabeza prodigiosa como Fontana (Castellón), además del guardameta Ruiz (Zaragoza) y del defensa argentino Arzubialde. El Málaga ha sido el equipo estrella de la fiebre de fichajes con las incorporaciones de Juanito (Real Madrid), Esteban (Barcelona), el guardameta húngaro Szendrei, los defensas del Atlético de Madrid, Ruiz, que pudo recalar en el Figueras, y Clementa, además del entrenador Laszlo Kubala. La incógnita estriba en saber cómo responderán en Segunda A unas ya veteranas glorias del fútbol español.

El Recreativo de Huelva se ha reforzado con las bajas concedidas por Betis y Sevilla. Ha fichado

Muller, uno de los refuerzos del Figueras.

a los ex béticos Alex (también estuvo en tratos con el Figueras), Casado y Ortega. Y los sevillistas Grande, Tirado y Toni, además del céltico Manolo. De todas formas, ha perdido a Julio, Carmelo, Rodríguez y Cristóbal.

Muchos refuerzos

Jerez y Rayo Vallecano son los equipos que han realizado un mayor número de fichajes. Hasta doce el Jerez de Naya que no desea pasar por la amarga experiencia del pasado año: los porteros Sala (Albacete) y Claudio (Rayo Vallecano), los defensas Quesada (Elche), Martín Sáez (Valladolid), Fabregat (Córdoba) y Juanjo (Jaén), los centrocampistas Cortés (Hércules), Dieguito (Cádiz) y

tila con las bajas de Chiri, Gelucho, Isidro, Sañudo, Álvarez, Suárez y Buckley. El nuevo entrenador, Delfín Álvarez, sólo tiene como fichajes destacables a Aitor (Sestao) y el veterano y cada vez más débil Verón. También el Sestao, la revelación del pasado año, ha perdido piezas importantes, tales como Echevarría, que fue el portero menos goleado de Segunda A, el defensa Gonzalo, el medio Azpiazu y el delantero Aitor. Como cada año, el Sestao ha empezado con una numerosísima plantilla, aunque Irureta realizará descartes antes de empezar la liga. Destaca la incorporación de dos brasileños (Rui Rey y Demetrio) y del ex athletico Óscar Vivanco. El resto son fichajes vascos.

El Elche se lo quería comer todo en materia de fichajes meses antes de terminar la liga y al final la penuria económica le ha obligado a realizar sólo seis incorporaciones: Sánchez (Cádiz), Javi (Cartagena), Bracun (Estrella Roja), Rodríguez (Huelva), Sixto (Valencia) e Isidro (Racing). Algo similar ha sucedido con el otro equipo alicantino, el Hércules, que ha fichado a Huertas (Cartagena), Generelo (Cádiz), Radmanovic (Rijeka), Tino (Sporting) y Latapia (Logroñés), mientras que ha perdido a Reces, Orbegozo y Zayas.

El Oviedo, de la mano de Vicente Miera, intentará olvidar la nefasta temporada anterior, en la que sólo la reestructuración le salvó del descenso. Ha incorporado a Sañudo (Racing), Hicks (Sabadell) y Carlos (Murcia), aunque espera realizar algún otro fichaje. Bien por terminar contrato, bien por no ser renovados, han marchado jugadores como García Barrero, Leiva, Herrera, Marcucci, Juanito, Segundo, Eizmendi y Ramírez.

Castellón y Cartagena apenas se han reforzado, al menos, con jugadores de contrastada calidad. El Castellón, con un entrenador alemán que quiere inventarlo todo y que se llama Carlos Virba, ha fichado al que fuera portero del Girona, Martínez Puig, a Víctor (Valladolid) y Puskas (Mallorca), mientras que ha perdido a Fontana. Los castellanenses ya fueron el pasado año uno de los equipos más flojos de Segunda A, posiblemente el que desarrolló peor fútbol, con lo cual este año pueden pasar algunos apuros. El Cartagena ha perdido a los defensas Javi y Huertas, entre otros, mientras que ha fichado a Da Silva (Málaga), Sebas (Coruña) y Paco (Elche).

el danés Larsen, y los delanteros Dante Sanabria (Sevilla), Aleña (Mallorca) y el británico Hodgson. Y el Rayo Vallecano, con una plantilla carente de experiencia, ha realizado una importante renovación. Ha perdido a elementos importantes como Belza (Mallorca), Pepin (Osasuna), Cunningham, Mesones... mientras que los únicos fichajes destacados son el guardameta yugoslavo Pralija, el centrocampista Sánchez Candil (Coruña) y el delantero Marián (Celta), aunque este jugador lleva casi dos temporadas inédito.

Fichajes discretos

El Racing de Santander, único equipo descendido de Primera División, ha visto debilitada su plan-

Figueras: 29 fichajes en tres temporadas

Girona.— Nada menos que 29 jugadores ha fichado el Figueras durante las tres últimas temporadas, lo cual significa que de la plantilla que existía en el ejercicio 84-85 (segundo año de militancia en Segunda B) sólo quedan los incombustibles Pitu Duran y Paco Boix, que son los únicos jugadores que han estado en todas: ascensos a Segunda B y Segunda A, año de la Copa, etcétera.

En la temporada 85-86 (ascenso a Segunda A), el Figueras fichó a Gratacòs, Arturo, Guitart, Bayona, Martínez, Requena, Cuevas, Manolo, Joan Duran y Corominas. El pasado año hubo la cifra récord de trece fichajes: Ferrer, Bolaños, Valentín, Menchaca, Russet, Soldevila, Valdo, Forcadell, Gallo, Valor, Giró, Cañizares y Néstor.

Y esta temporada los fichajes realizados, por el momento, ascienden a seis: Muller (Royal Amberes), Bosniak (Dynamo de Zagreb), Maldonado (Coruña), Brasi (Murcia), Casals (Barcelona Atlético) y Muñoz (Blanes). Las bajas, con respecto al ejercicio anterior, son Bayona (Girona), Giralt (Banyoles), Boada (Palamós), Manolo (Palamós), Néstor y Gallo.

Los fichajes que ha realizado este año el Figueras han tenido como base la potenciación de un centro del campo que el pasado año estaba descompensado. La presencia de un Bosniak técnico y de fácil toque de balón y un Muller de más fuerza, fácil desprendimiento de balón y mejor desmarque, han de dar la consistencia que le faltaba a esta línea, junto al acople de los Menchaca, Valentín, Pitu Duran, Martínez, etcétera. La defensa ha quedado apuntalada con un lateral izquierdo nato como Brasi y un central (Maldonado) que deberá pugnar con Pere Gratacòs por la titularidad. La delantera, salvo el fichaje de un imberbe José Luis Muñoz, siguen los mismos del pasado año y todo parece indicar que Cuevas y Valdo volverán a formar, inicialmente, pareja atacante.

Los filiales y su incógnita

Girona.— Bilbao Athletic, Barcelona Atlético y Castilla serán los tres equipos filiales que militarán en la Segunda División A.

El Castilla, que se salvó del descenso merced a la reestructuración, ha perdido a jugadores importantes como Pinki (Sabadell), Martos (Logroñés), Losada (Español) y el danés Povlsen (Colonial), mientras ha incorporado a varios jugadores de los equipos inferiores, algunos de los cuales ya debutaron en Segunda A el pasado año. El Bilbao Athletic ha vuelto a realizar una importante renovación, aunque parece más teórica que práctica, porque, merced a los extraños privilegios que tienen los filiales, no sería de extrañar que jugadores bregados como Jabó, Ayarza, Ferreira, Lizarralde, Roberto Martínez y De Diego, que han pasado a las órdenes de Howard Kendall, jugasen con el filial durante la liga. El desequilibrio de una situación u otra —contar con todos estos jugadores o con ninguno de ellos— es astronómica. El Barcelona Atlético ha perdido, también teóricamente, a Cristóbal, Nayim y Vinyals, por haber pasado al primer equipo, además de Villarroya, Bueno, Guillén, Gonzalo y Casals. Las bajas serán suplidas por jugadores del «amateur» o juvenil. El Figueras tiene la ventaja de enfrentarse a dos filiales (Barcelona At. y Bilbao Ath.) en las primeras jornadas, que es cuando todavía no están acoplados.

Escasos refuerzos en los cuatro equipos ascendidos

Girona.— Los cuatro equipos que han ascendido de Segunda B (Tenerife, Lleida, Granada y Burgos) han realizado escasos refuerzos para afrontar la temporada.

El Burgos, que ha perdido entre otros a Portugal (Real Valladolid), sólo ha incorporado a un yugoslavo (el delantero Petrov) y Antelo (Atlético Madrileño). El primer rival que tendrá el Figueras mantiene el esquema defensivo que fue la clave de su juego el año pasado, aunque no estará Irulegui en el banquillo sino el yugoslavo Serguei Kresic que desconoce la actualidad del fútbol hispano. El Lleida ha perdido a tres jugadores importantes (Alcelay, Sarabia y Oliva), mientras ha realizado unos discretos refuerzos: José Manuel (Cádiz) —estuvo en la agenda del Figueras—, Roberto (Sporting), Bernad (Tenerife), Verdejo (Granada) y el yugoslavo Milanovic, que es natural de la misma ciudad que el figuerense Dragan Bosniak.

El Tenerife, que comandó la Segunda B desde principio a fin, mantiene la base del año anterior, exceptuando las incorporaciones de Camacho (Betis), Minguez (At. Madrid) y Guina (Murcia). Y el Granada tampoco se ha esmerado en potenciar la plantilla, por cuanto ha fichado a los centrocampistas Juanín (Elche), Delgado (Murcia) y Ribera (Alcayano) y los delanteros Barcelona (Mestalla) y el irregular Merayo (Huelva).

Dragan Bosniak.

Ayer efectuó su presentación con una plantilla de veintinueve jugadores para «Nitus» Granados

El Banyoles, con renovadas ilusiones

Francesc Llinàs, presidente de la comisión gestora: «Nuestro propósito para esta temporada será divertir a la afición, de la que necesitaremos su apoyo»

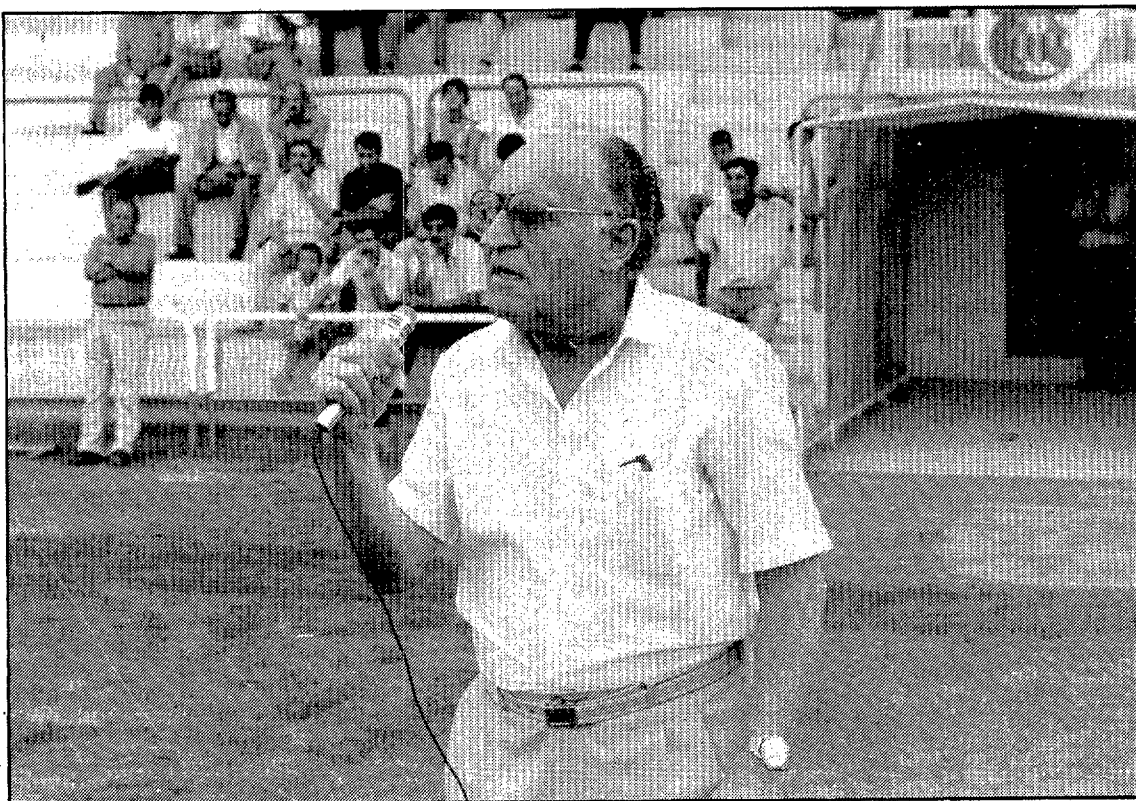
JOAN ROCA

Banyoles.— Con un clima de optimismo y bastante afluencia de público en la tribuna, el Banyoles llevó a cabo ayer su presentación para la temporada 87/88. La llegada de «Nitus» Granados al banquillo en sustitución de Xavi Agustí y la presidencia de Francesc Llinàs de la comisión gestora que regenta los destinos del club supone una nueva etapa para el Banyoles, que en los últimos años se ha consolidado plenamente en la Tercera División y en la que ya es uno de los equipos que se hace respetar por todos sus rivales.

Muchos son los que apuntan al Banyoles entre los favoritos de esta «reestructurada» Tercera y el objetivo será luchar para conseguir el ascenso a Segunda B que la pasada temporada se escapó en los compases finales de la liga. El Banyoles mantiene todo su esquema del anterior ejercicio y entre el aluvión de incorporaciones destacan los nombres de Miquel Duran, que será toda una garantía bajo los palos junto a Jordi Busquets, un guardameta con un buen porvenir, y Emili Giralt, que todavía reforzará más la completa defensa que formaban ya la pasada temporada Juncà, Carreras, Galán y Font.

Ilusión y esperanza

Abrió el acto de presentación Francesc Llinàs, como presidente de la junta gestora, quien comenzó señalando que «nuestro propósito será divertir a la afición para que vibre domingo tras domingo y, si conseguimos esto, la meta se elevaría al ascenso de categoría. Para ello, necesitamos el apoyo de los seguidores con el fin de dar ánimos a una plantilla que querrá cobrar todos sus emolumentos, como así ha ocurrido en las anteriores campañas». Remarcó que «con

Francesc Llinàs, en un momento de su discurso. (Foto PABLITO Jr).

el trabajo y colaboración de todos trataremos de que el CD Banyoles realice un brillante papel en esta temporada y la próxima... ya hablaremos».

A continuación tomó el micrófono «Nitus» Granados. «En primer lugar quiero expresar mi satisfacción porque siempre había dicho que mi deseo era debutar como entrenador profesional o semiprofesional en este club, como así ha sido». Se dirigió a la plantilla con unas palabras en las que solicitaba a sus componentes «que deis todo lo que tenéis de sí. Ha habido sustanciales cambios, pero con esfuerzo, trabajo y dedicación vamos a salir hacia adelante y a llevar al Banyoles a los primeros puestos de la clasi-

ficación».

Cerró los parlamentos el capitán Alex. «Debe existir una gran unión entre los socios, directiva, técnicos y jugadores para así poder conseguir toda clase de triunfos. Evidentemente esa armonía tiene que ser fundamental. Por parte de la plantilla vamos a darlo todo y a buen seguro que por esfuerzo no quedaremos». Añadía que «compartimos la ilusión que tienen presidente y entrenador y esa lucha servirá para no defraudarles».

Mañana comenzarán los entrenamientos

No hubo sesión preparatoria al término de la presentación y «Ni-

tus» Granados dialogó con los jugadores en el terreno de juego durante unos breves minutos. Los entrenamientos comenzarán mañana, con doble sesión a lo largo de esta semana, para ir calentando los motores. Oscar Aja, que ayer no pudo estar en el acto de presentación, se incorporará el martes. Las sesiones matinales —que darán inicio a las nueve— estarán dedicadas única y exclusivamente a la preparación física, mientras que por la tarde y en el campo municipal, tendrán lugar sesiones con balón.

«Nitus» ha observado detalladamente en el transcurso de los últimos días, como buen estudioso del fútbol y como suele hacer año tras año, diversos sistemas de pre-

paración de equipos de Primera División, acudiendo a los «stage» del Athletic de Bilbao y Real Sociedad y al del Español, en Bagnères de Luchon.

La plantilla

Veintinueve jugadores efectuarán la pretemporada a las órdenes de «Nitus» Granados, quince de los cuales no superan los diecinueve años y de la pasada temporada continúan en el Banyoles doce jugadores.

Porteros:

Miquel Duran (Español)	30
Jordi Busquets (Guixòls)	19

Defensas:

Miquel Juncà	30
Jordi Carreras	27
Joan Font	25
Josep Maria Galán	23
Emili Giralt (Figueres)	23
Fco. Comino (Abadessenc)	19
Xavier Busquets (Penya Sport)	18
Xavier Dilmé (EF Garrotxa)	18
Carles Curós (EF Garrotxa)	18
Llorenç Quintana (EF Garrotxa)	18

Medios:

Alex Terma	28
Oscar Aja	26
Àngel Busquets	20
Francesc Xargayó	18
Albert Sabaté	18
Francisco Rincón	20
Jordi Oliveras (Salt)	22
Santi Oliveras (EF Garrotxa)	19
Tunet Terma (Montagut)	23

Delanteros:

Joan Luque	32
Pere Vilarrodà	31
Quito García (EF Garrotxa)	18
Loren Valiente (Figueres)	18
Plácido Pérez (Figueres)	18
Narcís Font (Bell-lloc)	18
Toni Becerra (Figueres)	18
Lluís Guinó (juvenil)	18

Muchas caras nuevas en la plantilla de «Nitus» Granados.— Un total de dieciséis novedades presentaba la plantilla del Banyoles. Salvo algunas excepciones como Miquel Duran y Emili Giralt —los fichajes más «sonados»— la mayor parte de las mismas son jóvenes valores que proceden de la Escuela de Fútbol de la Garrotxa (Dilmé, Curós, Quintana, Oliveras y Quito) o de otros clubs como el Figueres, que ha cedido a Toni, Valiente y Plácido, éste todavía en edad juvenil. También han recalado en el Banyoles los hermanos Jordi y Xavier Busquets. El primero de ellos ocupará la portería junto a Miquel Duran, después de haber jugado la pasada temporada en el Guixòls cedido por el FC Barcelona, del que ya ha conseguido la baja. Otras adquisiciones son las de Comino (Abadessenc), Terma (Montagut) y Narcís Font (Bell-lloc). Con todo ello queda demostrado que «Nitus» apuesta fuerte por la juventud. (Fotos PABLITO Jr.).

Dimitió a consecuencia del fallo del CCDE

Joaquim Quintana: «No puedo admitir una decisión de este tipo»

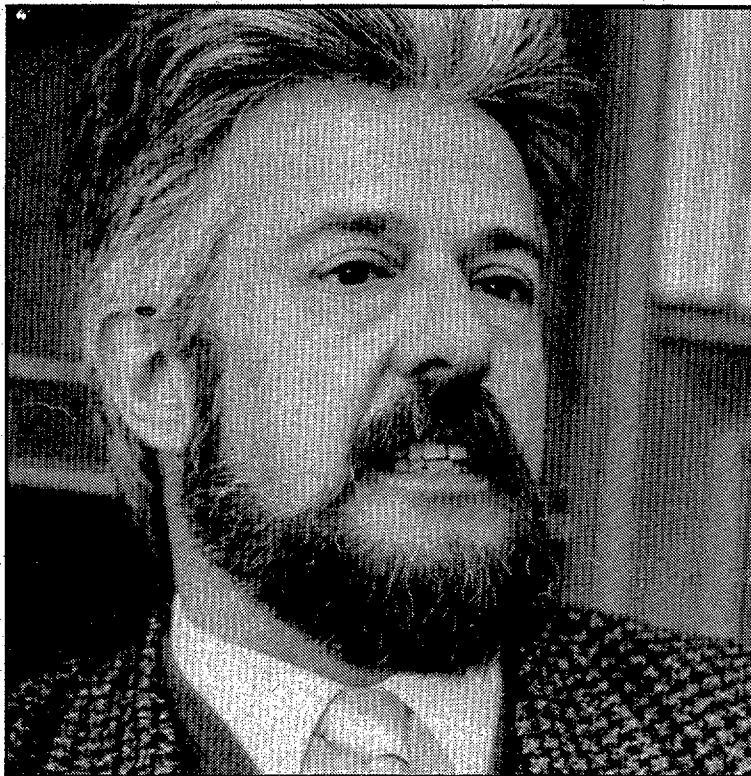
Josep Borrego, del Vila-roja: «La repetición del partido contra el Coma Cros tendría que jugarse en nuestro campo»

N.P.

Girona.— «Bajo ningún concepto puedo admitir una decisión de este tipo. La acato, pero no la admito. Por este motivo, tanto yo como el resto de integrantes del subcomité de competición hemos presentado la dimisión al delegado provincial de fútbol». Joaquim Quintana hablaba así después de ocho años al frente del subcomité. «Recuerdo que entré con Manel Lloret. Después, estuve con Giralt y, ahora, con Bayo». Significa que «siempre hemos aplicado estrictamente el reglamento. Y en modo alguno podemos admitir que ahora se nos revoque un fallo cuando hemos cumplido con nuestra obligación». Joaquim Quintana considera que «hemos sido, siempre, un subcomité duro. En posteriores recursos los clubs han conseguido alguna que otra rebaja. Pero nunca se ha revocado un fallo. No nos quedaba otra alternativa que irnos. Pienso, de verdad, que no nos merecíamos una actitud como ésta».

Joaquim Quintana no esperaba un fallo así «porque el reglamento de la federación catalana era muy claro. Nunca llegué a pensar que un organismo como el Comité Català de Disciplina Esportiva pudiera desautorizar lo que nosotros habíamos dictado basándose en un reglamento de la federación española. Es algo que no acabo de comprender».

El hasta ahora responsable del subcomité de competición quiere dejar muy claro que «nada tengo contra el Bescanó, club que me merece todos los respetos. Pero hay un reglamento y este reglamento se ha confeccionado para que se cumpla. Nosotros

Quintana se va tras ocho años al frente del subcomité.

no hemos hecho otra cosa que obrar de acuerdo con el articulado de la reglamentación vigente». Lamenta que en todo este tema «pueda haber connotaciones de tipo político. El deporte es un juego y como tal debe entenderse». Le preguntamos si cabe una reconsideración y nos dice que «antes de tomar una decisión me lo pensé detenidamente. Y mucho tendrían que cambiar las cosas para que reconsiderara mi postura».

Borrego, disconforme

Está claro que en este caso no

llueve a gusto de nadie. En Vila-roja están que se suben por las paredes «porque el encuentro no se juega aquí. Yo me pregunto el motivo por el que el choque no se disputa en nuestro campo. Bayo vino a verme el viernes por la mañana para preguntarme cuándo nos iba mejor jugar el encuentro. Le dije que el sábado por la tarde. Pues bien. Va y nos lo señalan el domingo por la mañana y, por si fuera poco, en el campo del Pontenc», señalaba el secretario técnico, Josep Borrego. Añadía que «entre los aficionados hay muchísimo malestar por esta decisión que

es a todas luces arbitraria».

Bubé, indignado

Y si en Vila-roja están que se suben por las paredes, en el seno del Coma Cros la indignación sube de tono por momentos. Enric Bubé, el entrenador de los textiles, nos decía ayer que «se ha abierto la veda. A partir de ahora puedes permitirte el lujo de alinear indebidamente a quien quieras. Como máximo, te harán repetir el partido. Creo, de verdad, que el Comité Català de Disciplina Esportiva ha sentado un mal precedente».

El mister de los saltenses nos decía que «vamos a salir a por todas, porque queremos jugar en Primera Regional. Lo que ya habíamos conseguido y ahora nos quieren quitar lo defendemos con todas nuestras fuerzas. Nos prepararemos a fondo para ganar al Vila-roja y continuar en la categoría que alcanzamos merecidamente». Nos comentaba Bubé que «para nosotros supone una ventaja tener que jugar el encuentro en el campo del Pontenc. Siempre es mejor que hacerlo en Vila-roja». Dice que en caso de empatar o perder «afrontaríamos deportivamente la Segunda Regional, aunque no cabe duda de que supondría un fuerte golpe moral. Porque lo que nos han hecho no tiene nombre». Termina diciendo que «el Bescanó ha preparado un equipo para jugar en Segunda Regional. No cabe duda de que en caso de ascender tendrán que hacer frente a esta circunstancia».

El tema no está cerrado ni muchísimo menos. Puede, todavía, dar mucho que hablar.

Betis y Sabadell, dos primeras que jugarán hoy en nuestra provincia

Lloret de Mar/L'Escala.— Dos interesantes partidos amistosos tendrán lugar hoy en nuestra provincia, en los que intervendrán equipos de Primera División, como son el Betis y el Sabadell. El conjunto verdiblanco jugará en Lloret a las diez de esta noche y el Sabadell lo hará en l'Escala, a partir de las ocho y media.

Será el segundo encuentro que jugará el Betis desde que ha iniciado su preparación bajo la dirección del británico Mortimer, venciendo anteayer al Andorra por 2-4. Por su parte, el Sabadell hará su «premiere» ante l'Escala.

Debut del super Palamós en Torroella

Torroella-de Montgrí.— Finalizado ya su «stage» en el Culler, el Palamós disputará hoy su primer amistoso de la pretemporada en el campo del Torroella, en un choque que ha despertado una gran expectación a consecuencia de ese debut del super Palamós, con todas sus novedades al frente. Otro aliciente será ver en acción al ascendido Torroella, que también se ha reforzado considerablemente. El partido está previsto para las siete y media de la tarde.

El GEiEG de rugby empezará la liga visitando al CN Barcelona

Girona.— El GEiEG de rugby abrirá la competición liguera en el campo del CN Barcelona, el día cuatro de octubre. Los equipos que se encuadran en su mismo grupo son los siguientes: CN Barcelona, Cornellà, Hospitalet, CN Montjuïc, Hernani, At. San Sebastián, Gernika, Ordizia e Iruña.

Calendario completo de la preferente catalana juvenil

REDACCIÓN

Girona.— Ya se conoce el calendario de la preferente catalana juvenil en donde intervendrán tres equipos de nuestra provincia: Figueres, Garrotxa y Vilobí. Los ampurdaneses ya jugaron la pasada temporada en la citada categoría, mientras que los olotenses y vilobinoveses accedieron a ella después de conseguir el ascenso de la preferente provincial.

13 Septiembre (24 enero)

Levante - Figueres
Salle Premià - Santboià
Canovelles - Júpiter
AE Sarrià - Garrotxa
Lliçà de Munt - Sabadell
Montañesa - Sant Andreu
Terrassa - Granollers
Terlenka - Europa
Vic - Vilobí

20 Septiembre (31 enero)

Figueres - Vic
Santboià - Levante
Júpiter - Salle Premià
Garrotxa - Canovelles
Sabadell - AE Sarrià
Sant Andreu - Lliçà de Munt
Granollers - Montañesa
Europa - Terrassa
Vilobí - Terlenka
27 Septiembre (7 febrero)
Figueres - Santboià

Levante - Júpiter
Salle Premià - Garrotxa
Canovelles - Sabadell
AE Sarrià - Sant Andreu
Lliçà de Munt - Granollers
Montañesa - Europa
Terrassa - Vilobí
Vic - Terlenka

4 octubre (14 febrero)

Santboià - Vic
Júpiter - Figueres
Garrotxa - Levante
Sabadell - Salle Premià
Sant Andreu - Canovelles
Granollers - AE Sarrià
Europa - Lliçà de Munt
Vilobí - Montañesa
Terlenka - Terrassa

11 octubre (21 febrero)

Santboià - Júpiter
Figueres - Garrotxa
Levante - Sabadell
Salle Premià - Sant Andreu
Canovelles - Granollers
AE Sarrià - Europa
Lliçà de Munt - Vilobí
Montañesa - Terlenka
Vic - Terrassa

18 octubre (6 marzo)

Júpiter - Vic
Garrotxa - Santboià
Sabadell - Figueres
Sant Andreu - Levante
Granollers - Salle Premià
Europa - Canovelles
Vilobí - AE Sarrià
Terlenka - Lliçà de Munt

Terrassa - Montañesa
25 octubre (13 marzo)

Júpiter - Garrotxa
Santboià - Sabadell
Figueres - Sant Andreu
Levante - Granollers
Salle Premià - Europa
Canovelles - Vilobí
AE Sarrià - Terlenka
Lliçà de Munt - Terrassa
Vic - Montañesa

1 noviembre (20 marzo)

Garrotxa - Vic
Sabadell - Júpiter
Sant Andreu - Santboià
Granollers - Figueres
Europa - Levante
Vilobí - Salle Premià
Terlenka - Canovelles
Terrassa - AE Sarrià
Montañesa - Lliçà de Munt

8 noviembre (27 marzo)

Garrotxa - Sabadell
Júpiter - Sant Andreu
Santboià - Granollers
Figueres - Europa
Levante - Vilobí
Salle Premià - Terlenka
Canovelles - Terrassa
AE Sarrià - Montañesa
Vic - Lliçà de Munt

22 noviembre (10 abril)

Sabadell - Vic
Sant Andreu - Garrotxa
Granollers - Júpiter
Europa - Santboià
Vilobí - Figueres

Terlenka - Levante
Terrassa - Salle Premià
Montañesa - Canovelles
Lliçà de Munt - AE Sarrià
29 noviembre (17 abril)

Sabadell - Sant Andreu
Garrotxa - Granollers
Júpiter - Europa
Santboià - Vilobí
Figueres - Terlenka
Levante - Terrassa
Salle Premià - Montañesa
Canovelles - Lliçà de Munt
Vic - AE Sarrià

6 diciembre (24 abril)

Sant Andreu - Vic
Granollers - Sabadell
Europa - Garrotxa
Vilobí - Júpiter
Terlenka - Santboià
Terrassa - Figueres
Montañesa - Levante
Lliçà de Munt - Salle Premià
AE Sarrià - Canovelles

13 diciembre (8 mayo)

Sant Andreu - Granollers
Sabadell - Europa
Garrotxa - Vilobí
Júpiter - Terlenka
Santboià - Terrassa
Figueres - Montañesa
Levante - Lliçà de Munt
Salle Premià - AE Sarrià
Vic - Canovelles

20 diciembre (15 mayo)

Granollers - Vic
Europa - Sant Andreu

Vilobí - Sabadell
Terlenka - Garrotxa
Terrassa - Júpiter
Montañesa - Santboià
Lliçà de Munt - Figueres
AE Sarrià - Levante
Canovelles - Salle Premià

3 enero (22 mayo)

Granollers - Europa
Sant Andreu - Vilobí
Sabadell - Terlenka
Garrotxa - Terrassa
Júpiter - Montañesa
Santboià - Lliçà de Munt
Figueres - AE Sarrià
Levante - Canovelles
Vic - Salle Premià

10 enero (29 mayo)

Vic - Europa
Vilobí - Granollers
Terlenka - Sant Andreu
Terrassa - Sabadell
Montañesa - Garrotxa
Lliçà de Munt - Júpiter
AE Sarrià - Santboià
Canovelles - Figueres
Salle Premià - Levante

17 enero (5 junio)

Europa - Vilobí
Granollers - Terlenka
Sant Andreu - Terrassa
Sabadell - Montañesa
Garrotxa - Lliçà de Munt
Júpiter - AE Sarrià
Santboià - Canovelles
Figueres - Salle Premià
Levante - Vic

Tal y como anticipó nuestro diario en la edición de ayer

Valvi es el sponsor del primer equipo femenino del Adepaf

Joaquim Vidal quiere mantener al club en la élite nacional

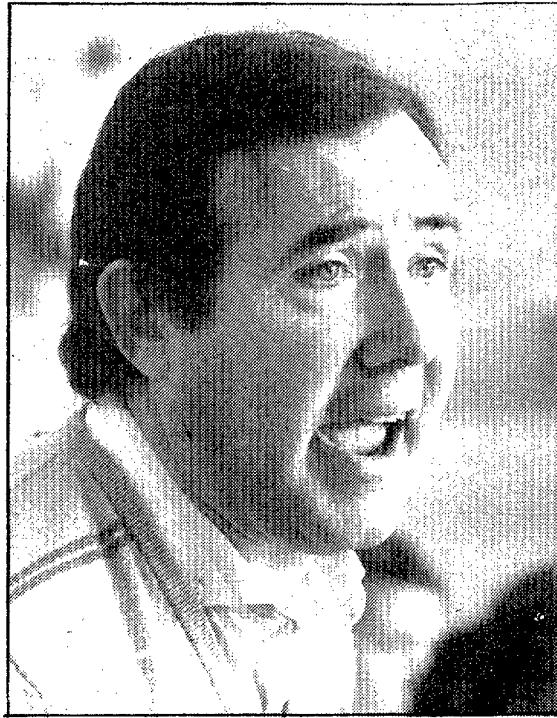
ANTONI ROMERO

Figueras.— «Siempre he creído que el patrocinador de un equipo de Figueras tiene que salir si no de esta ciudad, sí al menos de su comarca, pero en vista de que el tiempo avanzaba y no salía el patrocinador, Valvi ha decidido apoyar a este equipo para que siga estando en la élite del baloncesto femenino nacional». Joaquim Vidal sellaba con estas palabras el acuerdo al que llegó anteayer con la directiva del Adepaf para ser el patrocinador del primer equipo femenino, por lo menos para la próxima temporada, aunque Valvi no descarta ampliarla a las siguientes.

Navarro, satisfecho

El primer contacto con Valvi se remonta a los días en que el anterior patrocinador expuso su negativa a seguir con el equipo. Después de un mes de infructuosas negociaciones con otras empresas, la directiva del Adepaf reinició las conversaciones, que finalizaron durante la tarde de anteayer. Manolo Navarro, presidente del Adepaf, se mostró muy satisfecho, «tanto por haber encontrado un sponsor como por las condiciones que nos ha puesto Valvi, que hacen posible que el equipo se mantenga en la élite del baloncesto femenino. Naturalmente, el nombre del equipo pasará a ser Valvi».

Navarro recordó «la gran campaña que realizó el Valvi masculino en Primera B, lo que no deja de tenerme preocupado, porque no podemos permitirnos el lujo de que una actuación poco brillante del equipo femenino sirva de desprestigio para Valvi. Intentaremos no defraudar». Na-

Joaquim Vidal confía en Mora para situar al Adepaf entre los mejores. (Fotos JOAN SEGUR y CARLOS SANS).

varro aprovechó la rueda de prensa para anunciar que una comisión técnico-deportiva, formada por cuatro personas, entre los que se incluyen ex jugadores y ex entrenadores, comenzará a trabajar en colaboración con la directiva en el apartado masculino. El capítulo femenino se deja en las manos de Rafael Mora.

La opinión de Mora, decisiva

Joaquim Vidal comentó que «en todo momento he querido contar con la opinión del técnico, Rafael Mora, porque he visto que tenía una gran moral,

ambición y confianza en realizar un buen papel, y esto ha sido muy importante a la hora de que Valvi haya tomado una decisión». Vidal dijo que en ningún momento había pensado en obligar al Adepaf a jugar los partidos en Girona, «entre otras cosas porque en Figueras también estamos implantados, aunque la razón más importante es que el Adepaf es un club de Figueras y debe jugar sus encuentros en esta población». De todas formas, a nadie se le escapa que la pasada temporada fue nefasta en cuanto a asistencia de público, algo que sólo el buen juego del equipo y los fichajes de jugadoras

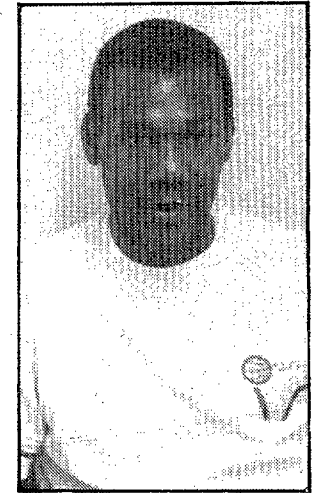
de calidad puede solucionar.

El patrocinio del primer equipo femenino no es, según Joaquim Vidal, «un SOS a un equipo para que, simplemente, mantenga la categoría. El técnico cree que las jugadoras de la plantilla son de suficiente calidad, aunque somos conscientes de que hay que fichar a una americana buena y a alguna otra jugadora nacional, y eso supone un importante gasto. Si conseguimos todo eso, creo que tendremos un equipo para clasificarnos en uno de los cuatro primeros lugares. Creo que nuestra aportación es suficiente para conseguir un buen equipo».

Jimmy Wright sufre un tirón y no entrena desde el miércoles

Girona.— Jimmy Wright, el nuevo jugador norteamericano del Valvi, sufre un tirón muscular en una pierna, y no entrena desde el pasado miércoles, con lo que se ha perdido dos sesiones preparatorias de esta semana. De todas formas, la lesión no parece revestir especial gravedad, y se espera que el jugador de color se reincorpore a los entrenamientos en el transcurso de la próxima semana.

Por otra parte, mañana comenzarán los entrenamientos con la totalidad de la plantilla. Para hoy se espera la llegada, procedente de los Estados Unidos, de Gig Sims, que mañana mismo formará a las órdenes de Guifré Gol, que dirigirá la primera sesión preparatoria técnica de la temporada, en la que también estará el base Joan Montes. Hasta ahora, los entrenamientos han estado dedicados al terreno físico, dirigido por Josep Lluís Lucero, pero, a partir de esta semana, Guifré Gol y Àngel Pomar ya se harán cargo de los mismos.

Jimmy Wright. (Foto JOSEPHUS).

Trobareu el
DIARI DE GIRONA
LOS SITIOS

ESTANC BADOSA
Gran Via Jaume I, 6
GIRONA

J. ORRI PERICH
DENTISTA
C/. Barcelona, 16, 2º, 2ª - Tel. 20 31 34
GIRONA

Del 18 de julio al 18 de agosto
Visita: Lunes y martes, mañana de 8 a 1

DISPOSI D'UNA CASA DE 200 m2. A MONTJUÏC
4 habitacions, 2 banys, lavabo, ampla cuina, gran menjador estar amb llar de foc, jardí privat, zona enjardinada amb piscina.
Pugi els més alts nivells de qualitat amb una mínima entrada o li comprem el seu pis.
Visiti'ns o informi's a
IMMOBILIARIA CATALUNYA Pl. Marquès de Camps, 3, 1r.
Tels. 21 97 58 - 21 97 62 - GIRONA

SUBSCRIPTORS

VAGIN DE VACANCES AMB EL **DIARI DE GIRONA**
LOS SITIOS

REBIN CADA DIA LES NOTÍCIES DE LES COMARQUES GIRONINES AL SEU LLOC DE REPÒS

OMPLIN LA BUTLLETA I TRAMETIN-LA A:
Editorial Gironina, S.A.
Ctra. Barcelona, 29
17001 Girona
O BÉ TRUQUIN AL TELÈFON 47 62 77 DE 8 A 15 HORES

I, TOT SEQUIT, REBRAN ELS CORRESPONENTS TIQUETS PER ADQUIRIR EL DIARI A QUALSEVOL LLIBRERIA DE LES NOSTRES COMARQUES.

NOM
.....
REP EL DIARI A:
DOMICILI
.....
PERÍODE DE VACANCES
DELDIA DE
ALDIA DE

El tramo de Osor fue decisivo para el desarrollo del rally Sant Hilari

Vía libre para Bardolet (Visa GTI) tras el abandono de Rafael Martorell (205 GTI)

Pepe Alsina, Pujals, Higiní Rodríguez y Auradell, entre los más destacados

Martorell rompió en el tercer tramo y Bardolet se encamina hacia un fácil triunfo. (Fotos DANI DUCH).

ANTONI ROMERO

Sant Hilari Sacalm.— La rotura de la junta de culata provocó que Rafael Martorell-Gracia Bou (Peugeot 205 GTI 1.6), que dominaban el rally Sant-Hilari por un corto margen de tres segundos sobre Josep Mª Bardolet-Pilar Compte (Citroën Visa GTI), tuviesen que abandonar después de haberse disputado los tres primeros tramos. Con la rotura del piloto de Santa Coloma, Bardolet tiene camino libre para anotarse una nueva victoria que le destacará en la clasificación del campeonato de Catalunya, pues Martorell no sumará un solo punto.

Además, el piloto del Citroën Visa no tiene rivales que le puedan obligar a forzar excesivamente su

coche o provocar un error de pilotaje, ya que sus más inmediatos perseguidores, Alsina, Auradell y el piloto del Volant RACC, Pujals, se encuentran ya a una considerable distancia, producto del sensacional crono del piloto de Vic en el tercer tramo, Osor, que se ha mostrado definitivo ya en su primera pasada.

Muchas sorpresas

Tanto Auradell como Alsina deberán tener mucho cuidado con varios pilotos que se han mostrado muy rápidos. Es el caso de Pujals-Nogueroles, con un R-5 GT Turbo de grupo A, que ya en el pasado Igualada batió a Alsina y se clasificó muy bien al «scratch». También los gerundenses Guixeras-

Boada y Royo-Permanyer están cuajando una excelente carrera, aprovechando el delicado y selectivo tramo de Osor, que conocen a la perfección, para intercalarse en los primeros lugares.

Al mismo nivel que los mejores R-5 GT Turbo de grupo N se está mostrando el veterano Higiní Rodríguez, con un Peugeot 205 GTI 1.9 de grupo N, destacando el sensacional cuarto puesto en Osor. Las decepciones las están constituyendo Sanchis, que no consigue colocar su bien preparado VW Golf GTI entre los mejores, y Llovera, que fue el primer líder del rally. Igualada aunque, por lo visto, era más debido a su conocimiento del terreno que a otra cosa.

A-1. Pla de les Arenes-Fontdor (8.100

Km.): 1. Bardolet, 5.36; 2. Martorell, a 1 seg.; 3. Alsina, a 8; 4. Auradell, a 10; 5. Bosch, a 13; 6. Panella, a 14; 7. Guixeras, a 15; 8. Llovera, a 16; 9. Juncosa, a 19; 10. Pujals, a 19.

A-2. Pla de les Arenes-Fontdor (8.100 Km.): 1. Martorell, 5.32; 2. Bardolet, a 3 seg.; 3. Alsina, a 9; 4. Auradell, a 10; 5. Pujals, a 12; 6. Higiní, a 14; 7. Guixeras, a 16; 8. Bosch, a 17; 9. Panella, a 17; 10. Ambudío, a 18.

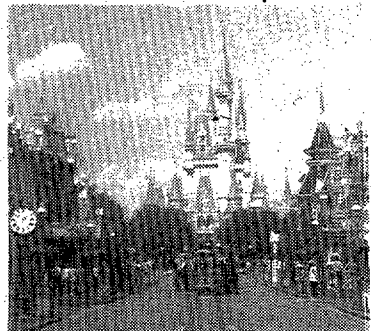
B-1 Osor (13.250 Km.): 1. Bardolet, 9.23; 2. Pujals, a 24 seg.; 3. Alsina, a 26; 4. Higiní, a 28; 5. Auradell, a 32; 6. Guixeras, a 33; 7. Royo, a 34; 8. Sanchis, a 36; 9. Llovera, a 37; 10. Panella, a 38.

1. Bardolet-Compte	Citroën Visa GTI	20.34
2. Alsina-Ferrer	R-5 GT Turbo	a 40
3. Auradell-Pla	R-5 GT Turbo	a 49
4. Pujals-Nogueroles	R-5 GT Turbo	a 52
5. Guixeras-Boada	R-5 GT Turbo	a 1.01
6. Higiní-Ferrer	Peugeot 205 GTI	a 1.03
7. Panella-Ballell	R-5 GT Turbo	a 1.06
8. Llovera-Marañón	R-11 Turbo	a 1.09

El farnense rompió la junta de culata del Peugeot

Bardolet puede tomar una gran ventaja en el campeonato

VIATJA GRATUÏTAMENT AMB «NOVA PÈRGOLA»

SORTEIG 2 VIATGES MIAMI - DISNEYWORLD

Sorteig en directe divendres 9 d'octubre 1987

Retalla aquesta publicitat i passa a recollir la teva oportunitat en qualsevol de les firmes col·laboradores:

Retalla'm, sóc la teva oportunitat

Retalla'm, sóc la teva oportunitat

Retalla'm, sóc la teva oportunitat

Véctor

SERVEIS IMMOBILIARIS

Avgda. Sant Francesc, 21
Tel. 21 91 66

PISOS

EN SALT, pisos de 2 y 3 habitaciones, bien situados, comedor-estar, baño, cocina-office, calefacción individual y acabados de calidad. Acogidos al Régimen de Protección Oficial, a partir de 25.365 ptas./mes.

ZONA SANT NARCÍS, pisos con comedor-estar, cocina-office, baño y aseo, 4 habitaciones, calefacción gas ciudad individual; todo el suelo de gres, carpintería noble y acabados de calidad. Acogidos al Régimen de Viviendas de Protección Oficial; hipoteca con intereses subvencionados y subvención máxima de ptas. 494.000 a fondo perdido.

EN ZONA DE SANT NARCÍS piso de 2 habitaciones grandes, cocina-office, comedor-estar y patio, calefacción a gas ciudad individual (piso preparado para minusválidos) con interés de hipoteca al 8% y 11%, el resto máximas facilidades.

EN LA ZONA DE PALAU, pisos de 3 y 4 habitaciones. Orientados al sol, comedor-estar preparado para chimenea-hogar, cocina-office, totalmente exteriores; calefacción individual. Acogidos al Régimen de Viviendas de Protección Oficial, con interés de Hipoteca, subvencionados. Comunidad reducción de 6 vecinos.

EN URBANIZACIÓN GIRONA-2, casas unifamiliares, con jardín de 4 hab., cocina-office, baño y aseo, comedor-estar, preparado para chimenea-hogar, con garaje para 2 coches, trastero, calefacción individual, acabados de calidad. Acogidos al Régimen de Viviendas de Protección Oficial. Hipoteca con interés subvencionado.

CASA en venta a 5 Km. de Girona. Orientada al sol, 250 m². edificados, zona ajardinada de aprox. 4.000 a 8.000 m². Agua, luz, calefacción, acabados de calidad y garaje; completamente cercada. Precio aprox.: 30.000.000 de ptas.

LOCALES

EN ZONA STA. EUGÈNIA DE TER, local totalmente terminado; con aseo, suelo con terrazo, paredes enyesadas, aproximado 115 m². con facilidades de pago. Precio total a 57.000 ptas. m².

LOCALES en zona de Sant Narcís, de 50 a 135 m². aproximados, en buena situación; a partir de 40.000 ptas. m²; entrega inmediata.

PARKINGS

TRASTERO individual, 9 m². en zona Montilivi, 325.000 ptas. Último parking en venta: 400.000 ptas.

CALLE SANTA MARÍA, parkings en construcción, a partir de 600.000 ptas. y trasteros individuales a partir de 150.000 ptas.

PLAZA Sta. Eugènia, parkings en venta a partir de 475.000 ptas.

TRAVESÍA CREU/MALUQUER SALVADOR, último parking en venta; 875.000 ptas. Trastero individual, 125.000 ptas.

CALLE AGUDAS, parkings a partir de 425.000 ptas.

IMMOBILIARIA CATALUNYA

Pl. Marquès de Camps, 3, 1r.
Tel. 21 97 58 - GIRONA

EN VENTA

● **C/. Francesc Macià**, piso 3 habitaciones dobles, baño y calefacción. 2.150.000.

● **C/. Can Cardós**, 3 habitaciones, terraza, trastero. 2.100.000.

● **C/. Teixidors**, 3 habitaciones dobles, baño. Piso muy soleado.

● **Apartamentos en s'Agaró**.

● **Zona Vistalegre**. Pisos de VPO 4 habitaciones, baño, aseo, amplia cocina y comedor-estar. Hacemos fáciles condiciones.

● **Zona Castell Solterra**. Viviendas de Protección Oficial. 4 habitaciones, baño, aseo, amplia cocina-comedor, estar. Entrada sólo 275.000 ptas. CONSULTENOS RÁPIDAMENTE.

● **Construcción de 3 casas en Salt**. C/. Llarg. Disponen de parking, un amplio jardín, 2 baños, 4 habitaciones, comedor con chimenea de fuego y una cocina muy espaciosa. RENTA LIBRE.

● **Zona Salt**. Construcción de pisos de PO de 3 y 4 habitaciones, totalmente exteriores, con calefacción individual y gas ciudad, acabados de calidad. MINIMA ENTRADA. CONSULTE-NOS.

● **Construcción de casas de PO en Bescanó**. 4 habitaciones, baño, aseo, amplio comedor y cocina, cuarto trastero y parking para 2 coches y jardín. Llámenos. Le facilitaremos más información. 21 97 58.

● **En Montjuïc casas de 200 m²**. Disponen de jardín i piscina. Inmejorables acabados de calidad. Consúltenos su justo precio. **ACEPTAMOS SU PISO DE ENTRADA**.

● **Casas en Tossa de Mar**, 4 habitaciones, cocina, comedor, baño y lavabo, trastero, garaje y jardín. PO Hipoteca al 11%.

● **Edificio Pare Claret/Joan Maragall**, 3 habitaciones dobles, cocina-office, 2 baños, comedor de 35 m². 108 m² acabados en mármol.

● **Pl. Catalunya de Salt**, 3 hab., comedor-estar, baño, cocina, ocasión. 1.900.000.

● **Carrer Zaragoza**, 4 habitaciones, cocina, comedor-estar, baño, terraza comunitaria, 3.300.000.

● **Carrer Rutlla**, 4 habitaciones, con patio de 90 m²., terraza 20 m²., para reforma. 6.000.000.

● **Sant Feliu de Guíxols**, 3 habitaciones, baño, cocina, comedor-estar y terraza. 4.000.000.

● **Local 120 m²**. carrer Rutlla.

● **Despachos**. En Edificio Coliseu, de 282 y 43².

● **C/. Migdia**. Ático de 2 habitaciones, con grandes terrazas y totalmente exteriores. P.O.

ALQUILERES

● **Pisos con o sin muebles**.

● **Casas, apartamentos y despachos**

● **Parkings**

● **Locales con y sin traspasos**

TERRENOS EDIFICABLES

● **Girona-2**

● **Sant Narcís**

● **Salt**

● **Celrà**

● **Mas Barril**

POR GRAN DEMANDA DE NUESTROS CLIENTES, PRECISAMOS PISOS

RUSTIC CENTER

C/. dels Valls, 14, baixos
Telèfon 30 53 54
PALAFRUGELL

PALAFRUGELL: superficie terreno 55 m². Sup. casa 90 m²., gran salón comedor, cocina equipada, aseo, 4 habitaciones, baño, terraza, garaje. Precio venta: 7.000.000 ptas.

PALAFRUGELL: parkings céntricos desde 365.000 pesetas.

TORRE SIMON: 2 chalets, sup. terreno 300 m². Sup. casa 114 m². Salón comedor, cocina amplia, baño, 3 habitaciones dobles con armarios empotrados. Precio venta: 8.500.000 ptas.

OPORTUNIDAD-LA BISBALA TERRERA: casa de planta y piso, 4 habitaciones, patio. Precio venta: 8.000.000 ptas. Excelente panorámica.

PALAFRUGELL: sup. piso 73 m². Salón comedor, cocina, lavadero, 3 habitaciones, y baño. Precio venta: 3.000.000 ptas.

BEGUR: casa de pueblo restaurada. Salón comedor con chimenea, cocina, patio, 3 habitaciones y baño.

BEGUR: sup. jardín 300 m². Sup. casa 350 m². 5 habitaciones, distribuidor, cocina, 2 baños y gran salón.

PALAFRUGELL: a 60 m. pl. Nova, 4 habitaciones, 2 baños, salón comedor con chimenea y patio.

MONT-RAS: Casa de piedra restaurada, 3 hab., 2 baños, estudio, amueblada.

TAMARIU: Chalet planta baja y 2 pisos. 2 baños, 3 habitaciones. Salón-comedor con chimenea. Precio: 9.000.000.

CALELLA: Apartamento vista al mar. 2 habitaciones dobles, salón-comedor, jardín... Precio: 6.750.000.

LLAFRANC: Superficie apartamento 120 m², 4 hab., 2 baños, salón-comedor con chimenea. Garaje y piscina. Vista al mar.

PALAFRUGELL: Local cial. 60 m² con vivienda, 3 hab., 2 baños, aseo, salón comedor, cocina y patio. A pocos metros plaza nueva.

CALELLA, apartamento 110 m², 3 habitaciones, 2 baños, salón-comedor con chimenea y garaje. Precio venta: 6.800.000.

CALELLA, apartamento 105 m², 4 habitaciones, 2 baños, salón-comedor con chimenea, parking y piscina. Zona muy tranquila.

CALELLA, superficie chalet 180 m²., superficie terreno 450 m²., garaje 50 m²., 4 habitaciones, 2 baños, aseo, salón-comedor con chimenea, cocina equipada, calefacción y barbacoa.

BEGUR. Apartament 100 m². 4 habit. Baño. Salón-comedor, cocina-office. Amueblado. 9.000.000 ptas. Vista al mar.

SATUNA. Dúplex. 3 habit. 2 baños, salón-comedor con chimenea. Vista al mar. Precio 6.250.000 ptas.

LLAFRANC. Chalets unifamiliares. Jardín 230 m². Casa 270 m². con 3 o 4 habitaciones. 2 baños, amplio salón-comedor con chimenea. Vista al mar.

A 2 KM. DE CALELLA se alquilan estudios y apartamentos.

DISPONEMOS DE CASAS DE PUEBLO EN LA COSTA E INTERIOR. LLÁMENOS. OPORTUNIDAD.

FINQUES MONTILIVI

J. REIXACH
API. Nº 323

C/. Emili Grahit, 50

Tel. 21 41 62

GIRONA

Le ofrece pisos y casas de ocasión en diferentes situaciones de Girona

PISOS DE OCASIÓN:

● **C/. Ciudadans**, 6 hab., 250 m² i parking. 8.000.000.

● **C/. Emili Grahit**, 3 hab. 2.600.000.

● **C/. San Sebastián**, 3 hab. con patio. Precio: 3.300.000 ptas.

● **C/. Àngel Guimerà**, 4 hab., baño y aseo. Precio: 3.200.000 ptas.

● **C/. Manuel de Falla**, 3 hab. Precio: 1.600.000 ptas.

● **C/. Finestrelles**, 3 hab. Precio: 1.500.000 ptas.

● **C/. Rafael Casanovas**, 3 hab., muy soleado. 2.000.000 ptas.

● **Zona Colegio Bell-lloc**, 3 hab. dobles, cocina con terraza 15 m²., gran salón. NUEVO A ESTRENAR. Precio: 3.700.000 ptas.

LOCALES

● **C/. Pare Coll**, local comercial de 96 m².

● **C/. Rutlla**, local comercial de 130 m². y dos pisos.

● **Bar** en pleno rendimiento, con vivienda. Ganancias superiores a las 400.000 ptas. netas al mes. Aproveche esta oportunidad.

CASAS:

● **Girona**, 3 hab. con jardín y garaje, totalmente reformada.

● **Pont Major**, 3 plantas para restaurar.

● **C/. Bassegoda** a construir casa 190 m². con local 50 m².

● **Anglès P.O.** Acabados de calidad.

● **Caldes de Malavella**, con jardín y bodega.

● **Caldes de Malavella**, casa payés ideal para montar su negocio.

● **Quart**, casa de payés con 50.000 m². de terreno.

● **Quart**, casas a estrenar.

● **Cassà de la Selva** con garaje y jardín.

SI QUIERE GESTIONAR LA VENTA DE SU PISO, CASA O LOCAL, NO DUDE EN VISITARNOS, SALDRÁ SATISFECHO DE NUESTROS SERVICIOS.

HABITAT 90

PROMOTOR-CONSTRUCTOR

Tels. 51 07 65 / 50 02 08 / 50 93 50

C/. Lasauca, 21 Figueres
Requesens, 97 Tel. 45 21 65
Empúria-brava

RÚSTICA A CAIXAS, a 17 Km. de Figueres, rústica restaurada i moblada. 6 dormitorios, menjador-sala d'estar, cuina. Casa per a guardes adjunta. 44.000 m. de terreny amb pins. Aigua, llum i telèfon.

RÚSTICA A ERMEDAS, a pocs km. de Figueres. Rústica totalment restaurada, aigua i llum.

VENTA de 3 últims parkings des de 500.000 ptas., situació c/. Sant Pau, nº 127. Figueres.

CASA A RABÓS D'EMPORDÀ. Planta baixa, porxo entrada a vestibul i garatge-celler. Una habitació. Superficie de 124,5 m².

PLANTA PIS ample menjador estar, cuina-menjador, distribuïdor, 3 dormitoris, banys, lavabo i terrassa gran coberta. Superficie total: 271,51 m². Calefacció amb radiadors. No caldera. Xemeneia llar. Preu: 15.000.000 ptas.

PARCEL·LA 2.600 m². a Hostalets de Llers amb permís de construcció, plànols d'habitatge i fonaments fets. Preu interessant.

DARNIUS, tocant al pantà de Boadella. Torre més terreny de 3000 m²; composta de gran menjador-sala d'estar amb xemeneia, 3 dormitoris, 2 banys, rebedor, cuina, traster. Mobles inclosos. Vista panoràmica.

VILAFANT, casa senyorial en la comarca de 260, casa a restaurar, amb planta baixa, pis i àtic de 180 m². cada un. Jardí de 405 m²., 6 habitacions, bany, terrassa a la 1ª planta. A la planta baixa garatge, botiga, menjador, sala d'estar, cuina i una habitació. Pou amb motor. Moblada.

PALS, RESIDENCIAL LA CREU. Amb sa Punta a 800 m. camp de golf, últims 7 xalets de Residencial la Creu, superfícies des de 80 m² fins a 150 m² jardí i piscina comunitària, preus interessants.

EN VENDA PARCEL·LA de 457 m². a la urbanització Serra Floreta (la Muntanyeta). Impressionant panoràmica i permís d'obres. Preu molt interessant.

PARCEL·LA a la urbanització Camp Serra de les Roques (Bàscara). 440 m². Preu: 1.200.000 ptas.

PONT DEL PRÍNCIP. Vilamalla. Venda de dues naus industrials, superfícies: local primer 218 m² construïts més 195,64 m² de pati; local segon, 240,18 m² construïts més 196,86 m² de pati. Possibilitats de convertir-se en una sola nau.

PERALADA en venda finca de 3300 m²., casa amb 2 hab., menjador, cuina, bany, garatge, bodega i porxos. Maquinària agrícola inclosa. Preu molt interessant.

RESIDENCIAL LA TORRE MAS PAU

HABITATGES unifamiliares en parcel·les de 700 m². aïllades o de 350 m². aparellades. Zona única en tota la comarca. Preu de promoció. Possibilitats d'acollir-se a V.P.O.

FINQUES
api Sant Narcís

COMPRA - VENDA
LLOGUER

Avgda. Sant Narcís, 22 - entl. 3
Tel. 23 74 16 - 17005 GIRONA

- EN VISTA ALEGRE, vendo casa 4 habitaciones, 2 baños, estudio, garaje y calefacción.
- EN SALT, vendo ático 3 habitaciones con muebles.
- EN MONTJUÏC, vendo casa 600 m2. de jardín.
- VENDO DESPACHO céntrico.

FINQUES
Molas

ALBERT MOLAS i ILLAS
Agent Propietat
Immobilària Col. 197
Plaça Catalunya, 6
Tel. 21 93 04 - GIRONA
COMUNICA ALS SEUS
CLIENTS, AMICS I
PÚBLIC EN GENERAL QUE
AQUESTES OFICINES
ROMANDRAN TANCANES
PER VACANCES
DEL 3 AL 23 D'AGOST,
AMB DÓS INCLOSOS

EUGESA

VIVIENDAS UNIFAMILIARES
EN SANT NARCÍS con jardín,
garaje, trastero, despensa,
comedor-estar, con terraza, cocina
para comer con terraza, 4
dormitorios, cuarto de baño y
cuarto de aseo, buenos acabados,
gas ciudad. Protección Oficial.
Préstamo a 13 años con intereses
subsidiados 8% y 11%, resto precio a
convenir con facilidades.

PISOS con calefacción a gas ciudad,
totalmente aislados (térmica y acústicamente),
pavimento de gres, azulejos de 20 x 20
en cocina, repisa de granito, 3
dormitorios dobles, cuarto de baño
completo, cocina con espacio para
mesa, armarios empotrados, terrazas a
comedor y cocina. Todo materiales de
calidad. En Salt, Passeig dels Països
Catalans. Protección Oficial, 4.351.000
ptas. Préstamo a 12 años con intereses
al 8% y 11%. Subvención Generalitat
(234.000, a 494.000 ptas. para
ingresos hasta 2,5 de S.M.).

LOCALES en Salt, junto al Paseo de
Olot (Països Catalans), muy bien
situados.

APARCAMIENTOS en Salt, cerrados
individualmente. Hipoteca y facilidades.

APARCAMIENTOS en Girona, travessia
Carril nº 2, quedan sólo 4 plazas.
Facilidades.

CONSTRUCTORA-INMOBILIARIA
c/Major de Salt, 182
Tel. 23 55 61 (4 líneas) Salt - Girona

FINQUES
ROVIROLA

Compra-venda-administració
C/. Bacià, nº 7
Tel. 20 41 61

EN VENTA, a 12 Km. de Girona, casa
unifamiliar, planta baja, garaje, taller o
almacén. Planta alta, vivienda, 3
dormitorios, salón-comedor, cocina y
baño, gran terraza. Unos 300 m²
edificados. Facilidades de pago.

APARTAMENTOS de 1 y 2 dormitorios
en las calles Joan Maragall y Migdia,
con calefacción, gran calidad en
acabados, entrega inmediata.

ÁTICOS 3 y 4 habitaciones en
diferentes zonas.

DESPACHOS Y LOCALES
COMERCIALES en venta y alquiler,
en diferentes zonas y superficies.

EN VENTA local comercial. Muy
céntrico. De 25 m². Facilidades de
pago.

PISO EN VENTA, calle Garrotxa,
con 2 dormitorios dobles, 2 individuales,
1 baño, 1 aseo, cocina, comedor.
Calefacción a gas ciudad.

PROMOTORA
INMOBILIARIA
CANO

C/. Emili Grahit, 50
Tel. 21 49 56
GIRONA

LE OFRECE SU CASA
EN QUART CON
INMEJORABLES
ACABADOS DE
CALIDAD Y ACEPTA
SU PISO EN PERMUTA

PISOS DE OCASIÓN

- C/. BASSAGODA, 4 habitaciones, soleado.
- AVDA. S. NARCISO, con calefacción y parking.

CASAS

- PALOL D'ONYAR con terreno.
- QUART NOU, tipo chalet y unifamiliares.

VISITENOS SIN
NINGÚN COMPROMISO

Alquileres

— Apartamentos —
APARTAMENTO céntrico amueblado,
muebles nuevos en Girona. Tel. 21 11 16.

— Despachos —
BUSCO oficina per llogar. Tel. 30 22 76 de 2 a 5 i de 9 a 11 vespre.

— Locales —
LLOGUEM local comercial industrial
amb habitatges incorporats, 190 m².
Los Pinos. Blanes. Raó: Tel. 33 01 92.

LOCALES desde 50 m². a 500 m². en
Girona. Tel. 21 11 16.

Pisos

ALQUILO piso C/. Emili Grahit esquina
Sol Terra 5 habitaciones, calefacción
y teléfono. Tel. 21 25 66.

ALQUILO estudio planta baja para
entrenar. Tel. 21 25 66.

ALQUILER de pisos con o sin muebles,
locales, despachos y parkings,
diferentes situaciones. Tels. 21 97 58 -
21 97 62.

PISOS Y LOCALES de alquiler en
distintas situaciones de Girona. Tel.
21 91 66.

NECESITAMOS pisos y locales en
alquiler, con y sin muebles, para
nuestros clientes. Llamar al tel. 21 91 66.

LA BOLSA DEL MOTOR

Eurocasion

COCHES USADOS NUEVOS - OCASIONES DE LA SEMANA

R-11 GTD	GE-U	CX Prestige inyección	GE-M
Alfa Romeo G1V	B-FM	Seat Panda	GE-T
Citroën CX 25 TRD Turbo	B-GE	Seat 128	GE-H
Ford Sierra Guía	GE-J	Chrysler 150 GT	B-EY
Peugeot 505 GRD	GE-M	Dyane 6.400	GE-O
Ebro F 275 Sobrelevada	B-DP	Ford Taunus 2.300	GE-M
R-14 GTL	GE-M	Citroën GSA break	GE-M
Citroën C-25 diesel, 9 plazas	GE-T	R-9 GTD	GE-U
R-5 GTL	GE-O	Renault Trafic	GE-T
Seat Ronda	GE-T	Skoda 1.200	GE-L

GARAGE ANDREU
SOCIEDAD ANONIMA

Ctra. Barcelona, 204-206
Teléf. *206808 - GIRONA

SEAT Sistema vehículo de ocasión

OFERTA DE IMPORTADOS

BMW 735i con todos los extras, incluido ADS	GE-S
BMW 320i	GE-V
BMW 518	GE-L
CX 25 TRD	GE-U
W 2 GTD	L-K
Ford Granada 2.8 Ghia	GE-L
Opel Ascona 1.6	GE-O
Panda 40	GE-X
Panda 45	GE-M
Pegaso J4 furgoneta 127 comercial	GE-V
	GE-K

AUTOMÓVILES Y SUMINISTROS, S.A.
Ctra. Sta. Coloma, s.n. - Tel. 24 12 11
P. Olot (esquina c. Agudes) - Tel. 23 74 11

PROAUTO
Ctra. Barcelona - Tel. 20 31 50 - GIRONA

GARATGE ROCA

RENAULT 18	GE-T
SEAT PANDA	GE-N
SEAT FURA	GE-S
LAND ROVER curt	GE-A
AVIA caixa	GE-E
MERCEDES furgó captonera	A-L
EBRO furgó F/275	GE-J
SEAT 600 E	GE-B
RENAULT 12 S	GE-F
CITROËN DYANE 6	GE-H
SEAT 127 LS	GE-E
RENAULT 4-F	GE-L
SIMCA 1200 familiar	GE-G
CITROËN 2 HP	GE-J
SEAT 124	GE-J
SEAT 132	GE-C
FORD FIESTA	GE-N
CITROËN DYANE 6 furgó	GE-J
SEAT 131 supermirafiori	GE-K
TALBOT HORIZON	GE-O
RENAULT 5 TS	GE-F
RENAULT 14	GE-L
CITROËN VISA II	GE-T
LAND ROVER caixa	GE-82
R-18 Diesel	GE-O
RENAULT-5	GE-G
CITROËN DYANE-6	GE-J
TALBOT 150	GE-I
RENAULT-5	GE-N

Tel. 29 01 31
Sant Joan les Fonts

GARAGE TERMINUS, S.A.

VOLVO

VOLVO 343 GLS Any 1982
VOLVO 264 GLE Any 1979
VOLVO 343 L Any 1984
OPEL Senator Any 1982
BMW 320i
4 portes Any 1984
PEUGEOT 505
GTD Turbo Any 1985
BX 16 TRS Any 1983

Exposició i venda:
Santa Eugènia, 48
Tel. 21 99 03 GIRONA
Sant Antoni, 63
Tel. 50 47 19
FIGUERES

GARAGE PLANAS

Tel. 47 61 26
Ctra. N-II, Fornells - Girona

Mercedes Benz MB 300 D	GE-P
Mercedes Benz MB 300 D	B-FP
BMW 524 TD	GE-T
Opel Monza 3000 E	GE-O
Sava J4 1100	GE-M
Sava J4 1100	GE-N
Mercedes Benz N1300	GE-I
Mercedes Benz MB130	GE-P
Mercedes Benz MB130	GE-S
Mercedes Benz MB130	GE-O

... també tenim per a vostè una ocasió. Vehícles usats amb bona estrella

AUTO IMPORT GIRONA
Centre cial. Montjuïc, s/n
Tel. 21 22 77 - GIRONA

Mercedes 190 E 2.3	Any 85
Mercedes 190 D	Any 84
Mercedes 190 E	Any 84
Mercedes 280-SEL	Any 83
Porsche 911 SC	Any 85
Porsche 944	Any 84
Porsche 928	Any 84
BMW 325 IX	Any 86
BMW 3231	Any 85
BMW M-5351	Any 85
Mercedes 300 D	Any 83
Mercedes 300 D Serie 124	Any 85

Ford

Jordi Geli, S.A.

LA OCASIÓN DE LA SEMANA

Renault 18 GTS familiar	B-FV
Ford Orion 1.6 D	GE-T
Opel Ascona 1.6 D	GE-P
Renault 11 GTD	GE-W
Ford Scort L	GE-S
Renault 9 GTC	GE-T
Seat Ritmo 75	GE-N
Austin Metro 1.3 Turbo	B-FV
Ford Fiesta 1.1 (modelo nuevo)	GE-T
Fiat Panda Red-2	GE-T
Seat Trans	GE-S
Seat Ritmo 65	GE-P

Financiación hasta 36 meses

Ctra. Nacional II
Sarrià de Ter
Tel. 21 20 62 / 21 10 62
C/ La Salle, 7
Girona
Tel. 20 78 25

BMW

GIRONA MOTOR, S.A.

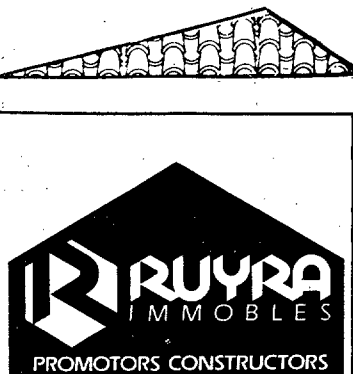
Vehícles procedents de canvis

- Opel Rekord 2.0 E PO-P
- Seat 132/1600 5 marxes GE-G
- Ford Taunus GLS B-EU
- BMW 315 GE-O
- BMW 323i
- Aire condicionat, full equip GE-O
- BMW 318'1 GE-O
- Peugeot 505 SRD AA GE-M
- Opel Senator GE-O
- Moto BMW R-45 (con equip) GE-O
- BMW 320 GE-N
- Seat Trans B-FY

Concessionari oficial: Emili Grahit, 26
Tel. (972) 20 50 14 Girona

ES NECESSITA APRENT
de 16 anys, per a botiga de recanvis, amb permís de moto.
Interessats truqueu al telèfon
20 78 02 Srta. ANNA

ES NECESSITA JOVE
lliure del servei militar, procedent del ram d'automoció, per a venda de recanvis, zona Palafrugell
Especialització a càrrec de l'empresa
Interessats truqueu al telèfon
30 55 61 Sr. CRISTÓBAL

LOCALES COMERCIALES Y DE OFICINAS

● **ENTRESUELOS** de 50, 75 y 80 m2. en Pl. Llibertat, de Salt. Aptos para despachos, gestorías, agencias de seguros, etc. Mucha claridad. Facilidades a convenir. Tel. 20 64 32.

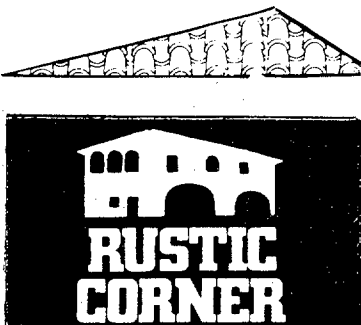
● **LOCALES PLANTA BAJA**, varias superficies y precios, en Pont Major. Entrada mínima y resto facilidades. Oportunidad. Tel. 20 64 32.

● **LOCAL DE PLANTA BAJA** de 146 m2. en calle Migdia, de Girona. Amplias fachadas. Posición frente a calle Migdia y futura plaza interior. Buena situación. Disponible en diciembre. Edificio en construcción. Tel. 20 64 32.

● **LOCALES PLANTA BAJA**, varias superficies, en Figueres, zona Pl. Creu de la Ma. Oportunidad. Tel. 20 64 32.

INFÓRMESE SIN COMPROMISO

Francesc Macià, 10-Entl.
Tel. 23 53 61 - SALT

Tel. 64 14 58

LA BISBAL D'EMPORDÀ

VERGES. Gran casa pairal para restaurar con 4.500 m2. terreno. Buen precio.

CASTELL-EMPORDÀ. Casa habitable con fabulosa vista. Precio interesante.

GRAN CASA DE PIEDRA con 800 m2. de terreno. Precio 8.000.000 ptes.

GIRONA. A 3 km. gran masía 9 Has. de terreno. Precio interesante.

MONTNEGRE. Magnífica masía semirestaurada con 5 Has. terreno.

VERGES a 2 km. gran masía catalana con 1 Ha. terreno. Magnífica situación.

L'ESCALA. Masía catalana con 4.500 m2. terreno. Buen precio.

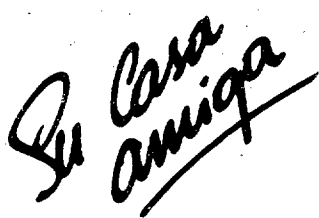
LA BISBAL a 5 km. Magnífica masía solitaria a 2 km. pueblo, entre vegetación, con 7 Has. terreno.

GRAN MASÍA restaurada con 1/2 Ha. terreno. Tiene piscina. Precio interesante.

PERATALLADA. Casa de pueblo restaurada. Buen precio.

PERATALLADA. 2 km. sensacional finca con 28 Has. cultivo. Granja, piscina, casa para guardas, etc.

CALELLA PALAFRUGELL. A 3 km. Gran casa restaurada con patio.

Avgda. Sant Francesc, 1-2
Tel. 21 15 12/20 89 62

Pisos ocasió

● C/. EMPÚRIES, 3 dorm. Preu: 3.125.000 ptes.

● PL. CATALUNYA SALT, 3 dorm. Preu: 2.900.000 ptes.

● C/. AGUDAS, 4 dorm. pàrking. 4.800.000 ptes.

● C/. RIO SER, 3 dorm., pàrking. Preu: 5.200.000 ptes.

● C/. COSTA BRAVA, 4 dorm. Preu: 3.125.000 ptes.

● C/. FLUVIA, 3 dorm. Preu: 4.000.000 ptes.

● C/. TEIXIDORS, 3 dorm. Preu: 2.800.000 ptes.

● C/. MAJOR SALT, 4 dorm. 3.700.000 ptes.

● C/. MIGUEL DE PALOL, 3 dorm. 3.750.000 ptes.

● C/. IBERIA, 3 dorm. Preu: 3.650.000 ptes.

● C/. ANSELM CLAVÉ, 3 dorm. Preu: 2.250.000 ptes.

Pisos nous a estrenar

● PEDRET, 3 dorm. Preu: des de 3.400.000 ptes.

● APARTAMENTOS AUBI 1ª línea de mar. Desde 5.300.000 ptas. Facilidades 20 años. Tel. 65 24 11.

Locals

● LOCAL PEDRET 500 m2.

● C/. FONT DEL REI, 330 m2.

● LOCAL TRASPÀS Sant Narcís 100 m2.

● LOCAL TRASPÀS «Alimentació» c/. Rosselló 70 m2.

● PARADES EN VENDA MERCAT MUNICIPAL

Finques en venda

● FINCA RÚSTICA Corçà. Masia peu carretera, 6 Ha., 16 milions.

● FINCA RÚSTICA Peratallada, 6 Ha., 10 milions.

● FINCA Caldes Malavella, 5 Ha. Preu: 4.500.000 ptes.

● FINCA RÚSTICA Llagostera, masia senyorial, 15 Ha.

● FINCA Garriguella, 15 Ha. Preu: 25.000.000 ptes.

● SANT ANIOL FINESTRES. Masia restaurada - condicionada. 60 Ha.

EMPRESA DE RESTAURACIÓ DE COLLECTIVITATS NECESSITA:

CUINERS I CAPS DE CUINA

ES REQUEREIX: Experiència demostrada, residència a Figueres o rodalies, cultura mitjana.

S'OFEREIX: Integració en plantilla, jornada intensiva, vacances a l'estiu, dissabtes i diumenges festa. Retribució a convenir.

Interessats trucar al telèfon 81 82 71. Horari d'oficina.

ES NECESSITA cambrer de restaurant i rentaplats fix. Interessats trukeu al 84 21 20.

SE BUSCA matrimonio sin hijos de 45 a 55 años, con carnet de conducir, para servicio doméstico, sueldo 80.000 ptas. Tamariu de Palafrugell, teléfono 30 13 08 llamar de 19 a 22 horas.

ES NECESSITA pastisser amb experiència. Telèfon 47 64 81.

NECESSITEM «pinxe» 16 anys. Interessats trucar al Tel. 21 67 61 de 3 a 4 tarda.

SE PRECISA chófer-tractorista con experiencia. Interesados llamar Tel. 25 50 99.

SE NECESITA un segundo de cocina, urgente. Teléfono 75 82 19.

EMPRESA DE SERVICIOS necesita chófer de camión y ayudante (para todo el año). Interesados llamar en horario de oficina. Teléfono 21 45 42.

SE PRECISA chico/a para oficina, estudios secretariado o similar. Interesados Apartado Correos 64. Girona. Indicar nombre y teléfono.

TRABAJO montando cuadros pequeños en casa, proporcionamos materiales, recogemos producción. Decorhogar, Alfonso Católico I. Oviedo.

MATRIMONIO para masoveros provincia de Girona, sin hijos, carnet de conducir, conocimientos campo y ganadería. Se ofrece vivienda, etc. Sueldo a convenir. Tel. (972) 47 04 79 y 47 05 65, de 9 a 11 noche.

Oferta

TRABAJO seguro haciéndose relojero, profesión «hobby», apasionante. Apartado 40.093 Madrid.

S'OFEREIX agent comercial per Olot i comarques. Interessats trukeu al telèfon 26 39 35, demaneu per Jordi, els dimecres o els dilluns al 20 54 13.

TRASPASO restaurante totalmente equipado, en casco antiguo de Girona. Tel. 21 70 27.

A 10 KM. DE GIRONA supermercado en pleno rendimiento con vivienda. 1.800.000 ptas. de traspaso y 25.000 ptas. al mes. Información: Tel. 21 24 26.

TRASPASO BAR Sta. Eugènia en pleno rendimiento. Precio interesante. 23 08 10.

CAPITALISTA Inversión Inmobiliaria con garantía notarial, operaciones a corto plazo, 30-60 días rentabilidad, 10% por operación. Tel. (93) 431 31 68 de 9 a 11 noche.

VENDO PISO 3 habitaciones con mínima o sin entrada 26.400 ptas. mes. Tel. 21 25 66.

PLATJA D'ARO: venen pisos a pocs metres platja, 3 dormitoris, 2 banys i pàrking. Telèfon 21 69 76.

ES VENEN taules, cadires i tamborets per reforma. Tel. 20 23 16.

PARTICULAR vende muebles nuevos a precios viejos, gran ocasión. Interesados llamar martes y miércoles de 10 a 12 horas. Sr. Manel. Tel. 20 94 44.

COMPRES SIN HIPOTECA, SIN LETRAS, SIN GASTOS DE DIVISIÓN HORIZONTAL Y CON SÓLO UN 10% DE ENTRADA

Disponemos de muchos pisos en toda Catalunya

Llámenos al tel. 93 / 201 71 33 de 8'30 a las 15 h.

Srta. Mª Ángeles Sr. Ballester

SEA PROPIETARIO POR EL COSTE DE UN ALQUILER

SE NECESITA SECRETARIA

para oficina, que hable inglés y catalán.

Escribir al Apartado de Correos, nº 21 GIRONA

SANT FELIU GUÍXOLS

1ª línea. Solar para 11 torres apareadas.

Tel. 302 76 82

¡OCASIÓN!

COSTA BRAVA. Edif. 2.800 m2. apto rest., hotel, discot., etc. Por disolución sociedad, vendo a 30.000 ptas. m2. Facilidades.

Tel. 302 76 82

«JARDINES de S'AGARÓ»

Apart.-chalet de alto-standing, al mar. Jardines privados y piscinas. Acabados de lujo, baños en mármol. Garage. Cocina de roble, equipada, únicos. Precios de lanzamiento 1ª fase, desde: 6.975.000 ptas. Facilidades. Trato directo.

Información: En propia finca, acceso por carretera de Platja d'Aro a s'Agaró. Pasado Disco Pacha y cambio rasante, primer desvío a la izquierda, dirección mar (seguir carteles indicadores). También al Tel. (972) 81 92 11.

Casas

VENTA directa en Begur, vista al mar, casas nuevas de diferentes características. Tel. 23 16 10.

VENDO casa de payés en Caldes de Malavella con terreno y piscina. De particular a particular. 23 08 10.

Compra Venta

COMPRO muebles y electrodomésticos usados. Vacío pisos. Pago contado. Tel. 30 29 72.

BICOCA. Compra-venta de trastos vells i d'antiguitats. Visiteu-nos al barri vell de Girona. Pujada Rei Martí, 3. Tel. 21 81 13.

Enseñanza

CEM. Estem autoritzats pel Ministeri d'Educació i Ciència amb la col.laboració d'INEM. Perruqueria i Estètica. Diferents horaris de pràctica. Escola CEM. C/. Eiximenis, 16 entl. Tel. 21 37 66 - 21 10 93.

Motor

VENDO Rover 3.500 automático, GE-Z, muchos extras, muy buen estado, sólo 1.100.000. Tel. 53 06 37.

ES VEN moto trial Fantic 75 c.c. 135.000. Tel. 50 34 19. Lourdes.

VENDO Talbots 150 GT-GLS. Teléfono 32 04 88.

COMPRO camiones, pago al contado. Tel. (93) 562 00 15.

Música

MUSICAL EIXIMENIS

PIANOS - ORGUES SINTETITZADORS
Totes les marques

Distribuidor exclusiu
ELECTRÒNICA YAMAHA

GRANS OFERTES COMPTAT!
Terminis fins a 36 mesos

Pianos de lloguer
Opció compra

Eiximenis, 18 GIRONA
Telèfon 20 63 86

Vilafant, 51 FIGUERES
Telèfon 50 59 66

MUSICAL EIXIMENIS

Pisos

OCASIÓ en Sta. Eugènia, piso de 4 dormitorios con terraza, cocina restaurada, soleado. Información Tel. 21 24 26.

PARTICULAR a particular compraría pequeño piso alrededor gasolinera del Passeig de Olot. Tel. 20 82 25.

PISO en Sta. Eugènia, 3 dormitorios y terraza de 70 m2. al Passeig d'Olot. Informació Tel. 21 24 26.

VENDO piso amueblado, 5 habitaciones, buen estado. Facilidades. Teléfono 21 43 91.

Relax

SEÑORITA joven y discreta para señoras solventes. Masaje relax. De 10'30-20. Tel. 23 87 11. De lunes a viernes.

INSTITUT DE BELLESA GIRONA, Avgda. Jaume I, 13, pral. tercera. Horari de 10'30 a 20'30 hores. Visa/Master

Terrenos

PARTICULAR vende terreno en Urbanización Torres de Palau, 810 m2. Tel. 20 37 21.

PER MALALTIA es ven terreny a Caldes de Malavella. 28.000 pams, preu a convenir. Telèfon (93) 232 03 68. Trucar matins de 8 a 12.

OCASIÓ ÚNICA. Finques rústiques 72 Ha. a Vilobí d'Onyar. 84 01 76.

Trabajo

Demanda

SE NECESITA carpintero que le interese trabajar este mes de agosto. Teléfono 23 43 63.

SE NECESITA empleada de hogar con referencias, de 9 a 7'30 tarde. Presentarse Ctra. de Barcelona, 31, ático 3º, de 3 a 4.

Un col·lectiu que vol portar l'art al carrer

Dimarts s'inaugura la «Mostra col·lectiva d'art», a Llançà

Els components del col·lectiu.

JOSEP LLUÍS PONCE
Corresponsal

Llançà.— Dimarts que ve, dia quatre, s'obrirà a la sala d'exposicions situada en l'edifici de serveis de la vila llançanenca la «Mostra col·lectiva d'art», de la qual tindran cura, la Dolors Isern, que presentarà les seves escultures i dibuixos. En Jaume Isern, olis; Helena Riera, tapissos; Guillem Duran, escultures; M. Martínez

Parra, olis i escultures; Rafel Borràs, olis i aquarel·les; M. Martínez i Cervera, olis i Jordi Granollers, pintures.

Segons Rafel Borràs, un dels caps de vendes, s'inicia aquesta exposició amb la intenció d'institucionalitzar-la, «aquest és un col·lectiu, creat ací i que té com objectiu primordial l'art com a medi de desenvolupar el propi esperit crític i cultural que portem cadascun de nosaltres, ja

que els que exposarem som tots de Llançà i, per contra, no som professionals. Ara bé, això no vol dir, que ens tanquem dins la nostra closca, està equivocada qui pot pensar-ho, ja que estem oberts a tots els artistes que tindran el nostre suport si volen exposar en el poble, comptant sempre, lògicament, amb l'Ajuntament, que juntament amb el Patronat de Turisme i la Comissió de l'Escola Municipal d'Arts Plàstiques, són els nostres patrocinadors.

Rafel Borràs té les idees clares, ja que «volem portar l'art al carrer, que hi participin els menuts, aportant el nostre ajut, a totes les associacions existents a la nostra vila».

Segons que comenta Jordi Granollers, «el col·lectiu, no vol quedar-se a casa, vol sortir a fora, demostrar a tothom, que encara que, tímidament, a Llançà existeix un moviment cultural important. És per això que fem una crida a l'associació Cap de Creus-Cap de Sant Vicens, que, com es recordarà, va organitzar una exposició d'art itinerant. Amb molt de gust, el nostre col·lectiu estaria disposat a portar la seva obra, a tots els indrets on l'associació esmentada es mou. No ens quep cap dubte que l'associació que té com a senyera la cultura es faci ressò de les nostres inquietuds».

Amb peces dels darrers cinc segles

Joan Rabell exposa una col·lecció de rajoles en una sala particular

En una sala d'exposicions particular, Joan Rabell exposa una important col·lecció de rajoles i rajoletes.

ENRIC BADOSA
Corresponsal

Roses.— Fa alguns mesos que en Joan Rabell ens va sorprendre amb un exposició sobre les masies de Roses en la qual, a més de la història de cadascuna, hi acompanyava una pintura feta per ell mateix. Va ser un treball important que, segons tenim entès, es pot recollir en un llibre. Ara, Joan Rabell exposa una col·lecció pròpia de rajoles, confeccionada al llarg de molts anys.

Es tracta d'una gran mostra de rajola, principalment catalana, en un aclaridor recorregut històric que va dels segles XVI a XX. Són 236 peces exposades, de les quals 180 formen quadres. Si bé la majoria és rajola catalana, també n'hi trobem alguna de valenciana i cordovesa. Són rajoles que se solien veure principalment a les

cuines i arrambadors de les antigues cases.

La majoria d'aquestes rajoles van ser recollides en enderrocs. També les ha anat comprant a Barcelona, Vic, la Bisbal, Olot, etc. Totes estan classificades amb el seu corresponent número i etiquetades amb la data de cadascuna.

Abunda la confecció de rajola blava, generalment decorada a trepa, que s'incrementa al llarg del segle XVI. Avui dia, tota aquesta producció, fins la més tardana, és anomenada «gòtica». Després, s'hi van introduir d'altres colors fins arribar a una plena producció policromada, i en arribar el segle XVIII, la rajola catalana és abundantíssima. De tot ens en podem adonar en aquesta exposició, en la qual destaca, entre d'altres, una rajoleta del segle XVI que presenta uns dibuixos i uns colors forts que ara en diríem surrealistes.

LA SARDANA

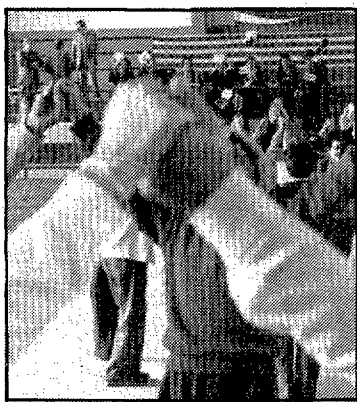
Apologistes de la sardana (III)

Joaquim Ruyra: «D'una castedat homèrica»

JOAQUIM GIRONELLA

Joaquim Ruyra, aquest prestigiós literat gironí, amb ocasió del tràgic incendi de les bosquíries del Montnegre, va publicar un opuscle en el qual va exposar el dolor que tan desgraciat succés li causà i a la vegada regrejà les manifestacions de condolença i el caritatiu ajut que li fou tramès per les «bones ànimes», com anomena als qui hi han contribuït amb la seva bondat. Com al tal opuscle hi figuren uns conceptes laudatoris de la sardana, aquí els anem a reproduir:

Ella és d'una castedat homèrica. Tota idealisme, tota sentiment i harmonia, repugna qualsevol gest que, suscitant el més mínim reflex carnal, pugui distreure de la contemplació de tan altes bel·leses. És la dansa d'un poble que, de l'honor de la dona, en fa una religió; que exalta l'amor fins a la santedat i que sap voltar-les de cavalleresques delicadeses. El que entra a la seva anella es purifica i sublima, seguint amb tot el cos el ritme d'una cançó que eleva l'esperit. Balla, i, tot ballant, escolta religiosament la música amb què l'artista ha plasmat la llum i el sentiment de la seva ànima refinada; i fa més que escoltar-la; la glossa amb cadenciosos moviments, que en marquen el ritme i el graven dins la memòria convertint-lo en vivent recordatori. El que balla la sardana amb plena consciència n'hau el plaer dels déus, hi lliba ambrosia immortalitzadora, la bellesa despullada de tota turpitud carnal; i així, doncs, hi troba un plaer més ex-

quisit que el que poden proporcionar-li totes les altres danses. Nobilíssim és el poble que sap cercar-la preferentment. Quina joia m'han donat moltes vegades el jovent de Blanes quan, en un sarau ardent de voluptuositat, ha reclamat tot d'una es desfés el ball de parelles i es toqués i ballés la sardana! Encara (grat sia a Déu), encara regna la poesia en el cor de la nostra gent —he exclamat entre mi amb entusiasme.

Difícilment una noia innocent pot prendre part en cap dansa que no la contami amb alguna alenada lúbrica. Quasi totes les danses són filles de la voluptuositat. No així, però, la sardana. La sardana és art veritable, art puríssim. La noia que la balla en surt blanca i fresca d'innocència com abans de prendre-hi part i, oi més, n'ix embaumada d'una idealitat nova i ennoblidora. És la poncella que ha sentit la primavera i es bada dolçament, exhalant flaires de lliri immaculat.

I no és solament la norma excel-

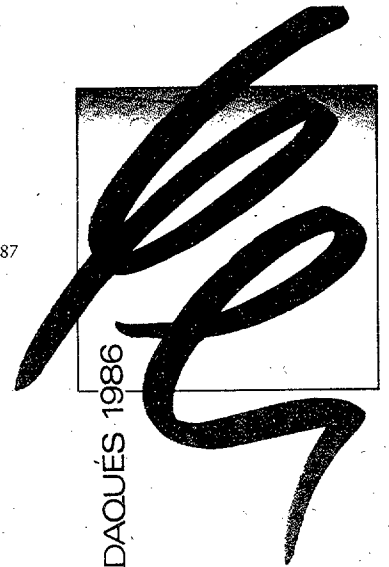
sa de la castedat el que fa bella la sardana. La fa també bella una altra norma essencialment artística que li és connatural: la de respirar un amor universal i expansiva. A la seva anella hi cap tothom, tothom que bategui amb daler de bellesa. En qualsevol moment pot entrar-hi qui vulgui, ric o pobre, vell o jove, ignorant o savi, pagès o ciutadà, nacional o estranger. No exclou ningú: no té enemics; és tota amor. I perquè hauria d'excloure ningú? El que hi entra es fa addicte del seu ritme catalanesc, és un germà entre els germans, és un cor que ve a participar de les nostres melangies, amor i esperances, i de tots aquells flaires de poesia que són amables a la humanitat.

La sardana és amor, és germanor, és caritat. Respira tan espontàniament aquests sentiments, que no m'ha estranyat que els que l'estimen se n'hagin sentit tot seguit ablamats quan la calamitat de les Gavarres m'ha obligat a implorar-los públicament. Els esbarts dansaires d'ací i d'allà de Catalunya han anat acudint a la meua crida, aportant-me almoines que a hores d'ara han remeiats ja molts mals. I quans més espero remeiarme gràcies a llur concurs entusiàstic! La bondat, la bellesa, donen aquests fruits. I, per altra part, és ben just que els sardanistes mirin amb simpatia especial aquesta comarca de les Gavarres, mig selvatana mig empordanesa, que pertany a les dues regions on la sardana ha florit tostemps amb més bell esclat.

Que Nostre Senyor els beneeixi.

SALA D'EXPOSICIONS
DE LA CAIXA DE PENSIONS
C/ Santa Clara, 11
GIRONA

Del 30 de juliol al 30 d'agost de 1987
Feiners, de 18 a 21 hores

6 EXPOSICIO MINI-GRAVAT
INTERNACIONAL CADAQUÈS 1986

FUNDACIO CAIXA DE PENSIONS

CARTELERERA

GIRONA

ALBÉNIZ Tel. 20 01 35
Pesadilla en Elm Street 3. USA. Terror. Dir.: Chuck Russell. Int.: Hather Langenkamp y Robert Englund. El maléfico Freddy Krueger se ensaña esta vez con los pacientes de un hospital, apareciendo en sus sueños y acabando con sus vidas. Una doctora que había sufrido los ataques del monstruo decide hacerle frente. H: 4.00, 6.00, 8.00, 10.30. 13 años.

CATALUNYA 1 Tel. 20 23 93
007: Alta Tensión. Gran Bretaña. Acción. Dir.: John Glen. Int.: Timothy Dalton y Maryam D'Abo. James Bond es encargado de vigilar la desertión de un disidente soviético a quien una violoncelista checa intentará matar. El soviético revela la existencia de un proyecto de asesinato político, por lo que Bond decide investigar a fondo. H: 4.00, 6.10, 8.20, 10.30. Apto.

CATALUNYA 2 Tel. 20 23 93
Una nit a Casa Blanca. Catalunya. Comedia. Dir.: Antoni Martí. Int.: Emma Vilarsau y Carles Pongiluppi. Una chica de veinticinco años y un chico de dieciocho se encuentran en la carretera, a la que han llegado tras huir de un entorno que no les satisfacía. Aunque huyen por motivos opuestos, deciden seguir el viaje juntos, fijándose como meta Casa Blanca, un lugar del Delta del Ebre. H: 4.10, 6.10, 8.10, 10.10. Apto.

CATALUNYA 3
Kamikaze. Francia. Ciencia-ficción. Dir.: Didier Grousset. Int.: Michel Galabru y Richard Bohringer. Un científico prematuramente retirado se ve obligado a pasar horas frente al televisor, hasta que toma la determinación de idear un artilugio que elimine a los interlocutores y periodistas televisivos. Los asesinatos empiezan y un policía intenta buscar una explicación. H: 4.15, 6.15, 8.15, 10.15. Apto.

COLISEO Tel. 20 27 47
La mujer del jefe. USA. Comedia. Dir.: Ziggy Steinberg. Int.: Daniel Stern y Arielle Dombasle. Un oficinista con problemas sexuales a punto de destrozarse su matrimonio se ve metido en complicaciones cuando es perseguido por una rubia belleza que, sin él saberlo, es la esposa de su jefe. H: 4.00, 6.00, 8.00, 10.30. Apto.

MODERNA A Tel. 20 30 89
Tras el cristal. H: 4, 6.10, 8.20 i 10.30. Apto.

MODERNA B Tel. 20 30 89
Loca academia de policía 4: Los ciudadanos se defienden. USA. Comedia. Dir.: Jim Drake. Int.: Steve Guttenberg y Sharon Stone. El comandante de la academia de policía decide que para acabar con la delincuencia hay que instruir a los ciudadanos, por lo que un día empiezan a recibir a los voluntarios que se prestan a ello. H: 4.30, 6.25, 8.20, 10.20.

PLAÇA A Tel. 20 38 59
Gothic. Gran Bretaña. Terror. Dir.: Ken Russell. Int.: Julian Sands y Gabriel Byrne. Una noche de 1816, Lord Byron reúne en su mansión al Dr. Polidori y al matrimonio Shelley, y les propone que materialicen sus pesadillas. H: 4.30, 6.30, 8.30, 10.30. 18 años.

PLAÇA B Tel. 20 38 59
Sufre mamón. España. Comedia. Dir.: Manolo Summers. Int.: Hombres G y Marta Madrugá. Reconstrucción de la biografía de los Hombres G: dos amigos son expulsados de un colegio religioso y llegan a otro donde conocerán a dos chicos más con los que formarán un grupo de rock. H: 4.15, 6.20, 8.25, 10.30. Apto.

PLAÇA C Tel. 20 38 59
Oxford Blues. USA. Comedia. Dir.: Robert Boris. Int.: Rob Lowe y Ally Sheedy. Un estudiante americano llega a la Universidad de Oxford con el fin de ligarse a la aristocrática chica de sus sueños. Allí se enfrenta a unos compañeros y profesores con costumbres muy distintas. H: 4.30, 6.25, 8.20, 10.20. Apto.

ULTONIA Tel. 20 22 77
Cuentos asombrosos. USA. Fantasía terrorífica. Dir.: Steven Spielberg, Robert Zemeckis y William Dear. Tres episodios con el elemento fantástico como denominador común: Una misión de combate se encuentra atrapada en una torreta, un actor se pasea por la ciudad vestido de momia, personaje que interpreta en una película, y unos estudiantes deciden eliminar a su profesor de inglés mediante sus conocimientos de magia. H: 4.15, 6.15, 8.15, 10.15. Apto.

BANYOLES

MERCANTIL
Su amor prohibido. Gran Bretaña.

Alemania. Drama. **Documental.** H: Continúa 4.00. 13 años.

VICTORIA
A toda marcha. USA. Acción juvenil. **Documental.** H: Continúa 4.00. 13 años.

BLANES

MARYAN
Sufre, mamón. España. Comedia. **Top Gun.** USA. Acción. H: Continúa 4.00. Apto.

VICTORIA
Yo, el halcón. USA. Drama. **Loca academia de policía 4.** USA. Comedia. H: Continúa 3.00. Apto.

CASSÀ DE LA SELVA

LA COMA
Tarzán 66. USA. Aventuras. H: 5.00. **La mansión.** USA. Terror. H: 6.40. 13 años.

FIGUERES

EL JARDÍ Tel. 50 19 11
2019: Tras la caída de Nueva York. Italia. Acción. **Teherán 43.** Francia. Intriga. H: Continúa 3.45. 18 años.

JUNCÀRIA Tel. 50 02 31
Escuela de ladrones. Italia. Comedia. **Policía.** España. Acción. H: Continúa 4.00. Apto.

LAS VEGAS Tel. 50 28 00
El vuelo del navegante. USA. Fantasía. H: Continúa 3.30. Apto.

SAVOY Tel. 50 52 05
Loca academia de policía 4. USA. Comedia. H: Continúa 4.00. Apto.

LA BISBAL D'EMPORDÀ

OLÍMPIA
Los hijos de Scaramouche. Aventuras. H: 4.00, 7.30. **La enfermera de mi padre.** Comedia. H: 5.40, 8.45. 13 años.

LLAGOSTERA

CASINO
La mansión. USA. Terror. H: 5.00. **Tarzán 66.** USA. Aventuras. H: 6.40. 13 años.

OLOT

COLON
Simpático y caradura. Francia. Ac-

ción. **Aladino.** Italia. Comedia. H: Continúa 4.00. Apto.

GRIDO
Extremities (La humillación). USA. Drama. **El último americano virgen.** USA. Comedia. H: Continúa 4.00. 18 años.

PALAFRUGELL

FRATERNAL
Caray, qué palizas. Comedia. H: 5.00. **El gran amor del conde Drácula.** España. Terror. H: 7.00. 13 años.

PALAMÓS

ARINCO Tel. 31 54 73
Fievel y el nuevo mundo. USA. Dibujos animados. H: 3.45, 5.15, 6.45. Apto.

Acorralado en las Vegas. USA. Acción. H: 8.15, 10.00, 11.45. 13 años.

KYTON Tel. 31 40 95
Hijos de un dios menor. USA. Drama. H: 4.00, 6.15, 8.40, 11.00. **Documental.** H: 6.00, 8.25, 10.15. Apto.

PLATJA D'ARO

AVINGUDA Tel. 81 76 65
El vuelo del navegante. USA. Fantasía. H: 4.15, 6.30, 8.45, 11.05. Apto.

IVAN Tel. 81 80 82
Otra ciudad, otra ley. USA. Come-

dia. H: 4.15, 6.25, 8.45, 11.05. **Cortometraje.** H: 6.05, 8.20, 10.40. Apto.

RIPOLL

COMTAL
Seis semanas. USA. Drama. H: 4.00, 7.15. **Aterrizaje como puedas.** USA. Comedia. H: 5.45. Apto.

LA MOLINA
52 Vive o muere. USA. Intriga. **Made in China.** Comedia. H: Continúa 4.00. 18 años.

SANT FELIU DE GUÍXOLS

CATALUNYA Tel. 32 03 22
Juguete mortal. USA. Intriga. H: 5.00, 7.00, 9.00, 11.00. Apto.

TORROELLA DE MONTGRÍ

MONTGRÍ
Creator. USA. Comedia. H: 5.00, 8.30. **La mujer explosiva.** USA. Comedia. H: 6.35, 10.10. Apto.

TOSSA

GASPAR
Par-impar. Italia. Acción. **Los goonies.** USA. Aventuras. H: Continúa 4.30. Apto.

MONTSERRAT
La vida alegre. España. Comedia. H: Continúa 6.00. Apto.

electronics GIRONA

SALA RECREATIVA

Canalejas, 1
EDIFICIO COLISEO

- * Abierto todos los días de 10.00 a 22.00
- * Local climatizado
- * Ambiente selecto

¡¡LIMÓN Y BABY 100, el último modelo de RF y Codere S.A.!!
¡¡Ven a probarla!!

Cinemes **abc** SALA a

Local refrigerat
2ª setmana d'èxit

GOthic
Un nuevo film de KEN RUSSELL
El sueño de la razón produce monstruos.

Horari: 4'30, 6'30, 8'30, 10'30

TEATRE **ALBENIZ**

2ª setmana d'èxit

Pesadilla 3 EN ELM STREET
DREAM WARRIORS

Horari: 4, 6, 8, 10'30

Cinemes **abc** SALA a

LOCAL REFRIGERAT
DEMÀ DILLUNS, GRAN ESTRENA

CUENTA CONMIGO
"STAND BY ME"
Un nuevo film de Rob Reiner
COLUMBIA PICTURES PRESENTA UNA PRODUCCION ACT III
UN FILM DE ROB REINER "STAND BY ME" WIL WHEATON - RIVER PHOENIX
COREY FELDMAN - JERRY O'CONNELL - KIEFER SUTHERLAND
MUSIC BY JACK NITZSCHE DIRECTOR DE FOTOGRAFIA THOMAS DEL RUTE
EDITADO POR RAYNOLD GIDEON Y BRUCE A. EVANS
DISEÑO DE SONIDO STEPHEN KING
PRODUCTORES BRUCE A. EVANS RAYNOLD GIDEON ANDREW SCHEINMAN
DIRECCION DE ROBERT REINER

Horari: 4, 6'10, 8'20 i 10'30

COLISEO IMPERIAL

LOCAL REFRIGERAT
DEMÀ DILLUNS, GRAN ESTRENA

SECRETOS INDISCRETOS

INTERPRETES. POR ORDEN ALFABETICO
DAVID DUKES
RICHARD JORDAN
HARVEY KEITEL
FRANK LANGELLA
ROY SCHEIDER
CRAIG WASSON
TREAT WILLIAMS
EN

Horari: 4, 6, 8 i 10'30

Cinemes **abc** SALA c

Local refrigerat
5ª setmana d'èxit

OXFORD BLUES
UN WANCHU EN OXFORD
Rockwell
Ligotti

Horari: 4'30, 6'25, 8'20, 10'15

Cinemes **Modern** SALA A

Local refrigerat

Loca academia de policia 4
6ª setmana d'èxit

Horari: 4'30, 6'25, 8'20, 10'20

Películas de la próxima semana

David Duke, Craig Wasson y Roy Scheider, en «Secretos indiscretos».

MIR HURTADO

«Secretos indiscretos»

Comedia «adulta» cuyo título original, «The men's club», nos orienta bastante sobre su contenido: un grupo de siete amigos se reúnen en una casa para hablar de los más íntimos aspectos de sus vidas. Roy Scheider es un antiguo jugador de béisbol que echa de menos las glorias pasadas y no puede ser fiel a su mujer; David Duke es un profesor nervioso y crítico que no se encuentra a gusto en dicha velada; Harvey Keitel, un agente inmobiliario convencido de que la libertad conlleva una falta de emoción; Treat Williams, un presumido doctor que

considera el placer como el fin primordial de la vida; Frank Langella, un abogado de suaves modales pero con un lado desconocido en su personalidad; Craig Wasson, un sujeto silencioso que prefiere fumarse un porro sin intervenir en las discusiones, y Richard Jordan es un psicoterapeuta que parece necesitar él mismo una terapia urgente, además de ser el anfitrión de la velada. Todos estos actores hacen que ésta sea una película prometedora, con un argumento que nos recuerda al de «El declive del imperio americano», si bien centrado en la parte masculina. Dirigida por Peter Medak, se basa en una obra teatral de Leonard Michaels, adaptada por él mismo. Entre las actrices, destacan Stockard Channing, Cindy Pickett y Jennifer Jason Leigh. (Coliseo).

«Cuenta conmigo»

Película que ha basado parte de su publicidad (¿alguien no ha visto el trailer, a estas alturas?) en la canción «Stand by me», asimismo título original del film. Basada en una novela más o menos autobiográfica de Stephen King, cuenta las aventuras de cuatro chicos de doce años que se internan en un bosque donde unos chicos mayores encontraron el cadáver de un niño que había desaparecido. Puesto que el hallazgo se produjo cuando paseaban en un coche robado, decidieron una especie de pacto de silencio, temerosos de las posibles consecuencias. Estos cuatro muchachos, entre los que se encuentra uno con vocación de escritor, y otro gordito que intenta disimular su cobardía, tienen caracteres bien diferentes, pero comparten el hecho de vivir en unos hogares nada idílicos que sólo invitan a huir lo más lejos posible. Naturalmente, el nombre de Stephen King se asocia rápidamente a películas y relatos de terror como «Carrie», «El resplandor» y «Christine», por lo que es obligado señalar que «Cuenta conmigo», que se inspira en el relato «El cuerpo», tiene mucho más de drama nostálgico, en un afán de reflejar el entorno de unos personajes en plena década de los 50. Su director es Rob Reiner, padre de la más bien olvidable «Juegos de amor en la universidad», mientras que entre sus jóvenes actores encontramos a River Phoenix, visto en «Exploradores», Corey Feldman, uno de «Los goonies», y el más mayorcito Kiefer Sutherland, viva imagen de su padre, Donald Sutherland. Junto a ellos, destaca Richard Dreyfuss como notorio representante de la parte adulta.

Los jóvenes protagonistas de «Cuenta conmigo».

Los extras del cine quieren fundar su propio sindicato

Madrid.— Les contratan sin papeles, a menudo sin detallar en qué consistirá su trabajo, y no les conviene «chupar» mucha cámara si quieren que les llamen para un próximo rodaje. Son los «figurantes», una «profesión» no reconocida, pero de la que viven «difícilmente» centenares de personas.

Una de ellas, Alfonso Lastra, se propone crear una asociación o sindicato que marque las pautas de su trabajo, valore su riesgo y les defienda sin tener que recurrir a métodos rudimentarios como el de pasarse por abogado para que cobren 200 figurantes, lo que le ocurrió -según cuenta-, en la película «En penumbra» de José Luis Lozano.

Lastra, que se denomina «profesional de este oficio de humillación», del que vive desde hace cinco años, es un alcohólico rehabilitado, entusiasta del espectáculo, un ibérico de pelo rubio, que empezó a ser conocido cuando el cómico Pedro Ruiz le requirió para imitar a Jorge Verstringe en uno de sus programas en TVE. Los figurantes -dice- somos una profesión invisible, pero sin la cual muchas formas de espectáculo no serían posibles: películas, anuncios publicitarios, espacios televisivos, que requieran «gente para hacer bulto», pero también, por ejemplo, «tirarse a un mar helado en pleno mes de enero».

Este profesional, no tan «invisible», es capaz de mantener un diálogo en inglés, idioma que desconoce, repitiendo de memoria los sonidos, lo que hizo en «Americonga» cuando

le llamaron para sustituir a un actor que plantó al equipo que dirigía el chileno Helvio Soto, sin terminar el rodaje. De esa película no olvidará la bronca que se montó cuando un grupo de extras sudamericanos disfrazados de soldados se negó a bajarse los pantalones para una escena, porque no se les había advertido, y les amenazaron con no pagarles. «El conflicto acabó con 500 pesetas por la bajada de pantalón».

Lastra entró en el mundo de la figuración en 1982, recién salido del psiquiátrico -donde le curaron de su pasión alcohólica-, y un buen día se encontró vestido de cura en la plaza mayor rodando «La Venus negra». Ahora logra vivir del trabajo de figurante «porque sé comportarme -precisa- y conozco las duras normas del oficio: callar, esperar, no preguntar nada y no causar ninguna molestia».

Pero hay tres tipos de figurantes: los que viven de ello, los que compaginan este oficio con otros trabajos, están de baja en la Seguridad Social o son estudiantes, y los que van un día a divertirse, cobrar y gastárselo esa noche en una juerga. La imagen más extendida es la de éstos últimos, y Lastra cree que perjudica a los primeros. «Sólo en Madrid somos unos 200 o 300 «profesionales» -afirma- y otro tanto en Barcelona, personas dedicadas a la figuración, y, aunque no estamos dados de alta como tales, sufrimos el IVA y otros descuentos sin que podamos explicárnoslo».

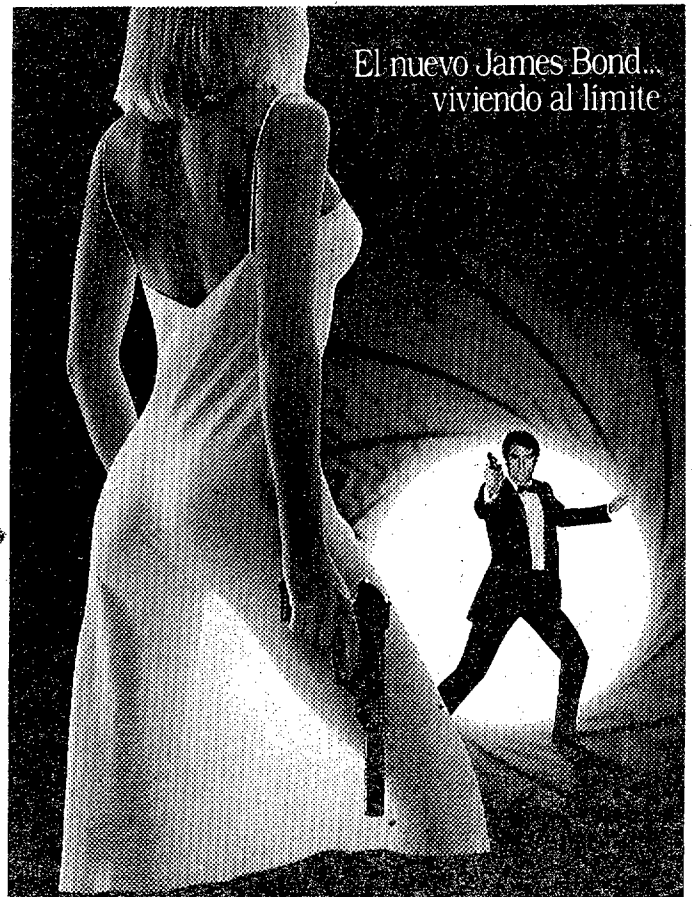
CATALUNYA 1

DOLBY STEREO

JAMES BOND 007TM

de IAN FLEMING

007: ALTA TENSION

El nuevo James Bond...
viviendo al límite

A DISCOS **coll** tenim la musica

IV CASAL D'ESTIU
QUERUBÍ

Informació i matriculació
C/. Cerverí, 1 Girona
Tel. 20 05 55

LES MILLORS VACANCES
PER ALS VOSTRES FILLS.

DIARI DE GIRONA
LOS SITIOS

EL NOSTRE
TELEFÓN
47 62 77

STEVEN SPIELBERG
presenta

TRES HISTORIAS FANTASTICAS:
IMAGINARLAS ES DIFICIL, IGNORARLAS MUY PELIGROSO.

TEATRE **Ulltonia**

TELEVISIÓN

- 08.45 Carta de ajuste.
- 09.00 Informe semanal.
- 10.00 Concierto.
- 11.00 El día del Señor. Santa misa.
- 12.05 Pueblo de Dios.
- 12.35 Vida salvaje. «El perro y su domesticación». El perro ha sido domesticado por el hombre con fines muy diversos. Algunos de ellos son desinteresados y otros muy pintorescos. Este programa pone al descubierto los secretos ancestrales del perro en nuestra vida cotidiana.
- 13.10 Dibujos animados.
- 13.30 Curro Jiménez. «El tío Pedro»
- 14.30 Siete días.
- 15.00 Telediario 1.
- 15.35 El inspector Gadget.
- 16.05 Estrenos TV. «Víctimas». (1981). Director: Jerrold Freeman. Intérpretes: Ken Howard, Kate Nelligan, Sherry Hursey, Amy Madigan, Karmin Murcelo. Ruth Hession, a sus 28 años, es una joven muy atractiva, llena de vitalidad. Ruth fue violada hace casi un año, y ahora, al ser convocada por la policía a una rueda de investigación, siente despertar de nuevo los desagradables recuerdos que creía haber enterrado. En las dependencias policiales conoce a otras 5 víctimas del violador.
- 17.45 Si lo sé no vengo.
- 18.45 Documental. «La serpiente marina: amiga o enemiga».
- 19.15 Parada de postas. «Novias por correspondencia».
- 20.00 Revista de viajes. «Murcia».
- 20.30 Telediario 2.
- 21.05 En portada. «Bolivia: la veta blanca».
- 21.35 Gran reportaje. «Chernobyl». Se vuelve a ofrecer este reportaje de la NHK japonesa, que ganó la ninfa de oro 1985 del festival internacional de Montecarlo. Es un exhaustivo análisis de las causas y los efectos del accidente ocurrido en abril de 1986 en la central nuclear de Chernobyl, considerado como la mayor catástrofe del siglo, después de Hiroshima y Nagasaki.
- 22.35 Domingo cine. «¿Qué hace una chica como tú en un sitio como éste?» (1978). Director: Fernando Colomo. Intérpretes: Carmen Maura, Félix Rotaeta, Concha Gregori, José Lage, Héctor Alterio. Rosa es una joven peluquera que ahora está separada

de su marido, Jorge. Con el negocio de la peluquería tiene que sacar adelante a los dos hijos habidos en el matrimonio, tanto que Jorge sólo aparece de vez en cuando. A través de una de sus empleadas, Rosa entra en contacto con un mundo desconocido para ella, el mundo del rock, y de esta forma conoce a Tony, un joven cantante que tiene algunos problemas con la policía.

24.00 Despedida y cierre.

- 10.00 Missa.
- 11.00 Tú puedes.
- 11.15 La buena música.
- 12.00 Estudi estadi. S'oferran les següents retransmissions: Natació, campionat d'Espanya absolut d'estiu; billar, campionat d'Espanya individuals lliures y motociclisme, campionat mundial de velocitat, gran premi de Bretanya.
- 18.00 Sesión de tarde. «Buscando millonarios». (1963). Director: Norman Taurog. Intérpretes: Troy Donahue, Connie Stevens, TY Hardin, Stefanie Powers, Robert Conrad, Andrew Duggan. Al comienzo de las vacaciones de la semana de Pascua Florida, varios grupos de jóvenes se dirigen hacia Palm Springs, lujoso centro de recreo, en busca de diversiones.
- 19.40 Los diminutos. «El día de la piza final». Dinky ha montado un negocio de reparto aéreo de pizzas, pero como todo lo que emprende, fracasa rotundamente cuando en uno de los repartos pierde el control de la avioneta y va a estrellarse a un prado.
- 20.05 Como el perro y el gato. En «Tinieblas». Director: Tony Wharmby.
- 21.00 L'informatiu cap de setmana.
- 21.30 Debat 2.
- 22.30 Especial musical. «Manhattan Transfer».
- 24.00 Despedida y cierre.

- 13.30 Carta d'ajust.
- 13.55 Començament d'emissió.
- 14.00 Olímpics en acció. «Judo».
- 15.00 Telenotícies cap de setmana.
- 15.30 Al vent entre els salzes.
- 16.00 La gran vall. «Lluna de caçador». Ben Dawes, un home poderós, creu que Nick Barkley és l'amant secret de la seva dona i el fa arrestar amb la finalitat de penjar-lo al dia següent. Aquella mateixa nit, la dona de Dawes ajuda Nick a sortir de la presó i s'escapen junts. Dawes i un grup d'homes els persegueixen i, quan els agafen, Dawes descobreix que la infidelitat de la seva dona no és el que ell creia».
- 16.45 El meravellós circ de la mar. «Els objectius sobre el reef». Documental.
- 17.10 Artesania. «Música».
- 17.35 L'home i la ciutat. «Una noia molt especial». Una alumna de l'escola de música fundada per l'alcalde de la ciutat acusa al director, Philip Eastman, d'haver-la deixat embarassada».
- 18.10 Música vista. «La Murga-Grec».
- 19.10 La ruta de la seda. «Una onada de calor anomenada Turfan». A la sortida del corredor d'Heoxi es troba la depressió de Turfan, una de les més importants del món, i les ciutats oasi de Hami i Turfan. És aquí on es van instal·lar els Uigurs després de la desaparició del seu efímer imperi, i ens van deixar les restes de la seva cultura originària, on es barreja la religió maniquea i la budista.
- 20.00 Candel. «La vetlla».
- 20.30 Telenotícies cap de setmana.
- 21.00 30 minuts. Reportatges informatius d'actualitat que es traslladen a diferents punts de la geografia mundial per cobrir l'actualitat informativa i els temes d'interès periodístic.
- 21.30 A cor obert. «Jugant a ser Déu». (I). Sor Domenica, una enèrgica mare superiora, insisteix que el doctor Westphall desconnecti el sistema de suport d'una religiosa del seu convent que es troba en estat de coma.
- 22.30 Cita amb l'esport.
- 23.30 Fi d'emissió.

Carmen Maura.

«Domingo cine» (TVE-1, 22.30 h.)

«¿Qué hace una chica como tú en un sitio como éste?»

Esta es una de las películas más simpáticas que ha dado la nueva comedia española, género que inició su propio director, Fernando Colomo, con «Tigres de papel», y que abrió nuevas vías para el cine hispano después de la dictadura. Carmen Maura, recién descubierta para el cine, interpretaba una peluquera que, separada de su marido (Félix Rotaeta), entraba en contacto con un mundo, el del «punk» y el rock duro, hasta entonces desconocido para ella, y se enamoraba de un joven cantante. La película, cuyo título coincide con una canción de los Burning que aparece en su historia, nos permite ver a Carmen Maura en uno de sus primeros papeles importantes, antes de convertirse en la musa de Pedro Almodóvar.

RADIO

RADIO GIRONA OM

08.00 Bon diumenge. 08.30 Avui és festa. 9.05. Santa Missa. 10.03 Bon dia Girona. 12.03 El gran musical. 14.03 El món per un forat. 17.00 Carroussel deportivo. 21.03 Dominical deportes. 22.03. Coplas de mi SER. 23.00 Hora 25.

RADIO GIRONA FM

07.30 La música de tu vida. 21.00 Dominical deportes.

RADIOCADENA GIRONA OM

07.03 Els matins de Ràdiocadena. 13.00 Connexió RCE. 13.20 Taula de redacció. 14.30 Connexió RCE. 15.03 Hora 15. 16.00 Dia a dia. 17.55 Connexió RCE.

RADIOCADENA GIRONA FM

07.03 El primer compàs. 09.00 Dial 2. 14.00 Taula de redacció. 14.10 RCE Compàs-connexió RCE. 16.00 Dial 2. 20.00 Connexió RCE.

RADIO GRUP

09.00 Música/esports. 14.00 I de postre música. 16.00 Ràdio Barça en joc/Especial esports Ràdio Grup. 20.30 Informatiu esportiu local. 21.30 Connexió programació Cadena 13.

RADIO COSTA BRAVA

07.05 La ràdio brava. Ràdio fórmula musical-informativa al llarg del cap de setmana. 13.05 Ràdio-notícies RCB. 01.00 Connexió Cadena 13 (Ràdio Barça).

RADIO OLOT

09.00 Missa. 09.30 Audició de sardanes. 10.30 Visca l'estiu. 11.00 Informatiu CR. 13.30 Informatiu Ràdio Olot. 21.15 Nits d'estiu. 22.30 Toca qui toca. 24.00 Connexió CR.

RADIO POPULAR FIGUERES O.M.

09.00 El madrugón. 09.00 I la música continua... 09.15 Diumenge és festa. 09.45 I més música... 10.00 Viva el domingo. 13.00 Protagonista la notícia. 15.00 Femenino plural. 17.00 Tiempo de juego. 23.00 Pianísimo. 24.00 Gran parada. 04.00 Crónica del alba.

RADIO POPULAR FIGUERES F.M.

09.00 Musical. 10.00 Santa missa desde la parroquia de St. Pere de la nostra ciutat. 10.45 I la música continua. 13.30 I més música... 15.00 Mundo negro. 16.00 Ràdio esport. Cap de setmana (Inclou partit U.E. Figueres). 20.00 Connexió OM.

RADIO SER EMPORDA

De 00.00 a 23.00 Els 40 principals. De 23.00 a 00.30 Hora 25.

RADIO MARINA

Fórmula musical

- 08.50 Flash d'informacions.
- 09.00 Émission islamique.
- 12.05 Le chevalier tempête.
- 13.00 A2 midi.
- 13.20 Les deux font la paire.
- 14.10 La chasse aux trésors.
- 18.45 Stade 2.
- 19.30 Quoi de neuf, docteur?
- 20.00 Journal.
- 20.30 Madigan.
- 21.45 Les carnets de l'aventure.
- 23.50 Édition de la nuit.

- 12.00 Dialectales.
- 13.30 Forum RMC.
- 14.30 Sports loisirs.
- 18.00 YAO.
- 18.25 RFO Hebdo.
- 18.55 Amuse 3.
- 19.45 Cherchez la France.
- 20.05 Paul Hogan Show.
- 20.30 Sur la piste du crime.
- 21.35 France à la carte.
- 21.50 Soir 3.
- 22.30 Jenny.
- 00.25 Fin des émissions.

Mañana, en «Cine-club»

«El gran desfile», una gran película de King Vidor

Finalizado el ciclo dedicado a Orson Welles, el espacio «Cine-club» ofrecerá mañana un clásico del cine mudo, «El gran desfile» («The big parade», 1925), dirigido por King Vidor.

Su historia empieza cuando los Estados Unidos acaban de entrar en la primera guerra mundial. Contagiado por el entusiasmo general, James Apperson (John Gilbert), hijo de un rico industrial, se ofrece voluntario para luchar, y durante la instrucción conoce a Bull (Tom O'Brien), un camarero, y a Slim (Karl Dane), un obrero metalúrgico, de quienes se hace amigo enseguida. Tras partir hacia Europa, James llega a Francia y se enamora de la hija de un granjero, viviendo un gran romance hasta que se da la orden de marchar hacia el frente. Después de la guerra, las cosas no podrán volver a ser como antes.

En la época de su estreno, «El gran desfile» obtuvo un éxito de espectadores y crítica que ningún otro film había tenido anteriormente, llegando a ser considerada

Una secuencia de este clásico del cine.

durante mucho tiempo como la mejor película bélica jamás filmada. King Vidor supo plasmar todo el horror y realismo de las guerras en unas secuencias que siguen conservando toda su fuerza, así como consiguió dotar de cierto li-

rismo las secuencias románticas. Es especialmente remarkable la perfecta conjunción entre la música de la banda sonora y el movimiento de las imágenes, en uno de los trabajos técnicos más cuidados de toda la historia del cine.

Si vós
estimeu els nens.

unicef

RAMON ROVIRA

Solució industrial

QUAN tot apunta que la indústria de casa nostra ha entrat en un procés de revifalla, alguns serveis pendents de resoldre creen un neguit evident a algunes poblacions de Girona. Evidentment la crisi de la Farga Casanova és el problema fonamental que actualment es planteja a les nostres contrades. No queda gens ni mica clara la voluntat de l'Administració i els treballadors comencen a mostrar un cert nerviosisme davant del futur dels seus llocs de treball. La Farga, fruit d'un crisi generalitzada de la forja a tot l'Estat, és també el pulmó econòmic de la comarca del Ripollès i per tant necessita d'accions puntuals que garanteixin la seva continuïtat de cara al futur. Tancar la Farga i les seves empreses filials seria un cop massa fort per a una comarca que des de fa anys viu penjada del fil de la provisionalitat. Per tant l'administració, que fins ara, cal dir-ho amb totes les paraules, s'ha desentès força del Ripollès, hauria de començar a preocupar-se seriosament d'aquesta zona i de les possibles solucions que s'hi poden aportar.

És clar, però, que la problemàtica no acaba aquí. El sector surer, que fins ara s'ha demostrat com una indústria clarament gironina i arrelada a les nostres comarques, comença a plantejar-se el seu possible trasllat cap a indrets més pròxims als centres de producció natural del suro. Extremadura sembla ser el destí d'algunes indústries amb un fort arrelament a les nostres comarques. Si finalment aquest procés de trasllat es consolida, molta gent quedarà penjada pel peu del dubte. Agafar els petracols i anar-se'n cap a altres terres, o bé aguantar com es pugui buscant altra feina: En aquesta ocasió, més que una intervenció administrativa, el problema plantejat és l'abaratiment de costos i la recuperació d'uns boscos de suro actualment molt malmesos, tant pels incendis forestals com per l'excessiva especulació d'alguns propietaris. Aquí sí que hi ha encara solucions a aplicar i del seny de tots ha de sortir l'acord.

Los atracadores se apoderaron de más de un millón de pesetas

Atraco a mano armada a una entidad bancaria de Palamós

R. PONSATÍ

Palamós.— El pasado viernes por la mañana dos individuos armados con una pistola atracaron la sucursal del Banco Central ubicada en el número 10 de la calle President Macià de Palamós.

Los hechos se produjeron cinco minutos antes de las nueve de la mañana cuando dos individuos penetraron en la citada sucursal con intención de robar. Uno de ellos, saltó el mostrador penetrando en la sala interior y se apoderó del dinero, mientras el otro atracador, que portaba una pistola, se quedó en las proximidades de la puerta de entrada de la entidad bancaria.

En el momento de producirse el atraco en el interior de la sucursal no había ningún cliente, aunque en ella se encontraban ocho empleados, que fueron conminados a tumbarse en el suelo o apoyarse contra la pared con las manos arri-

ba, según un portavoz de los sus-dichos empleados.

Uno de los atracadores, de unos 25 años de edad, delgado y de 1'70 metros de estatura, era moreno, llevaba el pelo largo y vestía un chandal blanco con rayas azules. El otro, de 27 o 28 años de edad, 1'70 metros de estatura y de pelo castaño, era moreno y llevaba una gorra con visera y gafas oscuras.

Los dos individuos se apoderaron de 1.69.500 pesetas y de 1.063.203 pesetas en moneda extranjera de distintas nacionalidades. Tras conseguir el botín, uno de ellos huyó a pie, mientras que el otro subió a un vehículo de la marca Volkswagen, de color rojo y matrícula B-0226-HU, saliendo en dirección a Platja d'Aro. El citado vehículo pudo ser visto por varios empleados del banco, así como por las personas que transitaban por la calle President Macià de Palamós.

Uno de los empleados de la entidad bancaria dijo que «todo pasó en cuestión de cinco minutos; sin darnos cuenta, uno de los atracadores ya había saltado el mostrador, mientras el otro nos amenazaba con una pistola». La misma fuente añadió que «sólo hubo tiempo de pulsar la alarma, pero no se pudo apretar el botón que acciona la cámara de filmar».

Por otra parte, cabe señalar que en la citada sucursal bancaria no había vigilante jurado, cosa que confirmó uno de los empleados de la misma; «no, nunca ha habido vigilante jurado», aunque señaló que «tal vez hará falta contratar alguno».

Los empleados de la sucursal atracada relataron los hechos a la Guardia Civil de Palamós, que instruyó las correspondientes diligencias.

Dos vecinos de Anglès sufren lesiones leves al pelearse

Anglès.— A primeras horas de la madrugada de ayer dos vecinos de Anglès se pelearon en una plaza de la citada localidad resultando con lesiones leves, que hicieron necesaria la intervención del médico de la población.

Los hechos empezaron alrededor de la una menos cuarto de la madrugada en la plaza Santa Magdalena de Anglès, donde se celebraba una verbena, cuando el vecino de la plaza Catalunya de esta localidad, Nicolás M.C., de 47 años de edad, y Domingo S.G., de 32 años de edad y domiciliado en la calle Riu Sec, iniciaron una discusión y se intercambiaron algún golpe. La cosa no pasó de ser una pequeña escaramuza y los dos individuos se marcharon. No obstante, al cabo de media hora volvieron a encontrarse en la plaza Pau Casals, donde se enzarzaron en una pelea, que fue observada por una patrulla de la Policía Municipal de Anglès, que les separó y les condujo ante el médico de la localidad para que fueran atendidos de las lesiones leves que se produjeron.

Posteriormente, a las dos de la madrugada, los hechos fueron comunicados a la Guardia Civil de Anglès, que instruyó las correspondientes diligencias.

Arde una embarcación de tres millones en Empúria-brava

Empúria-brava.— A las tres y media de la tarde del pasado viernes, se declaró un incendio fortuito en la embarcación de matrícula K-115.794 que navegaba por los canales d'Empúria-brava. La citada embarcación, de un valor aproximado de 3.250.000 pesetas, pertenece al ciudadano francés Jean Pierre Lammens.

También se originó un incendio,

a las diez menos cuarto de la mañana del pasado jueves, en un almacén de la empresa de materiales para la construcción «Comercial Marfí, S.A.» de Palamós. En el incendio del citado almacén, ubicado en el número 37 de la calle José Juan de Palamós, se quemaron varias cajas de accesorios de tuberías por valor de 250.000 pesetas, siendo extinguido por los propios empleados.

Por otra parte, unos ladrones que el jueves por la mañana robaron, en Verges, el turismo de Lluís Costa Corominas, vecino de la Tallada, abandonaron el vehículo en un descampado de la localidad después de provocar un incendio que quemó parcialmente el interior del Ford Fiesta, matrícula B-1806-EV, que fue hallado por la Guardia Civil a las cinco de la tarde del mismo día.

El «Persianas» ingresa en prisión

Girona.— Pedro Miguel Pinel Almazán, alias «El Persianas», presunto responsable de más de cincuenta robos con fuerza en las cosas en diferentes establecimientos comerciales del barrio de Sant Narcís de Girona, ingresó ayer en prisión después de pasar a disposición judicial, según fuentes policiales.

«El Persianas», vecino de Badalona y de 33 años de edad, fue detenido durante la madrugada del pasado jueves por inspectores de la Brigada de la Policía Judicial de Girona cuando montaba en una Vespa poco después de efectuar un robo en una tienda de la calle Terri de nuestra ciudad.

Pedro Miguel Pinel usaba un juego de llaves maestras para abrir las persianas de todo tipo de establecimientos, habiendo conseguido un botín de unos cuatro millones de pesetas, desde noviembre del año pasado hasta el momento de su detención.

También, el viernes, pasó a disposición judicial Mª Asunción L.B., por robo en la joyería Quera de Girona.

Denuncias

Por otra parte, el pasado viernes, Josep Mª Felip Balaguer denunció ante la policía de Figueras el robo del interior de su vehículo de efectos valorados en 200.000 pesetas, que le fueron sustraídas el mismo día en el camping Pous de esta ciudad.

Asimismo, el jueves, el ciudadano alemán Hans Kratzsch denunció ante la Guardia Civil de Tossa de Mar la sustracción del interior de su vehículo de dinero en metálico, documentos, joyas y equipajes por un valor total de 690.000 pesetas.

SISTEMA DE PANELS ELECTRÒNICS
PER A INFORMACIÓ DINÀMICA
EN VIA PÚBLICA AMB PUBLICITAT

SPUD
EMPLAÇAMENTS EXCEPCIONALS

SPUD
OPORTUNITAT ÚNICA EN PUBLICITAT EXTERIOR

SPUD
PUBLICITAT DE QUALITAT I PRESTIGI

Informe-vos a:

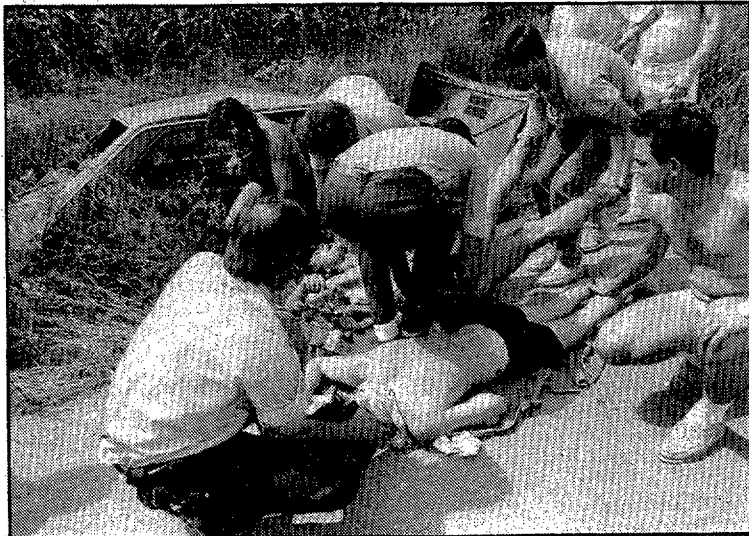
SALVEU LA VIDA D'UN NEN

Ayuda en Acció

Travessera de Gràcia, 8. Atic. 2a
08021 BARCELONA - Tel. 413 53 99
Caràcters 21 - 28010 MADRID

Nome
Adreça
Citat
Tel.

Un muerto y 9 heridos graves en accidentes de tráfico en Girona

El vehículo y los heridos en el accidente de la N-II. (Fotos DANI DUCH).

Girona.— Un muerto y nueve heridos graves es el balance de seis accidentes, que, entre otros, ocurrieron durante el día de ayer. En Roses, a las dos menos veinte de la madrugada, el turista alemán, Ralf Rudolf, que circulaba en la motocicleta de matrícula LB-R147, murió a causa de las heridas sufridas al chocar con un turismo. Asimismo, en la calle Sant Pau de Figueras, tuvo lugar una colisión entre un Ford Fiesta GE-4110-I y una motocicleta, resultando con heridas de gravedad Francisco Pa-

gés Serra.

Otros cuatro accidentes graves tuvieron lugar en carretera, el primero ocurrió a las siete y media de la mañana en el kilómetro 6 de la carretera de Blanes cuando el turismo de matrícula GE-4096-O se salió de la carretera, resultando heridas las hermanas Florentina y Jerónima Morales Rincón, que ingresaron en estado muy grave en el hospital de Blanes. También en el kilómetro 6, pero de la carretera de Camprodón a Setcases, un Opel Kadett GTI, matrícula GE-

6153-T, se salió de la carretera resultando con heridas de carácter grave Javier Toveu Gil, que fue trasladado al hospital de Campdevànol. Otro de los accidentes de circulación, en el que sufrió heridas graves Juan Manuel Guillam Martínez, tuvo lugar en la salida «Girona Nord» de la autopista A-7.

Por último, en el kilómetro 706'100 de la carretera N-II, un Seat 127, matrícula B-5437-BW, se salió de la carretera, debido a una distracción o somnolencia del conductor, chocando con la cune-

ta. Los cuatro ocupantes del vehículo, residentes en Barcelona, resultaron con heridas de gravedad, siendo trasladados Hospital de Girona, donde se les practicaron las primeras curas para, posteriormente, ser trasladados al Hospital de la Vall d'Hebró de Barcelona. Los cuatro heridos, que resultaron politraumatizados, son Manuel Solano Maximiliano, de 22 años de edad; Eusebio Horcajada González, de 23; Domingo Salcedo Abad, de 28, y su hermano Mario, de 24 años.

Roban dos millones y medio en joyas en Cadaqués

Cadaqués.— El pasado martes los ladrones sustrajeron del interior del domicilio de Lluís Bofill Colón, ubicado en la plaza Llana de Cadaqués, joyas valoradas en 2.500.000 pesetas, robo que fue denunciado el viernes ante la Guardia Civil de esta localidad.

Por otra parte, la Guardia Civil de Palamós detuvo ayer a Antonio G.C., alias «el Muñeco», de 22 años de edad y domiciliado en la calle Lluís Barceló de esta localidad, como supuesto autor de un delito de robo de un radiocassete Grunding valorado en 75.000 pesetas. Paralelamente, fue detenido el vecino de la calle Pagés Ortíz de Palamós, Manuel T.N., de 25 años de edad, como receptor del radiocassete robado.

También fue detenida por la Guardia Civil de Llançà, a la una y cuarto del viernes, Soledad L.I.C., de 23 años de edad y domiciliada en la calle Orista de Barcelona, como presunta autora de un delito contra la propiedad en grado de frustración, puesto que el dueño del inmueble que pretendía robar tiene un perro que evitó la consumación del robo y causó lesiones en el antebrazo de la detenida.

Asimismo, a las cuatro de la madrugada del pasado jueves, la Guardia Civil de Empúria-brava detuvo a Jerónimo B. por supuesto delito de robo en el interior de vehículo. El detenido sustrajo dos altavoces, que fueron recuperados, del turismo de matrícula OB-AL 900, al que causó daños por valor de 21.000 pesetas.

Sustraen un millón y medio de pesetas en Roses

Roses.— El pasado viernes por la mañana el propietario de la fábrica Falgàs, ubicada en el kilómetro 37 de la carretera de Roses, denunció ante la Guardia Civil d'Empúria-brava el robo del interior de su empresa de diversas monedas extranjeras y nacionales por valor de 1.457.000 pesetas.

Por otra parte, entre el miércoles y el jueves se produjo un robo en el supermercado Sant Ponç, ubicado en el número 7 de la calle Terri de Girona. Los ladrones, que se valieron de una llave falsa o una ganzúa, sustrajeron varios efectos y causaron daños por un valor de 385.000 pesetas. También en Girona, alrededor de la una menos

cuarto del pasado domingo, tuvo lugar un hurto de 50.000 pesetas en la librería de Joan Torres Planella.

Por otra parte, el pasado jueves en Lloret de Mar, Marta Márquez Pubill, propietaria de la tienda Martas, ubicada en el centro comercial Carabela de esta localidad, denunció ante la policía un hurto en el interior de su establecimiento de efectos valorados en 174.000 pesetas.

Asimismo, el miércoles por la noche unos individuos penetraron en un taller mecánico ubicado en el kilómetro 35 de la C-251, en el término municipal de Massanes, sustrayendo varias herramientas.

POUS PER AIGUA ATENCIÓ

NO PAGUEU MÉS PER LA MATEIXA FEINA CONTRACTEU ARA EL VOSTRE POU A PARTIR DE 4.500 PTES./METRE AMB AIGUA (ENTUBAT)

PERFORACIONS A ROTOPERCUSIÓ PNEUMÀTICA EN TERRENYS DE ROCA

FRANCESC VERDAGUER DUPAN.

Mas Guèmol, 14
Tel. 57 07 71
BANYOLES

IV CASAL D'ESTIU QUERUBÍ

Informació i matriculació
C/. Cerverí, 1 Girona
Tel. 20 05 55

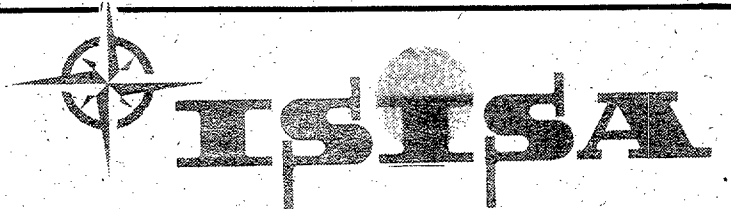
LES MILLORS VACANCES PER ALS VOSTRES FILLS

A L'ESCALA i BELLCAIRE

PVP 4.400.000 ptes.

CONSTRUCTOR PROMOTOR

XALET individual 200-300 m² terreny. 2 o 3 habitacions i garatge. Jardí i tanques. Servei d'aigua i llum. Piscina i tennis comunitaris. Crèdit 70%. Rendibilitat màxima amb lloguers.

- * Disposem de diversos tipus de cases i d'apartaments
- * Demaneu informació sense compromís

NOM _____
ADRESSE _____
TEL. _____

C/. Avgda. Montgó, 4
C/. Port, 20

L'ESCALA Tel. 77 04 17
L'ESCALA Tel. 77 26 61